

Országgyűlési Napló

Jakab István, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Gelencsér Attila, Hiszékeny Dezső,***
Szabó Sándor, dr. Szűcs Lajos

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	12247
Napirend előtti felszólalások:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	12247
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	12249
Szabó Timea (Párbeszéd)	12250
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	12252
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	12254
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	12256
Dr. Oláh Lajos (DK)	12258
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	12260
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	12261
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	12264
Harrach Péter (KDNP)	12266
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	12267
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)	12269
Novák Katalin , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	12270
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző	12272
Mandátumigazolás és a képviselői eskütétel:	
Dr. Hargitai János , a Mentelmi bizottság elnöke.....	12273
Dudás Róbert (Jobbik).....	12274
Döntés házszabálytól történő eltérésről	12275
Napirend előtti felszólalás:	
Varga Szimeon nemzetiségi szószóló	12275
Döntés előterjesztés sürgős tárgyalásáról	12277
Döntés napirend módosításáról	12277
Az ülés napirendjének elfogadása	12278
Dr. Handó Tünde , az Országos Bírósági Hivatal elnöke lemondási idejéről szóló személyi javaslat határozathozatala	12278
Dr. Szűcs Lajos jegyző	12278
Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) OGY határozat módosításáról történő határozathozatal	12279
Dr. Szűcs Lajos jegyző	12279

Interpellációk

Csányi Tamás (Jobbik) - az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez - „A nemzet napszámosaiból NER-cselédek, avagy mi a kormányzat célja az új szakképzési törvénnyel?” címmel	12279
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	12281
Viszonzás:	
Csányi Tamás (Jobbik)	12282
Határozathozatal	12282

Dr. Hiller István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Az ovisokról, a Hivatalról és az érettségről” címmel.....	12282
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	12283
Viszonzválasz:	
Dr. Hiller István (MSZP)	12285
Határozathozatal	12285
Varju László (DK) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A TAO-ELSZÁMOLÁSOK REJTEGETÉSE: BŰNSEGÉDLET ÉS BŰNPÁRTOLÁS” címmel	12286
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	12286
Viszonzválasz:	
Varju László (DK).....	12288
Határozathozatal	12288
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez - „Összeomlás szélén a vízügyi ágazat. Miért nem tesz semmit a kormány?” címmel.....	12289
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	12290
Viszonzválasz:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	12291
Határozathozatal	12291
Burány Sándor (Párbeszéd) - a pénzügyminiszterhez - „Milyen intézkedéseket tervez a kormány az alacsony nyugdíjak felzárkóztatására?” címmel.....	12292
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	12293
Viszonzválasz:	
Burány Sándor (Párbeszéd).....	12294
Határozathozatal	12295
Kovács Sándor (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Idén harmadik alkalommal kapnak a nyugdíjasok nyugdíjprémiumot!” címmel	12295
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	12296
Viszonzválasz:	
Kovács Sándor (Fidesz).....	12297
Dr. Brenner Koloman (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Újabb Kettős Mércse - a török haver iszlámját be kell engedni?” címmel.....	12298
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	12299
Viszonzválasz:	
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	12300
Határozathozatal	12300
Nacsá Lóránc és dr. Aradszki András (KDNP) - az igazságügyi miniszterhez - „Mi a Kormány álláspontja az Európai Unió tervezett költségvetéséről?” címmel.....	12301
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	12301
Viszonzválasz:	
Dr. Aradszki András (KDNP)	12303
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor látják be végre, hogy a kórházi fertőzésekkel szembeni lépéseik nem megfelelőek?” címmel.....	12303
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	12304
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	12306
Határozathozatal	12306

Gréczy Zsolt (DK) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Egyre nagyobb veszélyben a betegellátás Magyarországon - A kórházak már orvost és nővért sem tudnak felvenni” címmel.....	12307
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	12307
Viszonzválasz:	
Gréczy Zsolt (DK)	12309
Határozathozatal	12310
Schmuck Erzsébet (LMP) - a pénzügyminiszterhez - „Mi lesz a nyugdíjrendszerrel, ha lassul a gazdasági növekedés?” címmel.....	12310
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	12311
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	12313
Határozathozatal	12313
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd) - az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez - „Miként képzei el a kormány az Eötvös Loránd Kutatóhálózatok jövőbeni működését?” címmel.....	12313
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	12314
Viszonzválasz:	
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd)	12316
Határozathozatal	12316
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Mit tehetünk a növekvő migrációs nyomás ellen?” címmel	12316
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	12317
Viszonzválasz:	
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	12319
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik) - az igazságügyi miniszterhez - „Létezik-e olyan jogállam, ahol az ügyészek bére magasabb, mint a bíráké?” címmel	12320
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	12321
Viszonzválasz:	
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	12322
Határozathozatal	12322

Azonnali kérdések és válaszok órája

Jakab Péter (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Meddig él vissza a Kormány az emberek türelmével?” címmel	12323
Orbán Viktor miniszterelnök.....	12324
Viszonzválasz:	
Jakab Péter (Jobbik)	12324
Orbán Viktor miniszterelnök.....	12325
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a miniszterelnöknek - „A nép szava” címmel.....	12325
Orbán Viktor miniszterelnök.....	12326
Viszonzválasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	12327
Orbán Viktor miniszterelnök.....	12327
Gréczy Zsolt (DK) - a miniszterelnöknek - „Soha ekkora büntetést nem róttak ki uniós tagállamra - Odavész 700 milliárd forint fejlesztési pénz?” címmel	12328
Orbán Viktor miniszterelnök.....	12329
Viszonzválasz:	
Gréczy Zsolt (DK)	12329
Orbán Viktor miniszterelnök.....	12329

Schmuck Erzsébet (LMP) - a miniszterelnöknek - „Lesz-e változás a kormány környezet-politikájában?” címmel	12330
Orbán Viktor miniszterelnök.....	12331
Viszónvázat:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	12331
Orbán Viktor miniszterelnök.....	12331
Szabó Tímea (Párbeszéd) - a miniszterelnöknek - „Mi folyik itt?” címmel	12332
Orbán Viktor miniszterelnök.....	12333
Viszónvázat:	
Szabó Tímea (Párbeszéd)	12333
Orbán Viktor miniszterelnök.....	12334
Dr. Tilki Attila (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Mi áll az árulás mögött?” címmel	12335
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	12335
Viszónvázat:	
Dr. Tilki Attila (Fidesz)	12336
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	12336
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a miniszterelnöknek - Meddig él vissza a Kormány az emberek türelmével?” címmel	12337
Orbán Viktor miniszterelnök.....	12338
Viszónvázat:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	12338
Orbán Viktor miniszterelnök.....	12339
Dr. Simicskó István (KDNP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Lesz-e Dél-Budán centrumkórház?” címmel	12340
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	12340
Viszónvázat:	
Dr. Simicskó István (KDNP).....	12341
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	12341
Dr. Gurmai Zita (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Türk Iroda Budapesten?” címmel.....	12342
Orbán Viktor miniszterelnök.....	12343
Viszónvázat:	
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	12343
Orbán Viktor miniszterelnök.....	12344
Varju László (DK) - a miniszterelnöknek - „Visszaadják-e Újpestnek a kórházát?” címmel.....	12344
Orbán Viktor miniszterelnök.....	12345
Viszónvázat:	
Varju László (DK).....	12345
Orbán Viktor miniszterelnök.....	12345
A ritka betegségben szenvedők támogatásának elősegítéséről szóló határozati javaslat tárgysorozatba vételi kérelme	12346
Rig Lajos (Jobbik)	12346
Felszólalók:	
Hohn Krisztina (LMP).....	12348
Mesterházy Attila (MSZP).....	12348
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	12349
Varju László (DK).....	12350
Bósz Anett (független).....	12351
Rig Lajos (Jobbik)	12351

A helyi önkormányzatok pénzügyi függetlenségének helyreállítása érdekében egyes központi költségvetésről szóló törvények módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba vételi kérelme.....	12352
Szabó Sándor (MSZP).....	12352
Felszólalók:	
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	12354
Mesterházy Attila (MSZP).....	12354
Hohn Krisztina (LMP).....	12355
Hajdu László (DK).....	12356
Bósz Anett (független).....	12357
Szabó Sándor (MSZP).....	12357
A kormányzat által indokolatlanul magasan tartott energiaárak igazságos csökkentése érdekében a rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba vétel.....	12358
Mesterházy Attila (MSZP).....	12358
Felszólalók:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	12359
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	12360
Mesterházy Attila (MSZP).....	12361
Az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonsága hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba vétel.....	12361
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	12361
Felszólalók:	
Szilágyi György (Jobbik).....	12364
Csárdi Antal (LMP).....	12364
Mesterházy Attila (MSZP).....	12365
Bósz Anett (független).....	12366
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	12366
Az Európai Határregisztrációs Rendszerrel, valamint az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszerrel összefüggő egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	12367
Felszólaló:	
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	12367
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	12368
A Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló 2017. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	12369
Felszólalók:	
Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési bizottság előadója.....	12369
Varju László , a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője.....	12374
Hohn Krisztina , a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője.....	12378
Bósz Anett , a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője.....	12379
Ritter Imre nemzetiségi képviselő.....	12382
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	12384
Mesterházy Attila (MSZP).....	12387
Hajdu László (DK).....	12390
Bósz Anett (független).....	12391
Csárdi Antal (LMP).....	12392
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár.....	12394

A Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő természetes személyek otthonteremtésének biztosításával összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 12397
Felszólalók:

Vécsey László, a Törvényalkotási bizottság előadója 12397
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 12398
Csárdi Antal (LMP) 12400
Mesterházy Attila (MSZP).....12401
Dr. Fónagy János, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára 12403

A törvényszéki végrehajtással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 12405
Felszólalók:

Dr. Fazekas Sándor, a Törvényalkotási bizottság előadója..... 12405
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)..... 12407
Mesterházy Attila (MSZP)..... 12408
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár 12409

Az ingatlan-nyilvántartást, valamint egyes közigazgatási hatósági eljárásokat érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 12409
Felszólalók:

Dr. Fazekas Sándor, a Törvényalkotási bizottság előadója..... 12409
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....12410
Mesterházy Attila (MSZP)..... 12411
Dr. Orbán Balázs, a Miniszterelnökség államtitkára 12411

A magyar állampolgársággal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 12412
Felszólalók:

Dr. Fazekas Sándor, a Törvényalkotási bizottság előadója..... 12412
Demeter Márta (LMP)..... 12413
Mesterházy Attila (MSZP)..... 12415
Bencsik János (Jobbik)..... 12415
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz)..... 12419
Mesterházy Attila (MSZP)..... 12420
Bencsik János (Jobbik)..... 12421
Mesterházy Attila (MSZP)..... 12421
Dr. Orbán Balázs, a Miniszterelnökség államtitkára 12421

Egyes törvények ipar- és kereskedelemszabályozási szempontból történő, valamint jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 12424
Felszólalók:

Vécsey László, a Törvényalkotási bizottság előadója 12424
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár 12425
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....12425
Demeter Márta (LMP) 12428
Mesterházy Attila (MSZP)..... 12430
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár 12431

A szakképzésről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája..... 12433
Felszólalók:

Vécsey László, a Törvényalkotási bizottság előadója 12433
Kissné Köles Erika, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója 12434

Hohn Krisztina (LMP).....	12436
Ander Balázs (Jobbik).....	12437
Mesterházy Attila (MSZP).....	12441
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	12442
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	12443

Napirend utáni felszólalások:

Rig Lajos (Jobbik)	12446
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	12448
Hajdu László (DK).....	12450
Dr. Apáti István (független).....	12451

Az ülésnap bezárása	12454
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, SZABÓ ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, BANAI PÉTER BENŐ államtitkár, BODÓ SÁNDOR államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
9. ülésnapja
2019. november 18-án, hétfőn
(13.05 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai ülésünket. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának 9. **ülésnapját megnyitom.**

Napirend előtti felszólalások következnek. „Aktuális ügyekről” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Tóth Bertalan frakcióvezető úr kér szót. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sajnálom, hogy nem Kövér László vezeti ezt az ülést, mert mint Magyarország harmadik számú közjogi méltóságának és az állampárt második emberének szavaival, mondataival szeretném kezdeni a napirend előtti felszólalásomat. Ugyanis alig kevesebb mint egy hónappal ezelőtt a Közszolgálati Egyetemen a jövő közszolgái, a jövő leendő rendvédelmi vezetői előtt arról beszélt, hogy a fékek és egyensúlyok rendszere hülyeség, a mobiltelefon tömegpusztító fegyver, és még a nyolcvanas években is nagyobb volt a szellemi szabadság a felsőoktatási intézményekben, mint ma. Ezenkívül még azt is mondta, hogy negyven év fölött a paranoia az életosztónnel egyenértékű.

Kíváncsi voltam arra, hogy az állampárt kormányának képviselői is osztják-e ezt a véleményt, ezért megkérdeztem a Fidesz-kormány tagjait, hogy ezekkel a kijelentésekkel egyetértenek-e, és kiderült, hogy messzemenőig nem. Itt ül például Orbán Balázs államtitkár úr, aki annyit írt, hogy a kormány szerint a hatalommegosztás jó dolog, és hozzáette kissé szabadkozva: a véleménynyilvánítás szabadsága pedig az Országgyűlés elnökét is megilleti.

Palkovics miniszter úr államtitkára pedig egyenesen súlyos aránytévesztésnek nevezte azokat a szavakat, amelyekben Kövér László bármiféle hasonlóságra és egybevetetőségre utalt a jelenlegi felsőoktatási rendszer és a nyolcvanas évek magyar felsőoktatását illetően. És, tisztelt képviselőtársaim, azzal sem értettek egyet, hogy a mobiltelefon tömegpusztító fegyver lenne. Amúgy, ha az lenne, akkor, kérem, hogy sürgősen vegyék el a házelnök úrtól a mobiltelefonát. *(Derültség az ellenzéki képviselők padsoraiból.)*

Meg is nyugodhattam volna, hiszen a válaszokból számomra az derült ki, hogy az állampárton belül nem mindenki gondolkodik úgy, mint a házelnök, sőt mint az Orbán-kormány ellenzékeként, ellenzéki

képviselőjeként még humorosra is vehettem volna a kormánypárti civódást.

Azonban a most előttünk lévő törvényjavaslatokból és javaslatokból az derül ki, hogy önök nem viccelnek. Az önkormányzatok működését korlátozó törvények, a bírói függetlenséget támadó módosítások és az ellenzéki képviselőket rendszabályozni próbáló javaslatok azt mutatják, hogy a Fidesz semmit nem tanult október 13-ából. Ezek a javaslatok azt mutatják, hogy a paranoia rövid időn belül eluralkodott az állampárton is, mert ezekben az ügyekben mégis a Kövér-féle álláspont az irányadó: kukába a fékek és egyensúlyok rendszerével, kukába a képviselői alapjokkal!

Szeretném itt is egyértelművé tenni: az MSZP elfogadhatatlannak tart minden szigorítást, amely tovább korlátozza a képviselők szabad véleménynyilvánítását és a végrehajtó hatalmat ellenőrző jogszabályait, az önkormányzatok működését és a bíróságok függetlenségét. Értem, hogy Kövér László, az Országgyűlés elnöke és a Fidesz nem bírta lenyelni a gyalázatos rabszolgatörvény elleni összellenzéki fellépést, de elfogadhatatlan, hogy a bosszú először statáriális eljárásokban és büntetésekben, most pedig a képviselők jogkorlátozásában ölt testet. Ha máshonnan nem is, a magyar történelemből tudhatná, hogy az antidemokratikus kormányzásra és hatalomgyakorlásra csak kemény válaszok születhetnek, s ezek a válaszok meg is fognak születni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezekből az intézkedésekből is pontosan látszik a Fidesz világa és az MSZP világa közötti különbség. A Fidesz visszafelé szeretné tekerni az idő kerekét, mi a jövőbe nézünk, mi nem árvalányhajás, maskarás szittyákkal, hanem kreatív, kritikus gondolkodásra és együttműködésre képes magyar fiatalokkal képzeljük el az ország jövőjét. *(Dr. Apáti István közbeszól.)* A Kelet vagy Nyugat kérdéskörében a mi válaszuk egyértelműen a Nyugat. Nem keleti diktátorok társaságában, hanem a nyugati polgári demokráciák társaságában szeretnénk látni Magyarországot.

A Fidesz újkori kasztrendszerét épít, amelyben a kiváltságos keveseknél van a hatalom, a pénz, az átjárás pedig minimális. Mi az esélyteremtő államban hiszünk, amelyben a társadalmi különbségek csökkennek, az alapvető közszolgáltatások pedig mindenki számára hozzáférhetők. A Fidesz csökkenteni szeretné az önkormányzati jogokat, mi bővíteni szeretnénk az önkormányzatok pénzügyi mozgásterét. A Fidesz ki akarja tiltani az ellenzéki politikusokat különböző épületekből *(Dr. Rétvári Bence: Nem akarjuk kitiltani!)*, mert a bezárkózással próbálják védeni a hatalmat.

Mi azonban kinyitjuk a saját épületeinket, irodáinkat az ellenzéki politikusok, civil szervezetek előtt, mert a befogadással, a párbeszéddel, az erős ellenzéki szövetséggel fogunk egy új szabad Magyarországot építeni.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP, az LMP és a Párbeszéd padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A frakcióvezető úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Ami a magyar közjogi berendezkedéssel kapcsolatos állításait illeti, a kormány megadta a válaszokat. Azt sajnálom, hogy problémákba ütközött akkor, amikor meg kellett volna érteni azokat. Ezzel a kérdéssel kapcsolatban a magyar törvények, illetve a magyar Alaptörvény világosan fogalmaznak.

Ami a házszabály-módosítást illeti, tisztelt képviselő úr, mi egyetértünk ezzel a kezdeményezéssel, mert sem orcsmány, sem pedig trágár beszédnek nincs helye az Országgyűlésben, mint ahogy rendbontásnak sem. Látszik, hogy az eddigi szankciók nem gátolták meg az ellenzéki képviselőket a rendbontásban, ezért támogatandó a szigorítás. Az előterjesztők a külföldi, nyugati gyakorlatokat is megvizsgálták. Sok helyen még ennél is szigorúbb szabályok vannak. Más országokban akár 10 vagy 30 napra is el lehet tiltani valakit a parlamenti munkától, mint ahogy a képviselői jogokat is fel lehet függeszteni. Az a helyzet, tisztelt képviselő hölgyek és urak, hogy Hadházy Ákos trágár akciója más parlamentekben sem maradna következmények nélkül. *(Közbeszólás a kormánypárti padosorokból: Úgy van!)*

Azt gondolom, hogy a feltűnési viselkedésük nem ok arra, hogy harmadosztályú cirkuszt csináljanak az Országgyűlésből. *(Szabó Timea: Nem mi csinálunk!)* Mi ezt nem fogjuk hagyni, és azt gondolom, hogy az önök szavazói sem ezt várják el. *(Szabó Timea: De! Ezért nyertünk!)*

(13.10)

Másfelől mindig nagyon furcsa önöket hallgatni, az önök kiselőadásait hallgatni demokráciáról és jogállamiságról, sokat beszélünk itt erről, de mégiscsak a szemkilövetők koalíciójáról van szó, erről sokat beszéltünk itt, de ha megnézzük az elmúlt pár napot, akkor is nagyon sok példát tudunk felhozni az önök képviselésére. Niedermüller Péter például az MSZMP-t hiányolta, Szanyi Tibor egyenlőségjelet vont a mostani rendvédelmi szervek munkája és az ÁVH között - önmagában is abszurd -, és önök rehabilitálják azt a Havas Szófiát, aki ellenforradalomnak nevezte 1956-ot és lenácizta a pesti szabadságharcosokat.

Most ön, ha jól idézem fel, esélyteremtő államról beszélt, esélyteremtő politikáról. Hogy mit is értenek ez alatt, azt jól mutatja, hogy mit művelnek Kiszpesten. Nézzük a morális kérdéseket! Ha jól értem, önök ezt fontosnak tartják. Eltelt több mint egy hónap, de a példátlan botrányba keveredett kispesti politikusok még mindig a helyükön vannak, sőt még pozíciókat is kapnak. Mindezt úgy, hogy egyértelműen beszéltek a korrupciós technikákról, a túlárazásokról, a visszaosztásokról, a kispesti balos polgármester érintettségéről,

na, meg arról, hogy aki nem tud összeszedni 100 millió forintot, az hülye, önkormányzati képviselőként. Erről beszéltek, ön is nagyon jól tudja. Önök ezek után még pozíciót is biztosítanak neki, és madárnak néznek mindenkit, amikor az egészet lerendezik annyival, hogy véletlenül hibás listát nyújtottak be. Hibás listát, azt, hibás listát! És nem csak a kerületekben megy ez, a Városházán az a Tüttő Kata felel majd a városüzemeltetésért, aki a közbeszerzési bizottság vezetője volt Hagyó Miklós idején. Itt, itt a Házban közpénzekről szónokolnak, a terepen meg újra látjuk a ragadós kezeket, és önöknek a szemük sem rebben.

A dolog úgy áll, hogy nemcsak idehaza fokozzák ezt a botrányos gyakorlatot, Brüsszelben is. Egyetlen képviselőjük, a kampányban csúfosan leszereplő Ujhelyi István büszkeséggel átítatott üzenetben kürtölte világgá, hogy megszavazta a román biztosjelöltet. Nem önmagában ezzel van a gond, hanem azzal, hogy a magyar jelöltet eközben szisztematikusan támadják. Magyarország jelöltjét! *(Szabó Timea: Korrupt gazember!)* Román jelölt igen, magyar jelölt nem, ebben áll most az MSZP nemzetközi politikája *(Közbeszólások az ellenzéki padosorokból. - Az elnök cseppet.)* Úgy látszik, hogy egy nagyon csúnya versenyben vannak a Momentummal abban, hogy ki tud jobban megfelelni a megrendeléseknek, ami biztosan nem Magyarországról érkezik.

Ha mindezt össze kell foglalnom a válaszomban önnek, tisztelt képviselő úr, akkor azt tudom mondani, hogy a jogállamiság kérdésében kérem, ne tartsanak kiselőadást, miközben az MSZMP-t sírják vissza és az '56-os hősök emlékét tiporják, és közben egyébként antiszemitákkal fognak össze. Ha a közpénzekért aggódnak, akkor Kiszpesten akcióznak *(Tordai Bence: Ha bűncselekményről tudsz, tegyél feljelentést!)*, ha pedig Magyarországra hivatkoznak, akkor tegyenek egyszer próbát, és támogassák hazánk jelöltjeit! *(Közbeszólások az LMP, a Párbeszéd soraiból.)* Ha ezt megtennék, na, az lenne az igazi baloldali forradalom és megújulás! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Aktuális kérdésekről” címmel a Párbeszéd képviselőcsoportjából Szabó Timea frakcióvezető asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, frakcióvezető asszony, öné a szó.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Tisztelt Képviselőtársaim! A héten tárgyalja az Országgyűlés a képviselők további korlátozásáról szóló törvényt. Őszintén, én megkönnyebbülve olvastam ezt a tervezetet, hiszen Kövér László korábbi módosításai nyomán simán megtehetnék volna, hogy rögtön egy munkatáborba küldenek minket, vagy akár itt a Parlament alatt építenek valami várbörtönszerű képződményt, és akkor oda esetleg bezárnak. És ha azt hiszik, hogy most viccelek, akkor érdemes meghallgatni, hogy Hende Csaba mit mondott a mai bizottsági ülésen, az

Igazságügyi bizottság ülésén, ahol tárgyaltuk ezt a javaslatot. Ő indoklasként Máté evangéliumát idézte, miszerint: aki pedig megbotránkozott egyet is a kicsinyek közül, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakába, és a tenger mélyébe vetik. Aha, értem, tehát ha Kövér László vagy önök úgy gondolják, hogy mi megbotránkozottatjuk önöket, akkor az lenne a legjobb, ha malomkövet raknának a nyakunkba, és a tenger mélyére vetnek. Nem én mondtam, Hende Csaba mondta ezt, a fideszes képviselők heves bólogatása közepette. Akkor hadd könnyítsük meg itt a dolgokat, akkor vonják vissza ezt, aztán nyújtsák be így, hogy kössenek malomkövet az ellenzéki képviselők nyakába, aztán dobjanak minket a tengerbe! Ne szórakozunk már ilyen látszatomódosításokkal! Akár a Duna szélére is állíthatnak minket, és akkor sokkal gyorsabban elintézzük ezt az egész dolgot.

Nézzük a részleteket! Önök ki akarnak tiltani minket a közintézményekből, mert ugye, isten ments, hogy a 90 milliárd forintot évente lenyelő, a pártatlanságáról híres Magyar Televíziót bárki ellenőrizze, ne adj' isten, ezt az ellenzéki képviselő, ezt majd önök a jó fodrászos hasonlataikkal megoldják. Aztán Kövér László fogja azt is eldönteni, hogy mi melyik bizottságban ülhetünk, mert ő ehhez is jobban ért, nehogy már esetleg a korábbi szakmai tapasztalat döntson. De aztán jön az izgalmas része ennek az egész javaslatnak: a jövőben gyakorlatilag Kövér László bármiért elveheti egy képviselő fizetését akár egy teljes évre is, sőt kitilthat minket a saját munkahelyünkről. Például ha a házmester úrnak nem tetszik egy bekiabálás, akkor ugrik egyhavi fizetésünk. Igaz, hogy a világ minden parlamentjében megengedett a bekiabálás, pláne, ha a kormánypártok úgy hazudnak, mint maguk. Ha pedig Kövér László szerint akadályozzuk a vita menetét - ilyennek tartotta a tavaly decemberi rabszolgatörvényről szóló ülést is -, akkor egyévnnyi fizetést is megvonhat a képviselőktől.

(13.20)

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy Orbán Viktor és önök fordítva ülnek a lovon. Maguk összekeverik az illetanórát az alapjogokkal, a véleménynyilvánítás szabadsága ugyanis egy kitüntetett helyet foglal az alapjogi hierarchiában. Nincs joguk csak úgy ezt korlátozni, bármennyire is szeretnék! (*Dr. Rétvári Bence: Ezek szerint nincs házszabály?!*) Mondják meg azt, hogy hol van az Európai Unióban még egy olyan ország, ahol ilyen példátlan módon korlátozzák a képviselők jogait! Van olyan, hogy kitiltás, van olyan, hogy fizetéslevonás, de néhány napra, és a fizetést is csak arra a néhány napra veszik el, amikor kitiltják. Sem Angliában, sem Németországban, sem Ausztriában ilyen példátlan jogcsorbítás nincsen! (*Zaj az ellenzéki padosorokban. - Közbeszólások a Fidesz soraiból.*) Ki lehet tiltani, de nem így! (*Közbeszólás a Párbeszéd soraiból: Éppen közbekiabáltak? - Az elnök csenget.*) Igen, éppen közbekiabálnak, egyhavi fizetés most ugrik itt a fideszes képviselőknek!

S mindezt azért csinálják önök, mert mi kimondjuk az igazságot Orbán Viktorról és önökről, hogy maguk egy hazug, tolvaj kormány. Azt, hogy magukat semmi más nem hajtja, csak a lopás, a lopás, a lopás. Tisztában vannak egyébként azzal, hogy ez milyen súlyos jogkövetkezményekkel jár? Természetesen el fogunk menni az Alkotmánybíróságra, Strasbourgba, de nem ez a lényeg. Mindezt az egészét ráadásul olyan álságos módon indokolják, hogy szerintük az ellenzék sérti a Ház méltóságát. Hát, megmondom én, tisztelt képviselőtársaim, hogy mi sérti a Ház méltóságát, és szégyelljük magukat! Az sértette a Ház méltóságát, amikor maguk rokkant emberektől elvették a trafikokat, és odaadták a tolvaj haverjaiknak. Az sértette a Ház méltóságát, amikor Orbán Viktor tolvaj családja és haverjai elrabolták a gazdáktól a földeket, és odaadták a maguk oligarcháinak. (*Dr. Völner Pál: Hazudsz!*) Az sértette a Ház méltóságát, amikor maguk a hajléktalan embereket bebörtönözték, mert maguknak fogalmuk sincs arról, mit jelent az, hogy irgalom. Ez sérti a Ház méltóságát. Szégyelljük magukat, mindahányan vannak ott!

Semmit sem tanultak az október 13-ai vereségből. Az embereknek pontosan ebből van elégük, a kitiltásból, a büntetésből, a börtönből, a malomkövet a nyakunkba akasztásból. Ez az újabb elnyomás egyébként csak még jobban össze fogja kovácsolni az ellenzékét. Ne legyenek illúzióik, nem fognak megtörni minket, mert megyünk tovább előre ezen az úton, és pontosan ezért fogjuk magukat '22-ben elkergetni a kormányból! Együtt maradunk, és azt csináljuk, amit az emberek várnak tőlünk. Köszönöm. (*Taps a Párbeszéd és az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Frakcióvezető asszony napirend előtti felszólalására a kormány részéről Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Konkrét ügyekre vonatkozó felszólalása egy filozofikus kérdést fogalmazott meg bennem. Ugyanis először szerintem azt kellene tisztáznunk, mert igazából az egész vita e körül forog, hogy mivégre vagyunk itt és mivégre van ez a Ház. Ha ebben meg tudunk egyezni, akkor ugyanis egy platformra fogunk az ön által felvetett kérdésekben is keveredni.

Én azt gondolom, ez a Ház azért van itt - direkt fel is írtam, nehogy valami rosszat mondjak -, hogy ez a nemzet legfontosabb fóruma. Vagy ahogy a magyar Alaptörvény fogalmaz, ez a legfőbb népképviselői szerv, ahova a magyar választópolgárok szabad akaratukból - zárójelben teszem hozzá, határon kívülről és határon innen - ideküldik a parlamenti képviselőket azért, hogy a rájuk vonatkozó legfontosabb kérdésekben döntsenek, s egyébként a különböző politikai, ideológiai és egyéb vitákat lefolytassák. Ez egy olyan ház, hogyha a magyar történelmet végignézzük, amiért az

őseink több száz évig vagy akár ezer évig is küzdöttek. Mert ha ez a ház volt, és ebben magyar emberek, később aztán az is fontos volt, hogy magyarul tudtak egymással vitatkozni az ország ügyeiről, akkor az azt jelentette, hogy van ország. S ha ez a fórum nem volt vagy nem működött, akkor az azt jelentette, hogy nincs ország, mert volt valami olyan külső hatalom, amely nem engedte, hogy ez szabadon működjön.

Tehát ha ebben meg tudunk egyezni, és azt hiszem, hogy ebben mind a 199 megválasztott képviselőnek meg kell egyeznie - egyébként pedig erre tettek esküt is, ezt csak zárójelben teszem hozzá -, hogy ez a hely arra való, hogy egymással kulturált módon vitatkozni tudjunk, és az országra vonatkozó legfontosabb döntéseket meg tudjuk hozni, ehhez két dologra van szükség. Egyrészt arra, hogy a Ház normálisan működjön, hogy lehessen döntéseket hozni. Képviselő asszony, ad absurdum, ez a Ház fog olyan döntéseket hozni, ami önnek nem tetszik. *(Szabó Tímea: Eddig csak olyan döntéseket hozott!)* Igen, szerencsére, van egy jobboldali kormány, amely szerencsére főleg olyan döntéseket hoz, ami az ön baloldali, progresszív ideológiájának nem felel meg. Én természetesen azt gondolom, hogy ez jól van így. De képviselő asszony, ennek a Háznak joga van döntéseket hozni, önnek pedig nincs joga a döntéshozatalt megakadályozni. Önnek egyféle joga van, amit úgy hívnak, hogy az ellenzék garanciális jogainak védelme. Önnek joga van elmondani a véleményét, joga van leadni a szavazatát, joga van kritizálni a döntéseket, de nincs joga megakadályozni ezeket a döntéseket.

Mi történt itt december 12-én, és mit tett itt Hadházy képviselő úr az elmúlt hetekben? Az nem véleménynyilvánítás-kifejezés volt, hanem rendbontás volt. Az az Országgyűlés normális működésének ellehetetlenítése volt. Síppal, dobbal, nádi hegedűvel, a miniszterelnököt megtámadva, az ülésvezető elnököt a munkája végzésében megakadályozva önök obstruálni akarták a parlament működését, s ezáltal a parlament méltóságát és a parlament legitimitását is megpróbálták aláásni. Ami nem azért fontos, mert jelen pillanatban van egy jobboldali többség a parlamentben. Lehet, hogy később majd baloldali többség lesz a parlamentben, volt már ilyen a történelemben; lehet, hogy maradni fog a jobboldali többség. De a dolog lényege az, hogy mi, magyarok azért küzdünk ezer éve, hogy ez az épület itt legyen, és ebben az épületben magyar emberek magyarul tudjanak beszélni, és tudjanak az ország dolgairól dönteni. *(Zaj a Párbeszéd soraiban.)* És ha önök sikoltoznak, üvöltöznek, szírnáznak, a miniszterelnököt megtámadják, nem engedik, hogy a házelnök normálisan levezesse az ülést, akkor önök ezt a helyet nem veszik komolyan. És ha a magyar parlamenti képviselők, akiket a magyar emberek küldtek ide, nem veszik komolyan ezt a helyet, akkor ki vegye komolyan? *(Zaj a Párbeszéd soraiban.)* Más országok nem fognak minket komolyan venni! Ha hülyét csinálunk magunkból, ha leégetjük magunkat, ha azzal a viselkedéssel egy banánköztársaságnak nézünk ki, akkor hogy lehet azt elvárni, hogy

mások viszont komolyan vegyenek minket? Úgyhogy, képviselő asszony, itt nem arról van szó, hogy kinek tetszik a politikai véleménye és kinek nem tetszik. Sőt, ön abban a pozícióban sincs, hogy kizárólagosságot követeljen az ön politikai véleményének. Ez a Ház arra van, hogy itt dolgozni lehessen, ezért küldték ide a magyar választópolgárok a képviselőket. S aki ezt megakadályozza, tehát a törvényeket, a jogszabályokat nem tartja be, annak az ennek megfelelő következményeket vállalni kell. *(Zaj a Párbeszéd soraiban.)* Erről szól a demokrácia, és erről szól a jogállam, amivel ön minden akaratával küzd az elmúlt öt percben. Köszönöm szépen, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Lukács László György képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mostanában nincs sok oka öröme annak, aki az egészségügy híreit vagy akár a saját egészségét vagy egészségi állapotát és annak a szélesebb kontextusát vizsgálja. Ugyanis napról napra jelennek meg azok a hírek, amelyek a magyar a statisztikákra alapozva általában nemzetközi szervezetek által mutatják, hogy a magyar egészségügy mégis hol áll viszonylatban, európai viszonylatban, és mennyire passzol az a kép, amit az emberek látnak, és amit a kormány az egészségügyről elmond.

Hogy lássuk, évről évre sajnos megerősítést nyer, hogy a legutolsó helyen tanyáznak mindig a magyar egészségügy adatai, ha lehet ilyen képet vagy képletes szót használni hozzá. Nagyon világos és nagyon markáns az az elkülönülés, ami a nyugat-európai vagy akár a nyugat-európai átlag és a magyar teljesítmény között van. A másik probléma az, hogy folyamatosan nő az elmaradás, tehát nemhogy Magyarország ledolgozna valamit az elmaradásából, hanem egyre hátrébb kerül. S ami emblemikus és talán a legszembeötlőbb, hogy Magyarországon egyáltalán nem működnek azok a reformok, egyáltalán nem működik az a fejlesztés, amibe belefognak, sosincs véghez vive, mintha Magyarországon az egészségügy mostohagyereke lenne a mindenkori törvényhozásnak.

Fontos adat, s talán az egyik legfontosabb példa arra, hogy miként is áll a magyar ember és a magyarok egészségügye, hogy milyen hosszan élhetünk, és ezt milyen minőségben éljük meg. Az egyikre a mutató a születéskor várható élettartam. Ebben az OECD-átlagtól, tehát a fejlett gazdasággal rendelkező országok átlagától gyakorlatilag öt évvel vagyunk elmaradva, a születéskor várható átlag élettartam Magyarországon 75,9, azaz 76 év, de a férfiaknál még ennél is jelentősen alacsonyabb. A másik az egészségben eltöltött életek a 65. év után, ez most még nagyjából a nyugdíjkorhatárral esik egybe.

Ebben még rosszabbul teljesítünk. A magyar embereknek a nyugdíj, illetve az aktív életük után a lehető legkevesebb adatik meg az egészséges életévekből számukra.

S egy újabb riasztó adat, ami talán az egyik legriasztóbb, az az elkerülhető halálozások kérdése. Magyarországon a legújabb kutatások szerint 38 ezren halnak meg évente úgy, hogy a halál elkerülhető lenne. Ezért lényegében az felelős, amit önök, tisztelt kormánypárti többség, tető alá hoztak egészségügyi ellátás címén. 38 ezer honfitársunk azért hal meg, mert az egészségügyben egyrészt kevés pénz van, kevés pénzt tesznek bele, másrészt az egészségügyi intézményeink teljesítménye egyszerűen nem csúcsondik ki, egy lefojtott állapotban üzemelnek, amelynek a betegek isszák meg a kárát. Éljenjárunk egyébként más halálozási okokban, a daganatos halálozási okokban. Mondhatjuk úgy, hogy mára magyar betegség lett a daganatos megbetegedés. Régebben mást tartottak annak, manapság ezt kell annak tekinteni.

(13.30)

De hogy mi áll mögötte? Tisztelt képviselőtársaim, nagyon világos: nem a magyar a legönpusztítóbb nemzet ezen a földkerekségen, mások is legalább hasonló rossz szokásokkal rendelkeznek, de a magyarok a legszerencsétlenebbek abban, hogy mindaz, amit ők szánnának az egészségügyre, az nem jut el az egészségügybe, nem jut el a háziorvoshoz, nem jut el a pénz a kórházhoz, és nem jut el ezáltal a betegekhez sem. Itt talán az egyik szembetűnő adat: a magyar állam, Magyarország költi az állami egészségügyre az egyik legkevesebbet, sőt az uniós átlagtól is elmaradt módon költünk rá, hasonló rosszul, mint az oktatásügyre, az egészségügy is a béka fenéke alatt van.

Rosszul teljesítünk, ez a másik óriási probléma. A kórháziosztály-bezárások, amelyekre... (Dr. Rétvári Bence felnéz dr. Lukács László Györgyre:), igen, amelyekre önök most készülnek - örülök neki, hogy Rétvári Bence államtitkár úr is felkapta a fejét -, az önök állami fenntartója ugyanis, úgy tűnik, arra készül, amit ön itt tagadott, arra készül, hogy bezárjon osztályokat, ezzel ellehetetlenítve például a kazincbarcikai kórházat, bezárna Mezőtúron szülészeti, sőt Tapolcáról vinne el aktív ellátást. Ön, államtitkár úr, azt mondta itt nekem körülbelül két héttel ezelőtt, hogy ilyenről szó sincs, és tervben sincs - ehhez képest most már világos, az Állami Egészségügyi Ellátó Központ a magyar embereknek az esélyeit kívánja rontani.

Nem újult meg a háziorvosi ellátás sem, annak ellenére, hogy az egyik legfontosabb szerepe ennek lenne. Négyezer betöltetlen praxis van jelenleg Magyarországon, nagyjából egynegyed magyarországnyi terület az, ahol a betegek nem jutnak el a háziorvoshoz, és nem tudnak időben az alapellátásban igénybe venni szolgáltatást. De mondhatnánk a népegészségügynek az elmaradottságát, önök beszedik a népegészségügyi termékadót, amit egyébként helyesen

szednek be, de nem az egészségügyre költik, sőt azt sem tudják megmondani, hova költik el az. Direkt azért fizették az emberek, hogy az egészségtelen ételek után megfizetett adóval az egészségügyet fejlesszük, azt segítsük, ehhez képest semmilyen program nem indult el.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon világos a képlet, azt szokták mondani: kis pénz, kis foci, kis pénz, kis egészségügy - ezt még talán Orbán Viktor is megérti. Több pénzzel, több hozzáértéssel, több figyelemmel kell az egészségügyért cselekedni. Élhetünk, tisztelt államtitkár úr, tovább, sőt élhetünk egészségesebben is, de ehhez az önök segítségére lesz szükség. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik és a függetlenek sorai-ban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány részéről Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. (*Z. Kárpát Dániel: Hú, de nehéz lesz!*) Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az ön felszólalásának minden mondata cáfolható, tisztelt képviselő úr. Ön orvosexportórként feláll (*Derűltég és közbeszólások a Jobbik soraiból.*), és azt mondja, hogy milyen kevés... (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Bohóc! Bohóc!*), milyen kevés egyik vagy másik kórházban az orvos, miközben ön arra volt büszke, mielőtt még képviselő lett, hogy mennyi orvosnak a külföldre juttatásában működött közre.

Őn arról beszél, hogy Magyarországon siralmas és romlik a várható élettartam. Tisztelt képviselő úr, 2010-ben a férfiak esetében 70,5 év volt, most több mint 72,5 év, több mint két évvel emelkedett a várható élettartam, és ön azt mondja itt a parlamentben, hogy ez siralmas és romlik, miközben több mint két évvel emelkedik. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Dr. Lukács László György: Nem ezt mondtam!*) A nők esetében is több mint egy évvel emelkedett (*Dr. Brenner Koloman: Megértési problémák vannak! Tanfolyamot rendezünk majd!*), ez azt jelenti, hogy összességében, ha a férfiakat, nőket összevetem, több mint másfél évvel emelkedett a várható élettartam - és ön itt a parlamentben azt mondja, hogy ez egy romló adat. (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*) Tisztelt képviselő úr, most sikerült végre az uniós átlag és Magyarország közötti különbséget öt évnél kisebbre letornászni, hogy egy, a Lajtától nyugatra született uniós átlagos polgár és egy magyarországi polgár várható élettartama között most már öt évnél kevesebb differencia van.

Őn azt mondja, hogy ennél még siralmasabb, hogy hogyan romlik a várható, egészségben eltöltött éveknél a száma - ez, ugye más, más a teljes élettartam, és más az egészségben eltöltött évek száma; életünk végén valószínűleg betegségekkel fogunk szembenézni, de mennyi időnk van az előtt, mielőtt ezek a betegségek érezhető életszínvonal-romlást okoznak.

Tisztelt képviselő úr, a férfiak esetében 2010 óta ez 2,2 évvel emelkedett, amire ön azt mondta, hogy még siralmasabb, mint a várható élettartam, a hölgyek, a nők esetében pedig 3,3 évvel emelkedett.

Képviselő úr, ön azt mondja, kevés az orvos, miközben orvosokat exportál (*Derültség a Jobbik soraiban.*), ön azt mondja, romlik a várható élettartam, miközben több mint másfél évvel emelkedik, és ön azt mondja, hogy egyre siralmasabban néz ki az egészségben eltöltött évek száma, miközben az Eurostat kimutatásai szerint mindegyik nő. (*Dr. Lukács László György: Kórházbezárások?! - Z. Kárpát Dániel: Tapolcai kórház?!*) Tisztelt képviselő úr, ezek a szavai teljes mértékben hiteltelenek, és a matematika cáfolja őket. Ahogy ugyanúgy hiteltelenek azok a kijelentései, amelyeket olykor-olykor felröppentett Népszava-cikkekre alapozva mond.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány nem tárgyal semmiféle kórházbezárási előterjesztést, és nem is kérte, hogy bármi ilyen előterjesztés készüljön. Ami ezzel szemben állított állítás, az mind valótlan, az mind álhír. Mi nem kórházbezárásokkal foglalkozunk, szemben az önök szövetségeseivel, hanem kórházépítésekkel foglalkozunk; például építenénk Dél-Budán egy szuperkórházat, csak hogy a DK-s polgármester és utána itt az önök ellenzéki képviselőtársai azt mondják, hogy erre nincs szükség, ne építsen a kormány dél-budai szuperkórházat. (*Gréczy Zsolt: Tíz év alatt nem építettetek semmit!*)

Tisztelt Képviselő Úr! Ön és a szövetségesei bezárták viszont a svábhegyi gyermekkórházat (*Gréczy Zsolt közbeszól.*), mi ezzel szemben, ha elmegy a Heim Pál Kórház mellett, nem ismer rá, hogy hogyan néz ki kívülről a kórház (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*), és belülről is számtalan teljesen új gépet talál, amely a gyermekek gyógyítását szolgálja. Önök, az önök szövetségesei bezárták az OPNI-t, mi ezzel szemben pontosan az OPAI-t igyekszünk fejleszteni, hogy visszavehesse ennek az országos szakmai háttérét. (*Sneider Tamás: Mikor voltunk kormányon, mondd már meg! Mikor voltunk kormányon?!*) Önök és az önök szövetségesei bezárták a Szabolcs Utcai Kórházat, mi ezzel szemben 91... (*Gréczy Zsolt: Miért nem indítottátok újra?!*), 91 kórházat újítottunk fel az utóbbi években, tisztelt képviselő úr, európai uniós és hazai forrásból, részben hazai pénzből, részben uniós pénzből, van, amelyik kórházat teljesen, van, amelyiket részben. (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*) Önök, tisztelt ellenzéki képviselők, bezárták a Schöpf-Merei Kórházat, ezzel szemben mi a Bethesda Gyermekkórháznak több milliárd forintból új szárnyat építünk, hogy minél több gyermeket tudjanak ott gyógyítani. Ez a különbség, tisztelt képviselő úr, az önök szövegei meg az önök tettei, illetőleg a mi általunk vállalt és teljesített feladatok között. (*Dr. Brenner Koloman: Még nem voltunk kormányon egyébként, de majd leszünk! Hülyeséget beszél!* - *Gréczy Zsolt közbeszól.*)

Tisztelt Képviselő úr! 770 milliárd forinttal fogunk többet költeni az egészségügyre jövőre, mint

amit 2010-ben, az utoljára az ellenzéki pártok által beterjesztett költségvetés tartalmazott, 770 milliárd forinttal többet. Önök egyik emelést sem szavazták meg, tisztelt képviselő urak. Ön háziorvosi praxisokról beszélt: 2010-ben egy háziorvosi praxisnak a havi bevétele átlagosan Magyarországon nem érte el a 900 ezer forintot, most 1,6 millió forint, tisztelt képviselő úr! Értzi a különbséget (*Közbeszólás a Jobbik soraiból.*), hogy ki az, aki komolyan gondolja azt, hogy az alapellátást támogatni kell, és annak a számára többletforrásokat biztosít?

Szűrések esetében, tisztelt képviselő úr, pontosan a férfiak számára fontos vastag- és végbélszűrések pontosan az elmúlt években indultak be, hogy legyenek a korábbi emlőszűrési, tüdőszűrési szűrések mellett új ingyenes szűrések is, amelyekkel évente akár több ezer életet is meg tudunk menteni, tisztelt képviselő úr. (*Gréczy Zsolt közbeszól.*)

Önök viszont mást sem tesznek, csak álhírekre alapoznak, és az álhírekből próbálják rombolni a betegek és az orvosok bizalmi viszonyát, a betegek és az ápolók bizalmi viszonyát, a kórházi dolgozók és a kórházvezetők közötti bizalmi viszonyt. Ez az, amire önök viszont, úgy látom, hathatós lépéseket tesznek. Köszönöm szépen. (*Dr. Fónagy János: Így van!* - *Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Öt éve harcban a kormánnyal a parlafű ellen” címmel a DK képviselőcsoportjából Oláh Lajos képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Hazánkban mintegy másfél millió ember szenved parlafűallergiában, a fő kórokozó maga a növény, ez a legelterjedtebb gyom, nagyon sok virágport termel, és igen hosszú ideig virágzik, érthető hát, hogy a legtöbb szénanáthás megbetegedést éppen ennek a pollenje idézi elő. A nemrégiben lezárult idei parlafűszezon okán szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat, hogy eddig csaknem 150 alkalommal próbáltam a kormányzat figyelmét felhívni erre a problémára, javaslatokat tenni az enyhítésére - sajnos kevés sikerrel. A kormány szavakban mindig készséggel felvette a harcot ez ellen a növény ellen, ám konkrétan csak nagyon kevés érdemi intézkedésről tudott beszámolni, a ráolvasás elől pedig a parlafű nem hátrál meg.

A parlafű-allergiás megbetegedések szempontjából igen fontos a levegő egy köbméterében megtalálható pollenrészecskék száma, ez az elmúlt három évben csúcsidezőszakban minimum 400-500 volt, ami a sokéves átlag mintegy másfélszerese, gyakran előfordul a 800 és 1000 közötti érték is. Válasz nélkül maradt viszont az a többször feltett kérésem, hogy mennyire tervezi ezt a kormány csökkenteni az elkövetkezendő egy-két éven belül. Akcióterv van a parlafű elleni védekezésre, de kitűzött cél nincs, így ezt számonkérni sem lehet.

Érdeklődésemre kiderült, hogy a közutak és vasutak melletti területeken idén másfél milliárd forintot irányoztak elő parlagfű-mentesítésre, amiből háromszori kaszálást terveztek. Egy hektár kaszálása - nagyon jutányos áron - nagyjából 60 ezer forint, vagyis a jelzett összeg nevetségesen kevés, és önök még csak a saját portájukon se tudják eltakarítani a parlagfüvet. A 2015 és '17 közötti három évben hektáronként átlagosan 25 ezer forint bírságot szabtak ki külterületi, parlagfűvel fertőzött földterületek miatt a tulajdonosoknak, tehát ez alapján jobban megéri kifizetni a bírságot, mint lekaszálni a füvet.

(13.40)

Az is kiderült, hogy ebben az időszakban csak 2-3 ezer földdarabot találtak fertőzöttnek, ami érthető, hiszen tavaly a kormányhivatalok mindössze 5 ezer parlagfű-ellenőrzést bonyolítottak le, és a kormányhivataloknak semmilyen kapacitásuk nincs ahhoz, hogy ellássák ezt a feladatot, pedig ilyen eredményesség mellett az ellenőrzések számát nagyságrendekkel kellene növelni. Sürgettem, hogy a parlagfűvel szennyezett földek után ne kapjanak az agrárvállalkozók EU-s támogatást. A válasz az volt, hogy most sem kapnak, de azt nem tudták megmondani, hogy mennyi támogatást vontak meg emiatt. Javasoltam, hogy a védekezésbe uniós forrásokat is próbáljunk bevonni. Kezdeményeztem a környező országokkal való szorosabb együttműködést, minthogy a szél és az általa hordozott pollenrészecskék nem tisztelik az országhatárokat. Közvetítettem a civil szervezetek javaslatait a minisztériumoknak, azt azonban, hogy a kormány hogyan viszonyul a civil szervezetekhez, mindannyian láthattuk. Megnyugtatónak szánt válaszokat, üres ígéreteket minden esetben kaptam, mást nem. Javasoltam, hogy ha már van kerékpározásért felelős kormánybiztos, akkor a parlagfű elleni küzdelmet is egy kormánybiztosra bízják, hisz számtalan olyan tárcát érint, amit össze kellene hangolni. Önök nem voltak képesek megmondani, egy becsült számot sem tudtak küldeni nekem, hogy mekkora kár érheti évente a nemzetgazdaságot a parlagfűből kifolyólag.

A parlagfű a táppénzes napokkal, az idegenforgalom csökkenésével, a mezőgazdasági károkkal jelentős gazdasági hátrányt okoz az országnak; ez tízmilliárdokban mérhető. Évente honfitársaink ötödrészt rendszeresen megkínózza, a kormánytól azonban szavaknál és látszatintézkedéseknél többre nem telik. Ma sok milliárd forintot költenek az állampolgárok gyógyszerekre. Az egészségügyi ellátás nem is bírja el a nyomást a szezonban, és sajnos sok embernek kizárólag az öngyógyítás marad, aminek a következményeiről az orvosok sokat tudnának mondani.

Ha a kormánynak fontos az a másfél millió ember, akkor ideje végre lépni. Ez a helyzet, amit ma tapasztalunk, a klímaváltozással csak jelentősen fokozódni fog. A szezon korábban elkezdődik, ellenben legalább tovább tart. Önök azzal kezdték a parlagfű elleni küzdel-

met, hogy a magyar adófizetők által összeadott 1 százalékos elköltötték terepjárókra, laptopokra. Az a kéresem, hogy ne így folytassák, hanem végre tegyenek valamit azokért az emberekért, akik minden évben elszenvedik ezt a betegséget, akiket önök az út szélén hagytak. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány részéről Farkas Sándor államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Néhány konkrétum szeretnék az ön kérdéseire reagálva megosztani mindannyiunkkal, először is a biológiai alapokról: ami a parlagfű magja a talajban, szélsőséges esetben akár negyven évig is csíráképes maradhat, és egy növény akár 50-60 ezer magot is hozhat. A magok kelését a környezeti tényezők és az időjárás is jelentősen befolyásolja. Ezek a tények önmagában hordozzák a védekezési munkák hosszú időigényét. A parlagfű nemcsak a Kárpát-medencében, de Észak-Olaszországban, Franciaországban, Svájcban is megtelepedett és elszaporodott, ami egy mértékben azt is jelenti, hogy a Kárpát-medence adottságai különösen kedvezőek a parlagfű számára. Ebben a régióban a gyomnövény szinte akadálymentesen tud terjedni. Csak egy apró megjegyzés: nem őshonos gyomnövényről beszélünk a Kárpát-medencében, hanem a behozott, valamilyen módon beérkezett magokkal került elterjedésre a Kárpát-medence területén, így Magyarország is.

Magyarország a régióban egyedülálló módon szigorú törvényi szabályozással igyekszik biztosítani, hogy a földtulajdonosok, földhasználók a területeiken megakadályozzák a parlagfű virágbimbójának kialakulását, a gyomnövény pollenszórását. A parlagfű-mentesítés a földhasználó feladata. A törvény előírja számára, hogy a gyommentes állapotot a parlagfű vegetációs időszakában folyamatosan fenn kell tartani, mely feladat ellátását az illetékes hatóságok ellenőrzik. Mindezen tények miatt csak a társadalom minden tagjának aktív részvételével lehet hathatós eredményt elérni.

Megjegyezni kívánom, tisztelt képviselő úr, itt ön a felvetéseiben és a kérdés kifejtésében jelentős részben az agráriumra próbálja ezt a terhet hárítani, holott tudjuk, hogy a városokban, azokon a közterületeken, amelyek nem hasznosított területek, rendkívüli módon elterjedt ez a gyomnövény, és az még súlyosabb helyzetet okoz egy-egy lakóövezetben, lakóterületen. Ön hivatkozik a MÁV és a közutak területére. Itt azért én úgy látom országot járó emberként, hogy jelentős részben megváltozott ez a kép, ugyanakkor a szántóföldi növénytermesztés vonatkozásában is megtesznek mindent a gazdák annak érdekében, hogy gyommentesen tartsák ezeket a területeket. Jelentős

részben ebben természetesen vannak olyan természeti nehézségek a különböző időjárási viszonyok miatt, amikor egy belvizes időszak után bizonyos területek a táblák különböző pontjain esetleg kimaradnak, amelyeket később megközelíteni rendkívül nehéz, ugyanakkor a drónfelvételekkel, a helikopteres felvételekkel ezek felderíthetők.

A parlagfű-információs rendszer adatai alapján külterületen a földügyi igazgatási feladatkörben eljáró járási hivatalok 2019. november 17-ig 3643 esetben összesen 5001 hektár nagyságú parlagfűvel fertőzött területet derítettek fel. Az ellenőrzések alapján a megyei kormányhivatalok 2412 hektárra vonatkozóan rendeltek el közérdekű védekezést. Külterületen a földi bejárás során keletkezett jegyzőkönyvek alapján 132,2 millió forint összegben került sor növényvédelmi bírság kiszabására. A lakosság a parlagfű-bejelentő rendszeren keresztül jelentheti be a parlagfűves területeket, mely bejelentések minden esetben közvetlenül az illetékes hatósághoz kerülnek. A rendelkezésre álló adatok szerint az illetékes hatóságokhoz az idei parlagfűszezonban 4705 darab bejelentés érkezett a hálózatbejelentő rendszeren keresztül. Az illetékes Agrárminisztérium finanszírozásával, ahogy előbb is említettem, légi megfigyelés, drónfelvételek, helikopteres parlagfű-felderítés vált lehetővé. Az eddigi tapasztalatok alapján a légi felderítés következményeként javult a gazdálkodók, földtulajdonosok hozzáállása, és egyre többen önként elvégezték területeiken a parlagfűmentesítést, ami részben már az előbbiekre vonatkozik.

A képviselő urat biztosítom arról, hogy a kormány továbbra is mindent megtesz annak érdekében, hogy Magyarország parlagfű-fertőzöttsége csökkenjen, ezáltal az allergiás és asztmás megbetegedésben szenvedők életminősége javuljon. Mindezek szem előtt tartásával, a minél hatékonyabb munka érdekében kerül sor egyeztetésre akár képviselő úrral, az illetékes tárcákkal és a civil szervezetekkel. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak „Aktuális ügyekről” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban „Aktuális ügyekről”, ez a címe a mai napirend előtti felszólalásomnak. Olyan ügyekről, olyan javaslatokról, indítványokról fogok beszélni, amelyeket az elmúlt bő egy hétben láthattunk a kormány és egyes kormánypárti képviselők részéről, illetve olyan intézkedésekről is, amelyeket egyes kormánytagok jelentettek be, vagy hozzájuk köthető.

Azt látjuk, hogy ezek az intézkedések - a kormányzat részéről egy ilyen törvénybejelentési dömping volt látható nyilván az időprés miatt - nagyjából

szimbolizálják azt, hogy mit várhatunk a kormány politikájától, mi a kormány politikájának a lényege, mi jellemző rá, illetve mik azok a szempontok, amelyek hiányoznak a kormány politikájából. Alapvetően én most nem egy hibalistát szeretnék, mondjuk így, nem az elmúlt hét hibalistáját szeretném ismertetni, hanem néhány konkrét példa útján, néhány konkrét, fontos példát említve szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy jól látható, hogy a kormány mit gondol a parlamenti működésről, az ellenzék szerepéről, mit gondol a nemzeti érdekek érvényesítéséről a kormányzása során, illetve mit gondol az önkormányzatokról.

Ugye, azt már az elmúlt sok-sok évben, az elmúlt kilenc évben legkésőbb megtudhattuk, hogy a Fidesz politikájának a lényege a kommunikációs kormányzás, a közpénzből folytatott propaganda, aminek a lényege a hatalomhoz való görcsös ragaszkodás, és ennek rendelnek alá mindent, adott esetben készek a nemzeti érdekeinket is kiárusítani. Azt láthattuk, és óriási figyelmet, mondhatjuk, már-már botrányt kavart az az intézkedéscsomag-javaslat, amit bejelentettek az országgyűlési képviselők jogállása, illetve a házszabályt érintő határozat tekintetében. Ezzel bemutatták azt, hogy mit gondolnak a parlament működéséről, mit gondolnak az ellenzék szerepéről. Erről a kérdéssről, azt gondolom, hogy ezen a héten még igen komoly és heves vitákat fogunk folytatni.

(13-50)

Ugyanakkor az is kiderülhetett azok számára is, akik eddig nem látták át, hogy a kormány politikájából és a kormány munkájából éppen a nemzeti érdekek érvényesítése hiányzik leginkább. Ha szükségesnek látják, akkor bármikor képesek ezeket az értékeket, ezeket az érdekeket is kiárusítani.

A legekleatásabb példa az elmúlt hétről talán az volt, amikor múlt héten kedden Palkovics miniszter úr Pekingben bejelentette, hogy már minden utolsó korlát is elhárult a Budapest-Belgrád vasútvonal projektje előtt, ugyanis még idén alá fogják írni a finanszírozási szerződést. Két héttel ezelőtt Szijjártó miniszter úrtól próbáltam megtudakolni, hogy itt a közel ezermilliárdos projekt kapcsán milyen megtérülési garanciák vannak, hát, semmit nem tudott mondani miniszter úr, és minden irányból nagyjából kiolvasható, hogy ez az óriási gigaprojekt a magyar nemzeti érdekek szempontjából semmilyen módon nem igazolható. Ezzel gyakorlatilag nem tesz mást a kormány, mint hogy ezermilliárd forintot kivesz a magyar adófizetők zsebéből. Mégis ezt a lépést megteszik, és tudjuk jól, hogy ez a magyar nemzeti érdekek szempontjából - ismétlem - nem értelmezhető, ugyanakkor a kínaiak számára nyilván óriási érdek, illetve Mészáros Lőrinc cégei körülbelül 300 milliárd forinttal részesedhetnek majd ebből a gigaprojektből.

De szintén szimbolikus előterjesztés volt az EU és Kanada közötti szabadkereskedelmi egyezmény előterjesztése, amit szerencsére levettek a napirendről,

de azért mindenképpen szimbolikus ennek a javaslatnak, a ratifikációnak a betervezése és annak a módja is, ahogy azt levették a napirendről. Úgyhogy teljesen világos, hogy ennek a szabadkereskedelmi egyezménynek a kihirdetése a nemzeti szuverenitásunk feladása egy olyan kormány, egy olyan kormánytöbbség részéről, aki magát nemzetinek hazudja.

Teljesen világos, hogy itt a multinacionális cégek profitérdekeinek megfelelően gyakorlatilag a kormány feltette a kezét, ezzel kiárúsítva az élelmiszerbiztonságot, a munkajogokat, a környezet védelmét, egyáltalán feladják a nemzeti szuverenitást. És az is szimbolikus, hogy ezt a ratifikációt végül is nem azért vonták vissza, mert ne lennének képesek bármikor kiárúsítani a nemzeti érdekeinket, hanem azért, mert önök is számítanak arra, hogy lesz az EU-ban olyan kormány, kormánytöbbség, amely valóban az adott nemzeti érdekeknek megfelelően ezt a ratifikációt meg fogja akadályozni. Így igazából teljesen felesleges önöknek ezt betervezni, és ha beterveztették volna, nyilván a korábbi gyakorlatnak megfelelően el is fogadták volna.

Az is szimbolikus, hogy milyen intézkedéseket terveztek be az önkormányzatok működését érintően. Várta mindenki Magyarországon, hogy itt bő egy hónappal az önkormányzati választáson elszenvedett kudarc után Orbán Viktornak és a Fidesz-kormánynak mi lesz a reakciója, mit fognak tenni, és mondhatjuk, hogy senkit nem lephetett meg ez a reakció. Önök úgy gondolják, és eszerint is cselekszenek, hogy ha súlyosan teret veszítettek az önkormányzatokban, akkor az alapvető zsigeri reakció az önök részéről, hogy megpróbálják tovább korlátozni az önkormányzatok működését és az önkormányzatok autonómiáját.

Ugye, szintén számos intézkedést lehetne sorolni, amivel ilyen irányba terelik a magyar közéletet és a magyar politikát, de ezek között kiemelkedő az a döbbenetes intézkedés, hogy az egyik legfontosabb közszolgáltatás, a közösségi közlekedés tekintetében nem azt a régi adósságot próbálják megoldani, hogy megadják az önkormányzatok számára megfelelő finanszírozást, megfelelő központi finanszírozást, hanem egyszerűen csak rámutatnak az önkormányzatoknál bizonyos tételekre, és diktátumként meg akarják parancsolni az önkormányzatoknak, hogy az iparűzésiadó-bevételekből finanszírozzák ezt.

Tudom azt, kormánypárti képviselőtársaim, hogy nehéz megemészteni ezt az önkormányzati választási kudarcot, de ezekkel az intézkedésekkel önök nem az ellenzéki politikusokat fogják büntetni, hanem mindazokat az embereket, akiket érintenek ezek a fontos közszolgáltatások, mind az ellenzéki és mind a kormánypárti vezetőség városokban is. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP, a DK, az MSZP és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A kormány nevében frakcióvezető úr napirend előtti felszólalására Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Nyilván nem véletlen, hogy a felszólalásából elfelejtette azokat említeni, hogy a családok számára mennyi előnnyel járnak ezek a törvényjavaslatok, hogy a bürokrácia csökkentésében mennyire fontos, akár annak, aki építkezik vagy személyi adatai változnak, igazolványt vált ki, mennyivel egyszerűsödik az ő helyzete, hogy az elektronikus ügyintézés milyen mértékben terjed tovább szerencsére a magyar államigazgatásban, és még sok minden más intézkedést elfelejtett. Önmagával kezdte, tisztelt képviselő úr, a saját helyzetével mint ellenzéki országgyűlési képviselő. Tudja, minden házszabályi rendelkezés, amelyik itt a mi működőképességünk kereteit megszabja, minden képviselőre ugyanúgy vonatkozik.

Tehát van egy régi mondás: véd a törvényt, és a törvény is megvéd téged. Ezek a jogszabályok csak arról szólnak, hogy a rendbontók ellen lehessen fellépni, és a rend betartóit, a házirendnek, a házszabálynak a betartóit pedig védjük meg, tisztelt képviselő úr. A parlament a jogalkotás mellett elsősorban önöknek, ellenzéki képviselőknek nyújt terepet. Önök tudják a végrehajtó hatalmat, a kormányzatot itt a parlamentben kontrollálni. Azok a szabályok, amelyek a házszabályban kimunkálásra kerültek, pontosan az önök kontrolljának a hétről hétre történő érvényesülését szolgálják, tisztelt képviselő úr, és valahogy ön mindig abból indul ki, és az összes többi ellenzéki képviselőtársa mindig abból indul ki, hogy önök rendbontók lesznek, és ebben az esetben önöket hátrány érheti. Tisztelt Képviselő Úr! Ezek a szabályok garanciális szabályok arra, hogy mindenki minden jogosítványával élhessen. És műfaji adottság, hogy a törvényalkotás mellett a végrehajtó hatalom kontrolljában önök azok, akik a legtöbbször élnek ezekkel a kontrollmechanizmusokkal.

Tisztelt Képviselő Úr! Amit itt ellenzéki képviselők akár tavaly decemberben, akár idén ősszel megtettek a parlamentben, ezt nem hiszem, hogy Európában, főleg Nyugat-Európában, bármelyik törvényhozásban egyébként megtehették, megengedhették volna maguknak, és egyébként nem feltétlen a házszabály miatt. Nem azért, mert a házszabályba bele van írva, hogy tilos túlkölni, meg tilos a szavazásban vagy az ülésvezetésben akadályozni a képviselőtársaikat, hanem a saját frakciójuk is úgy dönt, hogy ilyet nem tesznek. Mert, tudják, önökre is választópolgárok szavaztak, ránk is választópolgárok szavaztak, ez a végeredmény kerekedett ki belőle.

Kérem, tisztelje azoknak a választóknak a véleményét is, akik a kormánypárti képviselőkre szavaztak, és ne akadályozzák meg, hogy annak a több millió embernek a véleménye itt a parlamentben, törvényi formában is megtestesüljön, akik nem önökre, hanem ránk szavaztak. És ne ránk legyenek mérgesek akkor, amikor az előző három választáson nagyon nagy, döntő mértékben a kormánypártok jelöltjeit és listáit támogatták a választók, tisztelt képviselő úr, talán

nem csak a Ház méltóságát. Így a választókat, a minket megválasztó választókat is tisztelhetnék, hogy nem erőszakkal akarják azt megakadályozni, hogy amire a mi választóink minket ide a parlamentbe küldtek, azt itt megtehessék. *(Dr. Vadai Ágnes: Hát, lopni biztos nem küldtek ide! - Az elnök csenget.)*

Másik: tisztelt képviselő úr, ön zöldpárti képviselőként az elmúlt percekben felállt a magyar parlamentben, és vasútépítés ellen szólalt föl. Szerintem ezt külön be lehetne keretezni, és körbe lehetne küldeni az önök zöldpárti európai testvérpártjainak, hogy van-e még egy zöldpárt Európában, amely vasútépítés ellen szólal fel a parlamentben. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)* Miközben elvileg minden zöldpárt minden országban a világon amellet szólal föl, hogy építsünk vasutat vagy adott esetben kikötőt *(Demeter Márta közbeszól. - Folyamatos közbeszólások)*, de a közútról... - a környezetszennyező, a környezetszennyező, a környezetszennyező szállítási formák helyett *(Az elnök csenget.)* legyen környezetbarátabb vasúti szállítási forma is.

Ön csak azért, mert annyira elvakult már a kormánypártokkal szembeni érzelmeitől, hogy már mindent ellenez, ami kormánypárti, még ezért egy vasútépítést is képes ön itt ellenezni. De azt hiszem, hogy abban is rekordot döntött, tisztelt képviselő úr, hogy ön egyik percben a keleti nyitás típusú kormányzati előterjesztéseket támadta, majd utána a nyugat-európai típusú előterjesztéseket támadta, tehát ön mindenfajta nyitást támadott, akár az euroatlanti térségbe irányul, akár a délkelet-ázsiai térségbe irányul, ön minden nyitást ellenezett, minden gazdasági kapcsolatot ellenezett. Csak akkor tulajdonképpen miből fog bővülni az országunk? Ön lezárja nyugat felé, lezárja kelet felé és dél felé Magyarországot - akkor tulajdonképpen miből fogunk prosperálni, és hogy tud Magyarország előrelépni?

Tisztelt Képviselő Úr! A tömegközlekedés kapcsán szintén zöldpárti képviselőként ön azt ellenzi, hogy egy törvényjavaslat a tömegközlekedés működésének biztonságát előtérbe helyezi. Ön zöldpártiként egy tömegközlekedést támogató javaslatot ellenez, tisztelt képviselő úr, ez is felfoghatatlan egy önmagát zöldnek nevező párttól. Ebből is látszik, hogy önöknek nem a környezet védelme, hanem a kormány ellenzése a legfontosabb, és tényleg kérem, ne keltsen bármifajta, olyasfajta hírverést, vagy ne utaljon arra, mintha nem úgy történe, mint eddig, hiszen a főváros is minden árkiegészítést ugyanúgy megkap, mint a korábbi években. Ezek sok-sok milliárdos összegek, továbbra is a főváros rendelkezésére fognak állni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Patriotizmus vagy a gyökértelenség ideológiája” címmel a KDNP képviselőcsoportjából Harrach Péter frakcióvezető úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt héten tartotta idei ülését a Magyar Állandó Értekezlet. Felemelő érzés volt hallani a Kárpát-medencei magyar politikai szervezetek képviselőinek a megnyilatkozásait. Nemcsak saját országuk politikai helyzetéről számoltak be, nemcsak arról a mindennapos kemény küzdelemlről, ami a létben maradásukat és a politikai és emberi jogaik képviselését jelentette, hanem érződött bennük az összmagyarságért érzett felelősség.

(14.00)

Az ő szavaikból is meg tudtuk tapasztalni azt, amit persze régóta vallunk, hogy emberben és emberi közösségekben gondolkodnak, nem pedig ideológiákban. Jó érzés volt tapasztalni azt is, hogy a jelen lévő hazai parlamenti pártok, kormánypártok és ellenzéki pártok is egyfajta nemzeti egységet tudtak megvalósítani. Azt tudták megtenni a határon túliak, amit mi itt kevésbé tudunk megtenni: egységbe fogták össze a kormánypártokat és az ellenzéki pártokat is, egy nemzeti ügy, a nemzetpolitika érdekében. Ez is jó érzés volt.

Sajnos nem volt teljes a kör, mert egy ellenzéki parlamenti párt hiányzott, de ezen nem hiszem, hogy csodálkoznunk kell, hiszen ha arra gondolunk, hogy a 15 évvel ezelőtti népszavazáson is hasonlóan viselkedtek, akkor ez nem lep meg senkit. Félek, hogy nem sok fogalmuk van a nemzetről. De sajnos van egy utánpótlás is. Mindnyájan tudjuk, hogy a Momentum hogy viselkedett azokon a kampányrendezvényeken, amik a környező országokban folytak, ahol saját nemzetük képviselőivel szemben az ideológiai barátaikat támogatták. Megjegyzem, Brüsszelben ma is ezt teszik.

Erre a magatartásra utal az, amit a minden képviselő által aláírt közös nyilatkozat egyik mondata sugall. Megjegyzem, ezt a nyilatkozatot nemcsak hogy közösen írtuk alá a jelen lévő pártok képviselőiként is, hanem annak megalkotásában is sokan részt vettek. Ez a mondat így szól: „Elvárják a tagszervezetek a magyarországi politikai pártoktól, hogy a szomszédos államokban az ottani magyar közösséget képviselő pártokat és jelölteket támogassák.” *(Dr. Vadai Ágnes és Gréczy Zsolt közbeszólása.)*

Ezzel szemben történt meg az, hogy egy ideológia alapján döntöttek el, hogy kit támogatnak a magyar jelölttel szemben. Az egy másik kérdés, hogy ez az ideológia és ennek következményei, akár Nyugat-Európában is, kudarcot vallottak. Gondoljunk csak arra, hogy a párhuzamos társadalmak éppen ennek az ideológiának a következményeképpen jöttek létre, vagy a genderörület vadhajtásai is éppen innen erednek.

Én úgy gondolom, hogy minden tisztességes, jóérzésű ember részéről a kisebbségi lét viszonyai között dolgozó magyar szervezetek küzdelme tiszteletet és együttérzést kell hogy kiváltson. Őket támogatni pedig mindnyájunknak kötelességünk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Ház! Frakcióvezető úr napirend előtti felszólalására a kormány részéről Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Én is szeretnék utalni a Diaszpóra Tanács és a Magyar Állandó Értekezlet ülésére, és szeretném a Ház figyelmébe ajánlani a Diaszpóra Tanács zárónyilatkozatát, idézem: „Aggodalommal tekintenek arra az új keletű jelenségre, melynek révén egyes magyarországi politikai pártok a szomszédos államokban rendre olyan politikai erőket támogatnak, amelyek tagadják a nemzetet, a nemzeti kisebbségek jogait. Ez a szűk látókörű, szélsőségesen liberális szemlélet ellentétben az összmagyar nemzeti értékekkel és érdekekkel.” (Közbeszólások a Jobbik padsoraiból, többek között Bencsik János: *Ez nem került bele a zárónyilatkozatba!*) Ez a Diaszpóra Tanácson hangzott el, hiába kiabálnak be. Sajnálom (Az elnök cseppet.), hogy a Jobbik ugyanazt a követ fújja ebben a kérdésben, mint a baloldali pártok (Z. Kárpát Dániel: *Miről beszélsz? - A kormánypárti padsorok felé: Mit bólogatsz?*) - hogyha már bekiabál.

Tisztelt Ház! Én helyénvalónak tartom, hogy itt az Országgyűlésben időről időre megbeszéljük, hogy mi is a nemzeti érdek és melyek azok a gyakorlatok, amelyek szembemennek ezzel a nemzeti érdekekkel, és egy dolgot biztosan kijelenthetünk: amit most a Momentum művelt, annak rengeteg előzménye van a baloldalon. Rengetegszer bizonyították, hogy sokszor teljesen érzéketlenek a magyar ügyek iránt.

Nézzünk egy kis történeti áttekintést! A kommunizmus évtizedeit most nem részletezem, mert az külön vitanapot érdemelne, és ott vannak a történelemkönyvek, de azt már igen, hogy Medgyessy Péter 2002. december 1-jén, Erdély elcsatolásának évfordulóján koccintott a román miniszterelnökkel. Micsoda érzéketlenség! (Folyamatos közbeszólások a Jobbik padsoraiból.)

Ezek után gyakorlatilag nem is olyan meglepő, hogy a külhoni magyarság ellen kampányoltak a 2004-es népszavazás előtt, és az egyik legmélyebb húzásuk az volt, hogy 23 millió románnal riogatták az anyaországi embereket. Azóta már van kettős állampolgárság, de például Gyurcsány Ferenc pártja nem szavazta meg, és azóta is rendszeresen támadják a külhoni magyarságot.

Aztán nézzük a gazdasági megközelítést! A baloldal alapjaiban ment szembe az ország érdekeivel akkor, amikor két nagy hullámban bagóért kiárusította a magyar ipar jelentős részét, IMF-infúzióra tette az országot, és még az államadósságot is az egekbe lökte. És manapság a visszatérő főszereplőkre hivatkoznak úgy, hogy szakemberek - ez egy vicc!

A migrációról sokszor beszéltünk itt. Csont nélkül megszavazott a baloldal mindent, ami szembemegy az

ország érdekeivel. Megszavazták a kvótát, a család-egyesítések könnyítését, és támadták a határozatot, még személyesen is tüntettek ellene, pont úgy, ahogy a külföldi szövetségeik, megrendelőik elvárták.

Aztán nézzük, hogy mit jelent a baloldali pártoknak a nemzetközi érdekképviselet! Nézzük csak az elmúlt hónapokat! Folyamatosan gáncsolják a magyar jelölteket Brüsszelben. A románokat kérdésfelvetés nélkül támogatják, de a magyarok ellen folyamatosan kampányolnak. Kampányolnak azért is, hogy a kormány ne tudja szétszteni az uniós forrásokat. Hogyha ez megvalósul, tisztelt baloldali pártok és Jobbik, akkor Magyarország forrásoktól fog elesni. (Z. Kárpát Dániel: *Vegyél már vissza magadból!*) És azok olyan országokba mennek majd, ahol nincsen hasonló ellenzéki aknamunka. (Dr. Brenner Koloman közbeszól.) És ez nem minden. A Jobbiktól a Gyurcsány-pártig mind-mind azért lobbiznak (Z. Kárpát Dániel: *Ne magyarázd...*), hogy egy rakás jogkör kerüljön át Brüsszelbe a hazai döntéshozatal rovására. (Közbeszólások a Jobbik padsoraiból, többek között: *...maffiózó vagy! - Nem igaz!*) Tisztelt Jobbikos Képviselő! Ha ez nem igaz, akkor miért kampányoltak a bérunióért, aminek a lényege az lenne, hogy jogköröket adunk át Brüsszelnek? (Z. Kárpát Dániel: *Miért van az, hogy nem érted... - Az elnök cseppet.*) Idetartozik a bérek meghatározása, a nyugdíjak és az igazságszolgáltatás területe. Ha itt jogköröket adnánk ki a kezünkől, az nem lenne jó az országnak, káros lenne. (Z. Kárpát Dániel: *Nem érted... Nem tehetsz róla...*)

És itt érkezünk el a közelmúltig, a Momentum-jelenséghez. Ennek a semmiből keletkezett mozgalomnak az volt az első dolga, hogy szétverjék a magyar olimpiai pályázatot. Végül Párizs nyert. Azt tudjuk, hogy a momentumosok gyakran megfordulnak Párizsban. A kettő közötti rejtélyes összefüggés megjelölését az olvasókra és a nézőkre bizzuk.

A folytatás sem volt enyhébb. Amióta a Momentumnak vannak EP-képviselői, gyakorlatilag egy dolgot csinálnak: folyamatosan torpedózzák a magyar jelölteket Brüsszelben, és két ilyen akció között Washingtonba írogatnak, és NATO-beavatkozásról álmodnak. (Dr. Varga-Damm Andrea: *Miről?*) Te jó ég!

És mindennek a tetejébe kampánykörútra indulnak a külhoni magyar pártok rovására; az RMDSZ riválisának kampányoltak, majd volt az a vastag bőr, hogy ezek után gratulálnak Kelemen Hunornak az eredményhez. Azután Szlovákiában fordultak meg, ott egy szlovák pártnak kampányoltak, miközben van magyar párt is. És amikor kérdőre vonják őket, a XXI. századra hivatkoznak.

Tisztelt Ház! Ez nem XXI. századi politika, hanem magyarellenes politika; pont olyan, amit a baloldal rendszerváltás előtt és után produkált. Nem tudjuk, hogy ez kinek az érdeke, de Magyarországé biztosan nem. (Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: *Úgy van! - Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) Még nem késő behúzni a féket!

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Aktuális ügyek” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Fidesz képviselőcsoportjából Selmeczi Gabriella képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. „Az aggodás és a baj megoszlik, viszont az öröm megsokszorozódik a népes család tagjai között” - írta Márton Áron.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2010-ben megkezdett családbarát fordulat erős és kiterjedt alapot teremtett ahhoz, hogy 2019-ben és '20-ban ráépítsük a családvédelmi akcióterv intézkedéseit. Akkor látjuk igazán a fordulat mértékét, ha a 2002-2010 közötti balliberális kormányokkal hasonlítjuk össze. Sajnos a napirend előtti felszólalás kerete nem elég ahhoz, hogy a 2002-2010 közötti működésük családokat sújtó intézkedéseit teljeskörűen bemutassuk, így engedjék meg, hogy csak röviden, pár elemet soroljak fel.

(14.10)

2006-ban megszüntették a rendszeres gyermekvédelmi támogatást, valamint az egy és két gyermeket nevelő szülők családi adókedvezményét. Aztán a szociálliberális kormányok csökkentették a családi adókedvezményt a három- és többgyermekesek esetében, a gyermekekénti havi tízezer forintról négyezer forintra. Csökkentették a gyés idejét egy évvel. Csökkentették a családi pótlék felső életkori határát 23 évről 20 évre. Szétverték az otthonderemtségi programot.

Ezzel tudjuk szembeállítani, hogy a nemzeti kormányzás eddig miben tudta támogatni a családokat. 2010-ben visszaállítottuk a gyés időtartamát három évre. 2011-től az egy és két gyermeket nevelőkre is kiterjedő, megnövelt értékű családi kedvezményt vezettünk be. 2013-tól elindult a munkahelyvédelmi akció. '14. január 1-jétől bevezettük a gyed extrát, aminek köszönhetően '16. január 1-jétől már a gyermek fél-éves korától lehet korlátlanul munkát vállalni. 2014-től létezik a hallgatói vagy más néven diplomásgyed lehetősége is. '15-től vehető igénybe az első házások kedvezménye. '16-tól '19-ig a kétgyermekesek részére négy lépésben megduplázódott a családi kedvezmény összege, havi négyezer forintról húszezer forintra nőtt. 2017-ben átalakult a bölcsődei rendszer annak érdekében, hogy minél több településen váljon elérhetővé az ellátás kisgyermekes családok számára.

2018-ban a családok éve jegyében született intézkedéseink a következők. Csökkentettük a családok jelzáloghitel-tartozását harmadik vagy további gyermek vállalása esetén, gyermekeként egy-egy millió forinttal. Lehetővé tettük az édesanyák diákhitel-törlesztésének felfüggesztése mellett a tartozás felezését a második gyermek megszületése, illetve elengedését

a harmadik gyermek megszületése esetén. Bevezettük a Köldökzsinór-programot, mert számunkra minden magyar gyermek ajándék, szülessen bárhol a világon, ahogy államtitkár asszony szokta mondani. 2018. január 1-jétől a diplomásgyed folyósításának időtartama egy évvel meghosszabbodott, így már a gyermek kétéves koráig jár.

Külön kiemelném a CSOK-ot mint a kormány otthonderemtségi programjának legfontosabb elemét. 2019. szeptember végéig a kérelmet benyújtó családok száma meghaladta a 117 ezret, a kérelmekhez kapcsolódóan igényelt, együttesen számított állami támogatások értéke pedig 353 milliárd forint volt. A CSOK így közel félmillió ember otthonderemtségi segített, az igénylők pedig 55 ezer gyermeket vállaltak. A kormányzati politikában 2010 óta megvalósult családbarát fordulatnak köszönhető, hogy a demográfiai mutatók tekintetében is pozitív eredményeket sikerült elérnünk.

Tisztelt Ház! Itt nem állunk meg. Zajlanak a bölcsődei fejlesztések. Januártól indul a négygyermekes anyák szja-mentessége, valamint a diabéteszes gyerekek és családok támogatási rendszerének kibővítése. A napokban volt a cukorbetegséggel élők világnapja is. Emellett a tisztelt Ház előtt fekszenek olyan törvényjavaslatok, amelyek megteremtik a családvédelmi akcióterv újabb intézkedéseinek, a nagyszülői gyednek és a hallgatói gyed kiterjesztésének az alapját. Bízunk abban, hogy a zárószavazáson is mindenki támogatni fogja ezt a javaslatot.

Ezek fényében fordulok a kormány képviselőjéhez, államtitkár asszonyhoz, hogy hogyan értékeli a családvédelmi akciótervet eddig, és hogyan segítik az 1-es típusú diabéteszrel élő gyerekeket és családjukat. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony imént elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Parancsoljon, államtitkár asszony, öné a szó.

NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselőtársak! Köszönöm képviselő asszonynak is a lehetőséget, hogy van időről időre lehetőségünk arra, hogy beszámoljunk a családpolitika eredményeiről itt, az Országgyűlés előtt is a szélesebb nyilvánosságnak.

Képviselő asszony már elmondta azt, hogy lényegében miben különbözik a 2002 és 2010 közötti, illetve a 2010 óta eltelt időszak a családok támogatása vonatkozásában. A mi alapelvünk az, hogy egy kiszámítható, stabil, hosszú távú, folyamatosan bővülő, építkező családtámogatási rendszerre van szükség. Ezt a családbarát fordulatot hirdettük meg 2010-ben, és ennek az alapjait fektettük le azóta, és igyekszünk lépésről lépésre tovább bővíteni.

Képviselő asszony azokat a lépéseket is felsorolta, amelyeket megtettünk azóta, úgyhogy nem mennék bele ezekbe részletesen, sem az otthongeremtéshez nyújtott támogatásba, sem abba, hogy hogyan segítjük a kisgyermekes édesanyák munkavállalását a gyermeknevelés mellett, vagy éppen a bölcsődei fejlesztéseket, nem beszélve a családi adókedvezmény rendszeréről.

Én inkább három aktuális dologról szeretnék önöknek most beszámolni. Az egyik éppen az Országgyűlés előtt lévő olyan jogszabálycsomag, amely tartalmazza többek között a diplomásgyed bővítését abban az értelemben, hogy ha diplomásgyedet vesz valaki igénybe, és utána ismételt gyermekét vállal, akkor a következő gyermeknél is igényelhesse ezt a diplomásgyedet. Ehhez szükségünk van egy törvénymódosításra, kérem ebben a támogatásukat.

Szintén most van az Országgyűlés előtt a nagyszülői gyeddel kapcsolatos munkatörvénykönyv-módosítás, ami megteremti annak az alapját, hogy a nagymama vagy a nagypapa, aki igénybe veszi majd január 1-jét követően a nagyszülői gyedet, ugyanazokat a munkahelyi garanciákat megkapja, mint az édesanya vagy az édesapa, ha ők vannak gyeden. Tehát kérem ebben is a tisztelt képviselőtársaknak majd a támogatását.

A másik aktualitás a családvédelmi akciótérvezhez kapcsolódik. A képviselő asszony kérdésében benne volt, hogyan értékeljük a családvédelmi akciótérvez eddigi eredményeit. Mondhatom azt, hogy minden várakozásunkat felülmúlja a családvédelmi akciótérvez iránti érdeklődés. Most tudom megosztani önökkel azt az új hírt, hogy átlépte az ötvenezret a babaváró támogatást igénylő fiatal párok száma. Ez azt jelenti, hogy több mint százezer fiatalnak tudunk segíteni a babaváró támogatással már július 1-je óta, tehát ott van százezer olyan fiatal, ötvenezret olyan fiatal házaspár, akik tudnak egy tízmillió forintos, akár vissza nem fizetendő támogatást kapni a gyermekvállaláshoz, családalapításhoz. Ez egy kamatmentes, szabad felhasználású kölcsön, ami akár tízmillió forint is lehet, de ha gyermekeket vállalnak az elkövetkező években ezek a fiatalok, akkor részben vagy egészben ezt a támogatást, ezt a kölcsönt egyáltalán nem kell visszafizetniük. Ez tehát már százezer fiatalnak az életkezését, családalapítását teszi könnyebbé.

Szintén újdonság az, hogy átlépte a húszezret a nagycsaládos autóvásárlási támogatást igénylő családok száma. Ha itt azt vesszük figyelembe, hogy legalább három gyerek van minden ilyen családban, akkor ez megint csak egy százezres közösség, tehát ismét százezer olyan magyar ember, akinek az autóvásárlását tudtuk segíteni a nagycsaládosok autóvásárlási támogatásán keresztül.

Az eredmények a demográfiai adatokban is részben tükröződnek, hiszen ha a legutóbbi házasságkötési adatokat nézzük, akkor elmondhatjuk, hogy augusztusban - ami az utolsó adatunk - 40 éves csúcson volt a házasságkötések száma, tehát az elmúlt 40 évben nem volt olyan hónap, amelyben annyi házasság kötöttet

volna, mint az idei augusztusi. Ez egyébként már igaz volt júliusra is, ott is egy jelentős emelkedés volt.

Végül pedig szeretnék a diabéteszrel élőkről néhány gondolatot megosztani önökkel. November 14-e volt a diabétesz világnapja. Legtöbbször azokról a diabéteszesekről beszélünk, akik 2-es típusú diabéteszrel élnek, ami valóban egy megelőzhető egészségi állapot, illetve egy betegség, de vannak 1-es típusú diabéteszrel élő gyermekek, fiatalok, felnőttek is, és mi az 1-es típusú diabéteszrel élő gyermekek és az ő családjaik számára kedvező lépésekről döntöttünk, és ezekben, ha szükség lesz majd rá, kérem a támogatásukat is.

Egyrészt döntöttünk arról, hogy a gyermekek otthongondozási díjánál indokolt esetben az 1-es típusú diabéteszes gyermeket nevelő családok is részesülhessenek ebben a gyodban, a gyermekek otthongondozási díjában vagy akár ápolási díjban, ha arra jogosultak. Az egészségügyben a különböző eszközök támogatását megemeltük, illetve beemeltük azokat az általános támogatott körbe, itt a szöveti cukor mérésére alkalmas glükózmonitorról van szó, illetve az inzulinpumpáról, ezek tehát a legkorszerűbb ellátást biztosítják a gyerekek számára.

Rengeteg feladat van még előttünk. Azt szeretnénk, ha az 1-es típusú diabéteszrel élő gyerekek tényleg úgy tudnának részt venni a köznevelésben már óvodáskorban, általános iskolás korában is, hogy semmilyen hátrány nem éri őket azért, mert 1-es típusú diabéteszrel élnek. Minden támogatást, segítséget megkapnának ehhez, és a közétkeztetésben is teljeskörűen részt tudnának venni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ehhez még hosszú munkára van szükségünk. Ebben is kérem majd az önök támogatását, ahogy minden, a családokat segítő lépésben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk. Megkérem képviselőtársaimat, foglalják el helyüket, ellenőrizték, hogy kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazókészülékekben, és most felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

(14.20)

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Rig Lajos, Jobbik; Keresztes László Lóránt, LMP; Hajdu László, DK; Apáti István független.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Korózs Lajos, MSZP; Burány Sándor, Párbeszéd; Arató Gergely, DK; Bana Tibor, Jobbik; Ungár Péter, LMP; Latorcai János, KDNP; Halász János, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bana Tibor, Jobbik.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Keresztes László Lóránt, LMP.

A csütörtöki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Rétvári Bence, KDNP; Keresztes László Lóránt, LMP.

A pénteki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán, Jobbik; Varga-Damm Andrea, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Most **mandátum-igazolás és a képviselői eskütétel** következik.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Nemzeti Választási Bizottság a Mirkóczki Ádám képviselő úr lemondása miatt megüresedett országgyűlési képviselői mandátumot a Jobbik Magyarországért Mozgalom pártlistáján szereplő Dudás Róbert részére kiadta. A mandátumvizsgáló bizottság az ülést megelőzően tanácskozott, és a választási iratok alapján Dudás Róbert megbízólevelének szabályszerűségét megvizsgálta.

Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Hargitai János elnök úrnak, a bizottság elnökének, aki a mandátumvizsgálat eredményéről az egyes házszabályi rendelkezések 9. § (2) bekezdésének megfelelően jelentést tesz az Országgyűlésnek. Parancsoljon, elnök úr, öné a szó.

DR. HARGITAI JÁNOS, a Mentelmi bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám lemondása után a Jobbik pártlistáján megüresedett mandátumot, ahogy itt már elhangzott, a Nemzeti Választási Bizottság Dudás Róbert képviselő úrnak adta ki. Ez a határozat november 7-ei keltezésű, így a határozat november 10-én jogerőssé vált.

A Mentelmi bizottság a mai ülésen a benyújtott iratokat megvizsgálta, azokat rendben lévőnek találta. A képviselő úr nyilatkozott arról, hogy vele kapcsolatban összeférhetlenségi helyzet nem áll fenn, ezért a Mentelmi bizottság egyhangú döntéssel döntött, és javasolja az Országgyűlésnek, hogy Dudás Róbert országgyűlési képviselő úr mandátumát igazolja az Országgyűlés. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Felhívom szíves figyelmüket, hogy a mandátumvizsgálat eredményéről szóló jelentéshez módosító javaslatot nem lehet benyújtani. A mandátumot az Országgyűlés vita nélkül igazolja. Ismét kérem képviselőtársaimat, foglalják el helyüket, ellenőrizték kártyájukat.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy igazolja-e Dudás Róbert képviselői mandátumát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Dudás Róbert mandátumát 170 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül igazolta. *(Taps a Jobbik és az MSZP padsoraiban.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most a megválasztott képviselő úr ünnepélyes eskütétele és az esküokmányok aláírása következik. Felkérem Dudás Róbert képviselő urat, fáradjon az ülésterem közepére, és tegye le esküjét.

Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy miután a képviselő úr beérkezett a terembe és elfoglalta a helyét a mikrofon mögött, olvassa elő az eskü szövegét, a tisztelt Országgyűlést pedig arra kérem, hogy szokásainknak megfelelően felállva hallgassuk azt meg.

Kérem a karzaton jelen lévőket is, hogy álljanak föl. *(A teremben és a karzaton lévők felállnak. - Dudás Róbert a terem közepére lép. - Hiszékeny Dezső előolvassa az eskü szövegét.)*

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Én, Dudás Róbert fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; országgyűlési képviselői tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segítjen! *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Foglaljanak helyet! Képviselőtársaim, most az esküokmányok aláírására kerül sor. Felkérem Móring József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, a megválasztott Dudás Róbert képviselő urat pedig arra kérem, hogy azokat kézjegyével lássa el. *(Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató Móring József Attila gratulál Dudás Róbertnek, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát. - Dudás Róbertnek elsőként Jakab Péter, majd dr. Gurmai Zita, Szabó Tímea, Varju László, dr. Keresztes László Lóránt, Harach Péter, Balla György és Ritter Imre gratulál.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy Dudás Róbert képviselő úr megválasztásához az Országgyűlés és a magam nevében is szívből gratuláljak, munkája ellátásához sok sikert és erőt kívánjak.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az országgyűlési képviselők létszáma 196 fő.

Most házszabálytól való eltérésre tett javaslatról döntünk. A házbizottság múlt heti ülésén azt kezdeményezte, hogy az Országgyűlés a mai ülésnapján úgy térjen el a házszabálytól, hogy Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló a napirendi javaslatról történő határozathozatalt megelőzően „A keresztény Európa védőpajzsa a Magyar-Bolgár barátság tekintetében” címmel a határozati házszabály 18. § (5) bekezdése alkalmazásával ötperces időtartamban felszólalhatson. A házszabálytól eltérésre tett javaslat H/8096. számú Ház honlapján valamennyiünk számára megismerhető volt.

Tisztelt Országgyűlés! Felhívom szíves figyelmüket, hogy a házszabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a **hárszabálytól való eltérést** 172 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elfogadott hárszabálytól eltérésnek megfelelően Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló úr **napirend előtti felszólás**ára kerül sor ötperces időtartamban: „A keresztény Európa védőpajzsa a Magyar-Bolgár barátság tekintetében” címmel. Megadom a szót Varga Szimeon bolgár szószóló úrnak, aki az első mondatokat nemzetiségi nyelvén ismerteti, majd magyarra fordítja azokat. Parancsoljon, öné a szó.

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Позволете ми да ви поздравя от името на българите в Унгария и от моето име.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a magyarországi bolgárok és a magam nevében köszöntsem önöket. A két ország életében több közös fontos dátumhoz köthető eseményt találunk. Az egyik, amiről érdemes említést tenni, amit előterjesztésemnek köszönhetően 2016 év őszén hivatalosan a két nemzet országgyűlése egyhangúlag elfogadott: ez a magyar-bolgár barátság napja, október 19-e, Csodatévó Rilai Szent János napja. A másik esemény, ami mai felszólalásom apropója, a várnai csata 575. évfordulójáról való megemlékezés; a csata, amelyet a népek harcának neveznek, melyben több ország akkori népeinek összefogásával harcoltak a keresztény Európa védelméért.

2019. november 10-én Bulgáriában a Várna városában lévő várnai parkban, I. Ulászló király mauzóleumában került sor megemlékezésre a várnai csata 575. évfordulójáról, ahol I. Ulászló sírja és Hunyadi János hadvezér szobra található védőpajzsával.

(14.30)

A megemlékezésre a bolgár-magyar barátság napja égisze alatt került sor, ahol Magyarország Kormányja és a magyarországi bolgár közösség együttesen emléktáblát adott át Hunyadi János keresztény Európáért folytatott küzdelme elismeréseként a bolgár állam képviselőinek Várnában.

575 évvel ezelőtt, 1444. november 10-én Várna mellett a keresztény szövetséges hadsereg az egyik utolsó csatáját vívta az oszmán hódítók ellen. Ebben a harcban, amelyet a későbbiekben a népek harcaként emlegettek, a keresztény szövetséges hadsereg tízezer harcosával egyetemben halálát lelta I. Ulászló király, akinek neve a bolgárok emlékezetében Vladiszlav Varnencsikként maradt meg.

A vérzivataros népek harcaként több mint tízezer bolgár, magyar, lengyel, cseh, szlovák, horvát, bosnyák, román, rutén harcos vesztette életét. Ez a hadművelet az utolsó erőteljes fegyveres közös európai kísérlet volt az oszmán terjeszkedés megállítására. E

kísérletben számos nemzet a közös küzdelem, bátorság és önfeláldozás által kifejezésre juttatta az oszmán uralom elleni érzést. A vereség ellenére a várnai csata céljai és Hunyadi János neve örökre pozitívan maradt fenn az utódok emlékezetében. Különböző nemzetek keresztényei szövetségre léptek, hogy megőrizhessék az európai civilizációt.

(Az elnöki széket *Jakab István*, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A csata tiszteletére a Várnában található I. Ulászló emlékpark és múzeum három ország, Bulgária, Lengyelország és Magyarország oszmán birodalom ellen vívott hadjáratának emlékére épült 1935-ben, a bolgár fél kezdeményezésére. A múzeum és emlékpark emléket állít I. Ulászló király és Hunyadi János a keresztény Európa védelme érdekében folytatott hadjáratának dicsőségére. A várnai csata hősei emlékére emelt mauzóleum felavatásának szertartásán 1935-ben Bulgáriában, Várnában magyar és lengyel katonai küldöttségek vettek részt. Matuska Péter akkori szófiai magyar követ helyezte el Horthy Miklós kormányzó és a magyar kormány koszorúját a várnai csatasíkon elesett hősök emlékére emelt mauzóleumban.

Kiegészítésként, de nem utolsósorban, szeretném kihangsúlyozni a népek harcának jelentőségét a történelmi bolgár-magyar barátságra nézve. A várnai csatáról való közös megemlékezés vitathatatlan bizonyítéka annak, hogy az önfeláldozás iránt érzett mély hála érzései továbbra is élnek mindazok irányában, akik életüket áldozták e csatában, és annak is ékes bizonyítéka, hogy a történelmi bolgár-magyar barátság rég túlmutatott a szoros államközi kereteken.

A világban zajló mai történelmi és politikai események nemcsak Magyarországon, hanem Bulgáriában vagy egész Európában rávilágítanak arra, hogy milyen fontos a keresztény hit, a barátság és az összefogás nemzeti identitásunk megőrzésében és átadásában a jövő nemzedékei számára; mert nagy szükség van a keresztény értékeink megőrzésében a közös együttműködésre a mai Európában is. Emlékezzünk, fogjunk és tartsunk össze, hordozzuk a szívünkben Európa büszke szellemét!

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mint bolgár nemzetiségi szószóló, nagy öröm számomra, hogy tájékoztathattam az Országgyűlést a magyar-bolgár barátság napja alkalmából megrendezett ünnepségsorozatról. Továbbá engedjék meg, hogy köszönetet mondjak mindazoknak, akik segítettek és támogatják a rendezvény megvalósulását.

És egy utolsó gondolatot engedjenek meg nekem: jövőre ünnepli 100. évfordulóját a két ország közötti diplomáciai kapcsolatok felvétele. Köszönöm a figyelmüket. Благодаря за вашето внимание! (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm tisztelt képviselőtársaimat. Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a

felszólalási időkeretekről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most sürgősségi javaslat elrendeléséről határozunk. Az előterjesztő a szükséges számú képviselői támogató aláírás benyújtásával kezdeményezte a Magyarország Alaptörvényének nyolcadik módosításáról, az önálló közigazgatási bíráskodás megszüntetéséről szóló T/7991. számú előterjesztés sürgős tárgyalását. Az előterjesztő sürgősségi javaslatában azt javasolta, hogy az előterjesztés általános vitájára a lezárásig a holnapi ülésnapon kerüljön sor az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/8023. számú törvényjavaslat általános vitáját követően, a házszabály 32. § (2) bekezdése szerinti bejelentés megtétele érdekében a bizottságok a holnapi ülésnapon az Országgyűlés ülésének időtartama alatt is ülésezhessenek.

Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a sürgős tárgyalás elrendeléséhez a jelen lévő képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elrendeli-e a T/7991. számú **előterjesztés sürgős tárgyalását**. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 170 egyhangú igen szavazattal az előterjesztés sürgős tárgyalását elrendelte.

Tisztelt Országgyűlés! Most a **napirend módosítására** tett indítványról döntünk. A Fidesz képviselőcsoportja azt indítványozta, hogy az Országgyűlés 2019. november 18-19-20-21-22-ei és november 25-ei ülésének napirendi javaslata akként módosuljon, hogy a 2019. november 22-ei, pénteki ülésnapon az 1. napirendi pont „A Magyarország Kormánya és a Türk Nyelvű Államok Együttműködési Tanácsa Titkársága közötti, a Türk Nyelvű Államok Együttműködési Tanácsa magyarországi Képviseleti Irodájáról szóló székhely-megállapodás kihirdetéséről” szóló T/8000. számú törvényjavaslat általános vitája a lezárásig;

a 2. napirendi pont „A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény, valamint az egyes törvények Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága Európai Unióból történő rendetlen kilépése esetére szükséges módosításáról” szóló T/8027. számú törvényjavaslat általános vitája a lezárásig;

a 3. napirendi pont „Az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodás kihirdetéséről” szóló T/7686. számú törvényjavaslat általános vitája a lezárásig;

a 4. napirendi pont „A Magyarország Kormánya és Montenegró Kormánya között a Magyar Népköztársaság/Magyar Köztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság/Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság/Jugoszláv Szövetségi Köztársaság/Szerbia és Montenegró között létrejött kétoldalú nemzetközi szerződésekben való államutódlásról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről” szóló T/7688. számú törvényjavaslat általános vitája a lezárásig;

az 5. napirendi pont „Az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Mexikói Egyesült Államok között létrejött gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodáshoz, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült harmadik kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről” szóló T/8001. számú törvényjavaslat általános vitája a lezárásig;

a 6. napirendi pont „A Magyarország Kormánya és a Bahreini Királyság Kormánya között a diplomata-, szolgálati és különleges útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről” szóló T/8002. számú törvényjavaslat általános vitája a lezárásig;

a 7. napirendi pont „A Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviselőjének ingatlanszükségeit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás kihirdetéséről” szóló T/8012. számú törvényjavaslat általános vitája a lezárásig;

a 8. napirendi pont „A Versenyképesebb Magyarországért program egyes adóintézkedéseinek megvalósítását szolgáló törvények módosításáról” szóló T/8015. számú törvényjavaslat általános vitája a lezárásig;

a 9. napirendi pont „A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről” szóló T/8021. számú törvényjavaslat általános vitája a lezárásig; a 10. napirendi pont „A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról” szóló T/8028. számú törvényjavaslat általános vitája a lezárásig legyen.

(14.40)

Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **dr. Handó Tünde, az Országos Bírósági Hivatal elnöke lemondási idejéről** történő határozathozatal. Az elnöki jogkörben előterjesztett S/8095. számú javaslatot a honlapon megismerhették.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismeresse a javaslat tartalmát. Jegyző úr!

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javaslat a következő. „1. Az Országgyűlés a bíróságok

szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 71. § (2) bekezdésére figyelemmel megállapítja, hogy dr. Handó Tünde, az Országos Bírósági Hivatal elnöke lemondási ideje 2019. november 30. napján ér véget. 2. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.”

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadjon-e az S/8095. számú javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 144 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 16 tartózkodás mellett a személyi javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról** szóló 5/2018. (V. 8.) OGY határozat módosításáról történő határozathozatal. Az elnöki jogkörben előterjesztett S/8120. számú javaslatot a honlapon megismerhették.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismeresse az elnöki jogkörben előterjesztett személyi javaslatot.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javaslat a következő. „1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) országgyűlési határozat 2. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés a Törvényalkotási bizottságba Pintér Tamás (Jobbik) korábban megüresedett tagsági helyére Dudás Róbertet (Jobbik) a bizottság tagjává megválasztja. 2. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.”

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadjon-e az S/8120. számú személyi javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 170 egyhangú igen szavazattal a személyi javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 14 óra 43 perckor átérünk az **interpellációk** és az azonnali kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Csányi Tamás, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez: „**A nemzet napszámosaiból NER-cselédek, avagy mi a kormányzat célja az új szakképzési törvénnyel?**” címmel. Csányi Tamás képviselő urat illeti a szó.

CSÁNYI TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Két kérdést szeretnék röviden körbejárni az új szakképzési törvénnyel kapcsolatban: a közalkalmazotti státusz elvételének témakörét, valamint a bérek emelésének kérdését.

A mai napig nem egyértelmű, hogy a közalkalmazotti státusz elvétele kiket fog érinteni a mindennapokban. Kik lesznek azok, akik ennek a bizonyos mértékig védett státuszuknak a megszűnésével kell hogy számoljanak? Csak a szakoktatók vagy a közismereti tárgyakat tanító pedagógusok is? Kiknek lesz osztályrésze ezután a cselédlét és a teljes kiszolgáltatottság? Az új szakképzési törvény jelenlegi formájában nem fogalmaz egyértelműen ezzel kapcsolatban, ezért kérem, tegye meg ezt most ön.

A másik fontos terület a bérek kérdése. 2014 óta a vetítési alap változatlan: 101 500 forint, az akkori minimálbér. 2015-ben ezt az alapot az ígéretek ellenére be is fagyasztották ezen a szinten. Közben a minimálbér minden évben több mint 10 ezer forinttal nőtt, így 2019-ben már 149 ezer forint. Nem nehéz kiszámolni, hogy a vetítési alap mindenkori minimálbérhez igazításával ma egy kezdő, főiskolai végzettséggel rendelkező pedagógus 268 ezer forintot vinne haza. Ezzel szemben a tragikus valóság az, hogy a pedagógus-bértábla nem éri el a szakmunkás-bérminimumot, így azt az említett példa alapján ki kell egészíteni 195 ezer forintra. Minden tisztelettel, de ez azt jelenti, hogy egy kezdő pedagógus annyit visz haza, mint egy szakképzett takarítónő. És természetesen jelenti azt is, hogy 2019-ben havonta 73 ezer forinttal keres kevesebbet egy kezdő pedagógus annál, mint ami megilletné őt. Ez 37 százalék, és önök átlagosan 30 százalékos béremelésről beszélnek, vagyis kevesebbet szándékoznak adni, mint amennyi járna a kollégáknak. És mindezt hatalmas eredményként beállítva, arcpirító, államtitkár úr!

Önök béralkuról beszélnek az intézményekben, de végiggondolták ezt? Képzelnék el egy bértárgyalást, amikor a pedagógus az igazgató asztalára csap, hogy márpedig az ő munkája jóval magasabb órabért is megér, mint amit eddig a bértábla alapján kapott. Adott esetben, mondjuk, matematikát tanít vagy idegen nyelvet, amelyek köztudottan hiányszakok a pedagógustársadalomban. Mit tesz akkor az igazgató, hogy teljesíteni tudja az elvárásokat? Megadja számára az emelt óradíjat? Kap rá pluszforrást önkéntől? Ugye, hogy nem! Akkor miből fog tudni ez a komoly probléma megoldódni?

Sajnos nagyon egyszerű a válasz: átcsoportosítás lesz; magyarul: elveszi egy másik kollégától, aki mondjuk, kevésbé veri az asztalt vagy kevésbé vállal pluszfeladatot az iskolában. Sajnos ma már nem az a kérdés ugyanis, hogy vállal-e egy pedagógus pluszfeladatokat, hanem az, hogy mennyit. Természetesen munkaidőn kívül.

Borul tehát az a status quo, ami azért még tapasztalható volt az intézményekben, hiszen jobbára mindenki a besorolásának megfelelő bért vihette haza a munkája után. Most azonban önök mindezt felrúgják: a rendszerbe egy olyan elemet tesznek bele, amely bérfeszültséget generál, kollégát kolléga ellen fordít. Az amúgy is a végletekig leterhelt, idősödő pedagógustársadalom tagjai között újabb árkokat ásnak, még hozzá előre megfontolt szándékkal. Jogos tehát a

kérdés: mi a célja a kormányzatnak az új szakképzési törvénnyel? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Schanda Tamás államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt kikérem a magam és a kormány nevében is, hogy a pedagógusokat ön vagy bárki is cselédnek nevezze. *(Moraj a Jobbik soraiban.)* Úgy gondolom, hogy ez a minimális tisztelet még önöktől, Gyurcsány Ferenc cselédeitől is elvárható. *(Felzúdulás a Jobbik soraiban. - Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólás a Jobbik sorából: Nagy a mellény!)*

Önök most azoknak dolgoznak a rég áhított hatalomért cserébe, akik elárulták a pedagógusokat. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van!)* Önök a Jobbikban feladták a korábbi elveiket, és összeálltak azokkal, akik elvettek egyhavi fizetést a tanároktól, csődbe juttatták az oktatást, és számos iskolát zártak be katasztrofális kormányzásuk alatt. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* A szocialista-liberális oktatáspolitiká csúfosan megbukott Magyarországon. *(Balczó Zoltán: A kérdésre! - Dr. Brenner Koloman: Tíz éve kétharmaddal kormányoztok, barátom, arról beszélj!)*

Tisztelt Képviselő Úr! A Fidesz-KDNP-kormány megbecsüli a pedagógusokat, ezt az eddig megtett intézkedések is igazolják. A szakképzés megújításával újabb konkrét lépéseket teszünk a területen dolgozók anyagi megbecsülése és az oktatás színvonalának emelése érdekében. Osztrák mintára jobb, rugalmasabb, gyakorlatiasabb lesz a szakképzés, emelkedik a szakképzésben oktatók bére, ösztöndíjakat kapnak a szakképzésben tanulók. A szakképzésben tanító több mint 32 ezer pedagógus bére 2020 júliusától átlagosan 30 százalékkal emelkedik, amire a költségvetés éves szinten 35 milliárd forintot szán.

A szakképzésben oktató tanárok bérének megálapítására rugalmasabb rendszer alakul ki, amelyben senki nem fog rosszabbul járni. A szakképzésről szóló törvényjavaslat egyik célja, hogy a jogviszony és a munkafeltételek a munkaerőpiaci helyzethez igazodjanak. Ezzel a szakemberek minél szélesebb köre vonható be az oktatásba. Ezért célunk egy önálló, kifejezetten a szakképzés sajátosságaira épülő új, rugalmas és a piaci bérekhez igazodó bérezést lehetővé tévő foglalkoztatási és minősítési rendszer kialakítása.

(14.50)

A jogviszony megváltoztatása nem jár hátrányos következményekkel, ugyanis a közalkalmazotti törvény hatálya alól való kikerülés nagyobb mértékű, versenyképes és motiváló béremelést és a lehetőségek bővülését jelenti.

Tisztelt Képviselő Úr! Az emelés mindenkire vonatkozik, aki a szakképzésben tanít, azaz a közismereti tanárookra, az óraadók óradíjának emelésére is. Az átlagos emelés 30 százalék lesz, azonban a legjobban teljesítő, elsősorban szakmai tárgyakat tanító pedagógusok esetében ennél nagyobb eltérés is lehetséges. Köszönöm a figyelmét, és kérem a válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

CSÁNYI TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Divide et impera, mint egyedül fénylő túlélési mechanizmus szüremlik át az önök szándékából és ebből a mellébeszélésből, amit hallhattunk. A pedagógustársadalom hivatott arra, hogy a jövőnket jelentő következő generációt megfelelő alapokkal ruházza fel, hogy majdan mi, ön is, megöregedvén kellő támaszt találjunk bennük. Meg kéne hát becsülni a pedagógusokat mind anyagilag, mind erkölcsileg, sajnos azonban ezt nem látjuk megvalósulni. A nemzet napszámosaiból önök, igen, NER-cselédeket kívánnak teremteni, biankó csekket akarnak aláíratni velük, s ahogy ők sem fogadhatják el ezt a hozzáállást önöktől, úgy én sem fogadhatom el az ön válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 113 igen szavazattal, 42 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hiller István, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Az ovisokról, a Hivatalról és az érettségről**” címmel. Képviselő úr, alelnök úr, öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Az utóbbi hetekben sok szó esett arról az elképzelésről és valószínűsíthető tervről, amely szerint átalakul az iskolaérettség megállapítása. Mindez eddig szerencsére nem volt túlságosan bonyolult és túlbürokratizált eljárás, arról van szó, hogy az iskolaérettség megállapításáról - magyarul, hogy a gyermek maradjon-e még egy évig az óvodában - az őt legjobban ismerők döntöttek. Arról van szó tehát, hogy a szülő javaslatára vagy kérésére, az óvopedagógus felvetésére az óvodapszichológus részvételével történt egy megbeszélés, és ezen a megbeszélésen, egyfajta megállapodáson alapult az, hogy a hatéves kislány vagy kislány még egy évig az óvodában marad-e, vagy megy-e iskolába. Az a terv, amelyről mostanában valóban sokat hallani, ezt a rendszert megszüntetné.

Számomra elképesztő módon a szülőnek a hivatalhoz, egészen pontosan az Oktatási Hivatalhoz, tehát a központi hatósághoz kell fordulnia saját gyermeke ügyében, s majd a hivatal emberei, a felkért hozzáértők a távolból fognak feltöltött dokumentumok, orvosi leletek és kérvények alapján dönteni a legkisebbekről. Ha a szülő saját gyermeke ügyében a magaságos hivatal döntését nem hajlandó elfogadni, akkor végül is közigazgatási pert kezdeményezhet a saját gyermeke ügyében, ahol majd az igazságszolgáltatás dönt a gyermekéről. Tényleg komolyan gondolják, hogy szülők ezrei az arctalan és számukra teljesen ismeretlen hivatali gárdától várhatják azt, hogy a gyermekük, hatéves kislányuk vagy kisfiuk ügyében a legmegfelelőbb döntés születik? Ráadásul úgy tudni, hogy az erről szóló rendelet valamikor december elején, közepén kerül nyilvánosságra azzal, hogy a szülőknek jövő év január 15-ig van módjuk saját gyermekük ügyében az Oktatási Hivatalhoz fordulni. Gondolják el azt az élethelyzetet, amikor apuka és anyuka a karácsonyfa mellett az Oktatási Hivatal honlapján hatéves gyermekük ügyében dokumentumokat, kérvényeket, orvosi leleteket töltenek fel, majd az új év első napjaiban izgatottan várják a számukra teljesen ismeretlen hivatal döntését, hogy aztán azzal folytassák a beszélgetésüket tovább, hogy bírósághoz fordulnak-e saját gyermekük ügyében. Lássuk be, ez így ordító ostobaság!

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem, tervezik-e megváltoztatni az iskolaérettség megállapításának jelenlegi szabályozását. Valóban azt kívánják-e bevezetni, hogy a szülőknek az Oktatási Hivatalhoz kell fordulniuk? Szülőként ön jónak ítéli-e ezt a tervet? Szeretné ön is, hogy a karácsonyfa alatt a gyermekéről szóló dokumentumokat és leleteket kelljen feltölteni a hivatal honlapjára? Tisztelettel várom a válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány abból indult ki, hogy minél inkább a gyermekek érdekét szolgálja. Tisztelt képviselő úr, szerintem ön is tudja és ismeri azt a gyakorlatot, hogy hasonló felkészültségű gyerekekre, hasonló képességekkel rendelkező gyermekekre bizonyos országrészekben bizonyos iskoláknál, bizonyos óvodáknál, bizonyos településeken azt mondták, hogy nem iskolaérettek és visszatartották őket az óvodában még egy évig, más területein az országnak pedig ugyanolyan fejlettségi szintű, ugyanolyan kompetenciájú gyermekeket meg iskolába engedtek.

Mi az iskolaérettség időpontja? Ha megnézzük az OECD, tehát a legfejlettebb országok listáját, hogy hol melyik évet javasolják, azt látjuk, hogy öt éves, hatéves

és hét éves kor egyaránt előfordul. A legtöbb országban a Magyarországgal azonos hatéves kor a jellemző, 26 OECD-országban hatéves kor, és elsősorban az angolszász országokban van ennél alacsonyabb korú iskolakötelezettség, általános iskolai kezdő időpont. Tehát általánosságban minden fejlett országban ugyanúgy hatéves korban határozzák meg az iskolaérettség átlagos időpontját, mint Magyarországon.

Az új rendszer is természetesen azokban az esetekben, ahol a gyermek fejlettségi foka, a gyermek érdeke nem azt mutatná, hogy ő menjen hatéves korban iskolába, lehetőség van arra, hogy egyéves halasztást érjenek el. Tehát kérek mindenkit, aki ebben az ügyben megnyilvánul, ne hergelje azzal a szülőket, hogy nem lesz lehetőség arra, hogy azok a gyerekek, akik nem iskolaérettek hatéves korukban, hét éves korban menjenek iskolába, mert erre igenis lesz lehetőség. *(Kunhalmi Ágnes: És ki dönti el?)*

De nézzük meg, hogy mi a gyermekek érdeke! Az-e a gyermekek érdeke, hogy első osztályban legyenek hatévesek is, hét évesek is meg nyolcévesek is, és mint ahogy most is sokszor előfordul, akár kétévnyi korkülönbséggel vannak egy első osztályban a gyermekek? Hogy ez jó-e vagy nem jó? Itt nyilvánvalóan a pedagógusnak is nehezebb, és a nyolcévesnek is nehezebb, hiszen a hatéves lehet, hogy hozzá képest lassabban halad, a hatévesnek is nehéz, mert aki nyolcévesen kerül be az első osztályba, az nyilván gyorsabban halad, tehát ahhoz képest lemaradottnak érzi magát. De nem lemaradott, csak abban a helyzetben van, az a tudása van meg, ami egy átlag hatévesnek van, csak éppen bizonyos eltérő gyakorlatok miatt néha a hatévesek mellé nyolcévesek kerültek be, mert őket meg engedték, hisz lehet évvesztes is, és plusz mellette egy évet ráhúztak az óvodában, és ő nyolcévesként került be ugyanabba az első osztályba. Nyilván az az érdekünk, hogy minden első osztályos körülbelül hasonló fejlettségi fokkal, értelmi képességekkel kezdje meg a tanulmányait.

S nem ezzel az intézkedéssel kezdtük ezt, tisztelt képviselő úr, hanem azzal, amikor jó pár évvel ezelőtt bevezettük hároméves kortól a kötelező óvodáztatást, pontosan azért, hogy akinek hároméves korban már érezhető lemaradása van, azt az óvoda tudja kompenzálni; az óvodában azt a lemaradást, amit élete első három évében esetleg elszenvedett, a következő három évben az óvodai nevelésben kompenzálni lehet. Ezért mondtuk azt, amin sok ellenzéki politikus csak nevetgélt vagy nem vette komolyan, hogy az óvodai évek legyenek iskolai előkészítő évek is, készítse föl az iskolára a diákokat. Ezért mondtuk azt, hogy hároméves kortól vezettük be kötelezően az óvodát, s nyilván emellett új óvodákat is építünk.

Tisztelt Képviselő Úr! Azt, hogy ki iskolaérett és ki nem, egységes protokollok és szakmai szentanderdek alapján fogják megmondani, ha kell, szakértők bevonásával, például a pedagógiai szolgálat bevonásával, pszichológusok, gyógypedagógusok, konduktorok vagy orvosok bevonásával, akár az óvodai fejlődési

napló ismeretében, pontosan azért, hogy azok kerüljenek be hatévesen iskolába, akik iskolaérettek, akik pedig nem iskolaérettek, azok ne kerüljenek be. De senkinek nem jó, ha a gyermek nem az életkorának és a képességeinek megfelelően van akár az óvodában, akár az iskolában, és az sem jó, ha nem az átlag hatéveshez mérjük azt, hogy a gyereket valaki be akarja íratni első osztályba, hanem azt nézi, hogy ha a többiek úgyis halasztanak, akkor én is halasztok, hogy a halasztókhoz képest ne legyen lemaradott a gyermek fizikai vagy szellemi fejlődése.

A gyermek érdekét kell nézni, és nem az intézmények érdekét kell nézni ebben a kérdésben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, alelnök urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Elsőként is köszönöm, hogy szakmai választ adott. Másodikként azt kell mondjam, hogy a szakmai véleményeink között teljes az ellentét. Tudja, a protokollok egységesek, a gyerekek meg nem. *(Kunhalmi Ágnes: Így van!)*

(15.00)

Ez már csak úgy van, hogy nem általában van egy gyerek, hanem van Nagykanizsán, Mátészalkán vagy éppen Budapesten, az V. kerületben. Ezt egy hivatalból eldönteni, egységes protokoll alapján, hogy a három említett városban lakó három hatéves kislány vagy kislány hogyan legyen, nem megy.

Hogy világos legyenek: 40 ezer magyar gyermek sorsáról beszélünk most egy évben, mindegyiknek van apukája, anyukája, reméljük, egy vagy több testvére - akiről most beszélünk ebben az évben, több mint százezer magyar állampolgár. Ezért kérem, hogy őket ne egységesítsék. Nem úgy megy, hogy aki nem kap rétest, az csak... Hogy mondják a közmondást? *(Derűtség és közbeszólások az ellenzék soraiban: Aki nem lép egyszerre, nem kap rétest estére!)* Aki nem lép egyszerre, nem kap rétest estére - köszönöm az érdeklődését, hogy ezt megértette. *(Derűtség és taps az ellenzék soraiban. - Az elnök csenget.)*

A lényeg, hogy nem fogadom el a választ. *(Az elnök csenget.)* Tisztelettel kérem, hogy változtassák ezt meg. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen, 46 nem szavazat és 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Varju László, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A TAO-ELSZÁMOLÁSOK**

REJTEGETÉSE: BŰNSEGÉDLET ÉS BŰNPÁRTOLÁS” címmel. Varju László képviselő urat illeti a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Államtitkár úr, majd a pénzügyminiszter úrral biztosan meg tudják beszélni, merthogy az előbb ön is említette azt, hogy a kormány a gyermekek jövőjét, ügyét tartja szem előtt és szolgálja, hát akkor legyenek szívesek most segíteni abban, hogy ne a múlt heti választ adja elő újra, mert azzal az arcátlan pimaszsággal, ahogy a múlt héten öt percből öt percen át egészen másról beszélt, és nem volt hajlandó arra, hogy egyértelművé tegye, hogy egyébként ez a gyermekek ügyét szolgáló, akár azt is szolgálható megoldás, ebben önök továbbra is tiltakoznak, tiltakoznak és titkolóznak. *(Dr. Rétvári Bence nevet.)* Ugye, előbb-utóbb megjön ez?

Én csak emlékeztetni szeretném az államtitkár urat arra, hogy a Demokratikus Koalíció pert indított Mészáros Lőrinc akadémiaja ellen, kikérve a támogatások elszámolását, ez az ügy eljutott egészen a Kúriáig. A döntés megszületett: ezeket az adatokat, számlamásolatokat és szerződéseket ennek az alapítványnak ki kellett volna adnia. Önök hozzájárultak ahhoz, hogy ez..., illetve egész pontosan segítették az akadályozását is azzal, hogy mivel nem ismerték el, hogy ez közpénz, és a sorsa közérdekű, és eközben ezeket az adatokat egy mondvacsinált okkal bekérték a minisztériumba, és ezeket a dokumentumokat a minisztérium eldugta.

Éppen ezért most újra kérdezem az államtitkár urat: mekkora összegről nem tud elszámolni a fociakadémia amiatt, hogy ilyen kétségbeesetten rejtegetni próbálják a közérdekű adatokat? Mi derülne ki a dokumentumokból személyesen a miniszterelnökről, akinek a jóváhagyása nélkül önök aligha mernék játszani azt, hogy komám asszony, hol az olló? *(Dr. Völner Pál: Gyurcsány nálatok!)* Önök eldugják a papírokat. Mi akadályozza meg önöket abban, hogy már két éve nem képesek az állítólagos vizsgálatot befejezni, a végére járni, és alávetni magukat annak az ítéletnek, amit a Kúria is meghozott már, sőt önök még egyébként a végrehajtó cselekedeteit is megakadályozzák? Önök nyilvánvalóan azért rejtegetik ezeket a közérdekű adatokat, mert a fociakadémia nem tud elszámolni ezzel az összeggel, és ennek pedig egyetlen oka lehet: önök valamiért védik a fociakadémia híreshírhedt támogatóját, Orbán Viktort, de egyébként önöknek ezeket már régen ki kellett volna adni. Államtitkár úr, válaszoljon ezekre a kérdésekre, miért titkolóznak és miért dugják el ezeket a papírokat. Köszönöm szépen. *(Taps a DK, az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Öt percig hallottuk önt, képviselő úr, az átláthatóságról, az el nem titkolásról, a nyilvánosságról beszélni, csak tudja, amikor Kálmán Olgának a munkaköréről és az ő fizetéséről van szó, akkor hirtelen nézőpontot és érvkészletet vált a Demokratikus Koalíció is, és akkor már nem beszél sem az átláthatóságról, sem a nyilvánosságról, hanem akkor hirtelen titkolózni kezdenek, tisztelt képviselő úr. Arról nem is beszélve, hogy amikor pedig az átláthatóság ügyében az önök által vezetett kerületekben vagy településeken felkérnek egy ügyvédi irodát, hogy az átláthatóság érdekében nézze át a településnek az önkormányzati iratait, világítsa át a hivatalt, akkor egy olyan embert bíznak meg, akit a kétezres évek elején egy év négy hónapra ítélték adócsalás és magánokirat-hamisítás miatt. Önök szerint tehát az az igazán hiteles átvilágító, akinek már legalább egy másodfokú jogerős büntetőbírói ítélete van. Azt pedig ön az írásbeli szövegében adta le, tisztelt képviselő úr, hogy ha netalántán irodatűz keletkezne - ez furcsa egy olyan párttól, amelynek az irodájában irodatűz keletkezett, és ezért utána elmondták, hogy a pénzügyi beszámolóik megsemmisültek, és azokkal később nem tudnak a nyilvánosság vagy a hatóságok elé állni, tisztelt képviselő úr.

Úgyhogy azt hiszem, hogy jó lenne, ha akkor, amikor az önök ügyeiről van szó, akkor legalább ennyire az átláthatóság, a nyilvánosság, az iratok megismerése érdekében szólalna fel. Akár most is itt a lehetőség, tisztelt képviselő úr, ismertesse azokat az adatokat a Fővárosi Önkormányzattal kapcsolatban, amelyeket önök eddig eltitkoltak!

Ezzel szemben amely eljárást ön kritizál, az egy teljes mértékben törvényes eljárás, a jogszabályoknak megfelelő eljárás. Pontosan azt a célt szolgálja, hogy minden, taóból származó támogatást szabályosan használjanak fel. A 2011 és 2015 közötti támogatási időszakot vizsgálja ugyanis a vizsgálat, a Felcsúti Utánpótlás Neveléséért Alapítvány esetében a sportfejlesztési programokat tekintette át. Ön is ismeri a 107/2011. kormányrendeletet, ebben van az utóellenőrzésnek a lehetősége, amelyet 2017 végén rendelt el az Emberi Erőforrások Minisztériuma. Itt a látványcsapatsport-támogatás és a közvetlen költségvetési támogatás esetleges átfedéseit vizsgálta, hogy ez teljes mértékben szabályos vagy sem. Azt hiszem, ez az önök érdeke és mindenkinek az érdeke, hogy ilyen vizsgálatokra lehetőség nyíljon; furcsállanám, ha önök elleneznék azt, hogy ilyesfajta szabályossági vizsgálatokra sor kerülhessen. Ennek a kormányrendeletnek tehát a 15/C. § (3) bekezdése alapján ment az utóellenőrzés, amely meghosszabbításra is került, utána pedig ugyanezen rendelet 15/C. § (6) bekezdése szerint a lezárt sportfejlesztési programokkal kapcsolatban folytatódott az ellenőrzés és a vizsgálat, pontosan azért, merthogy a létesítmények közösségi célú használata megvalósítását vizsgálta, ami szintén, azt hiszem, mindenki számára fontos és törvényes cél.

Ezek voltak azok az okok, amelyek miatt ezeket az iratokat az EMMI vizsgálta, ezek voltak azok az, azt

hiszem, mindenki számára elfogadható törvényi szabályozások, amelyek pontosan azt a garanciát rejtik, tisztelt képviselő úr, hogy minden forint, amelyet sporttámogatásokra fizetünk, szabályosan, és ne más támogatásokkal összemossa, hanem elkülönítetten és az eredeti célnak, a fejlesztési célnak megfelelően valósuljanak meg - azt hiszem, ez mindnyájunk érdeke. És, tisztelt képviselő úr, miután a perek véget értek, és miután ezek a vizsgálatok is véget érnek, azután természetesen, hogyha ezek az iratok újra az alapítványnál lesznek, akkor a bírósági döntésnek megfelelően, amely az alapítványt kötelezte arra, hogy önöknek adja át az iratokat, önnek át fogja adni az iratokat, de amíg az iratok fizikailag nincsenek nála, addig nyilvánvalóan nem tudta önnek átadni. De Kálmán Olga fizetésével kapcsolatban azért itt a lehetőség, hogy a nyilvánosság bajnokaként most akkor álljon elő egy-két adattal, képviselő úr. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, itt a taohazugság és -ködösítés bajnokaként akkor itt az ideje, hogy bizonyítsák be, hogy valóban szabályosan költötték el ezt a pénzt, tehát az önök által két éve eldugott papírokra, amelyeket olyan kormányrendelet alapján végeztek el, és végzik az utóellenőrzést, amelyet az előtt az ítélet előtt hoztak meg egy nappal *(Dr. Rétvári Bence közbeszól.)*, amely kihirdette és kimondta azt, hogy márpedig a tao közpénz, és ezzel önök kimenekítették abból a helyzetből az alapítványt, hogy el kelljen számolnia, éppen ezért, kedves államtitkár úr, az, amit ön mond, az éppen az átláthatóság helyett van, ködösítés, és éppen ezért az ön válasza elfogadhatatlan. Ezért azt gondolom, és csak azt javaslom önnek, a lehető leggyorsabban azt a két évet, amit idáig arra költöttek vagy azzal töltöttek, hogy utóellenőrzést végeztek, fejezzék be, és adják ki a dokumentumokat. Köszönöm szépen. *(Taps a DK, az MSZP és a Párbeszéd soraiban.)*

(15.10)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen szavazattal, 43 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez: **„Összeomlás szélén a vízügyi ágazat. Miért nem tesz semmit a kormány?”** címmel. Keresztes László Lóránt képviselő urat illeti a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ezt a témát, a vízügy rendkívül válságos helyzetét nem először hozom az Országgyűlés elé, és mindannyiszor meg fogom ismételni ezeket a felszólalásokat, amíg a kormány részéről nem látunk valamiféle határozó intézkedést vagy legalább szándékot arra, hogy komolyan vegye ezt a válságos helyzetet.

A probléma, én azt gondolom, mindannyiunk előtt közismert: egyszerűen nem léteznek azok a források, amire szüksége lenne a szolgáltatásért felelősöknek, hogy a következő években, következő évtizedekben biztosítható legyen továbbra is a legfontosabb közszolgáltatás, tehát az ivóvízellátás, illetve a szennyvízelvezetés. A Magyar Víziközmű Szövetség 1500 milliárdra becsüli, a Megyei Jogú Városok Szövetsége pedig 3000 milliárd forintba becsüli azt az összeget, amely 15 éves távlatban a gördülő fejlesztési tervek alapján hiányzik a meglévő forrásokon felül ahhoz, hogy a különböző pótlásokat, karbantartásokat, építéseket meg lehessen valósítani. Ezzel szemben a vízi közművek rekonstrukciós alapja - az idei évhez hasonlóan - a jövő évi költségvetésben mindössze másfél milliárd forint lesz. Ugye, látjuk sajnos az adatokat, hogy 2012 óta duplájára nőtt a vízügyben a meghibásodások száma, a hálózati veszteséget 25 százalékra teszik a szakemberek, tehát a megtermelt ivóvíznek ilyen aránya nem jut el a fogyasztókhoz, egyszerűen a rossz csőhálózatok miatt. Illetve azt is tudjuk, hogy a megfelelő minősítéssel rendelkező vízrendszerek aránya immár 20 százalék alá csökkent. Ismerjük az egyéb problémákat is, az óriási szakemberhiányt és a többi, ez mind sújtja az ágazatot.

Kérdéseim lennének azon kormánytag felé, aki erre a kérdésre most majd illetékes lesz választ adni. A kormány becslése szerint mekkora az összeg a gördülő fejlesztési tervek összesítése alapján, ami 15 éves távlatban hiányzik a meglévő forrásokon túl, hogy ezeket a karbantartásokat, pótlásokat meg lehessen csinálni? Milyen pályázati forrásokkal számolhatnak a legtöbb esetben az önkormányzatok? Ugye, ezt minden évben elintézik azzal, hogy majd pályázati forrásból megtalálják ezeket a hiányzó összegeket. Pontosan milyen pályázati forrásra számíthatnak az érintett önkormányzatok, amiből ezeket a szükséges forrásokat biztosítani lehet?

Milyen reális, átfogó stratégiával, tervvel rendelkezik a kormány annak érdekében, hogy ezt a válságos helyzetet valamilyen módon kezelni tudja? Én azt gondolom, hogy nem az ellenzéki képviselők felé tartozik végre egy világos válasz a kormány, hanem minden magyar ember és a szakmai szervezetek felé, hogy mire lehet számítani a vízügyi ágazat rendkívül súlyos válságát érintően. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Schanda Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nem telik úgy el egy ülésnap itt az Országgyűlésben, hogy az ellenzék ne vizionálna összeomlást valamelyik ágazatban. Azonban ez - milyen meglepetés - mindig, hétről hétre elmarad. Nincs ez másképp most sem: biztosíthatom képviselő urat, hogy ellentétben azzal, amit állít, a magyar víziközmű-rendszer nem fog összeomlani. Azért nem, mert most olyan kormánya van Magyarországnak, amelyik ezt nem hagyja. Kérdezze csak meg szocialista szövetségeseit, hogy milyen állapotban hagyták hátra katasztrofális kormányzásuk után a vízi közműveket is! Ugyanis a balliberális kormányok, amit csak lehetett, elkótyavetyéltek, elprivatizáltak, a külföldi cégek pedig ahelyett, hogy fejlesztettek volna, hagyták lepusztulni a közműveket, miközben a családoktól elvett irratlan mennyiségű pénzt nyereségként kivitték az országból.

Tisztelt Képviselő Úr! A Fidesz-KDNP - szemben önökkel - azon dolgozik, hogy a magyar családok életminőségét javítsa, a közszolgáltatásokat fejlesszük. Amikor 2010-ben átvettük a kormányzást, a magyar víziközmű-rendszer már közel négy évtizede elmaradt karbantartási és korszerűsítési munkákat görgetett maga előtt. Az 1980-as években, azaz még a Kádár-rendszerben indult az amortizációs folyamat, amit most nekünk nem kevés munkával kell helyrehozunk. Az a célunk - és ez nem is lehet más -, hogy Magyarországon mindenki tiszta ivóvízhez jusson.

Éppen ezért mindent megteszünk azért, hogy a közműhálózat és így a vízhálózat évtizedes problémáit is megoldjuk. A munka előkészítését már 2011-ben megkezdtük, azzal, hogy olyan jogszabályi környezetet alakítottunk ki, amelyben a szükséges adatokat a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal méri fel. Ez az intézkedés alapozta meg a későbbi tervezést, a beavatkozási pontok és a szükséges forrásigények beazonosítását. A költségvetésben létrehoztunk egy önálló, elkülönült rekonstrukciós alapot. Az eddigi forrásfelhasználás tapasztalatai, valamint a következő uniós költségvetési ciklus jelenleg még kialakítás alatt álló tervei alapján lehet majd döntést hozni az alapban rendelkezésre álló pontos összegről.

Az Innovációs és Technológiai Minisztérium meghirdette a vízi közművek állami rekonstrukciós alapja pályázatát. Ennek célja a gördülő fejlesztési tervben rögzített, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal által jóváhagyott rekonstrukciók megvalósítása, a víziközmű-rendszerek műszaki állapotának javítása. A pályázati lehetőség a jövőben is rendelkezésre fog állni az azt igénylő önkormányzatok részére. De további pályázati lehetőség volt szintén az önkormányzatok részére a „Vízi közművek energiahatékonyságának fejlesztése” című pályázat. Ez a támogatás lehetőséget biztosított energiatakarékos berendezések beszerzésére.

Tisztelt Képviselő Úr! Az egészséges ivóvízhez való hozzáférés alapvető emberi jog Magyarországon,

így az Innovációs és Technológiai Minisztérium elkötelezett a jó minőségű ivóvíz-szolgáltatás fejlesztése és korszerűsítése iránt. Dolgozunk a vízvesztés csökkentéséért, és fontosnak tartjuk az innovációs technológiák elterjedését a víziközmű-szektorban is. Kérem válaszom szíves elfogadását. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a lehetőséget, tisztelt elnök úr. Azt kell mondanom, államtitkár úr, hogy az ön válasza egyrészt elégtelen volt, másrészt mondhatjuk, hogy általában az ellenzéki képviselők nem a magyar emberek érdekében dolgoznak. Önnek szíve joga ilyen állítást megfogalmazni, de én azt gondolom, szégyellheti magát államtitkárként, hogy ilyen kijelentésre ragadtatja magát. Ez méltatlan, úgy gondolom, hogy a magyar Országgyűlésben egy ilyen kijelentést tesz.

A másik, hogy az ellenzék gyalázza ön: én mindig, minden alkalommal, amikor erről a problémáról beszélek, akkor felhívom a figyelmet, hogy ez nem az ellenzéki pártok agyszüleménye, amit itt elmondtam, hanem a szakmai szervezet, a Magyar Víziközmű Szövetség minden évben megjelenő szakmai jelentésének a legfontosabb számai azok, amiket én idehozok az Országgyűlés elé.

Ön konkrétan a Fidesz-kormány előtti időszak kormányait, politikai erőit hibáztatja. Önnek részben igaza van, nyilván a víziközmű-rendszer hibái, leromlása nem most kezdődött, hanem 2010 óta, de az a szám, amit idéztem is, hogy 2012 óta duplájára nőtt a meghibásodások száma, az az önök felelőssége. És önök a rendszert még tovább rontották, tovább nehezítették a vízműcégek működését azzal, hogy bevezették az ágazati közműadót. Válaszát természetesen nem tudom elfogadni, hiszen egyetlen konkrét kérdésemre sem kísérelt meg választ adni a politikai gyalázkodáson túl. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen szavazattal, 38 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor, a Párbeszéd képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: **„Milyen intézkedéseket tervez a kormány az alacsony nyugdíjak felzárkóztatására?”** címmel. Az interpelláció megválaszolásával miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Kásler Miklóst, az emberi erőforrások miniszterét bízta meg. Az interpellációra miniszter úr felkérésére Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, képviselő úr.

BURÁNY SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarországon dinamikusan nő az időskori szegénység: míg 2014-ben 4,6, 2017-ben már 9,8 százalékos aránya volt a 60 év feletti körében a szegények számának. Néhány év leforgása alatt, az önök kormányzása alatt megduplázódott az időskorúak szegénységi aránya. Ha ehhez hozzávesszük, hogy közel 18 ezer nyugdíjas még a minimálnyugdíjat, a 28 500 forintot sem kapja meg, további csaknem 30 ezer nyugdíjas havi járandósága pedig 50 ezer forint alatt van, akkor elmondhatjuk, hogy a helyzet tragikus.

(15.20)

Sőt, összesen mintegy 48 ezer nyugdíjas kevesebb mint 50 ezer forint nyugdíjból él ma Magyarországon. Próbált-e valaki önök közül ennyi pénzből megélni, vagy akár a duplájából? Mert azt is hozzátehetném, hogy 100 ezer forint alatti összeget kap hónapról hónapra csaknem 580 ezer nyugdíjas.

Ehhez képest Magyarországon 11 éve nem nőtt a nyugdíjminimum, nyugdíjasok tömegei nyomorognak. Friss hír, csak úgy mondom államtitkár úrnak, hogy Németországban 2021. január 1-jétől minimum, jelenlegi árfolyamon számítva, nagyjából 418 ezer forint nyugdíj jár annak a nyugdíjasnak, aki legalább 35 évet ledolgozott és egyedülálló. Ahogy az előbb mondtam, Magyarországon ehhez képest 11 éve nem nőtt a nyugdíjminimum összege. A kormánynak pedig lett volna lehetősége, de úgy tűnik, hogy nincs szándéka az alacsony összegű nyugdíjak érdemi, inflációt meghaladó emelésére, pedig az élelmiszerek ár-emelkedése jóval meghaladja az inflációt: a legfrissebb KSH-adatok szerint az élelmiszerek ára októberben 5,4 százalékkal nőtt, ezen belül a sertéshús ára 15,5 százalékkal, a párizsi, a kolbász ára csaknem 11 százalékkal, a kenyér ára pedig közel 7 százalékkal emelkedett.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt látjuk ezekből a számokból, hogy önök tétlenül nézik, ahogy a nyugdíjasok egyre nagyobb arányban szegényednek el ma Magyarországon, semmit nem tesznek annak érdekében, hogy akár csak a minimálnyugdíjat emeljék. Ha nem is a németországi szintre, mert az nyilván irreális elvárás lenne, de azért valamit ezen a tragikus helyzeten az elmúlt években kellett volna már javítani. Önök ezt nem tették, ezért igazából egyetlenegy kérdésem van, államtitkár úr: mikor kezdi el végre felzárkóztatni a magyar kormány a megalázóan alacsony létminimum alatti magyar nyugdíjakat? Várom válaszát. *(Taps a Párbeszéd és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az interpelláció megválaszolásával miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Kásler Miklóst, az emberi erőforrások miniszterét bízta meg. Az interpellációra a miniszter úr felkérésére Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt években itt a parlamentben, tisztelt képviselő úr, önnek hétszer lett volna arra lehetősége, hogy saját szavazatával is támogassa, hogy az alapvető élelmiszerek áfáját csökkentse az Országgyűlés. Ön itt arról beszélt, hogy különböző alapvető fogyasztási cikkeknek, amelyeket a nyugdíjasok megvesznek, mennyi az ára. Ön ebből a hétből, emlékeim szerint, négyszer be se jött, egyszer nyomott talán „nem” gombot és kétszer tartózkodást vagy fordítva, de egyszer sem támogatta azt, hogy az alapvető élelmiszerek áfája csökkenjen. Ellenben államtitkárként része volt annak a kormánynak, amely tizenötször emelte meg a rezszi árát, ott valahogy mindig ezt ön támogatta, és elvett egyhavi nyugdíjat a magyar nyugdíjasoktól; ez ellen sem ellenkezett, tisztelt képviselő úr. Utána pár évvel feláll, és azt mondja, hogy miért nem magasabbak a nyugdíjak, miért nem alacsonyabbak a megélhetés költségei. Ha esetleg ön támogatta volna az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentését, ha esetleg ön ellenezte volna az egyhavi nyugdíj elvételét, ha esetleg ön ellenezte volna azt, hogy tizenötször megemeljék a nyugdíjasok számára is a rezszi árát, talán sokan kedvezőbb helyzetben lennének.

De nézzük azt a számot, amivel ön is büvészkedik, tisztelt képviselő úr, és amivel képviselőtársai is itt az elmúlt hetekben már büvészkedtek! Többféle mutató van, amelyeket a nyugdíjasok jövedelmi helyzetével kapcsolatban nemzetközi téren is használnak. Amit ön idézett, az a mediánjövedelem és a nyugdíjak viszonya. Itt arról van szó, hogy Magyarországon a jövedelmek valóban nagyon meredeken emelkednek felfelé. Nem arról van szó, hogy a nyugdíjak csökkenének, hiszen a nyugdíjak emelkedtek. Ön nem egyebet állított, ön azt mondta, hogy lényegében 97 ezer forintból jobb megélni, mint 134 ezer forintból. Az átlagnyugdíj 2010-ben 97 ezer forint volt, ez most már 134 ezer forintot ér el több mint 33 százalékos emelkedés mellett, és ön azt mondja, hogy 97 ezerből könnyebb megélni, mint 134 ezerből. Tehát: ez a mutató nem azt mutatja, amit ön mondott, hogy nő vagy csökken a szegénység a nyugdíjasok körében, hanem azt, hogy a mediánjövedelemhez képest milyen a nyugdíjak aránya.

Ön azt mondta, milyen jó lenne, ha az lenne az arány, mint Németországban. Ön azt mondja, hogy túl magas a 10 százalékos szegénységnek kitett szint a mediánjövedelemhez képest. Németországban ez 18,2 százalék. Ön a német modellt követné, ahol 18,2 százalék az a szint, ami Magyarországon 10 százalék. Hangsúlyozom, hogy ez nem a szegénységre vonatkozik, hanem az elsősorban a jövedelmekre vonatkozik, és a most emelkedő jövedelmek a jövőben pedig magasabb nyugdíjakat eredményeznek, tehát több lesz a következő években nyugdíjba menők nyugdíja.

Ami viszont valóban a szegénységgel kapcsolatos mutató, az az, hogy a 65 év felettek között mennyi az úgynevezett deprivációs ráta, tehát mennyien vannak

a nélkülözésnek kitéve, ki nem tud lecsérélni egy mosógépet, ha elromlik, ki az, aki nem tud kétnaponta húsételt venni, kinek nincsen pénze nyaralásra, kinek nincsen pénze lakbérre vagy rezsire. Ha ezt nézzük, 2010-ben 16,2 százalék volt a nyugdíjasok körében ez az arány, most 5,6 százalék, tehát a nélkülözésnek harmadannyian vannak kitéve.

Ha pedig a teljes csoportot nézi, tisztelt képviselő úr, az ön által említett szempontot is és a másik kettő, nélkülözéssel kapcsolatos szempontot, tehát azok számát, akik bármilyen nélkülözésnek vannak kitéve vagy bármilyen szegénységi kockázatnak vannak kitéve, az is harmadával csökkent Magyarországon az idősek körében, 21,3 százalékról 14,9 százalékra, tisztelt képviselő úr; pontosan azért, mert nemcsak megőriztük a nyugdíjak vásárlóértékét az elmúlt években, hanem 10 százalékban emeltük is, és úgy teljesít a magyar gazdaság, hogy most már nyugdíjprémiumot is tudunk fizetni a nyugdíjasoknak, minden évben egyre emelkedő mértékű nyugdíjprémiumot. És tudunk Erzsébet-utalványt is adni háromszor a nyugdíjasoknak, és tudunk 9 ezer forintos rezsziutalványt is adni. Érti, képviselő úr? Nem rezsit emeltünk, hanem rezsziutalványt adtunk a magyar nyugdíjasoknak (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), ez a különbség az önök és a mi politikánk között. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

BURÁNY SÁNDOR (Párbeszéd): Államtitkár úr, segítetek önnek: egész Európában a szegénységnek kitettek arányát úgy számolják, ahogy az interpellációmban idéztem. Sajnos, az ön szavaival ellentétben ezt igenis a mediánjövedelmek 60 százalékában határozzák meg. Az önök kormányzása alatt az ilyen alapon szegénységnek kitett nyugdíjasok száma, aránya megduplázódott. (*Dr. Rétvári Bence: Nőtt a mediánjövedelem!*) És segítetek, államtitkár úr: az MSZP-SZDSZ-kormány volt az, amelyik bevezette a 13. havi nyugdíjat. Segítetek, államtitkár úr: önök még a 14. havi nyugdíjat is megígérték, viszont egyszer sem vezették be, még a 13. havit sem. Segítetek, államtitkár úr: az önök kormánya volt az, amelyik a minimálnyugdíjat 11 éve nem emelte. (*Dr. Rétvári Bence: A nyugdíjat minden évben emelte!*)

Elismerem, hogy államtitkár úr próbál felkészülni az ellenzék tevékenységéből, de itt a parlamentben mégiscsak a kormány tevékenységéről kéne számot adni. (*Dr. Völner Pál: Szánalmas!*) Államtitkár úr, szálljanak azért magukba! Ja, és még egy dolog: vigyenek hozzá lámpát! Köszönöm szépen. (*Taps a Párbeszéd és az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 113 igen szavazattal, 36 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta. *(Több képviselő elhagyja az üléstermet. - Zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Kovács Sándor, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Idén harmadik alkalommal kapnak a nyugdíjasok nyugdíjprémiumot!”** címmel. Kovács Sándor képviselő urat illeti a szó.

Megkérem képviselőtársaimat, akik esetleg elhagyják a termet, tegyék azt csendben. Köszönöm. Öné a szó, képviselő úr.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány által hozott intézkedéseknek köszönhetően a magyar gazdaság évről évre jobban teljesít. *(Z. Kárpát Dániel: Éljen a párt!)* 2019 már a harmadik olyan év, amikor a gazdaság fellendülésének köszönhetően nyugdíjprémiumot kapnak a nyugdíjasok. A jogszabályok szerint akkor lehet nyugdíjprémiumot adni, ha várhatóan 3,5 százaléknál nagyobb a GDP-növekedés az adott évben, ez pedig idén 4,6 százalék. Szeretnénk, hogy ebből minél többen részesüljenek tudjanak, hiszen 2010 óta világosan látszik, hogy a kormány megbecsüli és tiszteli a nyugdíjasokat. A sikeres gazdaságpolitikának hála, idén ezért már harmadik alkalommal fognak nyugdíjprémiumban részesülni a nyugdíjasok, ami a novemberi ellátással együtt érkezik vagy megérkezett már.

A Fidesz-KDNP-frakció célja, hogy a gazdaság növekedését az idősek is érezzék, hiszen ők azok, akik évtizedeken keresztül a hátukon vitték ezt az országot. Ennek érdekében a nyugdíjasok a postástól átlagosan 20 ezer forint körüli nyugdíjprémiumot fognak kézhez kapni, ami az eddigi legmagasabb összeg. A mintegy 2,5 millió jogosult a rendszeres nyugdíjával együtt kapja meg a postástól a nyugdíjprémiumot, akik pedig bankszámlára kapják a járandóságot, azok november 12-én már meg is kapták.

(15.30)

A novemberi nyugdíjjal egyidejűleg a nyugdíjprémiumon kívül nyugdíj-kiegészítést is kapnak a novemberi hónapban az arra jogosultak. Az éves várható nyugdíjas fogyasztóiár-növekedés ugyanis 2019-ben 3,4 százalék. Tekintettel arra, hogy 2019 januárjában a nyugdíjasok 2,7 százalékos emelést kaptak, ezért a novemberi kiegészítés 0,7 százalék, ami azt jelenti, hogy a havi ellátás 8,4 százalékát kapják meg teljes évre azok, akik a januári emelkedésben is részesültek. A kiegészítés átlagos összege 10 000 forint.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezek tükrében kérem tisztelettel, hogy kik azok, akik az idén nyugdíjprémiumra, egyszeri juttatásra és nyugdíj-kiegészítésre is jogosultak, valamint mekkora összeg áll rendelkezésre a költségvetésben a pluszpénz kifizetésére. Várom a megtisztelő válaszát. *(Taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, átlagosan 33 500 forint lesz az a többlet, amit most a nyugdíjasok kapnak ebben a hónapban ahhoz képest, mint amit az előző hónapokban hozott a postás. Idén novemberben összességében 2,6 millió ember fog részesülni ebben a többletjuttatásban, és a költségvetés 77,5 milliárd forint többletet fordít erre, ennyivel többet tudunk a nyugdíjasok számára utalni, vagy a postások ennyivel többet visznek ki. Ha pedig nemcsak ezt az egyszeri alkalmat nézem, hanem azt, hogy 2016 novembere óta különböző többletjuttatásokra, Erzsébet-utalványra vagy rezsitalványra, nyugdíj-kiegészítésre vagy nyugdíjprémiumra mennyit fizetett ki a költségvetés, akkor azt láthatjuk, hogy 273 milliárd forint többlet az, amit a rendes nyugdíjon és az évi rendes nyugdíjmelésen kívül többletjuttatásként a nyugdíjasok számára biztosítani tudunk.

Az is fontos, hogy egy olyan rendszert hoztunk létre a nyugdíjszámítási módozatban, amelynek révén nem inflálható el a nyugdíj. Emlékszünk arra, amikor korábbi kormányok adtak valamit, de aztán elinflálták ennek az értékét, hogy összességében ne legyen ez többlet a költségvetés számára. Mi egy olyan rendszert hoztunk létre, hogy ha az infláció a tervezettnél alacsonyabban alakul, tehát nagyobb a nyugdíjmelés mértéke, mint amennyivel a nyugdíjasok által vásárolt cikkek ára emelkedik, akkor ezt a többletet megkapják a nyugdíjasok, ott marad náluk, nemcsak abban az évben, hanem a következő években is, tehát akkor ilyen módon nyertesei ennek a nyugdíjmelési módozatnak, struktúrának a nyugdíjasok. Ha pedig fordítva alakul, és az infláció magasabb, mint amekkora inflációval a nyugdíjak megemelkedtek az év elején, akkor a nyugdíjasok visszamenőlegesen megkapják ezt nyugdíj-kiegészítés formájában. Ez a nyugdíj-kiegészítés nemcsak abban az évben fontos juttatás, hanem az egy összegben megkapott 12 havinak az egytizenketted része, tehát az egyhavi része következő év januárjától beleépül a nyugdíjba. Tehát megkapják arra az évre is visszamenőlegesen, beleépül a következő év és az azutáni évek nyugdíjába.

Tehát egy olyan garanciális rendszert hoztunk létre, amelyben sem elinflálni a nyugdíjakat nem lehet, sem csökkenteni a nyugdíjak vásárlóértékét nem lehet. Ennek köszönhető, hogy 33 százalékkal emelkedett a nyugdíjak összege az elmúlt években 2010 óta, és a vásárlóértéke is 10 százalékkal emelkedni tudott. Tettük ezt úgy, hogy az ellenzék nemcsak hogy csökkentette a nyugdíjakat 2015-ben, amikor elvett egyhavi nyugdíjat minden magyar nyugdíjastól, de nem támogatta a „nők 40” bevezetését sem, azt, hogy negyven év munkavégzés és gyermeknevelés után a nők nyugdíjba tudjanak vonulni. Most már 200-250 ezer hölgy élni is tudott ezzel a lehetőséggel.

Ha az ellenzék dönthetett volna erről, akkor egyetlen ember sem tudott volna ezzel élni. Illetve a nyugdíjszámítási módban is, amit az ellenzék javasolt volna, éveken keresztül havi ötezer forinttal kaptak volna alacsonyabb nyugdíjat.

Nem beszélve arról, hogy az ellenzék korábban, 2010 előtt vagyonadót akart bevezetni, amit csak az Alkotmánybíróság tudott megakadályozni, illetve itt, a parlamentben a Fidesz-KDNP ellenzett. Ismételten felvetették a vagyonadó javaslatát az ellenzéki pártok a fővárosi kampányban. Nos, azt az adót 30 millió forint felett kellett volna fizetni, a nyugdíjasoknak is. Ma azt láthatjuk, ha valaki felmegy az ingatlanhirdetési oldalakra, hogy minden második hirdetés, amely mondjuk, panellakásokról szól, már 30 millió forint fölötti, a téglalakások negyötöde és a családi házak kilenczede 30 millió forint feletti értékű. Tehát a nyugdíjasok döntő többségének nemhogy a rezsicsökkentés nem segített volna, hanem még az ingatlanjuk után is fizetni kellett volna, ha a Fidesz-KDNP politikája és az Alkotmánybíróság döntése következtében nem semmisült volna meg ez az elfogadott baloldali törvényjavaslat. De azt láthatjuk, hogy a baloldal rezsiemeléssel, ingatlanadóval és egyhavi nyugdíj elvételével is csak megsarcolta volna a nyugdíjasokat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Azt gondolom, hogy a patkó egyik oldala és másik oldala között ez a különbség, hogy a Fidesz-KDNP-frakció által is támogatott polgári kormány *(Dr. Lukács László György: Most írta meg a Magyar Nemzet, hogy nem vagytok polgári!)* gondoskodik a nyugdíjasokról, amíg a régi baloldal reflexből csak adót tud emelni vagy hitelt tudna felvenni mindannak érdekében, hogy a nyugdíjasok rosszból járjanak. Úgyhogy, nagy tisztelettel államtitkár úr, azt gondolom, hogy ez a frakció, az önök mögött ülő frakció támogatja a nyugdíjemelést, a nyugdíjprémiumot, mert nekünk fontosak a nyugdíjak, nemcsak kommunikációban, hanem valódi teljesítményben. Tisztelettel elfogadom a választát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Brenner Koloman, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Újabb Kettős Mércé - a török haver iszlámját be kell engedni?”** címmel. Az interpelláció megválaszolásával miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter urat bízta meg. Az interpellációra miniszter úr felkérésére Menczer Tamás államtitkár úr válaszol. Öné a szó, képviselő úr.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormány és a külügy megközelítése a migrációhoz, nagyon helyesen, az elmúlt években rendkívül markánsan elutasító volt. Mára a téma a kötelező Fidesz-propaganda gerincévé vált, amit mindenkinek fel kell mondania.

A migrációt, amelynek a megfékezését a Jobbik is támogatta, mi több, a fizikai határzár létesítését mi szorgalmaztuk először, és a kétharmadot a fizikai határzár megvédéséhez a Jobbik biztosította *(Dr. Rétvári Bence: Vona Gábor nem egészen így nyilatkozott!)*, önök számtalan módon és csatornán *(Dr. Rétvári Bence: Az alkotmánymódosítást nem szavazták meg!)* próbálták egybemosni az iszlám hittel, idézem az önök választási szlogenjét, tisztelt államtitkár úr, a múlt évből: Orbán vagy turbán. Most mégis ott tartunk, hogy Erdoğan egyik lobbiszervezete, a Maarif Alapítvány Budapesten hoz létre iskolát. Ki szeretném emelni, hogy ez a szervezet 41 országban 315 iskolát tart fenn, és Romániát kivéve európai uniós tagállamban nincs ilyen iskola. Ez nem véletlen, tisztelt államtitkár úr! Az alapítvány alelnöke ugyanis az az Osman Nuri Kabaktepe, aki egy radikálisnak minősített és terrorista csoportokhoz ezer szállal kötődő szervezetnek az alapítója. Tehát a felszín alatt a magát a kereszténység és a nyugati civilizáció védelmezőjének feltüntető kormány egy ilyen szervezetnek adott működési engedélyt Magyarországon.

Ha ez még nem lenne elég, könnyen megeshet, hogy az iskolához majd mecset is dukál a jövőben. Ilyenből egyébként tavaly az önök által túlságosan liberálisnak kikiáltott Ausztria hatot záratott be, valamint 60 imámot toloncolt ki, mivel ezekben a mecsetekben rendszeresen Erdoğan-párti összejöveteleket tartottak és radikális iszlám tanokat hirdettek.

Ki szeretném emelni, hogy a Jobbik mint nemzeti néppárt *(Dr. Tilki Attila: Csak tetszene!)* mindig síkra szállt amellett, hogy Törökországgal kiegyensúlyozott politikai és gazdasági kapcsolatot kell kialakítanunk, csak önök ezt kicsit eltolták. De nézzük, hogy mi lehet ennek az eltolásnak a mögöttes indoka! A mi véleményünk szerint két autokratikus vezető, Orbán Viktor és Erdoğan örök és megbonthatatlan barátsága húzódik e mögött, amely minden ideológiát felül tud írni. *(Dr. Rétvári Bence: Ne viccelj!)* Hogyan lehetséges az tehát *(Dr. Tilki Attila: Vona!)*, miközben a szabálytalan migráció megállítása a cél, hogyan történhet meg, hogy egy terrorszervezetekhez ezer szállal kötődő alapítvány iskoláját tárt karokkal invitálják? Mi lehet ennek az oka? Valószínűleg kap valamit a Fidesz Erdoğantól és a hozzá hasonló keleti despotáktól? *(Zaj a Fidesz padsoraiból. - Közbekiáltás: Persze, biztos!)* Vagy már az új szövetségeseiket keresik, hiszen már egy magasrangú néppárti, CDU-s politikus szerint is önök ki akarják vezetni Magyarországot az Unióból? Várom érdemi válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az interpelláció megválaszolásával miniszterelnök úr a

téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter urat bízta meg. Az interpellációra a miniszter úr felkérésére Menczer Tamás államtitkár úr válaszol. Kétszer mondtam el megjegyzésüket. Kérem, államtitkár úr, öné a szó.

(15.40)

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt hadd kezdjem azzal, hogy egyébként ön szűkebb körű bizottsági üléseken egészen normális, hovatovább korrekt felszólalásokat szokott tartani. Én nem tudom, mi történik önnel, amikor bejön ide az ülésterembe (*Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Dr. Brenner Koloman: Nem kell minősíteni!*), rossz hatással van a belmagasság vagy más problémák vetődnek fel (*Z. Kárpát Dániel: Válaszolni kell, nem minősíteni, államtitkár úr! Minősíteni nem kell!*), de nem értem, hogy miért hord itt össze hetet-havat, tisztelt képviselő úr. (*Zaj, felzúdulás a Jobbik soraiban. - Közbeszólás ugyanott: Eltévesztetted a műfajt! - Az elnök csenget.*)

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Bár eszköztelen vagyok a Jobbik parlamenti magatartásával szemben, de megpróbálom folytatni. (*Z. Kárpát Dániel: Ó, nagyon sajnálunk! - Zaj.*) Az iskolával kapcsolatban, amit ön említett, ön egy olyan iskolával kapcsolatban méltóztatik rettegni, amely még el sem kezdte a működését, tisztelt képviselő úr (*Dr. Brenner Koloman: Megadtátok neki az engedélyt! - Zaj a Jobbik soraiban.*), a jövő évben kezd majd el egy előkészítő évfolyammal. Egyébként a magyar jogszabályoknak teljes mértékben megfelel, magyar igazgatóval, a magyar oktatási rendszerbe illeszkedve fogja a tevékenységét végezni. Ahogyan ön is említette, a Maarif Alapítvány világszerte 315 iskolát tart fenn (*Dr. Brenner Koloman: Iskolát!*), és nem igaz, amit mondott, intézményt tart fenn Németországban, Franciaországban, Ausztriában és az Egyesült Államokban mindjárt négyet is (*Dr. Brenner Koloman: Iskolát!*), csak hogy ragaszkodjunk a konkrétumokhoz.

Tisztelt képviselő úr, volt kedves a bevándorlást említeni. Ha már a bevándorlásról beszélünk, akkor közismert, hogy a Jobbik egy bevándorláspárti egyesület (*Z. Kárpát Dániel: Miről beszélés?! - Zaj, felzúdulás a Jobbik soraiban. - Derűltég a kormánypártok soraiban.*), bevándorláspárti politikusok közössége. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.*), ahogyan egyébként az összes szövetségesük is bevándorláspárti, és a teljes ellenzék. Önök nem szavazták meg azt az alaptörvény-módosítást, amely elképesztően fontos volt a kötelező betelepítési kvóta elleni harcban (*Z. Kárpát Dániel: Te nem szavaztad meg az alaptörvény-módosítást!*), és önök egyébként a kerítést is lebontanák, ahogyan kedvenc szövetségesük, Gyurcsány Ferenc is lebontaná.

Tisztelt Képviselő Úr! Egyébként pedig megértecsélssel vagyok a Jobbikban uralkodó káosszal kapcsolatban, hiszen a sajtóban olvasható, hogy a Jobbik előtt, tisztelt képviselő úr (*Z. Kárpát Dániel: Magatokért aggódj! Olvasd el a hétvégi Magyar Nemzetet!*), két út áll. Ott van Gyurcsány Ferenc marionett figurája, Jakab Péter, aki még inkább szeretné a Jobbikot Gyurcsány Ferenchez közelebb vinni, és ott van a zsidókat verő Szávay István (*Közbeszólások, zaj a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.*), állítólag ebből a két irányból tudnak önök választani. Tehát ott van az országot tönkretévő Gyurcsány Ferenc, és ott van a nyíltan antiszemita Szávay István. (*Z. Kárpát Dániel: Elnök úr, ez nem sérti a Ház tekintélyét? Mi ez? - Dr. Gyüre Csaba: A Ház tekintélye, elnök úr!*) A választáshoz sok sikert kívánok! (*Taps a kormánypártok soraiban. - Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiból. - Z. Kárpát Dániel: Na, ezért fogtok bukni!*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Órizzék meg nyugalmukat! A válaszadásra képviselő úrnak megvan a joga, ne önök akarjanak helyette válaszolni! Képviselő úr, öné a szó egy percben.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Én azt gondolnám, hogy államtitkár úr nehezen értelmezhető eszmefuttatásaira érdemben itt nem reagálok (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Mondj egy egyszerű igent!*), mert ilyen szintre én nem tudok lesülyedni. (*Zaj, felzúdulás a kormánypártok soraiban.*) Viszont jelezném, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság ezzel az üggyel foglalkozott. Tehát önök most itt hözönghetnek, de azt tudják, hogy mondjuk, az én kérdésemre nem nyugtatták meg azokat az aggódó budapesti és magyar polgárokat, akik igenis most már olyan mémet látnak, hogy Orbánon a turbán. Tehát innentől kezdve szájukra ne vegyék az iszlám bevándorlást, mert önök hiteltelenné váltak!

Erre a kérdésre egy normális választ vártam volna el államtitkár úrtól, de értem én, ha a szókinccse - a sportújságírói szókinccsen túlmutató választ kellett volna adnia (*Menczer Tamás nevetve tapsol: Hát, ez óriási!*), tehát erre képtelen, ezt tudjuk, magas rangú diplomataktól is halljuk, hogy a külügyi államtitkárok mire valók.

Nem fogadom el a választ. (*Moraj, taps a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Aradszki András és Nacsa Lőrinc, a KDNP képviselői, interpellációt nyújtottak be az igazságügyi miniszterhez: „**Mi a Kormány álláspontja az Európai Unió tervezett költségvetéséről?**” címmel. Aradszki András képviselő urat illeti a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Kereszténydemokrata Néppárt frakciójának nevében állíthatom, hogy azon információk alapján, amik az elmúlt időszakban eljutottak hozzánk, az Európai Unió következő költségvetése hazánkra nézve igazságtalan és számunkra elfogadhatatlan. Ez a javaslat azzal számol, hogy Magyarország a mostanihoz képest maximális, azaz 24 százalékos csökkenést szenvedne el az európai uniós források tekintetében a következő, 2021-ben kezdődő hétéves ciklusban. Ugyanígy elfogadhatatlan számunkra az Európai Unió finn soros elnökségének költségvetési javaslata. Ez további mintegy 30 milliárd euróval csökkentené a fejlesztési pénzeket belül a kohézióra szánt összeget. Magyarország így lényegesen kevesebb kohéziós forráshoz jutna, mint a mostani időszakban.

Minimum négy olyan igazságtalan pontja van a költségvetésnek, ami változtatásra szorul. Ezek a pontok pedig: a visszatérítések rendszere, a kohéziós források csökkentése, a költségvetés rugalmatlansága és a kutatás-fejlesztés támogatása. De mindenképpen meg kell említeni azt is, hogy a 2050-es karbonsemlegességi cél eléréséhez már a következő uniós költségvetésben is forrásokra van szükség.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt időszak uniós folyamatai a magyar költségvetést, ezen keresztül az állampolgárok mindennapjait is befolyásoló negatív döntésekről szólnak. Azt látjuk, ha a most távozó Európai Bizottság javaslata megvalósulna, az büntetés lenne mind hazánkra, mind pedig a kelet-európai régióra nézve is. Egy olyan időszakban történne ez, amikor a magyar gazdaság - köszönhetően az uniós forrásoknak is - folyamatosan bővül, amikor a régió fejlődése végre a felzárkózás reményét vetíti előre; ez mindannyiunk számára büntetés lenne, ha a javaslatok megvalósulnának a költségvetés tekintetében. Új beruházások érkeznek, új munkahelyek létesülnek, a fenntartható fejlődés végre napi szinten érezteti hatását. Ezt tehetné meg, ezt tenné tönkre az uniós javaslat, amennyiben a jelenlegi formájában valamelyik is megvalósulna.

Ezért kérdezem az államtitkár urat: a közös uniós költségvetés tervezése jelenleg milyen szakaszban van? Mi az, amit el tudunk fogadni, és mi az, amit nem, annak érdekében, hogy az végül méltányos legyen Magyarország számára? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A leköszönő Juncker-bizottság tavaly májusban mutatta be javaslatát az EU 2021-27-es költségvetésére, amely hazánk és a kelet-közép-európai régió szempontjából súlyosan problematikus,

politikailag motivált és igazságtalan. A „Kohézió barátai” elnevezésű, jelenleg 17 uniós tagállamot tömörítő országcsoport kormányfői 2019. november 5-i prágai találkozásukon 16-an közös nyilatkozatot fogadtak el az uniós költségvetés legfontosabb aspektusairól. A csúcstalálkozón Orbán Viktor miniszterelnök négy területet nevezett meg, amelyeken változtatásokat kell elérni egy igazságos és elfogadható uniós költségvetés érdekében.

Először: a költségvetés bevételi oldalán átláthatóságra és érdemi egyszerűsítésre van szükség. Mindenekelőtt 2021-től meg kell szüntetni az Egyesült Királyság kívánságára kialakított, de a brexit után már indokolatlan korrekciók rendszerét, amelyben a gazdagabb nettó befizetők kisebb mértékben járulnak hozzá a közös erőfeszítésekhez, mint a szegényebb tagállamok.

Másodszor: a kohéziós politika nem valamiféle adomány, hanem a korlátok nélküli belső piac kialakításának folyamánya, s nemcsak a méltányosság, hanem racionális gazdasági indokok miatt is szükséges a kevésbé fejlettek támogatása. A kedvezményezett országokban elköltött kohéziós pénz nagyobb része visszakerül a nettó befizetőkhez a megnövekedett beruházási és kereskedelmi lehetőségek révén.

Harmadszor: a Juncker-bizottság politikailag motivált javaslata jelentősen csökkentené a kohéziós politika forrásait, és Magyarország szenvedné el a képviselő úr által is említett legnagyobb, 24 százalékos forrásvesztést.

(15.50)

Ez nem magyarázható sem gazdasági, sem politikai szempontból, így magyar részről teljesen elfogadhatatlan. Magyarországnak kompenzációban kell részesülnie, és erre vonatkozóan több javaslatot is kidolgoztunk már.

Negyedszer: elfogadhatatlan, hogy az új végrehajtási szabályok súlyos terheket rónának a kedvezményezettek, miközben növelnék az adminisztrációs kiadásokat. Minden megkötést ellenzünk, amely a tagállamok mozgásterét szűkítené, és elutasítjuk a brüsszeli bürokrácia további hizlalását és a központi irányítású programok növelését. A nemzeti mozgásteret szintén tovább korlátozó kondicionalitások tekintetében pedig Magyarország nem fogadja el semmilyen új feltétel bevezetését sem a jogállamisággal, sem a migrációval, sem a szociális jogok európai pillérével kapcsolatosan.

Végül lényeges kérdés a költségvetés főösszege, amelyet a Bizottság szintén csökkenteni kíván. Miközben egyre több kihívással kell szembenéznie Európának, nem lehet figyelmen kívül hagyni a hosszú távú célokat sem, márpedig kevesebb forrásból nem lehetséges többet elérni. Az új kihívások finanszírozása nem történhet a szerződésen alapuló és jól bevált tradicionális politikák rovására. Ezt a november 5-i prágai nyilatkozat is megerősíti. Felhívom a figyelmet arra, hogy nem kívánunk engedni azoknak a

törekvéseknek, amelyek költségvetési köntösbe bújtatva gyengítenék a tagállamok legjobban teljesítőkhöz való felzárkózásának esélyeit vagy az európai mezőgazdasági szektor életképességét. Szorgalmazzuk, hogy az uniós forrásokat az illegális migráció megállítására, ne pedig a migránsok integrációját célzó kétes értékű és eredményű programokra fókuszáljuk. Elutasítjuk, hogy a költségvetési források elosztása éket verjen az Unió keleti, déli és nyugati tagállamai közé, amint azt is, hogy az alapító szerződéseket megkerülve politikai nyomásgyakorló eszközzé silányítsák az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére kialakított eszköztárat.

Szeretnénk biztosítani képviselő urat, hogy a kormány továbbra is határozottan kiáll a nemzeti és a közös európai érdekek védelmében. Várom válaszem elfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ha jellemezhetnénk az előttünk levő költségvetési javaslatot, akkor a következő szavak jutnak az ember eszébe: szűkmarkúság, önzés, kettős mérce alkalmazása. Nagyon helyesen mondta államtitkár úr, hogy ezek a kohéziós és egyéb európai uniós források nem ingyen vannak. Magyarország a piac megnyitásával, a gyors privatizáció lebonyolításával, a vámok eltörlésével komoly árat fizetett ezekért a forrásokért. Éppen ezért elfogadva válaszát, a KDNP támogatja a kormányt abban, hogy olyan költségvetési rendelkezést, politikát tudjon elérni, amely jobban fogja biztosítani Magyarország számára a felzárkózást. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor látják be végre, hogy a kórházi fertőzésekkel szembeni lépéseik nem megfelelőek?”** címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A tavalyi évben 15 151 kórházi fertőzés történt, és 541-en meg is haltak a kórházi fertőzések miatt. Ez pedig nem más, mint a magyar egészségügy tragédiája, több szempontból is. Tragikus egyrészt azért, mert 2017-hez képest 23 százalékkal nőtt azok száma, akik kórházi fertőzésben haltak meg. Tragikus továbbá azért is, mert bár Rétvári Bence államtitkárként korábban még felháborodva tagadta, hogy többen halnak meg kórházi fertőzésben, mint közúti balesetben, ezt ma már tényként kezelhetjük. Tehetjük meg azért is, mert úgy jut 541 kórházi fertőzés 567 autóbalesetre, hogy

nem jelentik le a központ felé az összes kórházi fertőzést, és minden forrás szerint a kórházi fertőzések valódi száma a lejelentettnél sokkal magasabb. Végül tragikus azért is, mert egyértelműen bizonyítja, hogy a kormánynak a kórházi fertőzésekkel szemben tett lépései haszontalanok, hiszen míg a fertőzések számában érdemi csökkenés nem következett be, addig a halálozások száma 23 százalékkal nőtt.

A probléma megoldása helyett mivel volt a kormány elfoglalva? Azzal, hogy a TASZ-szal pereskedjen, és mindent elkövessen annak érdekében, hogy a kórházi fertőzések adatai ne legyenek mindenki számára érthető módon kórházi bontásban nyilvánosak, ahelyett, hogy szembenéztek volna a problémával, és a valódi megoldás kidolgozását választották volna. Pedig a megoldás nem lenne annyira bonyolult, államtitkár úr. Megfelelően kellene finanszírozni az egészségügyet. Olyan szintű finanszírozást kellene biztosítani, ami lehetőséget teremt arra, hogy minden kórházban megfelelő mennyiségű kézfertőtlenítő legyen, és ne harmadannyi, mint amennyit a nemzetközi szervezetek javasolnak. Egy ilyen egészségügyben talán nem halna meg évente több száz ember kórházi fertőzésben, és nem halna meg tízezer ember úgy, hogy a haláluk elkerülhető lenne.

A Fidesz elmúlt kilencéves kormányzása után azonban egyértelműen látszik, hogy maguk nem ilyen egészségügyi ellátórendszerben érdekeltek. Ez pedig egy konfliktus az állampolgárok és az önkormányzat között, hiszen míg az állampolgárok gyógyulni szeretnének az állami egészségügyben, amiért fizetnek, maguk azt akarják, hogy ne menjenek az emberek az állami egészségügybe.

Ezért kérdezem, államtitkár úr, mikor látják be végre, hogy a kórházi fertőzésekkel szembeni lépéseik nem voltak megfelelőek. Hány embernek kell még meghalnia ahhoz, hogy az egészségügyi tárca, köztük Rétvári Bence államtitkár is, végre belássa, hogy Magyarországon többen halnak meg kórházi fertőzésben, mint autóbalesetben? Milyen új lépéseket terveznek, hogy a kórházi fertőzésekben meghaltak száma csökkenni tudjon?

Várom válaszát, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Eddig Magyarországon egyetlenegy kormány volt, amely azt tűzte ki céljául, hogy kevesebb ember menjen be az állami egészségügyi intézményekbe. Ez az önkormányzat MSZP-SZDSZ-kormányzata volt akkor, amikor bevezette a vizitdíjat, és bevezette a kórházi napidíjat, mert önkormányzatnak ez volt a várolista-csökkentési programja, hogy ha fizetni kell azért, hogy valaki az orvoshoz elmenjen, akkor kevesebben fognak elmenni, és

így fog csökkenni a várólista. Ez volt az önök egészségügyi reformja meg a kórházi széfek ügyesen beszerzve.

Tisztelt Képviselő Asszony! Magyarországon a kórházi fertőzésekkel kapcsolatos, mindenki számára áttekinthető és értelmezhető adatok nyilvánosak. Az Állami Egészségügyi és Ellátó Központ, az ÁEEK honlapján évről évre ezt mindenki megláthatja. A TASZ olyan adatokat perelt, amelyekből egyes embereknek is akár következtetni lehetett az egészségügyi állapotról. Ezt a kormány nem akarta kezelni, ezeket az úgynevezett nyers adatokat, hanem csak azokat az adatokat, amelyekből a tendenciákra lehet következtetni.

Tisztelt Képviselő Asszony! Egy nemzetközi rendszerben, a nosocomialis surveillance rendszerben lehet ezeket az adatokat Európában közzétenni, és ebben Magyarország az egyik legátláthatóbb, az egyik legtöbb adatot közlő ország.

Tisztelt Képviselő Asszony! Önök nagyon szeretik Magyarországot mindig a sor végére küldeni, de ebben az esetben is Magyarország az egyik legtöbb kórházi ágyról, arányosan az egyik legtöbb kórházról szolgáltat adatokat. Nálunk nagyobb lélekszámú országok is nálunk kevesebb betegágyról szolgáltatnak ebben a rendszerben adatot. Pontosan azért tettük meg ezt, hogy lehetőség legyen a minél jobb fellépésre. Ha megnézi ön ebben a kimutatásban, amiben 38 magyarországi kórház adatait olvashatja, hogy mennyi a kórházi kezelésekkal összefüggő fertőzések alakulása Magyarországon, akkor azt láthatja, tisztelt képviselő asszony, hogy 4 százalék. Ha megnézi, hogy az összes országban átlagosan mennyi, akkor azt láthatja, hogy az európai előfordulási gyakoriság 5,5 százalék. Tehát a magyar 4 százalékkal szemben 5,5 százalék, tehát a kórházi fertőzésekkel egy magyar beteg nagyobb biztonságban van, mint egy átlag európai beteg egy átlag európai kórházban, tisztelt képviselő asszony.

Ha megnézi azt a nemzetközi kimutatást, amely arról szól, hogy a hosszú ápolási idejű intézményekben - tehát ahol hosszabb ideig vannak a betegek - mekkora a fertőzések aránya, itt már nem 38, hanem 75 magyarországi intézményből tud ön adatokat látni, akkor azt láthatja, hogy 1 százalék a gyakoriság, míg az európai adatok alapján a reprezentatív minta 3,6 százalék. Ha megnézi ön, hogy az egyik leginkább, legtöbbször idézett *Clostridium difficile* esetében mekkora Magyarországon az előfordulási arány ezen fertőzés kapcsán, akkor azt láthatja, hogy Finnországhoz vagy Németországhoz hasonló a magyar kórházakban az előfordulási arány.

Tisztelt Képviselő Asszony! Azt mondta, hogy nagyon rosszak a magyar számok, és többet kellene költenünk az egészségügyre. Tisztelt Képviselő Asszony! Önök voltak azok, akik kevesebbet költöttek az egészségügyre, hiszen a kormányzásuk ideje alatt az OECD összeállítása szerint önök voltak az egyetlen európai uniós ország, akik az egy főre eső egészségügyi költségek arányát csökkentették, míg az összes többi országban emelkedett ez az arány.

(16.00)

Nos, tisztelt képviselő asszony, az elmúlt időszakban számtalan intézkedést tettünk, amivel, akár a minimumfeltételek esetében, akár újabb és újabb kézfertőtlenítők kihelyezése esetében, igyekeztünk fellépni a további fertőzések megelőzésére, alkoholos kézfertőtlenítővel és akár helyi infekciókontroll-bizottságokkal is, valamint a tisztiorvos is több intézkedést tett akár tüdőgyulladás, véráramfertőzés vagy cseppfertőzés vagy húgyúti fertőzések elleni fellépésre. De ha csak az uniós programokat nézem, olyan programokat indítottunk, amelyből ilyesfajta infekciókontrollra 2,2 milliárd forint fordítható, pontosan azért, hogy ezt a vezető és jó szerep körünket az Unión belül megőrizzük. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Megkérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Ön a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Minimumfeltételek? Hát a várólistánál már az időpontkéréshez is időpontot kell kérni, államtitkár úr! Ha befekszik valaki a kórházba, akkor vigyen magával gyógyszert, kötszert, kesztyűt és mindent, ami hiányzik most a kórházakból! Államtitkár úr, egy kicsit nagyobb szerénységet *(Felzúdulás a kormánypartok soraiban. - Dr. Rétvári Bence: A patkányozós képviselő mondja?)*, tudja, államtitkár úr, ebben a témában! Tudja, 541! *(Nagy zaj. - Az elnök csenget.)* Érti, államtitkár úr? Értik, képviselő urak, hölgyek? 541 ember halt meg kórházi fertőzésben, 2018-ról beszélünk, '19-ről a XXI. században! *(Dr. Rétvári Bence: Harmada, mint az Európai Unióban! Kevesebb, mint az Európai Unióban!)*

Nem arról beszélünk, hogy súlyos műtét vagy egy súlyos betegség által hal meg, hanem kórházi fertőzésben, mert önök a minimumfeltételeket sem képesek biztosítani ma az egészségügyben. Ma 600 ezer ember nem jut hozzá a napi alapvető ellátáshoz, mert nincsen háziorvosa. *(Dr. Rétvári Bence: Mindenkinek van háziorvosa!)* 34 ezren úgy halnak meg, hogy nem a betegség által, hanem mert nem kapják meg a megfelelő...

ELNÖK: Válaszát várom, képviselő asszony. Képviselő asszony, a választ várom.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Nem fogadom el!

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gréczy Zsolt, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Egyre nagyobb veszélyben a betegellátás Magyarországon - A kórházak már orvost és nővért sem tudnak felvenni”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Káosz, fejetlenség, szétbeszélés a magyar egészségügyben. Az Orbán-kormány különböző szerveinek munkája között szemmel láthatóan megbomlott az összhang. Nem elég, hogy magyarok ezrei halnak meg az Orbán-kormány miatt csupán azért, mert nem kapják meg időben a megfelelő orvosi ellátást. Nem elég, hogy nincs elég házi orvos, nem elég, hogy nincs elég gyermekorvos, hogy kórházi osztályok zárnak be, hogy kórházi fertőzésben többen halnak meg, mint autóbalesetben. Nem elég, hogy a kormány nem finanszírozza az izomsorvadásos gyermekek gyógyszeres kezelését. Most már ott tart a spórolás, és ez ügyben megkezdődött a jobb kéz és a bal kéz közötti koordinálatlan tevékenység, hogy most akkor felvehetnek-e embereket a kórházak vagy nem vehetnek fel, miközben a spórolásból kimarad a stadion, és kimarad például a Pénzügyminisztérium épülete, amely 50 milliárd forintjába kerül a magyar adófizetőknek.

Ez azt jelenti, ez a koordinálatlanság, hogy ma már nem lehet tudni, hogy orvost és ápolót fel lehet-e venni. Természetesen jött a kormány illetékes szervétől a cáfolat, hogy de igen, fel lehet venni, eközben a Kórházszövetség pedig kiadott egy közleményt, amelyben azt tudatta, hogy az Állami Egészségügyi Ellátó Központ, az egészségügyért felelős államtitkár azt a tájékoztatást adta, hogy mindent megtesznek annak érdekében, hogy a kórházakban életbe léptetett létszámszámítás minél hamarabb feloldódjon. Tehát itt valami megint nem stimmel. Az egyik lépéssel azt mondják, hogy nincs létszámszámítás, a másikkal meg azt mondják, hogy igyekeznek ezt a létszámszámítást feloldani.

Kérdezem államtitkár urat, hogyan lehetséges, hogy az Orbán-kormány a betegeken spórol. Reálérteken 2010-hez képest több száz milliárd forintot vontak ki az egészségügyből, fogynak a magyarok, egyre kevesebb magyar csecsemő szülei, minden hatodik magyar gyermek ma már külföldön látja meg a napvilágot. Brutális hosszúságú várólisták vannak, és ne is próbálja meg cáfolni, mert ismerjük a valóságot.

Mikor oldják fel ezt a bizonyos létszámszámítást? Mikor vehetnek fel újra ápolót és orvost a kórházak? Erre szeretnék választ kapni az államtitkártól. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Miután önök a kormányzásuk alatt 600 milliárd forintot elvettek az egészségügytől, miután önök bezárták a svábhegyi gyermekkorházat, az OPNI-t *(Dr. Vadai Ágnes: Tudjuk, tudjuk, bezártuk... Az OPNI-t tényleg hiba volt...)*, a Szabolcs Utcai Kórházat és a Schöpf-Merei Kórházat, miután önök felszámoltak 16 ezer aktív kórházi ágyat, miután önök elbocsátottak 6 ezer egészségügyi dolgozót, miután önök elvettek egyhavi bért minden egészségügyi dolgozótól *(Dr. Vadai Ágnes: Nem igaz!)*, miután önök vizitdíjat és kórházi napidíjat vezettek be, miután az önök kormányzása alatt csak Magyarországon csökkent az egy főre jutó egészségügyi kiadásoknak az aránya, ezután Gréczy Zsolt független, objektív újságíró a következő sorokat írta a Népszava hasábjain: „Még sok szocialista politikus és szimpatizáns is képes elhinni, hogy végül is mindaz, ami az egészségügyben történt, az kudarc.” Ön tehát ostromozta a szocialista politikusokat, hogy hogy képzelik, hogy ezek után kudarcos az egészségügy, mire megjön a recept Gréczy Zsolt független, objektív újságírótól: „Nem betojni kell tehát, hanem beszélni sokaknak és sokszor, mert ezzel megoldhatók az egészségügy problémái.” Hiába a forráskivonás, hiába az ágyak felszámolása, hiába a kórházak bezárása, nem betojni kell tehát, hanem beszélni sokaknak és sokszor, és akkor majd elhiszik, hogy önök jól tudták az egészségügyet irányítani, tisztelt képviselő úr.

Ezzel szemben, amiket ön itt felsorolt, kórházi várólistákon 70 ezer ember volt, amikor önök a kormányzásukat befejezték, most 28 ezer ember, 31 milliárd forint többletfinanszírozásból.

Ami a létszámszámításról és a mai állásról a kórházbezárásokkal kapcsolatban, tisztelt képviselő úr, önök abból élnek, hogy állításokat gyártanak, és erre megpróbálnak felülni. Sőt, valószínűleg fel is ültetik azokat az újonnan megválasztott polgármestereket, akik az ellenzékhez tartoznak, hogy vegyék készpénznek azt, amit a Népszava írt egy olyan előterjesztésről, ami a kormánynál soha nem járt, amit a kormány sohasem kért, hanem a Népszava hasábjain látják először még a kormányzat tisztségviselői is, tisztelt képviselő úr.

És utána majd nyilván erre a Népszava-cikkre alapozva lehet majd politikai akciókat indítani, és az egészségügy érdekében fellépni azoknak a politikusoknak, tisztelt képviselő úr, akik stadionstopot hirdettek, és ezzel szemben a stadionokra azt mondták, hogy az épülhet, csak múzeum ne épüljön és dél-budai szuperkórház ne épüljön Budapesten. *(Dr. Vadai Ágnes: Senki nem mondta ezt!)* Tehát kórházstop lett és múzeumstop lett az önök stadionstopjából. *(Nagy zaj. - Az elnök csenget.)* És utána itt felszólal a parlamentben, és azt mondja, hogy miért nem fordítunk többet az egészségügyre.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön is megnézhetné a költségvetési törvényeknek a számaikat: 770 milliárd forinttal fogadtunk el többet a jövő évi költségvetésben egészségügyi célokra, mint amekkora összeg szerepelt a 2010-es költségvetésben. Az ápolók bérét 2012-13

között 27 százalékkal emeltük, 2015. szeptember 1-jétől 26,54 százalékkal emeltük, 2017. november 1-jétől 12 százalékkal emeltük, 2018. január 1-jétől 8 százalékkal emeltük, 2019. július 1-jétől további 8 százalékkal emeltük, 2020. január 1-jétől, a jövő év január 1-jével 14 százalékkal emeljük, 2020. november 1-jétől 20 százalékkal emeljük, 2022. január 1-jével további 30 százalékkal emeljük. Ez azt jelenti, hogy 2019-2022 között összességében 72 százalékkal emeltük. És azt is jelentette, tisztelt képviselő úr, a többletforrásoknak az értéke, hogy meg tudtuk emelni az orvosok fizetését is 2016-17-ben összesen 207 ezer forinttal. Azt is jelentette, tisztelt képviselő úr, hogy egy átlagos háziorvosi praxisnak most már nem 900 ezer forint alatti a havi finanszírozása, hanem 1,6 millió forint fölötti.

Ez az, tisztelt képviselő úr, amit a polgári kormány tudott az önök kudarcával szemben az egészségügyben létrehozni, és még sok feladat van, úgyhogy ezt szeretnénk folytatni a későbbiekben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiából.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr választát. Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Ön a szó.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Természetesen nem fogadom el a választ, államtitkár úr, ön folyamatosan hazudik. *(Dr. Vadai Ágnes: Így van!)* A mi nyolc évünkben kórházakat fejlesztettünk. *(Dr. Rétvári Bence: Zártatok be!)* Ha valami... *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.)* Számos vidéki kórház van. Az ön területében a Szent Imre Kórház új szárnyát ki avatta fel? Gyurcsány Ferenc avatta fel a Szent Imre Kórházat! Ha bármelyik kórházzal önnek baja van, amit bezártak, miért nem nyitották újra? Miért nem nyitották újra? Ez azt jelenti, hogy akkor jó döntés volt.

A légimentést Magyarországon a Gyurcsány-kormány fejlesztette és fejezte be. A légimentést Magyarországon! Több mint száz mentőállomást újítottak fel. *(Felzúdulás a kormánypárti oldalon. - Nagy zaj. - Az elnök csenget.)*

Államtitkár Úr! Ön nem érti október 13-a üzenetét. *(Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: Dehogynem!)* Ha minden rendben van a magyar egészségüggyel, akkor maguknak nyernie kellett volna Budapesten és számos megyeszékhelyen.

A magyar egészségügy válságban van. Kérem, nevezzenek el már valamit, egy kórházat Puskásról, mert akkor lehet, hogy fel *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* fog épülni. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiából - Dr. Vadai Ágnes: Így van!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kérem, őrizzék meg nyugalmukat! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

(16.10)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 112 igen szavazattal, 37 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: **„Mi lesz a nyugdíjrendszerrel, ha lassul a gazdasági növekedés?”** címmel. Az interpelláció megválaszolásával miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Kásler Miklóst, az emberi erőforrások miniszterét bízta meg. Az interpellációra miniszter úr felkérésére Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Képviselő asszony, ön a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hónapokban egyre többen kongatják a vészcsengőt a nagyvilágban: a gazdasági növekedés ideje lejárt. A külső környezet romlása önmagában is nagy hatással van a hazai folyamatokra, amiket várhatóan a következő évben tovább fog rontani az uniós pénzek felhasználásának lassulása, valamint az önkormányzati választási időszak végével lecsengő állami beruházások megtorpanása.

2020-ban Magyarországon a gazdasági növekedés minden valószínűség szerint jelentősen, 3 százalék alá csökken. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* Ez különösen érzékenyen érinti majd azokat, akik már az elmúlt évek növekedéséből sem részesedtek megfelelő módon, azaz az időseket és a nyugdíjasokat. Sajnos egyértelmű, hogy a kormánynak esze ágában sincs korrigálni a nyugdíjrendszer hibáit és csökkenteni az egyenlőtlenségeket. Az idősek aránya pedig nő, és egyre kevesebb gyermek születik.

Már ez a tendencia is nagyon veszélyes a magyar nyugdíjrendszerre, mivel annak lényege, hogy az épp aktív dolgozók tartják el befizetéseikből a nyugdíjasokat. Ráadásul az állam az utóbbi években egyértelműen a multiknak kedvez a magyar emberek ellenében, azaz nem a munkáltatókra teszi a nagyobb terhet, hanem a dolgozókra. A munkavállalói befizetések aránya az elmúlt években egyre nő a munkáltatói hozzájárulásokhoz képest. A dolgozó magyar emberek viszont hiába adnak egyre többet a nyugdíjasoknak, mivel az alap fő fedezetét szolgáló, a munkáltatók által fizetendő szociális hozzájárulási adó évenkénti csökkenése miatt egyre kevesebb jut a nyugdíjra.

Míg 2010-ben a nyugdíjkiadások összege a GDP 11,9 százaléka volt, a költségvetési törvény alapján jövőre ez csupán 8,3 százalék lesz, vagyis csökken. Ez a szám nemzetközi összehasonlításban is szegény: az EU 28-ak átlagosan a GDP-jük 12,8 százalékát költik nyugdíjakra. Ha a gazdaság lassul, az növekvő munkanélküliséget, valamint sokkal kevesebb adót és járulékot fog jelenteni, a jelenlegi nyugdíjrendszer pedig összeomolhat.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hogyan készül a jelentős gazdasági lassulásra a kormány? Ha ez bekövetkezik,

akkor miből fogják finanszírozni a nyugdíjakat? És a harmadik kérdésem: valóban nem fognak jövőre nyugdíjprémiumot fizetni, ha a gazdasági növekedés 3,5 százalékos alá csökken? Várom érdemi választát.

Köszönöm. (*Taps az LMP és az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Schanda Tamás államtitkár úr válaszol... (*Jelzésre:*) Ja, bocsánat, megértésüket kérem! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Hasonlítunk, de igen, most én válaszolnék. Köszönöm szépen. (*Dr. Brenner Koloman: Nem, dehogya! Rétvári Bence csak egy van!*) Tisztelt Képviselő Asszony! Úgy látom, a balliberális politikusoknak a megszorítás annyira kell, mint egy falat kenyér, tehát önök ezzel kelnek, ezzel fekszenek, és ahhoz vannak hozzászokva, hogy megszorítás, megszorítás, megszorítás. (*Dr. Vadai Ágnes: Meg tudnám mondani, hogy a KDNP-s politikusoknak mi kell...*)

És most, amikor alig van olyan európai uniós tagállam, amelyben nagyobb mértékben növekedne a nemzeti össztermék, mint Magyarországon, mert hála istennek, a magyar emberek munkájának gyümölcsét most már itthon, idehaza tudjuk learatni, és nem a multik viszik ki az országból (*Dr. Vadai Ágnes: Mérszáros Lőrinc meg Garancsi...*), hanem a hazai gazdaság tud bővülni, ezért bár Németországban is épp-hogy van gazdasági növekedés, 0,7 százalékos, Magyarországon mégis 5 százalékos. (*Demeter Márta közbeszól.*) Önök ebben az időben is arról beszélnek, hogy na de biztos eljön majd az az idő, amikor megszorítani kell, mert önök ebben jók, ez kétségtelen. (*Dr. Vadai Ágnes: Ha elmondanám, hogy miben jó a kormány...*) A balliberális oldal a megszorításban jó, a Fidesz-KDNP oldala pedig a gazdasági növekedésben jó. Ha megnézi az elmúlt 30 év magyarországi történelmét, ezt láthatja, mindenki azt teszi, amihez jobban ért.

Tisztelt Képviselő Asszony! Kilenc éven keresztül azt hallottuk önöktől, bármilyen gazdasági tárgyú törvénymódosítás ide került a parlament elé, vagy adótörvény, vagy költségvetés, hogy ettől a törvénytől fél éven belül össze fog omlani a magyar gazdaság. Mindig ezt mondták, és egyik jóslatuk sem jött be, hiszen ez vezetett el oda, hogy most már 5 százalékos környékén van a magyar gazdasági növekedés.

Tisztelt Képviselő Asszony! Amikor emelkednek Magyarországon a bérek, mert hála istennek, a gazdasági növekedésnek köszönhetően volt olyan, hogy átlagosan két számjeggyel nőtték Magyarországon a bérek (*Dr. Vadai Ágnes: Nem azért! Mert egyre kevesebben dolgoznak!*)... - ez nem olyan, mint az ellenzék idejében, amikor a bérek is csökkentek, meg a nyugdíjak is csökkentek, mert elvettek egyhavi bért minden magyar ápolótól, minden magyar rendőrtől,

minden magyar tisztviselőtől, minden magyar tanártól és minden magyar orvostól, meg egyhavi nyugdíjat minden magyar nyugdíjastól (*Közbeszólás az ellenzéki pártok padsoraiból: Hazudsz!*), tehát nem ezek az idők vannak, hanem hála istennek, emelkednek a bérek.

Ez azt is jelenti, tisztelt képviselő asszony, hogy aki most magasabb bért keres, az később magasabb nyugdíjat fog kapni. Ez egy pozitív spirál; ez nem az a negatív spirál, ami az önök idejében volt, amikor megszorítás megszorítást követett, hanem pozitív spirál, emelkedő bérekkel, ami a jövő nyugdíjait is tovább fogja emelni.

Tisztelt Képviselő Asszony! Belegondolt abba, hogy egy nyugdíjas tulajdonképpen hogyan hallgatta önnek azokat a szövegeket, amikor itt arról beszélt, hogy a rezsiszűkítés egy elhibázott politika, mert ettől az emberek majd több vizet, több áramot meg több gázt fognak fogyasztani, és ez ellentétes az ön zöldelképzeléseivel? Hogy micsoda felelőtlenség az emberektől, hogy olcsóbb gázuk, olcsóbb villamos energiájuk és olcsóbb vizük van? Belegondolt abba, hogy a nyugdíjasok miként hallgatták önnek ezeket a mondatokat?

Vagy most, amikor azt mondta, hogy sajnálatos módon egyre kevesebb gyermek születik, és ez is a nyugdíjkassza fenntarthatóságát veszélyeztetheti, hogyha kevesebb gyermek születik és kevesebb a befizető? De akkor miért oszt meg ön a Facebookon olyan cikkeket, amelyekben arról beszélnek magukat tudósnak mondó emberek, hogy nem kell túl sok gyermeket szülni, mert a túl sok gyermek születése a klímára veszélyeket hordoz?

Most akkor melyik az ön álláspontja: amit elmond itt a parlamentben, hogy kevés gyermek születik, és ez rossz a nyugdíjkasszáknak, vagy amit megoszt a Facebookon, hogy a gyermekszületés a klímaváltozás egyik mozgatója, egyik rugója, tisztelt képviselő asszony? (*Dr. Vadai Ágnes: ...jó képek vannak, érdemes oda is elmenni...*)

Ön arról beszélt itt most az elmúlt percekben, hogy túl magas, a kormány nem csökkenti a munkavállalók terheit. Tisztelt Képviselő Asszony! 30 százalékos fölötti személyi jövedelemadó volt - most 15 százalékos. Mondjon egy országot Európában, amely ilyen mértékben csökkentette a személyi jövedelemadóját az állampolgároknak, tisztelt képviselő asszony! Száz-ezernél is több család ma Magyarországon a családi típusú adórendszerben sem adót, sem járulékot nem fizet, pontosan azért, mert igénybe tudja venni a teljes kedvezményét a családi típusú adókedvezményeknek.

A mi korszakunk tehát biztonságot ígér a nyugdíjasoknak, ezt már ma több felszólalásban is elmondtam. (*Dr. Vadai Ágnes: Az lehet, hogy elmondta, de nagyon sokaknak nem ez a véleménye.*) A nyugdíjak vásárlóértéke több mint 10 százalékkal emelkedni tudott, mert nem a baloldal megszorításra épülő, hanem a jobboldal növekedési politikája valósult meg az elmúlt években. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen a választát. Megkérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem fogadom el, de köszönöm szépen, államtitkár úr, hogy követi az oldalamat. Remélem, be is lájkolta, mert elég sokat beszélek a klímaváltozásról. *(Zaj és közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból.)*

Államtitkár Úr! Önök az elmúlt években hibát hibára halmoztak, és ennek a magyar emberek és a nyugdíjasok fogják meginni a levét. Először is, a gazdasági növekedés: már a miniszterelnök úr és Varga Mihály is rendszerint arról beszél, hogy a gazdasági növekedés a világban lassulni fog, és ez Magyarországon is meg fog történni. Ez viszont azt jelenti, hogy ha a gazdasági növekedés csökken, akkor Magyarország sokkal nagyobb bajban lesz, mint a többi ország, mert függővé tették az autópártól a magyar gazdaságot. Márpedig egy válságban az emberek autót nem vesznek.

Önök büszkék arra, hogy idén volt nyugdíjprémium, de azért azt kell látni, hogy az elmúlt tíz évben csak kétszer fordult elő, és nem minden évben, tehát csak nagyon keveset részesültek a magyar nyugdíjasok a gazdasági növekedés hasznából. *(Közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból: Vége! - Idő!)* De önök a bérpolitikában is hibát követtek el, mert csak az elmúlt években növekszik a bérpolitika... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Ennek következtében sok százezer ember külföldre ment, és... *(Az elnök kikapcsolja a szónok mikrofonját.)* - a fedezetét...

(16.20)

ELNÖK: Képviselő asszony, a választát várom. *(Schmuck Erzsébet: Nem fogadom el.)* Úgy értelmeztem, hogy nem fogadja el.

Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 117 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Mellár Tamás, a Párbeszéd képviselője, interpellációt nyújtott be az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez: **„Miként képzelem el a kormány az Eötvös Loránd Kutatóhálózatok jövőbeni működését?”** címmel. Mellár Tamás képviselő urat illeti a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A tavaszi ülészakáján a kormány rohamtempóban fogadtatta el a parlamenttel a Magyar Tudományos Akadémia intézeteinek elcsatolását, és egy új intézményi keretet alakított ki. Ez az Eötvös Loránd Kutatóhálózat volt. Az indoklás az volt, hogy azért kell ezt

létrehozni minél hamarabb és minél gyorsabban, mert az új szervezeti keret sokkal hatékonyabb működést fog majd biztosítani a kutatóintézetek számára. Hiába volt a nagy-nagy felzúdulás a tudományos életben mind külföldön, mind itthon, önök végig azt mondták, hogy nyugodjunk meg, egy sokkal, de sokkal hatékonyabb rendszer lesz kialakítva, és ezután az innováció sokkal magasabb szintű lesz majd.

Szeptembertől életbe lépett az új szervezeti rendszer, és szeptembertől működik az Eötvös Loránd Kutatóhálózat, azonban ennek eredményei, nem az eredményei, hanem az új keretnek még a feltételrendszerei sem látszanak. Egyáltalán nem világos az, hogy fog ez működni, mert nincs sem alapító okirata, sem szervezeti és működési szabályzata ennek az intézetnek. Akik a volt akadémiai intézeteknél dolgoznak, azt mondják, hogy tulajdonképpen semmi nem történt szeptember 1-je után, ugyanúgy dolgoznak, ugyanolyan keretek között, mint korábban, csak éppen az MTA nevet nem használhatják.

Ebből felmerül az a kérdés, hogy a kormányzat számára sem akkor, amikor a törvényt elfogadták, sem most nem áll rendelkezésre kidolgozott terv arra vonatkozólag, hogy hogy képzelik el ennek a működését. Maróth Miklós, ennek az intézetnek a vezetője többször is elmondta, nem tudja még pontosan megmondani, hogy milyen keretek között, milyen módon fog ez az egész működni.

Ebből következően a következő kérdéseket szeretném államtitkár úrnak feltenni. Először is: hogyan képzelik el, hogy hogy fog működni a Magyar Tudományos Akadémia a továbbiakban, amikor megfosztották a kutatóhálózatától, hiszen továbbra is az alapadatai között van a tudomány népszerűsítése, valamint az alapvető gazdasági és társadalmi célok megvalósításához való közreműködés. A jelenlegi formában nem nagyon lehet látni, hogy ezt az alapvető funkciót hogyan fogja tudni ellátni. A következő kérdés pedig az, hogy mikor fog a kormány előállni azzal, hogy milyen kutatás-fejlesztés és innovációs stratégia mentén képzelem el ennek az új intézetnek, ennek az új kutatóhálózati intézetnek a működését. S végül: mikorra várható az intézet szervezeti és működési szabályzatának létrehozása? Mert azért három hónap után már illene, hogy ez is legyen meg. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Párbeszéd és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Schanda Tamás államtitkár úr válaszol. Megértését kérem, államtitkár úr. Parancsoljon, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy ön most a Magyar Tudományos Akadémia és a kutatóintézetek sorsáért aggódik, mégis beült azok közé és összefogott azokkal, akik egész egyszerűen a földdel akarták egyenlővé

tenni az MTA-t, az ott dolgozó kutatókat, és az ott folyó munkát pedig semmibe vették.

Tisztelt Képviselő Úr! Az MTA továbbra is fontos szereplője a társadalomnak. A kormány célja továbbfejleszteni azokat az értékeket, amelyeket a hazai és a nemzetközi közvélemény jelenleg is nagyra becsül az MTA-ban. Az Akadémia mint a magyar tudomány autonóm köztestülete, a magyar alkotmányosság alapvető jellegzetessége volt és marad is, átalakítása pedig továbbra is garantálja a tudományos kutatások szabadságát és függetlenségét. Az akadémiai feladatok és felelősségi körök nem változnak. Az MTA továbbra is tanácsokat ad, irányt mutat társadalmi ügyekben. Ezt a szerepét eddig sem a kutatóintézet hálózatán, hanem tagjain keresztül látta el.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány célja, hogy Magyarország 2030-ra azon öt európai ország között legyen, ahol a legjobb élni, lakni és dolgozni. Feladatunk, hogy a magyar családok és a magyar gazdaság a XXI. század nyertesei legyenek, ehhez pedig az innovációt kell erősíteni. Magyarországon eddig hiányzott a kutatás-fejlesztési és innovációs rendszerből az az elem, amely garantálta volna, hogy a tudásból a magyar gazdaság számára haszon is keletkezzen, több és eredményesebb kutatást kell ugyanis megvalósítani. Ezért a kormány arról döntött, hogy a gazdaságvédelmi akcióterv keretében a következő költségvetésben az idei évhez képest 32 milliárd forinttal több forrást ad a kutatás-fejlesztésre, így az erre előirányzott összeg meghaladja a 150 milliárd forintot. Az MTA átalakítása lehetőséget teremt, hogy több szabadalom, több találmány jöjjön létre. Célunk, hogy a kutatóintézetek és a felsőoktatási intézmények ne egymástól elszigetelten, hanem egymással és a gazdaság szereplőivel együttműködve végezzék munkájukat.

Tisztelt Képviselő Úr! Az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat az Országgyűlés irányítása alatt lévő, ily módon a kormánytól független, saját irányító testülettel rendelkező, közfeladatot ellátó központi költségvetési szerv, függetlenségét tekintve megegyezik az MTA státuszával. Költségvetése önálló soron, azaz nem az ITM vagy az MTA költségvetési során szerepel a magyar költségvetésben. A kutatók és a kutatóintézetek jogállása nem változik az új struktúrában. A törvény ugyanakkor lehetőséget biztosít, amennyiben a szervezet így dönt, más jogi formában való működésre is, ez azonban az ő döntésük. Az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat titkársága a hatályos jogszabályok szerint megkezdte a működését, így rendelkezik alapító okirattal, valamint rendelkezik a kérdésében említett szervezeti és működési szabályzattal is.

Tisztelt Képviselő Úr! Az a célunk, hogy a magyar tudományos kutatásokra fordított sok milliárd forint ne eredmény nélkül tűnjön el, hanem hogy ez a versenyképességet fokozó szabadalmakban, találmányokban hasznosuljon. Olyan kutatási eredmények, szabadalmak, találmányok létrejöttében bízunk, amelyek a magyar gazdaságot érdemben szolgálják. Köszönöm megtisztelő figyelmét, és kérem válaszom szíves elfogadását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Hát, nem tudom elfogadni a választ, azért nem tudom elfogadni, mert a kérdésre nem válaszolt. Azt kérdeztem, hogy létezik-e vagy mikor lesz szervezeti és működési szabályzat. Ha van, akkor ehhez miért nem lehet hozzáférni? Aztán azt kérdeztem, hogy vajon van-e stratégiája és koncepciója ennek az új kutatási hálózatnak. Ha van ilyen, akkor azt miért nem tetszenek közzétenni? Hiszen mindannyiunk érdeke lenne, mindannyian szeretnénk azt, hogy egy hatékonyan, jól működő magyar gazdaság legyen, és ezt meg kéne önknek osztani mindannyiunkkal. Tehát szeretnénk látni, hogy mi a szervezeti séma, struktúra, s arról már ne is beszéljünk, hogy esetleg talán vitákat kellett volna erről rendezni.

Én azt gyanítom egyébként, hogy az egész átalakítás mögött nem húzódik más, mint az, hogy az akadémiai intézetek autonómiáját szerették volna elvenni, és ezt meg is tették, a kritikai hangot pedig elnyomni, ehhez képest az összes többi csak mellébeszélés és indokkeresés volt, hogy ezt a lépést megtegyék. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 114 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Zsigmond Barna Pál, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a kül gazdasági és külügyminiszterhez: „**Mit tehetünk a növekvő migrációs nyomás ellen?**” címmel. Mielőtt megadom a szót a képviselő úrnak, megköszönöm együttműködésüket, és az ülés vezetését átadom Latorcai János alelnök úrnak.

(16.30)

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat, és a szót megadom. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! 2015-ben súlyos migrációs válságnak voltunk tanúi, ami komoly védelmi, gazdasági és politikai terhet rótt kontinensünkre. Bár a nyugat-európai országok politikai retorikájukban és a mainstream médián keresztül a feltétel nélküli befogadást propagálták, egyértelmű volt, hogy nincs valós tervük a muzulmán

többségű bevándorlóáradat integrálására. Ennek következtében olyan problémák jelentek meg és állandósultak a nagyvárosokban, amelyek néhány évtizede elképzelhetetlenek lettek volna, gondoljunk itt a terrorizmusra vagy éppen a no-go zónák kialakulására. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)* Ma, ha egy nyugati főváros polgármestere azt nyilatkozza, hogy a folyamatos terrorkészültség természetes része a nagyvárosi létnek, be kell ismernünk, hogy nem a félelemkeltés, hanem a tapasztalat vezérli - de attól ez még elfogadhatatlan.

Szerencsére azonban az elmúlt években nagyszámú sikerrel visszaszorítanunk az illegális határátlépések számát. Az, hogy jelenleg Európában valamiféle kontroll alatt tudjuk tartani a problémát, nagy részben köszönhető a magyar kormány korai és határozott fellépésének, még akkor is, ha ennek az volt az ára, hogy a világ liberális politikusai stigmatizálták Magyarországot emiatt. *(Dr. Vadai Ágnes: Soros!)* Mára szerencsére az európai döntéshozók kezdik felismerni, hogy a humanitárius segítségnyújtás nem egyenlő a határok feltétel nélküli megnyitásával, úgy is mondhatnánk, hogy a kezdeti hangulatkeltés ellenére mára a jogos önvédelem politikája - amelyet a magyar kormány kezdettől fogva képviselt - Európa-szerte erősödik.

Mindezzel együtt azonban súlyos hiba lenne, ha abba a hitbe ringatnánk magunkat, hogy a probléma megszűnt. A migrációs hullámokat belülről bátorító propaganda továbbra is tartja magát a mainstream nyugati médiában, emellett az Európai Unió aktívan támogatja a migráció megfékezésében legnagyobb szerepet játszó szövetségesünket, Törökországot, eközben az éppen tetszhalott Iszlám Állam továbbra is hatásosan mozgósítja mind közvetlen, mind közvetett módon az iszlám fundamentalistákat. *(Dr. Vadai Ágnes: Olvasni kéne a nyugati sajtót...!)*

Tisztelt Államtitkár Úr! Szeretnénk végre tartós megoldást találni a migrációs probléma kezelésére. Szeretnénk, ha elsősorban arra tudnánk összpontosítani a figyelmünket, hogy hogyan tudunk hatékony helyi segítséget nyújtani a kibocsátó országoknak. Sajnos azonban a migrációs nyomás erősödésére kell számítanunk, ami jelentős gazdasági és biztonságpolitikai kockázatot jelent mind Európának, mind a szomszédos régióknak. Kérdezem tehát, tisztelt államtitkár úr, hogy milyen politikával készül a magyar kormány a növekvő migráció jelentette problémák elhárítására. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott interpellációs kérdésére a választ Menczer Tamás államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr!

Én ott kezdeném, vagy azzal a résszel, amit ön úgy fogalmazott meg, hogy befejeződött-e ez a kihívás, ez a probléma, vagy tart-e még, tehát velünk van-e vagy sem, merthogy fel kell tennünk néhány alapvető kérdést, amely kérdésekre számunkra talán logikus és hasonlóan alapvető a válasz, de ez nem mindenki számára van így a politikai életben sem itt belföldön, sem külföldön.

Tehát velünk élő probléma-e a bevándorlás és az illegális migráció? - és erre nyilvánvalóan az a válasz, hogy igen. Ennek több oka van. Az egyik az, hogy a legóvatosabb becslések szerint is 30-35 millió ember él Európa déli és keleti szomszédságában olyan körülmények között, hogy gyakorlatilag bármikor hozhat olyan döntést, hogy elindul Európa felé. Ennek három oka van: az egyik az, hogy vagy már elhagyta az országot; vagy az országán belül él, de a lakhelyét már elhagyta, tehát úgynevezett belső menekült; vagy még a lakhelyét sem hagyta el, de már humanitárius segítségre szorul - tehát legalább 30-35 millió ilyen ember él, de szólnak becslések és tanulmányok több tíz millióval nagyobb számokról is.

A második ilyen kérdés, amit fel kell tenni, hogy jó vagy rossz ez a folyamat nekünk, mert bennünket ez itt valószínűleg meglephetne, ha nem lennénk ezzel tisztában, hogy ez a vita zajlik évek óta és továbbra is Brüsszelben és számos európai nagyvárosban. Jó-e ez vagy rossz? Az én meggyőződésem az, hogy rossz. Erre sok okot lehetne felsorolni, de a legalapvetőbb, amit ön is említett, a terrortámadások kockázata. Az elmúlt években több mint harminc olyan terrortámadás volt - és itt a nagy terrortámadásokra kell gondolni, még akkor is, ha nem lehet terrortámadások között így differenciálni, nincs kicsi meg nagy, de mégis most azokra gondolok, amelyek bejárták a világsajtót, több mint harminc ilyen volt -, több mint 330 ártatlan európai ember meghalt és több mint 1300 megsebesült. Ezeket a terrortámadásokat olyan elkövetők követték el, akik vagy a mostani bevándorlási hullámmal jöttek, vagy más típusú bevándorlási háttérrel rendelkeznek. Az, hogy a legutóbbi időszakban nem volt ilyen nagy terrortámadás, természetesen örömteli, de az nem jelenti azt, hogy a veszély elmúlt. Számos olyan jelentés érkezik több európai országból, amely arról számol be, hogy a veszély nem hogy megvan, de növekszik.

Ráadásul számos jelentés szól arról is, hogy sajnálatos módon, ha úgy tetszik, egy verseny van azok között az országok között, amelyek a keleti, a közép- vagy nyugat-mediterrán útvonalon fekszenek, és egymás után küldik a vészjelzéseket, hogy egyre rosszabb a helyzet, és ne csak a közép-mediterrán útvonallal foglalkozzon az Európai Unió, hanem foglalkozzon többet a keletivel, vagy fordítva. Ezzel csak azt szerettem volna tehát érzékeltetni, hogy a probléma minden útvonalon súlyos.

A képviselő úr előtt - ahogyan ön is elmondta - ismert az is, hogy 2015-ben a magyar kormány és Magyarország először egyedül vette fel a harcot az il-

legális bevándorlással szemben, aztán gyorsan csatlakoztak hozzánk a V4-es partnereink, csatlakozott hozzánk Ausztria is, sőt csatlakozott Olaszország is; utóbit várjuk vissza ebbe a klubba természetesen.

Az szintén egy súlyos probléma, hogy az ENSZ-ben, illetve a Juncker-bizottság alatt Brüsszelben nem megállítani, hanem megszervezni akarták a bevándorlást, tulajdonképpen az illegális bevándorlást egy huszárléppéssel legalizálni akarták, ami a legfinomabb megfogalmazás szerint is ellentmond a józan észnek.

Európa határai, tisztelt képviselő úr, tisztelt Ház, továbbra is védtelenek. Az elmúlt években semmilyen érdemi lépés nem történt a külső határok megvédésével kapcsolatban, tehát pontosan úgy van, ahogyan ön is mondja, hogy ha azt az útvonalat nézzük, már hogy a keletit, akkor teljes mértékben ki vagyunk szolgáltatva Törökországnak, ahol legalább négymillió bevándorló él, akik bármikor elindulhatnak Európa felé, nem utolsósorban a török elnök döntésének függvényében. De zárásként arról szeretném tájékoztatni, hogy a magyar kormány, ahogy eddig is, a jövőben is (*Az elnök csenget.*) kitart az eddigi politikája mellett: a bevándorlást meg kell állítani. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Zsigmond Barna Pál képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Elfogadom a választ, köszönöm, államtitkár úr. Valóban fontosnak tartom, hogy foglalkozunk az illegális migráció problémájával, még akkor is, hogyha az előbb a Jobbik egyik igen tisztelt képviselője azt mondta, hogy ez álprobléma. Fontos, hogy foglalkozzunk vele, egyrészt mert szeptember végén az Európai Unió négy tagállama döntött úgy, hogy be kell fogadni a Földközi-tengeren érkező migránsokat, másrészt pedig azt is látjuk, hogy az Unió vezetői továbbra is büntetni akarják azokat az országokat, mint például Magyarországot, amelyek elutasítják a bevándorlást. És fontos, hogy foglalkozzunk az illegális migrációval, mert Törökországban négy-öt millió illegális migráns, menekült van, akik illegális migránsként érkehetnek Európába, hogyha Törökország úgy dönt, hogy Európa felé indítja el ezt a négy-ötmillióst. És az is mindenképpen egy fontos jel, hogy a MÁÉRT-on, a Magyar Állandó Értekezleten a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke, Pásztor István figyelmeztetett, hogy ez nem egy álprobléma, hanem több ezer migráns van a Vajdaságban, a magyar határok mellett.

Ugyhogy fontos az, hogy a magyar kormány konzekvensen képviselje azt a politikát (*Az elnök csenget.*), amit eddig is képviselt. Köszönöm szépen a választ. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, a képviselő úr elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Gyüre Csaba képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: **„Létezik-e olyan jogállam, ahol az ügyészek bére magasabb, mint a bíráké?”** címmel. A választ majd Völner Pál államtitkár úrtól fogja hallani, képviselő úr. A képviselő úré a szó, parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem vitás, hogy a bírói függetlenség a jogállamiság egyik alappillére. Enélkül nem létezhet igazságos jogalkalmazás, nem létezik a jogszabályok pártatlan alkalmazása. Magyarország Alaptörvénye 26. cikk (1) bekezdése kimondja: „A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatóak.”

Az Országos Bírói Tanács egy közleményében hangsúlyozta, hogy a bírói függetlenség egyik lényeges összetevője a törvényben garantált, átlátható és tisztességes illetmény.

(16.40)

A bírói hivatással és felelősséggel arányos javadalmazás nem előjog vagy jutalom, hanem az Alaptörvényben garantált bírói függetlenség alkotórésze, az igazságszolgáltatás szervezeti integritásának és az ítélkezés színvonala folyamatos emelésének a záloga.

A bírák az ítélkezési munka mellett - néhány kivételtől eltekintve - nem végezhetnek más keresőfoglalkozást, megélhetésüket a bírói illetményből biztosítják. Ebből is következik, hogy a bírák megélhetése kizárólagosan a bírói hivatásuk gyakorlásából származó jövedelemből oldható meg. Az elégségesnél kisebb jövedelem táptalaja lehet a korrupciónak, a befolyásolható döntéshozatalnak, ami semmiképpen sem lehet cél egyetlen jogállamban sem.

2018 elején az Európai Unió Bírósága is megszólalt ez ügyben, kijelentve, hogy a hivatás felelősségével arányos illetmény hiánya sérti a bírói függetlenséget. A bírói illetményalap 2019 májusában a nemzetgazdasági átlagkeresetet mindössze 23 százalékkal haladta meg, mely a rendszerváltás óta a legkisebb különbség, és a bírói kar példátlanul alacsony anyagi megbecsülését tükrözi.

A jelenlegi igazságszolgáltatási modell bevezetése óta a minimálbér 91 százalékkal, a bruttó nemzeti átlagkereset 72 százalékkal emelkedett, ehhez képest a bírói illetmény növekedése csupán 16,5 százalékos volt. Mindez azt eredményezte, hogy az elmúlt 15 évben jelentős, 70 százalékos meghaladó reálbércsökkenés figyelhető meg.

A helyzet ugyanez volt az ügyészek tekintetében is. Azonban 2018. szeptember 1-jétől az ügyészek lényeges pótlékemelésben részesültek, így bérezésük jelenleg átlagosan 20-30 százalékkal meghaladja az azonos szinten, azonos szolgálati idővel rendelkező

bírák javadalmát. Ez a két hivatásrend között indokolatlan és nem megmagyarázható bérfeszültséget okoz.

A 2018. december 13-ai kormányinfón Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter bejelentette, hogy legkésőbb 2020. január 1-jével a bírák javadalmazására új bértáblát vezetnek be. Varga Judit igazságügy-miniszter asszony is több alkalommal tett ígéretet a bírói illetmények rendezésére.

Kérdezem tisztelt államtitkár urat: létezik-e olyan jogállam, ahol az ügyészek bére magasabb, mint a bíraké? Várható-e, hogy sokszoros ígéretüket beváltva a közeljövőben, például 2020. január 1-jétől végre átfogóan, európai módon rendezik a bírák fizetését? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott interpellációs kérdésére a választ Völner Pál államtitkár úr adja meg. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ha röviden akarok a kérdésre válaszolni, akkor azt kell mondjam, hogy igen. Az Európa Tanács vonatkozó tanulmánya szerint például Norvégiában, Dániában, Cipruson, Svájcban, Észtországban vannak ilyen eltérések. Tehát ha a nemzetközi összehasonlításokat nézzük, nem példátlan az eltérő illetménytábla a két hivatásrend között, ugyanakkor az ügyészi és bírói illetményeket célszerűnek tartjuk egységesen kezelni.

Természetesen nem először kerül szóba a bírák illetményének rendezése is a többi rendezés mellett, de úgy gondolom, hogy eddig a kormányzat és a tisztelt Országgyűlés mindig megfelelően kezelte az OBH javaslatát. Kiemelkedő társadalmi fontosságú a bírói munka magas színvonalú anyagi elismerésének biztosítása és a bírák illetményének meghatározásához szükséges szolgálati idő megfelelő kezelése.

A kormány 2016-ban döntött úgy, hogy a 2012 óta változatlan bírói illetmények mértékét összesen három lépcsőben megemeli. Ennek megfelelően 2016 októberétől kezdődően három alkalommal, alkalmanként öt százalékkal emelte meg a bírói illetményalapot, amelyek egymásra épülnek, így a 2016. október 1-je és 2018. január 1-je közötti időszakban összesen 16,5 százalékos illetményemelés valósult meg, amit képviselő úr is említett. Ezen túlmenően az igazságügyi és ügyészségi alkalmazottak 2017. január 1-jével 30 százalékos illetményemelésben részesültek, amely érzékelhető jövedelemnövekedést eredményezett számukra.

Az Országos Bírósági Hivatal elnöke több alkalommal is kezdeményezte a bírói illetményrendszer reformját. Javaslatát nem kizárólag a bírói illetmény alapvető elemeit érintették, hanem tartalmazták a bírói szolgálati idő egységes számítását biztosító módosítást is. Az egységes joggyakorlat kialakítását elősegítő javaslatot egyebekben a kormány is támogatja. Az

ítélkezési tevékenység fontos része a bírák anyagi függetlenségének biztosítása, amelyet elsősorban a megfelelő mértékű javadalmazással lehet elérni, amely biztosítja, hogy a bíró befolyásmentesen hozzon döntést a rábízott ügyekben. A kormány ezen vezérlő elv mentén döntött a már említett emelésekről, és ezen vezérlő elv mentén rendezi a jövőben is a bírói illetményt.

Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy azt Varga Judit miniszter asszony több fórumon is, többek között a miniszterjelölti meghallgatásán is elmondta - nem emlékezhet rá, hiszen nem volt jelen -, a bírák bérrendezése nem kérdés és nem is pusztán csak ígéret. Az Igazságügyi Minisztérium folyamatosan egyeztet az Országos Bírósági Hivatal illetékeseivel annak érdekében, hogy a bírák javadalmazása a bírói munka felelősségéhez és méltóságához igazodjék. Köszönöm megtisztelő figyelmét, és kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Gyüre Csaba képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen államtitkár úrnak a választát, de azt nem tudom elfogadni. Majd akkor fogom elfogadni, amennyiben tényleg meg is valósulnak azok az ígéretek, amelyek itt már minden évben elhangzottak folyamatosan.

Annak örülök, hogy államtitkár úr elmondta, hogy egységesen kell kezelni a bíróságot és az ügyészséget, és nem szabad különbséget tenni, mi is ezt mondjuk, lám, mégsem ez történik.

Az OBH javaslatát említette, hogy kiemelten kezelte. Handó Tünde már bérkalkulátort is tett fel az OBH honlapjára, mégsem valósult meg ebből semmi, mert sajnos az Igazságügyi Minisztérium vagy a kormány mindezt nem támogatta.

Azt sem tudjuk elfogadni, hogy a magyar bírák az utolsó helyen legyenek az Európai Unióban a bérek tekintetében, mindaddig, amíg minden szakmai vezető azt hangoztatja, hogy kiemelkedő a magyar bíróságok szakmai felkészültsége, munkájuk gyorsasága és a döntések megalapozottsága.

Nincs olyan jogállam Európában, az Európai Unióban, ahol az ügyészek bére meghaladná a szakmai csúcsot jelentő bírákét. Szerintem nincsen. Nem tudom elfogadni a választ. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért önöket, hogy elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 39 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

16 óra 47 perc van. Ezzel az interpellációk végére értünk. Most az **azonnali kérdések** következnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jakab Péter képviselő úr, a Jobbik frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Meddig él vissza a Kormány az emberek türelmével?”** címmel. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Na végre, miniszterelnök úr, örülök annak, hogy több hét lazálás után végre betalált ide a munkahelyére (*Felzúdulás és közbeszólások a kormánypártok soraiban.*), ma ugyanis nem száraztésztát hoztam önnek, és nem is narancsos buktát, hanem valami egészen mást. (*Szászfalvi László: Jól kezdődik.*) Tudja, mit? Azt, amitől ön a legjobban fél: a nép hangját (*Közbeszólások a Fidesz soraiban.*), az emberek hangját, azoknak a hangját, akik odaállnának ön elé, de ön gyáva ahhoz, hogy a szemükbe nézzen. Nos, az a helyzet, hogy az én szemembe egyelőre még kötelező belenéznie, úgyhogy ma én leszek a nép hangja. (*Közbeszólások a kormánypártok soraiban.*)

Első körben válaszoljon egy külföldre kényszerült édesapa kérdésére - idézem -: „Miniszterelnök úr, mennyi kártérítést kellene kapnom a lányaimtól külön töltött napokért, azért, mert nem láthattam reggelente kócosan készülődni őket az iskolába, az utólag megtartott születésnapokért és a csak Messengeren hallott 'szeretlek, apa' miatt?” Miniszterelnök úr, mit üzen ennek az édesapának? Azt, hogy Magyarország jobban teljesít? Vagy azt, hogy önnek fontosak a magyar családok a sajátján kívül is? Mert ezt, látja, nehezen fogják önnek elhinni. Nem véletlenül kérdezik öntől nagyon sokan: árulja el, Mészáros Lőrinc vagyonaából valójában hány milliárd az öné! Nos, hány milliárd, miniszterelnök úr? Vállalja, hogy hazugságvizsgálóra kötve is válaszol erre a kérdésre? Vállalja? (*Dr. Rétvári Bence: A Jobbikban így szokás?*)

Aztán egy nyugdíjas hölgy arra kíváncsi: ön 40 év munkaviszony után meg tudna élni 56 ezer forint nyugdíjból? Egy melós meg arra kíváncsi: ha már ön szerint a magyar családok olyan jól élnek, az ön családja meg tudna élni a minimálbérből? És egyáltalán hogy van az, hogy miközben a kisember halálra dolgozza magát, mégsem lesz milliárdos, ön a parlamentbe is csak havonta egyszer jár be, és mégis az lett?

Miniszterelnök úr, sorjáznak a kérdések. Hová tűnt a magyarok magánnyugdíjpénztári megtakarítása? Miért nem állíttatja le a kilakoltatásokat? Szokott-e imát mondani az egészségügy áldozataiért? Készül-e már az a beszéd, miniszterelnök úr, amelyben elnézést kér a magyaroktól az ellenünk elkövetett megannyi bűnért? (*Felzúdulás és közbeszólások a kormánypártok soraiban.*)

(16.50)

S még egy kérdés belefér ebbe a két percbé: ízlés-e a narancsos bukta, a jászberényi? A nép várja a választ. (*Taps a Jobbik soraiban. - Közbeszólások a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. A válaszra megadom a szót a miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. A mi szakmánknak van egy nagyon előnyös tulajdonsága: időnként az emberek elmennek, leadják a szavazataikat, és így megmondják, ki megnyit ér. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Mint Jászberényben.*)

Önök úgy állnak, hogy 2018-ban még 20 százalékot értek, 2019-ben pedig 6 százalékot érnek. Ennek az oka ott kereshető, ahol az ön kérdése is, hogy önök visszaélnék az emberek türelmével. Azt nem lehet csinálni egy országban - idézem önöket -, hogy azt mondják: „Gyurcsánynál lejjebb csak a pokol van.” Ismét a Jobbikot idézem: „A Jobbik semelyik baloldali párttal nem fog össze.” Aztán ezt olvasom: „Gyurcsány 2006-os tevékenysége büntetőjogi kérdés lenne hogy legyen.” - mondják önök, majd összeállnak vele. Együttműködnek vele. (*Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Hol?*) Osztozkodnak vele. Mindent, amit tesz, magukra vállalják, hiszen aki közösködik, az vállal, közösséget vállal.

Uraim! Meddig él vissza a Jobbik az emberek türelmével? (*Taps a kormánypárti padsorokban. - Bana Tibor: Miért nem a kérdésekre válaszol?*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Mielőtt megadnám a szót Jakab Péter frakcióvezető úrnak, tisztelettel fölkérem a karzaton helyet foglaló vendégeinket, hogy semmiféleképpen ne nyilvánítsanak véleményt, mert a házszabály ezt nem teszi lehetővé. Parancsoljon, Jakab Péter frakcióvezető úré a szó.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Elhiszem, hogy nem tetszik a nép hangja, miniszterelnök úr, de a nép válaszokat vár. Ön meg tudna élni 56 ezer forintból? Az ön családja meg tudna élni a minimálbérből? Vállalja, hogy hazugságvizsgáló alatt nyilatkozik Mészáros Lőrinc vagyonosodásáról?

Joggal kíváncsiak erre azok az emberek, miniszterelnök úr, akik nap mint nap közelharcot vívnak a túlélésért. Sőt, lassan most már szó szerint önnel is közelharcot vívnának, mert elégük van az ön pökhendiségéből, a hazudozásából vagy éppen abból, hogy most már minket, ellenzéki képviselőket kitiltanak innen a parlamentből, csak azért, mert önt sérti az igazság.

Miniszterelnök Úr! Az igazság csak a hazugokat sérti. De erre nem az a megoldás, hogy minket innen kitiltanak, hanem az a megoldás, hogy befejezi a hazudozást, és elkezd végre szolgálni ezt az országot. Ettől ma annyira távol áll, hogy egy választó azt kérdezi öntől: mikor érezte azt, miniszterelnök úr először, hogy azzá a szörnyeteggé vált, ami ellen egykor küzdött? (*Moraj a kormánypártok padsoraiban.*) Szerintem elég, ha ezt a kérdést csak önmagának, ott legbelül megválaszolja, hátha jobb ember lesz utána.

(Taps a Jobbik padsoraiban. - Z. Kárpát Dániel közbeszól. - Dr. Brenner Koloman: Az igazat, az igazat, miniszterelnök úr!)

ELNÖK: Frakcióvezető Úr! A parlamenti felszólalás nem teszi lehetővé mindenfajta kifejezés használatát. Miniszterelnök úr a szó egyperces viszonzáslaszra.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Csak a tények kedvéért: 2010-ben Magyarországon a minimálbér 73 500 forint volt. 2019-ben a minimálbér 149 000 forint. (Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Éljél meg annyiból!) A szakmunkás-minimálbér 2010-ben 89 500 forint volt, 2019-ben pedig 195 ezer forint. Csak annyit akartam ezzel mondani, hogy mi nem csak kiabálunk, meg hangoskodunk, mi már letettünk valamit az asztalra. (Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Éljél meg annyiból! - Felzúdulás a kormánypartok padsoraiban.)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kifogásolja az új szabályokat, de lássa be, kérem, hogy az ellenzék trágárságot, rendbontást és agressziót hozott be az ülésrembe; ez nem jó. Komolyabb következmények kellenek. Rendbontás, agresszió és trágárság egyetlen munkahelyen sem engedhető meg. Ha ezt nem teheti meg egy magyar munkavállaló, miért tehetnék meg a Jobbik képviselői?

Ami pedig az önök szavahihetőségét illeti: értem, hogy önöket a hatalom meg a pénz érdekli (Derűtség és közbeszólások a Jobbik padsoraiban.), de kérem, jegyezzék meg, hogy ennek ára van. Én láttam már olyat, mint önök! Emlékszem egy radikális, sőt legradikálisabb antikommunista pártra Magyarországon, aki a végén összeállt Gyurcsányékkal meg az MSZP-vel, az is lett a vége, hogy ma alulról szagolja az ibolyát. Sok sikert kívánok önöknek! (Z. Kárpát Dániel: Liberális Internacionálé! - Taps a kormánypartok padsoraiban. - Közbeszólások a Jobbik padsoraiban. - Dr. Brenner Koloman: Éljen Rákosi, éljen a Párt! Éljen Rákosi, éljen a Párt!)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**A nép szava**” címmel. (Derűtség a kormánypartok padsoraiban.) Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Örülök, hogy erre a kifejezésre már derűtség van a kormánypartok soraiban. Miniszterelnök úr, valóban hozzám is vagy hozzám biztos egyszerű választópolgárok juttatták el a kérdéseiket, és azt kérték (Derűtség és közbeszólások a kormányparti padsorokban. - Az elnök csenget.), hogy tegyen föl önnek. (Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Név szerint!) Hogy lássák, hogy mit hagytam ki, nyugodtan nézzék meg a Facebookomat, ott gyűjtöttem a kérdéseket. Arra kérném ezért a miniszterelnök urat,

hogy a kérdésfeltevő minősítését vagy lejárataát most mellőzze, mert szerintem nem lenne elegáns a miniszterelnök úr részéről ebben az esetben.

Az első nagy csokor, amiről érdeklődnek, én is fölteszem most önnek újra, hogy például mi van a magánnyugdíjpénztári megtakarításokkal, a 3000 milliárddal? Mi van a 3 millió ember egyéni számlájával, amit önök itt, ebben a teremben ígérték meg? Hogy van az, hogy a köztársasági elnöknek, a fideszes kinevezetteknek most épp egyszerre megduplázzák a fizetését, miközben egyébként létszámstopot vezetnek be az államigazgatásban, és 2,8 százalékos emeléssel szűrják ki a nyugdíjasok szemét?

A másik nagy kérdés, ami felháborítja legalábbis a hozzánk üzeneteket küldő választópolgárokat - tesszem hozzá: szerintem nem csak őket -, az az 500-700 milliárdos európai uniós büntetés, amit egy korrupt rendszer miatt kapott az ország, illetve olyan, önhöz közel álló oligarchák rendkívül nagy szerencséje miatt, ami miatt ezt a pénzt vissza kell fizetni. Sokaknak úgy tűnik, miniszterelnök úr, hogy ezt a közpénzt egyszer ellopták, és most újra az adófizetőknek kell kifizetniük. Azt kérdezik öntől, hogy akkor ki vállalja ezért a felelősséget.

A harmadik egy picit személyesebb, ezért majdnem szó szerint idézem én is. Azt kérdezik, hogy ha a Várba költözés rendben van, a kisvasút most már pipa, a stadionok is szépen állnak, van-e még valamilyen gyermekkori álma, miniszterelnök úr. Vagy most már lassan jut egy kis pénz az oktatásra meg az egészségügyre is? Várjuk a választát.

Köszönöm szépen. (Taps és derűtség az MSZP padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót miniszterelnök úrnak a válasza. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Ami a nyugdíjasokat illeti, tisztelt képviselőtársam, a valóság úgy áll, hogy önök kormányoztak már ebben az országban. Az én ízlésem szerint a kelleténél hosszabb ideig is kormányoztak. El is vettek a nyugdíjasoktól egyhavi nyugdíjat. Önök azok az emberek, akik megkurtították a nyugdíjasokat, elvették a pénzüket. Ezt önökön kívül ebben a Házban még soha senki nem tette meg. Önöknek ez a saját, személyes pártrekordjuk. Önök az a párt, amely elveszi a nyugdíjasok pénzét.

Ezzel szemben nekünk van egy megállapodásunk a nyugdíjasokkal, amely úgy szól, hogy a nyugdíjak értéke nem csökkenhet, amíg polgári kormány van Magyarországon; nem is csökken. Nemhogy nem csökken, egyetlen évben sem csökkent, és olyan évek is voltak, amikor emelkedett, és emelkedni fog ezután is, ha másért nem, hát azért, mert a sikeres gazdaságpolitika eredményeképpen nyugdíjprémiumot tudunk fizetni, ami emeli a nyugdíjjárandóságot.

Tisztelt képviselőtársamat arra emlékeztetem, hogy néztem az önkormányzati eredményeket, és úgy látom, hogy hat megyében még a közgyűlésbe sem sikerült bejutni. Ez azt jelenti, hogy nem ugrották meg

az 5 százalékot; ennyit a nép hangjáról. *(Derűtség a kormánypárti padsorokban.)*

De ha már a „nép szava” kifejezést is szóba hozta, azt hittem, hogy nagy betűvel kell értenem, és akkor legalább végre egyszer elhangozhat itt, hogy miközben önök egyfolytában a sajtószabadságról papolnak, az ország legnagyobb példányszámú baloldali napilapját egy nagyvállalkozó - önök mondják -, oligarcha tulajdonolja, és tartja el. Nem sok ez a képmutatásból? *(Nagy taps a kormánypártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Viszonzásra megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót. Miniszterelnök Úr! Akkor tisztázzuk még egyszer, mert annyi hülyeség hangzik el itt, ebben a Házban, hogy az már tényleg egy picit fájdalmas. *(Felzúdulás és közbeszólások a kormánypárti padsorokban: Ül le! - Az elnök csenget.)* A 13. havi nyugdíjat az MSZP-kormány vezette be, és egészen a világválságig minden évben adta. Önök 14. havit ígértek már kínjukban, azt, azt hiszem, nem sikerült bevezetniük.

Még egyszer kérem, válaszoljon a kérdésekre! Mi van az egyéni magánnyugdíjszámlával? Ez az ön ígérete, az ön felelőssége. Azt hittem, hogy tesz egy javaslatot, hogy a ma egyébként a sajtóban megjelent hírre, miszerint Mészáros Lőrinc barátja elérte a 2 milliárd dolláros magánvagyonot, ami nagyjából megegyezik a befizetendő magyarországi büntetéssel, most javaslatot tesz nekünk, hogy akkor Mészáros Lőrinc kifizeti a magyar adófizetők helyett a lopások miatt visszafizetendő összeget.

Végezetül, miniszterelnök úr, sokan, tudja, még azt írták nekem, hogy ne tegyek föl önnek semmilyen kérdést, mert úgyis csak személyeskedni fog, mellébeszélni és valótlanosságokat állítani. *(Felzúdulás és közbeszólások a Fidesz padsoraiban.)* Nagyon sajnálom, hogy nekik lett igazuk. Nem jó irány ez, miniszterelnök úr *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, az országnak sem, és talán október 13-a után, ha megnézi máshogy a választási eredményeket, rájön, hogy önöknek sem. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Egyperces viszonzásra a miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Egyáltalán nem lep meg az ön logikája, miszerint azt gondolja, hogy párt döntéseket lehet hozni magánvagyonokról. Gratulálok ehhez a logikához! És nyilván az önök oldalán ez így is van.

(17.00)

Viszont, ha már az önkormányzati választást szóba hozta, csak néhány hét telt el, és tudunk válaszolni arra a kérdésre, hogy mégis mire használták a

nép bizalmát. Azt látom, hogy először is a saját fizetésüket az MSZP-képviselők megemelték. *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.)* Aztán azt látom, hogy a Gyurcsány-korszak embereit visszahozták, élükön Draskovics miniszter úrral. *(Zaj, közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)* Aztán azt látom, hogy Havas Szófiát, aki az '56-os forradalmárokat nácihoz hasonlította, sikerült visszahozni a város házára. *(Felzúdulás, közbeszólások a kormánypárti padsorokból, köztük: Szégyen!)* Aztán azt látom, hogy egy büntetőügyben elítélt és eljárás alatt álló ügyvédet, egy bizonyos Czeglédyt folyamatosan megbízásokkal tüntetnek ki. *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban.)*

Söprögessenek a saját házuk előtt, uraim! *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Gréczy Zsolt képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Soha ekkora büntetést nem róttak ki uniós tagállamra - Odavész 700 milliárd forint fejlesztési pénz?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Újabb bizonyíték került elő, hogy az Orbán-kormány meglopta a magyarokat. Az történt ugyanis, hogy az önök által létrehozott fejlesztési közbeszerzési rendszerre az Európai Bizottság regionális alapokért felelős biztosa azt írta, súlyos hiányosságokat tártak fel a magyar rendszerben, és önöknek két lehetősége volt a választásra. Az egyik az volt, hogy átvizsgálják az egész rendszert, és az alapján fizetnek büntetést, vagy egy 10 százalékos átalánybüntetést fizetnek. Ez testvérek között is nagyjából 500-700 milliárd forintot érint Magyarországon.

Önök létrehoztak egy olyan rendszert Magyarországon, ahol azt a megoldást választották, hogy nem átvilágítják a rendszert, mert önök pontosan tudják, hogy ezt a lopásra hozták létre, hanem egy 10 százalékos átalányt fizetnek, de büntetésből. De nem az önök pénzből fizetik be ezt a büntetést, hanem a mi pénzünkéből fizetik be, tehát egyszer Mészáros Lőrinc meg az összes haverjuk ellopja a magyar uniós fejlesztési pénzeket, majd utána a kispénzű nyugdíjas, a pedagógus, az ápolónő, valamennyiünk közös pénzből ki kell fizetni a büntetést.

Azt gondolom, hogy ez egészen elképesztően gyalázatos, és az Európai Unió történetében még erre nem volt példa. Amióta létezik Európai Unió, európai uniós tagállamot ilyen büntetéssel nem szankcionáltak. Önök pontosan tudják, hogy ez a rendszer a lopásra jött létre, hiszen ezért hozták létre ilyenre ezt a rendszert, és még azt is boldogan vállalják, hogy inkább valamekkora büntetést befizetnek.

Ezért aztán csatlakozva Harangozó Tamás képviselőtársamhoz, itt nem az a kérdés, hogy magánvagyon vagy nem magánvagyon, de ne várja már el, miniszterelnök úr, hogy az ápoló, a nyugdíjas és a pedagógus

fizesse be ezt a büntetést! Fizesse Mészáros Lőrinc, fizesse Tiborcz István, fizessék a fideszes oligarchák, ez a javaslatom.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. A válasza megadom a szót miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Arra a tényre, hogy az ön mondandójából egyetlen állítás sem igaz, kétfajta magyarázat adható. Az első, hogy nem akar igazat mondani, de tudja azt. A másik, hogy nem ismeri a tényeket. Én az utóbbiból indulok ki egyelőre. Tehát a helyzet úgy fest, tisztázva a tisztázandókat, hogy Magyarországot senki semmilyen büntetésre nem ítélte. Magyarországnak egyetlen forint büntetést sem kell fizetnie, és egyetlen forintot sem vesztett el az európai uniós forrásokból. Ezek a tények. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Gréczy Zsolt képviselő úré a szó. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót. Miniszterelnök úr, vagy ön nem mond igazat, vagy Johannes Hahn, az Európai Bizottság regionális alapokért felelős biztosa, de akkor itt és most ígérje meg nekem, hogy egy dörgedelmes levélben számonkéri rajta azt, amit állít. Szó szerint idézem: „Felkértük a magyar hatóságokat, hogy azonosítsák a brüsszeli auditorok által megállapított szabálytalanságokat, és tegyék meg a szükséges pénzügyi korrekciókat, vagy 10 százalékos átalánykorrekciót vessenek ki valamennyi szerződésre.” Hahn leveléből kiderül, hogy a magyar kormány végül a technikailag egyszerűbb átalánykorrekciót választotta - múlt idő. Tehát önök elvállalták azt, hogy ezt a büntetést befizetik. *(Zaj, közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* A büntetést azért rótták ki a magyar kormányra, mert önök szabálytalan közbeszerzéseket hajtanak végre.

Tehát még egyszer javaslom, a büntetést ne kispénzű magyar emberekkel, magyar állampolgárokkal fizetessék ki, fizessék ki önök a büntetést. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzás illeti meg miniszterelnök urat is. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tudom, hogy nem az én dolgom, de szeretném azért önt emlékeztetni arra, hogy a magyar nyelvnek vannak szabályai. A korrekció egy külföldi szó, de nem azt jelenti, hogy büntetés. Tanulmányozza ezt az összefüggést! A büntetés azt jelenti, amikor valakit megbüntetnek, és egy összeget fizetnie kell. De itt erről nincsen szó, egy technikai elszámolás van. Nem lehet Magyarországtól pénzt elvenni, mert Magyarország mindig

azt csinálja, nem egyedül az Unióban, hogy egyébként az uniós pénzeket 113 százalékra használjuk fel. Ezért bennünket nem lehet megbüntetni, és képtelenség, hogy Magyarország egyetlen forintnyi összeget is elveszítsen.

Visszatérve ellenben arra a javaslatra, hogy ki mit fizessen be, itt van azonban valóban büntetési tétel alatt egy nagyon kirívó eset, 4-es metrónak hívják. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* Az önök kormányzása alatt történt, esetleg fizessék be önök! *(Hosszan tartó taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Lesz-e változás a kormány környezetpolitikájában?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az önök kormányzásának elmúlt tíz évéről a környezetpolitika vonatkozásából nem sok jót tudok elmondani. 2010-ben, amikor önök elkezdték a kormányzást, akkor az első lépések között gyakorlatilag szétverték a környezetvédelem intézményrendszerét, először megszüntették az önálló környezetvédelmi minisztériumot, majd következetesen elkezdtek gyengíteni a környezet- és természetvédelmi hatósági rendszert.

Ezek a hatóságok ma már nem a környezet- és természetvédelmi szempontokat helyezik előtérbe, hanem sokkal inkább egyes beruházói csoportok rövid távú gazdasági érdekeit. Ezek az érdekek előbbre valók, mint az élhető, egészséges környezet. Erre jó példa a Normafánál tervezett 220 fa kivágása Natura 2000 területen, amelyre az illetékes hatóság kiadta a kivágási engedélyt. Vagy említhetek egy másik példát: a közelmúltban jelentette be Palkovics miniszter úr, hogy 2022-ben a gyorsasági motoros világbajnoksági futamnak akarunk helyet adni, ráadásul zöldmezős beruházásként.

Miniszterelnök úr, ma az éghajlatváltozás felgyorsulásának időszakában sokkal inkább zöldfelületi moratóriumot kellene kihirdetni, nem pedig egy környezetileg káros projektnek helyt adni, aminél említhetem azt is, hogy komoly levegőszennyezettséget okoz, ráadásul zajszennyezés is van.

Miniszterelnök úr, azt szeretném megtudni, hogy lesz-e változás a kormány környezetpolitikájában, visszaállítja-e a környezet- és természetvédelem intézményrendszerét. Lesz-e Magyarországon újra a környezet-, természetvédelemnek, fenntarthatóságnak, klímaügynek önálló minisztériuma? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza Orbán Viktor miniszterelnök úrnak adok szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselő Asszony! Lehetne nagyvonalúbb is, ha azt mondaná, hogy semmi jót nem tud mondani a környezetvédelmi politikánkról, pedig annyi sok jó dolog is történt, igazán megemlíthetett volna közülük néhányat. Csak azt szeretném önnek mondani, hogy szemben önnel, aki ezt egy bürokráciakérdésnek tekinti, mi nem a bürokratákat védjük, hanem a környezetet. Ön mindig a bürokratákat védi. Ön állást akar szerezni embereknek a környezetvédelemre hivatkozva. Nem a bürokratákat kell védeni, hanem a környezetet.

Ami pedig a motor-vb ügyét illeti, vitassuk meg! Magyarországon az emberek szeretik a motorsportot. Ha önök azt gondolják, hogy inkább ne legyen Magyarországon motor-világbajnokság és ahhoz szükséges pálya, akkor ezt vitassuk meg, ez egy nyitott kérdés, nem lezárt ügy.

Ami pedig a Normafát illeti, nézze, én ott lakom a XII. kerületben, ott volt egy népszavazás. Hosszú kampány előzte meg, azon mi részt vettünk, hoztunk döntést. Szerintem érdemes aszerint haladni. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Miniszterelnök úr, remélem, ön is tudja, hogy a szép szavak ideje lejárt. Nem elegendők szép célok, szép programok ahhoz, hogy ezek megvalósuljanak, ehhez intézményrendszerre és forrásokra van szükség. Sajnos, ma Magyarországon a környezetvédelem intézményrendszere gyakorlatilag nincs, és azt kell mondjam, környezetvédelmi, természetvédelmi célokra nagyon kevés forrást biztosít a kormány.

(17.10)

Említhetném például az azbesztszennyezést. Évek óta az azbesztmentesítésre - pedig sok ezer családot érint - nincs forrás. Vagy említhetem a levegőszennyezettséget. Ma Magyarországon 15 ezer ember korai halálát okozza a levegőszennyezettség, holott némi forrással jelentősen csökkenthető lenne. De említhetem a mérgezett örökségünket. És említhetem akár a nemzeti parkokat is. A nemzeti parkokat gyakorlatilag arra kényszeríti a kormány, hogy csak a turizmust és ezt a célt, az ökológiai turizmust szolgálják, és gyakorlatilag igazi természetvédelmi munkára nincs forrás. Európai uniós forrásból gazdálkodnak elsősorban, a költségvetésben ezeknek nincs helye. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra miniszterelnök urat illeti a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr, öné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Örülök, hogy hozzászólása második felében elismerte, hogy vannak

környezetvédelemmel foglalkozó intézmények Magyarországon. (*Derűtség a kormánypártok soraiban.*) Itt van például a nemzeti parkok rendszere, amit most említett. De van erdészeti hatóságunk.

És én azt végképp nem értem, hogy az ökológiai turizmust miért kell támadni. (*Schmuck Erzsébet: Kevés!*) Tehát én azt gondolom, ez egy jó dolog. A természet önmagában is érték persze, de ha esetleg az emberek kíváncsiak rá és odamennek, annak mintha lenne haszna. Tehát én nem osztom az ön álláspontját, aki az ökológiai turizmust itt most pellengérré állította és támadja.

A „nem elegendők a szép szavak”, ez egy fontos mondat. Múltkor, amikor kérdezett, akkor is mondtam önnek, alig várom, hogy a főváros elfogadja a klímavészhelyzetre vonatkozó tervét, intézkedéseket hozzon, és ami jó, aztán nemzeti szintre emelhessek. Kár, hogy egyetlen ilyen döntés sem született. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Timea képviselő asszony, a Párbeszéd frakcióvezetője (*Moraj a kormánypárti padsorokban.*), azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mi folyik itt?**” címmel. Parancsoljon, frakcióvezető asszony, öné a szó.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Miniszterelnök úr, ön október 13-a után azt mondta, hogy együtt kíván működni azokkal a városokkal is, amelyeket az ellenzék nyert, többek között Budapesttel, Péccsel, Szegeddel vagy Miskolccal. Ehhez képest 13-a óta azt látjuk, hogy a kormány sorra nyújtja be azokat a javaslatokat, amelyek igazából arra sarkallják az ez irányba gondolkodókat, hogy azt higgyék, hogy ön mégiscsak meg akarja fojtani ezeket a városoknak a vezetését, illetve ezeket a városokat. Hogy néhány példát mondjak: mondjuk, egy aprónak tűnő, de azért szimbolikus, hogy az EMMI által kiírt Kubinyi Ágoston-pályázaton valahogy pont az ellenzék által megnyert városok vagy egyáltalán nem részesültek semmilyen támogatásban a korábbiakhoz képest, Dunáújváros például vagy Pécs, Tatabánya, Baja, azok a városok, ahol viszont a Fidesz megtartotta a pozícióját, sorra megkapták a maximális összeget. De önök elvették az építésügyi hatóságok feladatait is az önkormányzattól, átutalják a kormányhivatalokhoz. Gondolom, nem akarják, hogy a NER-üzletembereket ezek a városvezetők bármilyen módon ellenőrizzék.

Aztán a legfontosabb az iparüzési adó, ahogy Gulyás Gergely mondja éppen önnek, amit egyeztetés nélkül, egy eldugott közlekedési törvényről szóló salátában nyújtottak be jogharmonizációs céllal, ami gyakorlatilag arról szól, hogy ezeknek a városoknak az iparüzési adóját, azaz az egyetlen szabad felhasználású bevételét nem fordíthatják arra, amire akarják, hanem csak a helyi közlekedésre fordíthatják. Ugye, itt Gulyás Gergely válaszolt arra, hogy egyáltalán semmilyen forrásmegosztás rendszerén nem kívánnak

változtatni, amikor viszont mondjuk, Karácsony Gergely azt kérte, hogy vonják ezt vissza, mert ez teljesen ellehetetleníti a városokat, akkor Gulyás Gergely annyit válaszolt, hogy szerintünk jó ez a javaslat. Ez egy kimerítő szakmai válasz volt. Viszont más városokat, Pécs, Szeged, Miskolc is, ahol nagyon sok milliárd forintos hitellel vették át a fideszesektől (*sic!*) a várost, azokat ez konkrétan megfojthatja. Akkor szeretném megkérdezni, hogy mi a célja ezeknek az intézkedéseknek. Ön akkor most együttműködik vagy meg akarja fojtani a városokat? Az van, amit korábban mondott, hogy ne azt figyeljük, amit mond, hanem azt, amit csinál? Vagy mi történik? Köszönöm. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm. Leköteleznének, ha azt is figyelnék, amit csinálok, de a valóság önöket nem nagyon zavarja, úgyhogy feladtam ezt a tervemet már.

Azt látom, hogy önök továbbra is diktatúrásdit játszanak. Volt egy önkormányzati választás, és néhány helyen önök elég jól szerepeltek - ez diktatúrában nem szokás. És továbbra is állandóan elnyomásról beszélnek meg ellehetetlenítésről. Én elmondtam a miniszterelnöki eskütételkor az erre vonatkozó nézetemet, látom, olyan nagy visszhangot nem váltott ki, de a figyelmebe ajánlom: az én meggyőződésem az, hogy a győzelem sohasem végleges és a vereség sohasem végzetes, ez egy politikai verseny. Úgyhogy diktatúrásdit játszani szerintem ma már inkább mulatságos.

A jogszabályok olvasása sem egy egyszerű feladat. Ha jól látom, itt van is némi félreértés. Senki sem mondta, ilyen beadvány nincs a Ház előtt, hogy iparüzési adót csak tömegközlekedési célra lehetne használni, ön ezt félreérti. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van.*) Ilyen beadvány nincs, ön téved. Olyasmivel támad meg engem, amiről nem tud vagy nem ért. Javaslom, hogy olvassa el, az van benne, hogy: első helyen. Az azt jelenti a magyar nyelvben, hogy ha az megtörtént és még marad, szabadon fel lehet használni. Ezt jelenti a magyar nyelvben ez. Tehát az a rossz szándék, amit ön nekem tulajdonít, egy nyelvi félreértésből származik; örülnék, ha nem vádolna ezzel engem többet. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzválaszra Szabó Timea frakcióvezető asszonyé a szó.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Ön egyszerűen egy polihisztor. Tehát itt már nyelvórákat ad, nyelvtanit... - szóval tényleg, én le vagyok nyugodva. (*Közbeszólások a kormánypartok soraiból: Na! - Taps a kormánypartok soraiból.*) Csak éppen a kérdésre nem válaszolt: akkor mi szükség van erre? Akkor ezt

miért nyújtották be? Erre kérek szépen választ. Ha elsősorban, másodsorban, főleg és különben is, akkor magyarul... Akkor most nem tudom, segítsen, mert biztos én nagyon rosszul értem ezt.

Tehát akkor ez semmit nem jelent, csak viccből nyújtották be. És gyakorlatilag ezt az iparüzési adót például Budapest is, amit 155 milliárd forintban érint ez a kérdés, a jövőben is bármire felhasználhatja. Ezt jelenti, ugye? Mert belemehetünk még itt a maradék 15 másodpercben abba, hogy az ellehetetlenítés mit jelent, hogy például 13-a óta csak három olyan dolog történt, mondjuk, Kövér László kitiltotta a sajtót a Parlamentből. Önök... (*Felzúdulás a kormánypartok soraiból.*) Ne haragudjon, egy karámban vannak a sajtó képviselői a Fehér házban! És ne csináljuk ezt, ez egy vicc! (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét. - Szászfalvi László: Lejárt az idő! - Közbeszólás a kormánypartok soraiból: Idő!*) A képviselőknek éppen most akarják az egyéves fizetésüket elvenni. (*Az elnök ismét csenget. - Szászfalvi László: Lejárt az idő! - Közbeszólás a kormánypartok soraiból: Idő!*) Kövér László fogja megmondani, hogy melyik bizottságba ülhetünk. Tehát ezt a vicc részét hagyjuk az ellehetetlenítésnek, akkor viszont válaszoljon (*Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.*) az eredeti kérdésre. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Egyperces viszonzválaszra miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Valóban nem szeretném, ha az azonnali kérdések órája jogszabálymagyarozattá alakulna át, habár ön csábít erre engem. Például fölteszi azt a kérdést, hogy akkor miértadtuk be. Tetszik tudni, a beadványokban a jogszabályszöveg mögött található egy „indoklás” nevű felirat. Ha ezt el tetszik olvasni, oda bele van írva, hogy melyik jogszabályt miért adjuk be. Tehát én szívesen válaszolok erre a kérdésre, de egyébként ezt egyszerűbb úton is elintézheti: megismeri a jogszabály tartalmát.

Egyébként abban egyetértés volt a főpolgármester úrral, hogy a legfontosabb kérdés Budapesten a tömegközlekedés biztosítása. Ez a lépés ebbe az irányba mutat. Én azt hittem, hogy egy oldalon állunk, hiszen a legfontosabb valóban az, hogy Budapesten az emberek tudják használni a tömegközlekedést. (*Szabó Timea: A 155 milliárdot felhasználhatja Budapest szabadon? Ez a kérdés.*) Ennél fontosabbat én sem tudtam volna mondani, ezért egyetértettem a főpolgármester úrral, és ennek megfelelő indítványt nyújtottunk be. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tilki Attila képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Mi áll az áruháza mögött?**” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Romániában egy hete tartották meg az elnökválasztás első fordulóját. (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Az első két helyen Klaus Johannis és Viorica Dăncilă végzett, így ők jutottak a november 24-ei második fordulóba. A mi szempontunkból azonban az a legfontosabb, hogy az erdélyi magyarok jelöltje, Kelemen Hunor 3,9 százalékot ért el, felülmúlva az öt évvel ezelőtti számarányt. Innen is gratulálunk Kelemen Hunornak. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

(*A jegyzői székben Hiszékeny Dezsőt Szabó Sándor váltja fel.*)

Magyar politikus a magyarok jelöltjét támogatja, ez egyértelmű annak, aki nemzeti alapokon álló politikát folytat. Van azonban egy másik szemlélet, az internacionalista-kozmpolita szemlélet a néhai SZDSZ nyomán. Bár az SZDSZ már régen megszűnt, szellemi örökösei köztünk vannak, csak most Momentumnak hívják őket.

(17.20)

A párt elnöke, Fekete-Győr András ugyanis a román elnökválasztáson a magyarellenességről ismert fiatal, korábban a fasiszta Vatra Românească-szervezetben tevékenykedő Dacian Cioloșsal közösen kampányolt egy súlyos korrupciós botrányba keveredett jelölt, Dan Barna mellett. (*Moraj a kormánypártok soraiban.*) Donáth Anna Szlovákiában, aki a Momentum alelnöke, hátba támadta a magyarokat, amikor egy szlovák pártnak kampányolt a magyar pártok ellenében, és arra szólította fel a felvidéki magyarokat, hogy legyenek büszke szlovákok. (*Szászfalvi László: Szégyen!*)

Egyértelmű, hogy a Momentum hadat üzent a határon túli magyar közösségeknek, ott folytatják, ahol száz évvel ezelőtt Jászi Oszkárék és Szamuelyék abbahagyták. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van!*) A kérdés már csak az, hogy miért teszik: valamiféle internacionalista ködképet kergetnek, vagy netán nagyon is tudatosan utasításra cselekednek? (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Gulyás Gergely miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Volt már alkalmam a nyilvánosság előtt kommentálni az ügyet, és most is azt tudom csak megismételni, hogy eddig a román ügynökök fedésben dolgoztak Magyarországon akkor is, ha magyar nemzetiségűek voltak. Indokolhatatlan, elfogadhatatlan és megbocsáthatatlan

az, amit a Momentum ebben az ügyben tett. Aki a magyar politikai közösség tagjának érzi magát, annak egységesen kell világossá tenni, hogy ez túrhetetlen és vállalhatatlan. Az, hogy román szélsőjobbboldaliak jobban fogják a magyar érdeket képviselni, mint a magyar párt Romániában, egy olyan állítás, ami egyedülálló képtelenség. Az egykorvult SZDSZ is irul-pirul szégyenében, még akkor is, ha az idő előrehaladt, egy új SZDSZ alakult, amely még gátlástalanabb, és a nemzeti ügyekben még annyi füle sincsen a hallásra, mint amennyi az egykorvult SZDSZ-nek volt. Ez szerintem felháborító.

Jól látszik az, hogy a magyar politikában már semmilyen gátlás nincsen, hogy például az egykor nemzeti pártként indult Jobbik több helyen a Momentummal közös listát is állított. Számukra elfogadható ezek szerint az a politika, amely kifejezetten megtagadja a határon túli magyarságot, és a határon túli magyarság érdekképviseletét a románoktól várja. Mi ezt túrhetetlennek tartjuk, és úgy gondoljuk, hogy aki a magyar politikai közösség tagja, annak ezt vissza kell utasítani a lehető legegységesebben. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra megadom a szót Tilki Attila képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen, miniszter úr. Mifelénk, faluhelyen van egy olyan mondat, hogy aki korpa közé keveredik, megeszik a disznók. (*Dr. Brenner Koloman: Az látszik rajtad!*) Az, hogy a határon túli magyarokról az ellenzék mit gondol, az a megkötött moslékkoalícióban önökre mindannyian vonatkozik. Önök mindannyian szövetségesei voltak a Momentumnak, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében közös listájuk volt.

Én önöknek és az ellenzéki padosorokban ülőknek Márai idézetét szeretném ajánlani: „Az ember nem tud mindent szavakkal, de mindent tud a szívével.” A szívünkkel kell szeretnünk. A szívünkkel szeretjük a magyarságot, nem fintorgunk egy Uruguay-meccsen, hogy nem állunk fel a Nélküledre, és az önök barátai voltak azok az újságírók, akik ezzel szórakoztak. Együtt szerepeltek Budapesten, egy színpadon álltak. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Ti szállították a szavazókat Ukrajnából! Ti meg számítottatok a szavazatokra!*) Felháborító és elfogadhatatlan, és ne tegyenek úgy, hogy ez csak a Momentum, önök is benne vannak! (*Taps a kormánypártok soraiban. - Zaj. - Dr. Brenner Koloman: Hazudtok! - Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg a miniszter urat is. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Egyetértetek azzal, hogy nemzeti érdeket nem lehet úgy képviselni, hogy valaki nemzetietlen, a nemzetet megtagadó vagy azzal szemben fellépő erőkkkel fog össze. Tehát ez mindazokra vonatkozik, akik a Momentumot bármilyen formában szövetségesként el tudják fogadni.

Üdvözlendő az, hogy a Magyar Állandó Értekezleten elfogadott nyilatkozatban volt olyan ellenzéki párt is, amely ezt a magatartást elítélte, de ez nem teszi meg nem törtéنتté az ügyet. Világossá kell tenni mindenkinek, bár két oldalon állunk, ellenzék és kormánypárt között éles határok vannak, hogy ki az, aki mégiscsak a magyar nemzeti politikai közösség részének tekinti magát, és ki az, aki ezen kívül gondolja a saját helyét meghatározni.

A Momentum kívül áll ezen a közösségen, a Momentum szövetsége lehet román pártoknak, de nemzeti érdeket képviselni kívánó magyar pártoknak aligha. Ezért minden parlamenti erőnek az álláspontját ebben a kérdésben világossá kell tenni.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Meddig él vissza a Kormány az emberek türelmével?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A miniszterelnök úrhoz fordulva jellemzően azt keresem, amiben meg tudunk egyezni, egy biztos alapot kialakítva. Szerintem egy ilyen mondatot fogunk ma találni *(Soltész Miklós: Kisnyilas vagy!)*, ez pedig az, hogy az uniós csatlakozás óta a Magyarországra érkező forrástömeg egyetlen esztendőben sem lett optimálisan felhasználva. A helyzet viszont annyiban romlott, miniszterelnök úr, hogy az Európai Bizottság megvizsgálta az EU-forrásokat felhasználó operatív programokat, miniszterelnök úr, harmincat Európában, harmincféle programot: nyolc kifogást talált magyar programokkal szemben, hatot franciával szemben, és az összes többi ország esetében egyet vagy kettőt. Ezen nyolc kifogásolt intézkedés alá vett magyarországi program közül hét összefügg a közbeszerzésekkel és az önök szorosán vett üzleti tevékenységével.

Szeretném elmondani azt is, hogy a szerződések egyenkénti tisztázása helyett, amire lett volna lehetőségük, önök azt az utat választották, hogy egy általánbírságot vállalnak, egy 10 százalékos általányt megfizetnek. *(Orbán Viktor jelzésére:)* Hallgasson végig, miniszterelnök úr! Nem azt állítom, hogy Magyarország az uniós forrástömegét elvesztené emiatt, viszont azt állítom, és ezzel ön sem tud vitatkozni, hogy Magyarországnak az így elvesztett tíz- vagy százmilliárdokat a saját költségvetési forrásaiból, a magyar adófizetők pénzéből kell kipótolni.

Miniszterelnök úr! A sajtóban elég széles volt a licit, és kérem, hogy figyeljen a számokra, mert a 100 milliárd és a 700 milliárd közötti skálán igen sok tipp megjelent a szakajtóban, az újságírók berkeiben. Én korrekt ember kívánok lenni, és megadom önnek a lehetőséget, hogy pontosítsa azt az összeget, amit az önök tevékenysége, feltételezhető visszaélései miatt a magyar adófizetőknek kell kipótolni. Pontosítsák a korrupció árát, hogy a magyar adófizetők mennyit fizetnek meg az önök közbeszerzéseket illető furcsa, trükkös kerülő útjai után!

Tehát mekkora az az önrész, amit magyar forintokból kell beletenni ebbe a rendszerbe azért, mert önök nem tudták szabályszerűen hívni az uniósforrás-tömeg egészét? Mennyibe kerül mindez a magyar adófizetők számára? Mennyi a korrupció ára, miniszterelnök úr? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Egyre inkább meggyőződésemmé válik, hogy ezek a kétperces megoldások nem segítenek ahhoz, hogy önök át tudják látni a helyzetet. Tehát vannak bizottságok ebben a parlamentben, esetleg vitassák meg komolyan és kellő mélységben.

Azt próbálják a tisztelt képviselőtársaim megérteni, hogy a kormány nem tesz különbséget európai uniós pénz meg saját költségvetés között: van magyar pénz meg ami nem a magyaroké. Az európai uniós pénzt azért kapjuk, mert oda befizetünk. Tehát mi egységesen gondolkodunk, ezért se európai uniós címzettségű pénzből, se magyar költségvetési pénzből egyetlen felesleges beruházást sem lehet csinálni Magyarországon. Következésképpen minden beruházásnak, ami megvalósul, van értelme, függetlenül attól, hogy innen vagy innen fizetjük.

Ami az uniós pénzeket illeti: ami nekünk jár, azt az utolsó fillérig mind meg fogjuk kapni, egyetlen fillér sem hiányzik belőle, mind meglesz, következőképpen semmilyen büntetést nem is kell fizetni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Z. Kárpát Dániel képviselő úré a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Azért okoz számomra csalódást, mert mi egy korrekt szakmai alapot megőriztünk kilenc éven keresztül, ön most ezt elveszteni látszik *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban.)*, hiszen nem azt állítom, hogy az uniósforrás-tömegeből bármi elveszne, hanem azt állítom, hogy több száz milliárd forintot kell a magyar adófizetők pénzéből kipótolni ahhoz, hogy minden fillér lehívható legyen, éppen azért, mert az önök korrupciós mechanizmusainak az árát a magyar adófizetők kell hogy megfizessék.

Elegünk van, miniszterelnök úr, a zenélő tehenészetek világából, az uniós pénzből épült kutyafitnesszsalonokból, elegünk van abból, hogy a kórházban homlokzatot cserélnek (*Moraj, közbekiáltások.*), de ott már nincs orvos, nincsen működő lélegeztetőgép (*Az elnök csenget.*), és elegünk van annak a harminc évnek a gazdaságpolitikájából, amit itt maguk mögött hagytak, és ebben önök kőkeményen részesek. Nemcsak az önök kormányai, minden érintett kormány 1990 és az EU-csatlakozás óta, de ön sem mentesítheti magát az alól, hogy most a magyar adófizetőknek kell kipótolni az önök szabálytalan projektjei, be nem fogadott számlái után ezeket a százmilliárdokat.

Konkrét összeggel számoljanak el tehát, hogy meg tudjuk őrizni a komolyságnak legalább a látszatát, és a demokráciának legalább a látszata megmaradjon ebben a Házban! (*Taps a Jobbik soraiban.*)

(17.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyszeres viszonzásra miniszterelnök urat illeti a szó. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tudomány ez a matematika, de induljunk ki talán mégis abból, hogy ha Magyarországot megilleti egy összeg, és azt mind megkapja, akkor egyetlen fillér sem vész el. Ez talán elfogadható kiindulópont. (*Z. Kárpát Dániel: Hozzá kell tenni!*) De ha nem, hát nem!

Ellenben, hogy mégis találjunk valamit, amiben egyetértünk, szerintem a kutyafitness vagy mi a fene és a 40 centiméteres kilátó vagy mi a csoda, szerintem mind problémásak. Na de épp szövetségben vannak azokkal, akik csinálták. (*Nagy zaj.*) Hát, ezt a Gyurcsány-kormány csinálta! (*Taps a kormánypárti padsorokból.*) Hát, miért nem egymás közt beszélnek meg? Beszéljék meg egymás között! Amit ön kifogásol, az az önök szövetségeseihez tartozik, tudja? (*Z. Kárpát Dániel: Egyedül én vagyok, akinek nem kell magyarázkodnia!*)

Azt javaslom, hogy ha már ilyen jól összelekedtek és szövetségben vannak egymással, ezeket a kérdéseket tekintsék át, és ha ezt megteszik, esetleg jusson el oda is, hogy kérdezze meg az újdonsült szövetségeseik feleségét, hogy amikor még vezette elnökhelyettesként a fejlesztési hivatalt (*Balczó Zoltán: Nincs új szövetségeseink!*), akkor pontosan mennyi tényleges büntetést kellett fizetni. (*Gréczy Zsolt: Semennyit!*) Hátha lesz miről beszélnünk utána egymással is! (*Gréczy Zsolt: Semennyit! - Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Simicskó István képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Lesz-e Dél-Budán centrumkórház?**” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, mindannyian egyetérthetünk abban, hogy az egészség a legnagyobb ajándék. Az ókori bölcsék is úgy tartották, hogy az ember legnagyobb kincse saját egészsége. Az egészség értékének fontosságát vallja a kormány is, ezért indította el többek között az „Egészséges Budapestért” című programot, és ezért történt meg számos vidéki kórház felújítása is.

Időközben történt egy önkormányzati választás, amit természetesen mindannyian tiszteletben tartunk. Budapesten is számos helyen új polgármesterek kerültek pozícióba, helyzetbe. Így történt ez a XI. kerületben is, Újbudán. Különböző nyilatkozatok láttak napvilágot az elmúlt hetekben az új polgármester részéről, amely szerint nem támogatja az újbudai centrumkórház megépítését. Meg kell mondanom, hogy az újbudai emberek örömmel fogadták a kormány bölcs döntését, hogy Újbudán centrumkórházat épít, csakúgy, mint a Sportkórház Újbudára való vitelét, csakúgy, mint az új CT- és az MR-eszközök átadását, az egészségügyi fejlesztéseket a Szent Imre Kórházban.

Igen, az újbudai emberekről szól ez a fejlesztés, róluk szól ez a fejlesztés, értük dolgozik a kormány, és most ebben a helyzetben aggodalomra ad okot az új polgármester nyilatkozata. Azt hiszem, a magas színvonalú egészségügyi ellátás nagyon fontos, jogos igénye az embereknek, fogadóórán számos megkeresés érkezett arra vonatkozóan, hogy mi lesz itt, képviselő úr, ezek után.

Ezért fordultam a kormányhoz, ezért kérem a tisztelt miniszter úr válaszát. Remélem, hogy a kormányt nem tántorítja el az új újbudai önkormányzati vezetési fellépése, és megépülhet az újbudai centrumkórház. Köszönöm szépen a megtisztelő választást előre is. (*Taps a kormánypártok padsoraiból. - Gréczy Zsolt: Tíz évetek volt rá!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr azonnali kérdésére Gulyás Gergely miniszter úr válaszol. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! A kormány több alkalommal világossá tette, hogy a budapesti egészségügy megújítása van most soron. (*Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Kicsit lassan halad!*) Ha valaki a jövő évi költségvetést megnézi, akkor csak az „Egészséges Budapestért” program fejezetcím alatt 42 milliárd forintos összeget talál. (*Dr. Lukács László György: Nem sokra lesz elég!*) Az Országgyűlés elfogadta a jövő évi költségvetést, a fejlesztési források tehát rendelkezésre állnak. A vidéki egészségügy infrastruktúrája, épületei az elmúlt években jelentős részben megújultak. Budapesten ez az adósság még előttünk áll.

Ne felejtsük el, hogy a 4-es metróra költötték a fejlesztési forrásokat, és abból valóban büntetést kell

fizetni. Ha valaki a büntetés és a korrekció fogalma között különbséget akar tenni, akkor ebben tudunk segíteni.

Ami a dél-budai centrumkórházat illeti, a tervezési közbeszerzés van folyamatban, de kétségkívül egy új helyzet állt elő, hiszen Budapesten a választópolgárok úgy döntöttek, hogy a XI. kerületben, illetve a főváros élén is változást akartak, változást akarnak. A kormány világossá tette, hogy az új, megválasztott vezetők véleménye is fontos akkor, amikor bármilyen fejlesztést szeretnénk megvalósítani. Egyelőre úgy tűnik az ott megválasztott polgármester nyilatkozatai alapján, aki nem sokkal ezelőtt még képviselőtársunk volt a Demokratikus Koalíció színeiben, hogy ellenzi a dél-budai centrumkórház megépítését, és más ötletei, gondolatai, alternatívái vannak.

Azt látjuk, hogy kórházstopot szeretnének sokan a balliberális városvezetésben. Mi szeretnénk meghallgatni az ő véleményüket is, ezért azt javaslom miniszter úrnak is, hogy a fogadóóráján ajánlja esetleg a választópolgárok figyelmébe, hogy a polgármester urat is érdemes megkeresni a véleményükkel, és ha egyértelmű véleménynyilvánításra kész lesz, vagy esetleg felülvizsgálja azt, amit eddig mondott, akkor nekünk is lehetőségünk van az ügyben végső döntést hozni. A kormány elkötelezettsége ismert az ügyben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Simicskó István képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a választ, tisztelt miniszter úr. Én úgy tanultam meg a régi bölcséktől, hogy három dolgot nem lehet hosszasan rejtegetni: a napot, a holdat és az igazságot. Ezt várják az újbudai emberek, hogy nyíltan álljon ki az új polgármester és vallja meg az igazságot, akarja-e az újbudai centrumkórházat vagy sem.

Én nem tartom helyesnek a dafke politizálást, nem tartom helyesnek a „csak azért se valósuljon meg valami, mert a kormány akarja” politizálást, mert nyilván az emberek érdekében szeretné. Azt tudom erre mondani, a régi bölcsesség okán szintén, hogy egyszer volt Budán kutyavásár, és ha ez így megy, megjósolható, hogy csak egyszer lesz Újbudán DK-s polgármester. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból. - Gréczy Zsolt: Tizenhét körzetet vesztek el!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg miniszter urat is. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Van példa a környező országokban is hasonló fejlesztésre. Ausztriában például 18

év alatt épült most fel és készült el egy új szuperkórház. Sok tekintetben az szolgálna mintaként a dél-budai centrumkórház számára is. De természetesen az egészségügyi beruházásoknál, bár nincs sem kerületi, sem fővárosi hatáskör, kerületi hatáskör legfeljebb az alapellátásban, illetve részben a járóbeteg-ellátásban van, mégis úgy gondoljuk, hogy figyelembe kell venni a választópolgárok által megválasztott polgármesterek véleményét, és kíváncsian várjuk, hogy a polgármester úrnak milyen javaslatai vannak az egészségügyi ellátás javítására.

Úgy gondoljuk, hogy miután Budapest nem csupán 1,6 millió itt élő budapesti egészségügyi ellátásáról gondoskodik, hanem majdnem 4 millió ember egészségügyi ellátása itt, a fővárosban biztosított, ezért megérdemelne egy olyan új kórházat, ahol teljes körű egészségügyi ellátás biztosított. Az a kérésünk tehát, hogy az új fővárosi vezetés nyilatkozzon egyértelműen, hogy hirdet-e kórházstopot vagy pedig nincs ilyen szándéka. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Gurmai Zita képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Türk Iroda Budapest?**” címmel. Gurmai Zita képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Elnök Úr! Képviselőtársaim! Miért szolgálja Magyarország érdekeit, hogy a Fidesz-kormány úgy fogad be számunkra ismeretlen török, azeri, kazah, kirgiz és üzbec állampolgárokat, hogy minden törvény, minden számonkérhetőség fölé helyezi őket? Magyarország ugyanis ilyen elképesztő feltételekkel fogadja be Budapestre a Türk Tanács európai képviseletét. Önök mindig a magyar érdekekre hivatkoznak. Hát, akkor mondják meg, miért magyar érdek az, hogy Magyarország fedezi az iroda bérleti díját és összes költségét! Miért jó az a magyar állampolgárok számára, hogy a Türk Iroda dolgozóit semmilyen hatóság nem vizsgálhatja, és mentesülnek mindenféle adófizetés alól? Mondják meg, hogy erről miért nem konzultálnak! Miért nem kérdezik meg az embereket, hogy akarják-e, hogy ismeretlen török, azeri, kazah, kirgiz és üzbec személyek bármit megtehessenek nálunk és az Európai Unióban?

Kérem, ne jöjjenek most azzal, hogy a nemzetközi diplomáciában ez általánosan elfogadott! A Türk Tanács országaival ugyanis a magyar külkereskedelem aránya nem éri el a 2 százalékot sem. Ez világosan elárulja, hogy ez nem diplomáciai kérdés. Ez, drága miniszterelnök úr, az ön mutyija a keleti haverokkal!

Kérdezem tehát: miért kell a Türk Tanács tagjainak és dolgozóinak olyan mentességet adni, hogy bármit megtehessenek Magyarországon? Miért adnak nekik viszonzatlanul diplomáciai előjogokat? Nem önök írták ki véletlenül a nagy plakátokra, hogy ha

Magyarországra jössz, akkor be kell tartanod a törvényeinket? *(Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Be is tartjuk!)*

(17.40)

Miért adunk felmentést ez alól az iszlám haverjainknak?

És ha már nálam van a szó, akkor lenne még egy kérdésem, miniszterelnök úr. Az EP-ben megszavazták a fideszes képviselők, itthon viszont napirendre sem engedték venni a Törökországot elítélő állásfoglalást. Miért is van ez? *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Először is szeretném azt a tényt rögzíteni, hogy vannak jogszabályok Magyarországon, és ezeket a jogszabályokat mindenkinek be kell tartani. Például a nemzetközi szervezetek magyarországi képviseletére nézve is vannak jogszabályok, azokat is be kell tartani például a nagykövetségi munkatársak esetében, de a nemzetközi szervezetek esetében is.

Ön azt kifogásolja, hogy egy nemzetközi szervezetnek a budapesti működését részben vagy egészben Magyarország fedezi. Ne tegye, kérem! Ez egy általános gyakorlat. Az ENSZ Magyarországon működő irodái költségeinek is a nagy részét mi finanszírozzuk. Itt semmilyen különleges elbánásról nincsen szó. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzás illeti meg képviselő asszonyt is.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Szerintem az ENSZ-t ebbe most ne keverjük bele! Egyáltalán nem nyugtatott meg a válasza. Önök a végletekig kihasználják Magyarországot és az Európai Uniót. Ahogy az előbb is említettem, kevesebb, mint 2 százalékos külkereskedelmi aktivitáson kívül mit kap Magyarország a Türk Tanács országaitól? Önök, a Fidesz kilóra eladják a magyar emberek biztonságát. Úgy gondolom, hogy a legnagyobb nemzetbiztonsági kockázatot ma Magyarország számára a Fidesz-kormány működése jelenti, és az emberek ezt érzik, nem véletlen, hogy október 13-án nagyon sok településen kimondták, hogy nem akarnak Fideszt. Higgyék el, nemsokára eljön az idő, amikor az egész ország ezt fogja mondani.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzás illeti meg miniszterelnök urat is. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen. Azt hittem, hogy egy diplomáciai összefüggésű vitában vagyunk, és nem egy durva, direkt politikai vitában, de akkor hadd mondjam önnek azt, hogy az persze nem zavarja önöket, hogy Nyugat-Európában hegyekben állnak a minaretek meg a dzsámik, de ha Magyarországon a Türk Tanácsnak van egy irodája, az zavarja önöket. Önök bevándorláspártiak. Azok a türkök bezzeg jók, akik migránsok! Azokat üdvözlük, azok jó helyen vannak, azok jöhetnek, ugye?! Csak a diplomáciai képviselet nem jöhet.

De tudja, nem ez zavart engem a legjobban ebben az egész ügyben. Az egész ügyben az zavart a legjobban, amit önök a magyar polgárokkal kapcsolatban gúnyolódva mondtak. Magyarországon vannak kunok, akiknek kétségbevonhatatlan türk rokonsága van. Hetekig csinálták azt, hogy gúnyolódtak rajtuk. Hetekig gúnyolódtak rajtuk, pedig itt van Nagy-kunság, van Kiskunság, és önök gúnyolódtak rajtuk csak azért, mert keleti származásúak. Gondolkodjon el egy pillanatra! Ha ugyanezt tette volna bárki Magyarországon a zsidó származású magyar polgárokkal, mi történt volna ebben az országban?! Azt javaslom, ne alkalmazzanak kettős mércét, és adják meg a tisztelet mindenkinek, a jászoknak, a kunoknak és minden magyar állampolgárnak! *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Így van! - Nagy taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Varju László képviselő úr, a DK képviselője *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban.)* - képviselőtársaim! - azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Visszaadják-e Újpestnek a kórházát?**” címmel. Varju László képviselő úr a szó, parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Miniszterelnök Úr! Engedje meg, hogy előljáróban tisztelettel jelezzem, mert itt miniszter úr olyan állítást mondott, ami szerintem nem igaz: a Demokratikus Koalíció polgármestere, László Imre nem a szuperkórház ellen szól, hanem annak helye ellen szól, mert nem a létesítéssel van baj, hanem hogy sokkal jobb körülmények között lehetne megvalósítani más területen, és erről szól a jelenlegi diskurzus. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.)* De ami miatt én ma szólok önhöz, az éppen arról szól, hogy az egészségügy megújításáról beszéljünk néhány mondatot.

Újpest 100 ezer embernél több lakossal rendelkezik. Ezen a területen az elmúlt évek alatt sok, több kórházat bezártak. Ez a kórházbezárás, amely legutóbb történt, előállította azt a helyzetet, hogy Újpesten ma nincs kórház mint egészségügyi intézmény. Éppen ezért számtalan felszólalás, tüntetés volt annak érdekében, hogy a helyreállítás és az egészségügyi szolgáltatások biztosítása meglegyen Újpesten is. Az újpestiek kórházat akarnak, és ennek érdekében felszólaltak. Önök ebben az elmúlt időszakban munkásszállóvá

akarták átalakítani, majd utána, illetve azt megelőzően pedig hajléktalanszállót akartak csinálni a korábban a Gyurcsány-kormány és a Bajnai-kormány által felújított kórházból. Mi azt kérjük, azt követeljük, hogy ne kerüljön erre sor. Kórházat szeretnénk.

Ha valóban egészségügyi megújításra készülnek, akkor Újpestnek biztosítsák a megfelelő szolgáltatásokat, és azt a kormányzati összefüggéstelenséget, ami az elmúlt hónapokat jellemezte, hogy egyszer ez a döntés született, máskor pedig az, ezt kérem, hogy miniszterelnök úr szüntesse meg, és Újpesten legyen újra egészségügyi ellátás, kórház. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza miniszterelnök úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Az újpesti kórház történetének legutóbbi fejezeteit önök könnyen nyomon tudják követni, ha beszélnek Havas Szófiával, akihez a kórház leépítése fűződik - de ezzel nem akarom elkerülni a kérdést, amely kétségtelenül jogos.

A kormányban van egy nyilvános döntése, amely arról szól, hogy november 30-ig egyeztetnie kell az erre kijelölt kormánytagoknak a polgármesterrel, hogy megvitassák, hogyan, mi legyen a jövője ennek az üresen álló épületnek. Tehát várjuk, hogy a polgármester úrral meg tudjunk egyezni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces válaszra Varju László képviselő úré a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Nagyon örülök annak, hogy egy pozitív hozzáállással legalább a vitára és az egyeztetésre sor kerülhet, ez egészen biztos, hogy szükséges és fontos az újpestiek érdekében. Az újpestiek végig azt követelték, és újra érvelek amellest, hogy legyenek szívesek tudomásul venni vagy figyelembe venni, hogy egyébként nemcsak Újpestet, hanem ennek a kerületnek ott van a szomszédságában a XV. kerület, több mint kétszáz ezer embert érint az, hogy normális, tisztességes egészségügyi ellátás legyen. Ha önök valóban úgy gondolják, hogy az egészségügyi megújításra sor kerül, ha önök ebben valamit tenni akarnak, akkor ez az egészségügyi egyeztetés a polgármester úrral, bízom benne, hogy sikeres lesz. Köszönöm szépen a válaszát. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces válaszra illeti meg miniszterelnök urat is. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Szeretném megismételni: az újpestiek majd eldöntik, hogy mit szeretnének, és a kormány kijelölt egy minisztert annak érdekében, hogy tárgyaljon a polgármesterrel,

hogy mi legyen ezzel az üresen álló épülettel. Nagyon remélem, hogy egy olyan megoldás születik, ami mindenkinek kielégítő lesz.

Az idő rövideje miatt az ilyen gyanúsítgatásra, hogy talán így van, talán nem, nem is biztos, hogy komolyan gondoljuk, ha megengedi, most ne rontsuk el a kedvünket, így inkább nem válaszolok, hanem örülünk annak, nyitva van az ajtó, hogy lehessen egy jó megoldás, amely mindenkinek és elsősorban az újpestieknek lesz jó. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 17 óra 48 perc van, az azonnali kérdések órájának a végére értünk. *(Számos képviselő távozik az ülésteremből.)*

(17.50)

Megkérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el a helyüket, és folytatjuk munkánkat. Most előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik. Államtitkár urakat is arra kérem, hogy biztosítsák a vita folytatását.

(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost Gelencsér Attila váltja fel.)

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön „**A ritka betegségben szenvedők támogatásának elősegítéséről**” című, H/7892. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Népjóléti bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót Rig Lajos képviselő úrnak, az előterjesztőnek, ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm azt a higgadságot, amivel kezelte a teremből távozó képviselők látszatát, hiszen egy futballmeccs után is halkabban hagyják el az üres stadiont, mint itt a parlamentben, ahol a munkahelyük is van.

Az egy igen fontos kérdés, amiről ez a határozati javaslat szól. A ritka betegségek csoportjába tartozó gyermekek, illetve felnőttek kezelésére egy pénzügyi alapot hoznánk létre. Az elmúlt hetekben, hónapokban nyomon követhettük Zente és Levente küzdelmét az idővel és küzdelmét a pénzért, hiszen egy nagyon drága kezelésre gyűjtöttek a két kisgyermeknek, amely kezelés összértéke magyar forintban mérve 700 millió forint. De hát ez az ördögi kör nem zárult be, tovább folytatódik, a napokban már Noelnek is gyűjtenek. Ő egy egyéves kisgyermek, akinek ugyanilyen kezelést szeretnének a szülei megadni.

(Folytatás a 93/2-ben.)

Országgyűlési Napló

Jakab István, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Gelencsér Attila, Hiszékeny Dezső,***
Szabó Sándor, dr. Szűcs Lajos

Elsősorban mindig az SMA-ról beszélünk, amely a legtöbbször megjárta a világot és a médiát. De hát el kell mondanunk, hogy egy brutális számról van szó, ma Magyarországon közel 800 ezer honfitársunk szenved valamilyen ritka betegségben. A választókerületemből Krisztiánt tudnám felemlíteni. Krisztiánnak egy olyan ritka betegsége van, amely a verejtékmirigyet támadja meg, folyamatos gyulladásban van, és csak sebészeti úton lehet ezeket a gócpontokat és gócokat megszüntetni. Krisztián szülei nagyon szerény anyagi körülmények között élnek, a mindennapi megélhetés is gondot okoz számukra, s még megemlíteném azt is, hogy a kezelések után folyamatos kötőcsereére és fertőtlenítésre van szükség, de a család sajnos ezt sem tudja megteremteni, a BNO-kódok pedig nem teszik lehetővé azt, hogy az ő számára ingyenesen hozzáférhető legyen a kötszer és a fertőtlenítőszer.

Ezért több egyeztetés és előzetes vizsgálatok után úgy döntöttünk, hogy beadunk egy olyan határozati javaslatot, amely ma Magyarországon nem ördögtől való, s már használták is. Ez egy pénzügyi alap létrehozása, egy olyan pénzügyi alap létrehozása, amely azon ritka betegségben szenvedők és köztük az SMA-sok kezelését is tudná támogatni, akiket valamilyen oknál fogva az állami egészségügyi ellátórendszer kizár magából és az út szélén hagy. Ez a pénzügyi alap három lábon állna. Az első lába a befizetett adó 1 százaléka, a második láb egyéb adományok vállalkozások és magánszemélyek részéről, a harmadik pedig természetesen egy kormányzati forrás hozzárendeléséről szólna.

Ilyen pénzügyi alap már volt Magyarországon, amikor a legnagyobb ipari katasztrófa sújtotta Veszprém megyét, a vörösiszap-katasztrófa. Akkor több vállalkozó, kis- és nagyvállalkozások, sőt még az önkormányzatok által ördöggként emlegetett Soros György is 2 millió dollárt utalt ebbe az alapba. Hasonló lehetőséget kell biztosítani azoknak a betegeknek ma Magyarországon, akik valamilyen oknál fogva a magyar ellátórendszerből kikerülnek.

Vannak azok az SMA-betegek, akiket elutasított a NEAK, és az ő kezelésükre Magyarországon már törzskönyvezett gyógyszer létezik, az úgynevezett Spinraza gyógyszer, amelynek az össz éves kezelési költsége körülbelül 120 millió forint. Így lehetőség nyílna azoknak a felnőtteknek és ma még viszonylag jó egészségi állapotban lévő SMA-s betegeknek, hogy megérjék az öregkort. Tisztelt képviselőtársaim, lehet, hogy önök nincsenek tisztában azzal, hogy ez az izomsorvadásos betegség egy halálos betegség, ha a beteg nem kapja meg a megfelelő gyógyszert. S kérdezhetik, hogy mi a megfelelő gyógyszer. A megfelelő gyógyszer a Spinraza nevű készítmény, amely Európában, például Romániában, Szlovákiában, Ausztriában, Németországban, Olaszországban, és sorolhatnám tovább, minden korosztály számára minden típusú betegség esetén ingyen kapható. Ezért áll elő az az anomália, hogy nagyon sok magyar honfitársunk összegyűjti a pénzt és elmegy Olaszországba, hogy ott megkapja a kezelést. Ezért kérem az önök támogatását.

Ahogy elnök úr is elmondta a felvezetésében, a határozati javaslatot elutasították. Bár nemmel szavaztak a kormánypárti képviselők, egy „tartózkodom”-ot nyomtak, de azt mindenki tudja, ahogy a tartózkodás megfelel egy udvarias nemnek is. Tisztelettel kérem önöket, hogy gondolják át még egyszer, s most nem politikai szavazásról lenne szó, hanem egy lelkiismereti szavazásról. Próbáljunk meg segíteni azoknak a beteg gyermekeknek és felnőtteknek, akiknek ez az életet jelenti. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén 2 perces időkeretben ismertetheti álláspontját. Kérdezem, hogy a frakciók, illetve a független képviselők részéről kíván-e valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Jelzésre:)* Igen, elsőként megadom a szót az LMP képviselőcsoportjából Hohn Krisztina képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Az LMP képviselőcsoportja minden olyan kezdeményezést támogatni fog, amely beteg embereken segít. Azt gondolom, hogy mindenképp becsülendő Rig Lajos igyekezete a tekintetben, hogy megpróbálja ezt végre keresztülvinni a parlamenten.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ezt azért mondom, mert a Költségvetési bizottság tagjaként tudom, hogy ott is költségvetést módosító javaslattal már próbálkozott képviselőtársam, és ezen az ülésen részt vettek néhányan az ebben a betegségben szenvedők közül. Erre mondják, hogy nincsenek szavak, hiszen ezek az emberek tőlünk várják a megoldást, tőlünk várják azt, hogy az életüket tovább élhessék. Kérem mindannyiukat, hogy támogassák ezt a javaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Bevallom őszintén, megdöbbentem, amikor Rig Lajos az imént arról szólt, hogy leszavazták ezt a javaslatot a fideszes képviselők. Most mindegy, hogy ezt a „nem” gomb megnyomásával vagy tartózkodással tették meg. Azt gondolom, ez egy olyan javaslat, amely teljes mértékben korrekt, szakszerű, emberséges, nélkülözhetetlen, hiszen gyermekek halnak meg.

Egyszerűen érthetetlen, hogy egy olyan javaslatot, amely teljesen világosan gyermekek életét mentheti meg, sőt arról szól, hogy azt a fajta adakozást, amit az elmúlt hetekben, hónapokban, években mutattak a magyar emberek, tehát egy társadalmi igény is mutatkozik arra, hogy legyen ennek valamilyen kanalizált, rendszeresített formája, hogy hogyan tudjanak az emberek ilyen esetben segíteni - például az adó 1 százaléknak a felajánlásával -, ez egy teljesen értelmezhető és normális javaslat.

Azt gondolom, hogy ezt elutasítani nem arról szól, hogy az ellenzék adta-e be vagy a kormánypárt adta be, hanem egyszerűen embertelen magatartás. Kíváncsian várom, hogy hogy néznek majd azoknak a gyermekeknek és szülőknek a szemébe, akik szembesülnek azzal, hogy volt egy jó javaslat a Ház előtt, amely kifejezte volna a társadalmi akaratot is, szolidáris lett volna, helyes lett volna, és önök ezt leszavazták.

(18.00)

Én nagyon örülnék annak, hogyha nem mindig a fideszes oligarcháknak a - hogy mondjam? - jó szándékától függene az, hogy egy gyerek megkaphatja-e ezt a gyógyszert vagy nem, hiszen ha Mészáros Lőrincnek nem tartja úgy a kedve, és nem utal át pár száz millió forintot, akkor esetleg egy gyerek lekéshegy ilyen kezelésről. Ez, kérem, pofátlanság! Tehát ha önök ezt nem támogatják, akkor egyszerűen én is csak azt tudom mondani önöknek, hogy szégyelljék magukat. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Lukács László György, Jobbik.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én továbbra is támogatom, illetve bátorítok mindenkit, hogy támogassák ezt a javaslatot. Az egészségügyre rengeteg mindent kellene költeni, itt a mai napon hallottuk a szuperkórháznak vagy Újpestnek a kérdését, és van a gyógyszer-finanszírozás is. Itt az a helyzet állt elő, hogy ahogy fejlődik a technológia, és egyre többet tudunk, annál költségesebb terápiák kerülnek elő, és ezekre a költséges terápiákra természetesen előre lehet készülni.

Ismert a magyar lakosságnak az összetétele, nagyjából ki lehet számolni, hogy mennyi az a betegszám, amire ezeket a rendkívül költséges terápiákat, gyógymódokat meg kell finanszírozni, erre készülnie kell a központi költségvetésnek. Az egyik hiba az, hogy ezeket egyetlenegy évben sem veszi figyelembe a kormány a költségvetés tervezésekor, akárhányszor felhívjuk rá a figyelmet, hogy nincs egy olyan biztonsági háló, amely a gyógyszer-finanszírozásban kifejezetten ezekre, ezeknek a betegségeknek a kezelésére vonatkozna, ezt mindig semmibe veszik.

Én azt tudom erre mondani, hogy azért is fontos egy ilyen alapnak a létrehozása, mert valóban - ahogy itt az előbb elhangzott - nem függhet a betegek sorsa

attól, hogy vagy adományozás útján, közösségi médiában való gyűjtés útján, vagy adott esetben az oligarcháknak a jó szándéka alapján lesz az, hogy finanszírozásra kerül egy-egy gyógyszer.

Hát, azért mégis - engedjék meg hogy ezt mondjam és így fogalmazzak! - pofátlan, hogy valaki, ahogy az oligarchák csinálják, mint egy betörő bemeleg, elviszi az embernek az összes vagyonát, majd utána filléreket visszaad jó szándékból, hogy tessék, ne halj éhen, illetve lásd el, illetve végezd el a dolgokat. Ez így nem működhet, ennél sokkal előrelátóbban, ennél sokkal jobban tervezhetőbben lehet a magyar egészségügyi költséket kialakítani. Mi a kormányt erre fogjuk kérni, képviselőtársaimat pedig arra bátorítom, hogy ezt a javaslatot vitassa meg a Ház, és utána jöjjön létre az az alap, amellyel a ritka betegségek gyógykezelését is tudjuk finanszírozni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Varju László képviselő urat illeti a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Szeretnék csatlakozni és csatlakozom is azokhoz a képviselőtársaimhoz, akik egyértelműen érvelnek amellett, hogy erre az alapra szükség van, és javaslom, hogy a ritka betegségben szenvedők támogatásának elősegítésére tett kezdeményezést támogassa a Ház. A kezdeményezés ebben a formában, ami az alapproblémát szeretné megoldani, nem új keletű, korábban is volt már kezdeményezés, éppen azért, hogy azok kapcsán, akiknek segíteni kell, hogyha maguk ezt nem tudják finanszírozni - és egyikük sem tudja ezt egyedül megoldani -, az országnak legyen olyan döntése, és ilyen értelemben legyen támogatás hozzá, illetve most legyen olyan mechanizmus, amely egyébként ezt a lehetőséget előállítja.

Képviselőtársammal együtt ott voltunk azon a költségvetési bizottsági ülésen, amelyen maguk az érintettek közül is jelenlévőként elmondták, hogy mennyire szükség van arra, hogy a társadalom segítségével hozzájáruljon ahhoz, hogy az ő kínjaikon valamennyit enyhíteni lehessen, mert ez még csak egy része annak, amit egyébként ők maguk elszenvednek.

Én azt gondolom, hogy az az embertelenség, hogyha ilyen figyelmen kívül hagyunk, és egy olyan kezdeményezést hagynának önök figyelmen kívül, amikor nemcsak önmagában a felvetés, hanem a megoldás módja is itt van előttünk, akkor mindezt félrelődni és ilyen értelemben ezt elutasítani óriási felelőtlenség, és azt hiszem, hogy ennél sokkal durvább szavakkal kellene illetni vagy kell illetni azokat, akik erre a kezdeményezésre nemet nyomnak, nemet mondanak. A közeljövőben *(Az elnök csenget.)* erre lehetőségük lesz, kérem, hogy támogassák a kezdeményezést. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bósz Anett képviselő asszonynak adom meg a szót.

BŐSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én is csak a támogatásomról tudnám biztosítani a javaslattevőt, és kérem önöket is a kormány képviselőjében, hogy támogassák ezt a javaslatot.

Több dologra szeretném felhívni a figyelmet a javaslattal kapcsolatosan. Egyrészt ez egy jól kidolgozott, részletes javaslat, amely megvalósítható. Önök rendszeresen beszélnek arról, hogy a nagy gazdasági növekedésből hány társadalmi csoport járt jobban. Szeretném felhívni a figyelmet ezzel a betegséggel és az érintettekkel kapcsolatosan arra, hogy ez egy rendkívül apró társadalmi csoport, rendkívül kicsi azoknak a létszáma, akik rászorulnának erre a segítségre. Ilyen módon tehát a képviselőcsoport javaslata megszeméltető befogadható, elfogadható volna, és egy olyan javaslatról beszélünk, amely a költségvetés egészéhez mérten egy egészen kis összeg.

Én tehát mindenféleképpen arra kérném kormánypárti képviselőtársaimat is, hogy fogadják be ezt a javaslatot, és gondoljanak arra, hogy ha a saját környezetükben bajlódna egy gyermek ezzel a ritka betegséggel, akkor mit tennének.

Nagyon köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Rig Lajos jelzésére:)* Öné a szó, képviselő úr.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is engedjék meg, hogy megköszönjem azon képviselőtársaim támogatását, akik jónak találták ezt, és a szavazás során is támogatni fogják.

Itt valóban egy megelőző momentum is volt, hiszen ebben az évben egy 4,1 milliárdos költségvetési átcsoportosítást javasoltunk, amit a Költségvetési bizottságnak a kormánypárti képviselői sajnos nem támogattak. Most másik oldalról próbáltuk ezt megközelíteni: egy olyan alapot hoznánk létre, amely ezt a költségvetést, a jelenlegi, 2019. évi költségvetést semmilyen formában nem érintené, ez egy lehetőséget adna az állampolgároknak arra, hogy ahogy eddig is, az előző két esetben az adományaikból tudjon a kormány segíteni egy szakértői grémiumon keresztül. De azt nagyon jól tudjuk, vártuk azt, hogy kormánypárti képviselők is felállnak, és akár pró és kontra elmondják az érveiket, de azt tudjuk, hogy amikor egészségügyről van szó, akkor vagy álhíreknek mondják, amik felröppennek, vagy inkább hallgatnak, ahogy azt a mai ülésen is lehetett hallani, amikor az egészségügy átszervezéséről, kórházbezárásokról, osztályok átcsoportosításáról volt szó.

De azért azt ne felejtjük el, hogy nem az ellenzék-től indult a kórházaknak az átcsoportosítása és osztályoknak az átcsoportosítása, hanem a Kórházszövetség újdonsült elnökének a legelső nyilatkozatából! Én ezért szerettem volna azt, ha kormánypárti képviselők

felállnak, és azt mondják, hogy ezért nem támogatható, hogy ilyen átalakítást szeretnének.

Egyetlenegy dolgot kérünk: vegyék tárgysorozatba ezt, egy szakmai vitát folytassunk le róla. Lehet rajta finomítani, a jobbító szándékot mindig szívesen veszem, a gáncsoskodást viszont nem, főleg akkor nem, amikor gyermekekről, beteg emberekről van szó. Köszönöm a szót. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rig Lajos képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a **helyi önkormányzatok pénzügyi függetlenségének helyreállítása érdekében egyes központi költségvetésről szóló törvények módosításáról** szóló T/7575. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Költségvetési bizottság elutasította.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót az előterjesztők nevében Szabó Sándor MSZP-s képviselő úrnak, jegyző úrnak, ötperces időkeretben.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A helyi autonómia, az önkormányzatiság már csak azt jelenti, hogy a településeken az ott élők, a helyben élők maguk hozzák meg, legyen szó akár hosszú távú stratégiai célokról, legyen szó akár a mindennapi életükről, de mégiscsak maguk hozzák meg a döntéseiket, és ha már meghozták a döntéseket a települések, akkor pedig természetesen erre pénzre, forrásokra van szükség. Ez egy nagyon jó konstrukció, hiszen egészen 2011-ig a települések nagy része meghozta a saját döntéseit, legyen szó - még egyszer mondom - hosszú távú döntésekről vagy mindennapi kérdésekről, majd egyébként ehhez forrásokat rendelt. De 2011-től egy óriási változás történt az önkormányzatok életében, történetesen az, hogy az önkormányzatiság mint olyan, a helyi autonómia csorbítása, az önkormányzatiság leépítése a Fidesz-kormány által hozott törvénymódosítás kapcsán elindult. Az történt ugyanis, hogy az állam a településektől, az önkormányzatoktól feladatokat vállalt át, és ezzel együtt a forrásokat is elvonta a településektől.

(18.10)

Minden évben a költségvetési vitában Banai Péter szokta képviselni a kormányt ezekben a vitákban, mindig elmondjuk, és most is elmondom, képviselőtársaim is, gondolom, el fogják mondani, a baj ott van, hogy azt mondjuk és azt gondoljuk, és ez a valóság is, hogy lényegesen több forrást vont el a településektől az állam, mint amennyi feladatot átvállalt. Ez pedig azt jelenti, hogy nagyon sok önkormányzat, 3 ezer településről van szó, forráshiányos. A kötelező feladatainak a nagy részét sem tudja ellátni. Nyilván vannak olyan önkormányzatok kivételes esetekben,

amelyeknél jól működő helyi ipar van, jól működő szolgáltatószektor van, ezek az önkormányzatok nyilván nagyobb mértékű saját bevételre tudnak szert tenni, de a települések döntő többségére ez nem igaz.

Különösen igaz ez abban az esetben, ha kistételepülésekről, falvakról beszélünk. Ha csak a saját településeimet megnézem, sokszor problémát jelent egy főút mentén, a 43-as főút mentén az önkormányzat kötelező feladatainak ellátása - lásd például a közvilágítás kifizetése -, sokszor nem tudják megoldani, ezért fordulniuk kell a kormányzathoz, hogy segítse őket ebben a kérdésben. Nyilván megszűnt az önhiki rendszere most már, a Belügyminisztériumhoz persze lehet benyújtani pályázatokat, hogy az önkormányzatok mégiscsak el tudják látni a kötelező feladataikat. De hát itt meg majd egy újabb szeletet vagy pardont lehetne nyitni, ami arról szól, hogy ki a kedves önkormányzat, meg ki a kicsit nem kedves önkormányzat, mert aki kedves önkormányzat, az természetesen ezeket a forrásokat maradéktalanul megkapja. De azok az önkormányzatok, amelyek egyébként nem feltétlenül úgy viselkednek, ahogy azt a kormányzat tőlük elvárja, bizony-bizony nem vagy nagyon keveset kapnak meg azokból a forrásigénylésekből, amit egyébként saját kötelező feladataik ellátására kellene fordítaniuk.

És nem lett jó azáltal az önkormányzatok helyzete, hogy egyébként olyan feladatokat központosítottak, mint az oktatás vagy a hulladékgazdálkodás, mert az is látszik, hogy egyébként a létrehozott nagy rendszerek, az ilyen gigarendszerek a helyi önkormányzatok autonómiáját nem segítették. Ki is gondolhatta volna egyébként a helyi önkormányzatok szerepében, ahol a szülők, a tanárok és egyébként a helyi közösség meghozza a mindennapi kérdéseket, hogy majd egy nagy központból tudják ezt irányítani, és megmondani, hogy hogyan kell ezeket a feladatokat ellátni? Látszott is egyébként, másfél év múlva ez a gigarendszer, a KLIK rendszere össze is omlott, most pedig eljutottunk addig ma már, hogy bizony látjuk, hogy az iskolák állapota egyre rosszabb. Forrásokat kellene erre csoportosítani, és ahol erre uniós források nincsenek vagy nem álltak rendelkezésre, ott bizony látszódnak, hogy az iskolák rossz állapotban vannak, és miután most már az önkormányzatoknak joga és lehetősége sincs arra, hogy ezekkel az iskolákkal foglalkozzon, majd kíváncsian várom, hogy az állam hogyan fogja megoldani ezt a kérdést.

Igaz ez a hulladékgazdálkodás területére is, ahol egyébként önkormányzati szolgáltató cégek napi szinten likviditási problémákkal szenvednek, mert bár a feladatot el kell látniuk, de majd csak utólag kapják meg, vagy megkapják, vagy nem teljes egészében azokat a forrásokat, amelyeket a hulladékgazdálkodásra kell fordítani.

És az önkormányzatiság rombolása pedig nem állt meg, hiszen pontosan látjuk és tapasztaljuk, lásd akár a helyi iparüzési adó kapcsán, hogy mire kell majd költeniük az önkormányzatoknak, vagy például az építési hatósági ügyek elvételével.

Az MSZP javaslata az, amit majd a végén szeretnék elmondani, bízom benne, hogy képviselőtársaim támogatnak ebben a dologban, hogy a forrásokat kell bevonni az önkormányzatok számára. Köszönöm. *(Taps az LMP és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Elsőként megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita jobbikos képviselő asszonynak.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Elolvassa ezt a javaslatot, maximálisan támogathatónak tartom, attól függetlenül, hogy tárgysorozatba vegyük és vitázzunk róla, azért is, mert a javaslat olyan konkrétumokat fogalmaz meg, amelyek egyébként korábban működtek, ahogy ezt képviselőtársam is elmondta. Ugyanis mi történt? 1988-ban, amikor a személyi jövedelemadót bevezették, volt benne egy olyan rendelkezés, hogy a helyben lakó állampolgárok befizetett adójának az 50 százalékát visszajuttatták a településekre. Ezt a 2000-es évek elejére levitték 8 százalékra, és 2013-ban, amikor változott a finanszírozás, a normatív támogatásból feladat alapú finanszírozásra váltottak az önkormányzatoknál, akkor pedig teljesen kivezették a rendszerből ezt a személyijövedelemadó-visszajuttatást.

Miért is volt jó ez a rendszernek? Azért, mert a helyi önkormányzatok, a településvezetők érdekeltek voltak abban, hogy olyan vállalkozások érkezzenek a településre, amelyek helyben foglalkoztatott lakosokat alkalmaznak, és azok olyan bérért dolgozzanak, aminek minél magasabb a személyijövedelemadó-összege, hogy a település minél több saját forráshoz jusson.

A javaslat egyébként a gépjárműadóra is tesz javaslatot, ugye a gépjárműadó visszatérítésére, amely jelen esetben a mai napon hatályos szerint 50 százalékban megy vissza az önkormányzatokhoz, függetlenül attól, hogy azok a gépjárművek a település úthálózatát használják, ami, lássuk be, olyan megterhelést jelent az önkormányzatoknak, amelyet nem tudnak saját forrásból finanszírozni. És az már tényleg egy agyrém, ami ment itt a mai napon is az azonnali kérdéseknél, ahol miniszterelnök úr azt mondta, hogy elsősorban a helyi közlekedésre. Látjuk az utat, látjuk, hogy ki akarják véreztetni az önkormányzatokat, ahhoz pedig nem tudjuk adni a szavazatunkat. Természetesen támogatjuk ennek a tárgysorozatba vételét. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Mesterházy Attila képviselő urat illeti a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt

Képviselőtársaim! Amint a második Orbán-kormány hatalomra került, elindított egy teljesen világos és kaptapintható folyamatot, ez a centralizáció volt. Erre utalt Szabó Sándor képviselőtársam, hogy egyre több mindent von saját hatáskörbe az állam, egyre több mindent centralizál, és valóban ez történt, amiről Szabó képviselő úr is beszélt, hogy forrásokot vontak el feladatokkal együtt, de még mindig azért több feladat maradt források nélkül az önkormányzatoknál, mint amit a kormány eredetileg okként vagy indoklásként megfogalmazott. Éppen ezért az az irány szerintem nem helyes, hiszen a szubsidiaritás elve azt kívánná meg, ami az Európai Uniónak az egyik legfontosabb alapelve, hogy a problémákhoz legközelebb szükséges dönteni. Tehát ahol a probléma megfogalmazódik, az ahhoz legközelebbi helyen és közösségben kell erről döntést hozni. Tehát ha komolyan vesszük azt, amit az Európai Unió mond, állít és amit elfogadtunk, akkor a kormánynak is e szerint az alapelv szerint kellene szerveznie a működését.

De mivel manapság sokat hivatkoznak és kritizálják az Európai Unió működését, ezért hadd mondjam azt, hogy a kereszténydemokráciának is az egyik fontos alappillére a szubsidiaritás, hiszen XI. Piusz pápa fogalmazta meg ennek az alapelvnek a lényegét 1931-ben egy enciklikában. Tehát ha mondjuk, az Európai Unió annyira nem fontos önöknek, akkor utalhatnak önöknek XI. Piusz pápára, aki szintén azt mondta, hogy egy társadalomszervezési vagy akár hatalomtechnikai vagy éppen erkölcsi normaként is tekinteni kell erre az alapelvre. Éppen ezért én arra biztatom a kormányt, hogy a kereszténydemokrácia egyik legfontosabb alappillérenek a figyelembevételével térjenek vissza erre az útra, és hagyják meg az önkormányzatiságot Magyarországnak, hagyják meg a magyar közösségeknek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre Hohn Krisztina képviselő asszonyt illeti a szó.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint volt polgármester, minden olyan javaslatnak nagyon örülök, amely az önkormányzatok helyzetén javít, vagy amely az önkormányzatokat megerősíti az önkormányzatiságukban. A rendszerváltás egyik legnagyobb vívmánya volt az önkormányzatiság, és én úgy gondolom, hogy az elmúlt években azért sok olyan intézkedés történt, amely ezt az önkormányzatiságot ingatja. Szerencsére még áll a lábán az önkormányzatiság, és az önkormányzatok is még megvannak, de aggodalommal figyeljük a folyamatokat, ugye lásd iparűzési adó megcímzése és minden olyan korlátozás, akár az önálló hivatalok megszüntetésével kapcsolatban, amely az elmúlt években történt, az rengeti ezt az önkormányzatiságot.

Ezért lenne jó egy ilyen törvényjavaslat, ha ez átmenne, hiszen itt van például a gépjárműadó; ugye, Potocskáné Kőrösi Anita képviselőtársam beszélt itt

személyi jövedelemadóról, én a gépjárműadóra térnék ki egy pillanatra. Ugye, 60 százalékát be kell fizetni az államkasszába most már ennek az adónak, ez régen teljesen helyben maradt, viszont az összes költségét az önkormányzatok viselik, kezdve a csekknyomtatástól a postázáson át, minden egyebet. Abból sajnos 60 százalékot nem vállal át az állam.

(18.20)

Jó lenne, ha mind a száz százalék a településeknél maradna, hiszen biztosan tudnák mire költeni. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A következő kétperces vélemény: Hajdu László képviselő úr, DK.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztést a Demokratikus Koalíció tudja támogatni. Néhány indoklást is tennék hozzá, hogy miért. Az egyik az, ami a legnagyobb probléma, hogy a közigazgatást, a helybeni közigazgatást megosztotta az MötV. módosításával a kormány, létrejött a kormányhivatal és az önkormányzatiság, és helyben egy verseny folyik, mégpedig egy egészségtelen verseny, aminek a szolgáltatást igénybe vevő lakosság a szenvedője. A nagyobb városokban, mint ahol én is vagyok képviselő, ott azt jelenti, hogy az ügyfelek nem tudják, hogy ezt kormányhivatalban intézik, azt az önkormányzatnál, olyan sűrűn változnak, évente mindig van valami, ami átkerül a kormányhivatalhoz, tavaly még itt intézték, ma már a másik helyen intézik. Azt gondolom, hogy ez az egyik alapja, ami miatt nagyon is indokolt ez a javaslat, amelyet itt most vitatunk.

A másik az, hogy nem normatív módon jönnek, nem kiszámítható módon kapják az önkormányzatok a finanszírozást, hanem nem lehet tudni, hogy milyen alapon kap az egyik önkormányzat, és milyen alapon a másik önkormányzat. A korábbi időkben, a cél- és címzett támogatások időszakában az infrastruktúra egyenletes fejlesztése azért tudott menni, mert volt normatív alapja ennek az infrastruktúra-fejlesztésnek. Most pedig azért vannak kátyús utak minden területen és településen, beleértve Budapestet is, mert hogy ez a helyzet alakult ki.

A feladatfinanszírozásra való hivatkozás sem működik pillanatnyilag, a bölcsődének, az óvodának, a szociális ellátásnak, a közétkeztetésnek 25-30 százalékát adja az állam normatív módon, mert az adóerő-képesség bevezetése kapcsán ez jön ki, hogy bizonyos települések 60-70 százalékkal állami feladatot látnak el, és nem feladatfinanszírozást.

Köszönöm szépen, támogatjuk. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzájáruló Bósz Anett független képviselő asszony.

BŐSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy rendkívül gyakorlatias és egy nagyon tapasztalt, hosszú polgármesteri múlttal rendelkező képviselői felszólalás után én az elvek szintjéről is szeretnék önökkel beszélni, ugyanis rendkívül fontos az, ami a ma már szintén hivatkozott szubszidiaritás elve. Egyáltalán nem véletlenül lett az Európai Unió egyik alapelve. A helyi közösségek nagyon pontosan ismerik a saját problémáikat, nagyon pontosan fel tudják mérni azokat a kihívásokat, amelyekkel szembenéznek, és nagyon sokszor releváns válaszokat képesek adni anélkül, hogy akár a központi kormányzat, akár az Országgyűlés belleszólna ezekbe a feladatmegoldásokba.

Ugyanakkor a jelentős forráskivonás azt eredményezi, hogy béna kacsaként ott tipegnek ezek az önkormányzatok. Nem tudnak előrelépni olyan helyzetekben, amelyek egyébként jól finanszírozott rendszerekben megoldhatók lennének, úgyhogy mindenféleképpen támogatandónak tartom ezt a javaslatot. Azt gondolom, nekünk is el kell mozdulni a decentralizáció irányába, el kell mozdulni abba az irányba, amikor megbízunk a településvezetésekben, megbízunk a helyi önkormányzatokban, megbízunk azokban az emberekben, akik a lehető legközelebb vannak a problémák felmerüléséhez. Ők azok, akik még személyesen is tudnak találkozni az érintettekkel és azokkal, akik meg tudják fogalmazni feljűk az elvárásaikat.

Kérem önöket is, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm. *(Taps az MSZP és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bósz Anett képviselő asszony. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, látom, kíván. Öné a szó, jegyző úr, képviselő úr.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm ellenzéki képviselőtársaimnak a törvényjavaslat tárgysorozatba vételét és támogatását. Bízom benne, hogy kormánypárti képviselők is hasonló módon fogják ezt tenni a holnapi napi szavazás folyamán. A törvényjavaslat tehát - mint mondtuk - nem szól másról, mint arról, hogy nagyobb pénzügyi függetlenséget és nagyobb mozgásteret tudjon biztosítani a települési önkormányzatoknak, ezt pedig teszi úgy, hogy több forrást biztosít. A forrást pedig úgy próbálja megoldani a törvényjavaslat, hogy a személyi jövedelemadó helyben maradó részének a 10 százalékát, teljes egészében a gépjárműadót, illetve az ebből befolyó közterheket, illetve az illetékbevételek 50 százalékát kívánja a településeknél hagyni.

Egyébként majdnem hasonló javaslattal van a Települési Önkormányzatok Szövetsége is. Ők is korábban megfogalmazták egyébként ezeket a javaslatokat, amelyeket egyébként minden költségvetés során el is szoktak ők is mondani, mint ahogy egyébként itt mi az ellenzéki padosorokban megteszünk. Arra kérek mindenkit, hogy a holnapi nap folyamán szíveskedjen

támogatni a javaslatot. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **„A kormányzat által indokolatlanul magasán tartott energiaárak igazságos csökkentése érdekében a rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény módosításáról”** című, T/7215. sorszámú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság elutasította.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót az előterjesztők hosszú névsorából... *(Mesterházy Attila jelentkezik.)* Öné a szó, képviselő úr.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban ez a javaslat azt a célt szolgálja, ahogy a címe is mutatja, hogy az energiaárakat érdemes lenne úgy csökkenteni, hogy az az igazságosságot tükrözze, magyarul, ennek a javaslatnak hármass célja van. Egyrészt az, hogy nagyobb mértékű legyen a rezsicsökkentés, hiszen erre lehetőséget ad az a nemzetközi környezet, amely az olajárak és a nyugat-európai importföldgáz-árak változásában beállt az elmúlt három évben.

Látható módon a magyar hatósági árak nem követték ezt a csökkenést. Inkább egy-egy cégnek lett hatalmas nagy profitja az elmúlt években abból, hogy olcsóbban vásárolták a gázt, mint amennyiért eladták a magyar lakosságnak, ezért az első és legfontosabb célja ennek a javaslatnak, hogy adják tovább ezt a hatalmas profitot a magyar családoknak, és ne pedig tartás meg ennél a cégnél, és aztán adott esetben ne a magyar lakosság érdekében hasznosuljon ez a felhalmozódott összeg. Itt több tíz milliárdos, majdnem százmilliárdos nagyságrendről beszélünk. A mi kalkulációink és egyéb szakértők kalkulációi alapján több mint húszezer forinttal fizetnek többet a magyar családok e miatt a szabályozás miatt, mint amennyire lehetőséget adna egyébként a nemzetközi piaci környezet és egyéb más szerződéses lehetőségek Magyarország számára.

A második, hogy ne csak a mértéke legyen nagyobb ennek a gázárcsökkentésnek vagy rezsicsökkentésnek, hanem igazságosabban is kerüljön szétosztásra, ezért a javaslat lényege, hogy az átlagfogyasztásig premizálna vagy adna nagyobb támogatást a magyar családoknak, hiszen az eddigi, jelenleg hatályban lévő szabályozás tulajdonképpen nem tesz különbséget fogyasztó és fogyasztó között. Ez azt eredményezte, hogy minél többet fogyaszt valaki, annál nagyobb támogatást kap.

Tehát ha valaki például az uszodáját fűti gázzal, akkor bizony sokkal nagyobb támogatást kap, mint egy panellakásban élő magyar család. Ez mindenféleképpen igazságtalan. Éppen ezért mi azt szeretnénk,

ha az átlagfogyasztásig kapnának sokkal nagyobb támogatást a magyar családok, mintsem a nagyobb fogyasztók.

Ebből következik egyébként egy harmadik kedvező hatás is, hiszen ezáltal energiatakarékosságra is ösztönözzük talán a magyar lakosságot, hiszen a nagyobb fogyasztáshoz nem kötődik nagyobb támogatás. Tehát ennek lehet egy olyan kedvező hatása is, ami azt jelenti, hogy nem fogyasztanak többet az emberek ebből az energiaforrásból, tehát energiatakarékosabban élnek a mindennapjaikat.

Éppen ezért arra kérjük a parlamentet, fontolja meg a kormányzó többség azt, hogy mégiscsak támogatásra méltónak ítéli ezt a javaslatot, hiszen korábban, a 2014-es kampányban végig azzal kampányoltak, hogy rezsicsökkentés, rezsicsökkentés, rezsicsökkentés. Hát, akkor itt a lehetőség, hogy lépünk még egyet, egy merészet vagy még egy nagyobb, és adjunk nagyobb engedményt azoknak a magyar családoknak, akik amúgy is nehezebb körülmények között élnek, hiszen a mi javaslatunk azoknak szól, azokért szól, akik kevesebb fizetésből, rosszabb egzisztenciális helyzetből kell hogy éljék az életüket.

(18.30)

Ráadásul számtalan olyan döntést hoztak az elmúlt időszakban, amely ezeket a családokat hatványozottan negatívan érinti, tehát itt lenne az ideje, hogy visszaadjunk valamit ebből, visszaadjanak önök is ebből valamit. Tehát korlátozzuk, csökkentjük a magyar rezsirákat, még inkább, mint ahogy ez a jelenlegi szabályozásban van, adjunk többet vissza a magyar családoknak, mégpedig igazságosabban. Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Mesterházy Attila képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén 2 perces időkeretben ismertetheti álláspontját. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hadd kezdjem egy coming outtal: engem mérhetetlenül irritál az, amikor nem a magyar bérek rendezésének kérdéséről beszélt Magyarország Kormánya, és a magyar béreket tudatosan alacsonyan tartotta, viszont eközben azzal hirdette magát, hogy ők csökkentik a rezsit. Tehát egy kicsit kádári utóérzete volt az egésznek, miszerint a drága gondoskodó állam beavatkozik, és majd eléri, hogy a rezsid egy kicsit kevesebb legyen; igaz, hogy a munkabérek közben nem lett sokkal több.

A helyzet ezzel szemben az, hogy bár a kormány hirdette magát mindezzel, az egész Európai Uniót megvizsgálva az utóbbi évtized tekintetében azt lát-

juk, hogy Magyarországon változtak a legkedvezőtlenebbül a földgáztarifák, de az áramárak is lényegesen kisebb mértékben csökkentek, mint ahogy az uniós átlag tekintetében az kimutatható volt. Tehát a kormányzati retorikával szemben látszik a magyar rögválóság, miszerint a világpiacon árcsökkenése sokkal gyorsabb volt, mint ami ide begyűrűzött, tehát a magyar lakosság a csökkentés ellenére is indokolatlanul sokat fizet az energiahordozókért.

Azt, hogy vitatkozunk minderről, abszolút legitim alapnak kell hogy tekintsük, tehát a Jobbik mindenképp támogatni fogja azt, hogy ez a javaslat legalább érdemi vitára kerülhessen. Azt is el szeretném mondani, hogy a szóban forgó javaslatról való vitát a kormányzat sem spórolhatja meg. Minden bizonnyal meg fogja próbálni mindezt, de nem tehetné meg, hiszen a vége a jelenlegi folyamatábrának, a rossz ellátórendszer fenntartásának az lesz, hogy az állami beavatkozás minél mélyebb és mélyebb kell hogy legyen az energiaszektorban. Ha pedig ez megtörténik, végső soron a későbbi fejlesztések árát nem a piaci szereplők, hanem a magyar adófizetők fogják finanszírozni, ami, úgy gondolom, nem feltétlenül egészséges piacgazdasági viszonyokra vall.

Éppen ezért a fentiek okán a Jobbik mindenképp vitára alkalmasnak tartja ezt a javaslatot. Természetesen, ha abba a szakaszba jut, akkor a saját jobbitó módosító javaslataival legalábbis vitára méltónak tartja azt a csomagot, ami előttünk fekszik. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Keresztes László Lóránt, LMP.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a lehetőséget, tisztelt elnök úr. Az LMP frakciójának is az a véleménye, hogy ez a javaslat mindenképp érdemes arra, hogy napirendre vegyük, és érdemes arra, hogy vitát folytassunk róla.

Egy olyan problémakörrel beszélünk, egy olyan problémakört érint, az energiapolitikát, amely, ez jól tudható mindannyiunk számára, egy nagyon komoly válságnak néz elébe, tehát mindenképp ennek a válságnak az elébe kell menni, és indokolt ezeket a vitákat lefolytatni. Ugyanakkor teljesen világos, hogy alapvetően szociális szempontok kerülnek elő ebben a javaslatban, ezek természetesen nagyon fontosak, bár utalt rá Z. Kárpát Dániel képviselő úr is, hogy ezeket a problémákat alapvetően nem ezzel a kérdéssel vagy nem ilyen módon kell megoldani, hanem alapvetően odáig kéne eljutni, hogy a magyar bérek magasabbak legyenek, tehát a munkavállalók a tisztességes elvágott munkájuk után megfelelő béreket kapjanak. És nyilván zöldségtartóként rendkívül fontosnak tartjuk, hogy olyan javaslatok kerüljenek az Országgyűlés elé, és főleg olyan javaslatokat fogadjon el az Országgyűlés, amelyek megfelelnek a fenntarthatóság szempontjainak is.

Tehát, és örülök, hogy utalt erre Mesterházy Attila mint előterjesztő, semmiképpen nem tudunk támogatni olyan javaslatot, ami nagyobb fogyasztásra, többletfogyasztásra ösztönöz. Tehát mindenképpen azt gondolom, hogy ezekről a kérdésekről fontos vitát folytatni, az LMP frakciója a tárgysorozatba vételt támogatni fogja, és én nagyon bízom benne, hogy ha ez úgy alakul, hogy tudunk erről érdemi vitát folytatni, akkor meg tudjuk tenni azokat a módosítókat is, és erre az előterjesztők is nyitottak lesznek, amelyek mind a szociális szempontoknak, mind a fenntarthatóság szempontjainak megfelelően alkalmassá teszik ezt a javaslatot arra, hogy végül az Országgyűlés el tudja fogadni. Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem Mesterházy Attila képviselő urat, előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Én csak szeretném kifejezni a köszönetemet a támogató véleményekért. Én abban bízom, hogy a Jobbik a vita után majd támogatja ezt a javaslatot, de ha ez adott esetben törvényformát öltethet, akkor módosító indítványokkal lehet ezt tökéletesíteni. Az már egy siker volna, ha erről lehetne egy őszinte vitát szervezni a parlamentben, aminek a végén akár még egy úgymond nemzeti konszenzusra is lehetne jutni a magyar családok érdekében. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **„Az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonsága hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvénymódosításokról”** című, T/7193. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság elutasította.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót az előterjesztő nevében Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak, ötperces időkeretben.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Én úgy gondolom, jól ismert mindannyiunk számára ez a törvényjavaslat, jól ismert ez a problémakör és az a gyalázatos mulasztás, ami a rendszerváltás óta fennáll. Azt is mondhatjuk egyébként, ha már a rendszerváltást említjük, hogy tulajdonképpen addig, amíg ez a kérdés nincs megfelelően, megnyugtatóan rendezve, addig a rendszerváltást nem is tekinthetjük befejezettnek, tehát addig semmiképpen nem mondhatjuk azt, hogy lezárult a rendszerváltás.

Nyugodtan mondhatjuk most már az elmúlt évek vitái vagy a vitákkal kapcsolatos próbálkozások kapcsán, hogy ez egyben a Fidesz-KDNP egyik legnagyobb szégyene is, ami itt történik, az, hogy ezt a javaslatot immár huszadik alkalommal nyújtotta be az LMP frakciója, illetve huszadik alkalommal tettünk kísérletet arra, hogy ez tárgysorozatba kerüljön, és érdemben a plenáris ülésen, illetve bizottsági szinten vitát tudjunk folytatni róla. Ez azt is jelenti, hogy a magát egykor antikommunistaként meghatározó Fidesz-KDNP-szövetség eddig 19 alkalommal érdemi vita nélkül vagy saját alternatív javaslatok nélkül utasította el egyáltalán ennek a kérdésnek még az érdemi megvitatását is. Tehát elmondhatjuk, hogy önök már megtagadtak mindent, tisztelt képviselőtársaim, amit egykor képviseltek, mindent elfelejtettek, amit soha nem szabadott volna elfelejteni, és mindenkinek megbocsátottak, akinek soha nem lehetett volna megbocsátani.

Nyilván legyünk igazságosak: a rendszerváltás óta regnáló valamennyi kormányt, valamennyi kormányzó többséget terheli a felelősség, de én úgy gondolom, az önök felelőssége hatványozottan nagyobb, tekintettel arra, hogy önök mindig antikommunistaként határozták meg magukat, és a retorikájukból mindig az következett, hogy egy ilyen javaslatot támogatniuk kellett volna, egy ilyen javaslattal önöknek kellett volna előhozakodni, és erre elég világos ígéretet is tettek. 2009-ben, emlékezhetnek még, Deutsch Tamás EP-képviselő nagyon világosan megfogalmazta, hogy a polgári kormány első feladatai között lesz az állambiztonsági múlt feltárása, az ügynökök nyilvánosságra hozatala. Majd 2010-ben konkrétan meg is fogalmaztak egy másfél éves vállalást, ami szintén erre vonatkozott, majd ezt nem teljesítették. Ezt követően Schiffer András, az LMP frakcióvezetője nyújtott be egy erre vonatkozó javaslatot. Ezt utána jó néhányszor megismételte a képviselő úr, majd ezt követően mindenki, aki őt követte ezen a pozíción az LMP-ben, és így már ez az alkalom, mondhatjuk úgy, hogy jubileumi, huszadik alkalom, hogy megpróbálkozunk azzal, hogy egyáltalán erről a kérdéstről vitát lehessen folytatni.

Ismétlem, önök egyetlen egy alkalommal sem próbálkoztak azzal, hogy saját javaslatot benyújtsanak; igazából látszattmegoldásokat terjesztettek elő, és ezzel próbálták ezt a kérdést a szőnyeg alá söpörni, nyilvánvalóan azért, mert azok, akik érintettek, már beépítettek az önök soraiba, így alapvetően önöknek a legfontosabb, hogy ezt a múltat takargassák, takargassák azokat a személyeket, akik érintettek voltak az állambiztonság rendszerének, elnyomó gépezetének a fenntartásában.

És hogy miről is szól ez a javaslat? Annak ellenére mondom el én ezt néhány szóban, hogy nyilván önök ezt olvasták, és az elmúlt években már nagyon sokszor szembesülhettek vele. Nyilván a legfontosabb eleme ennek a javaslattal az állambiztonsági múlt feltárása, az aktanyilvánosság biztosítása, természetesen kiegészítve a folyamatos internetes publikációval.

A javaslat biztosítaná a tudományos kutatás lehetőségét. Nagyon-nagyon fontos, hogy ez a javaslat kötelezné a Nemzeti Emlékezet Bizottságát, hogy a rendszerváltás óta közhatalmi funkciót betöltöttekről készítsen egy nagyon részletes elemzést, és mutassa be, hogy azok, akik eddig valamiféle közhatalmi funkciót láttak el, érintettek voltak-e adott esetben, és ha érintettek voltak, milyen pozíciót láttak el, és milyen kormányok, milyen rezsimek alatt a rendszerváltás óta.

(18.40)

S mondhatjuk, hogy a legfontosabb eleme - amely szintén egy nagyon komoly mulasztásnak a megoldása lenne - az, hogy a javaslat indítványozza, hogy azok, akik érintettek voltak az állambiztonsági elnyomó gépezetek fenntartásában, azok irányításában, kizárásra kerüljenek ezekből a bizonyos közhatalmi funkciókból. Nyilván a legfontosabb az, hogy miniszterelnök, miniszter, államtitkár, helyettes államtitkár, országgyűlési képviselő, polgármester - és még sorolhatnám - a javaslat értelmében nem lehetne az, akinek köze volt az elnyomó rezsim ilyen módon történő fenntartásához.

Nyilván illúzióink nincsenek, alig van néhány fideszes vagy KDNP-s képviselő az Országgyűlésben, és láthatóan a telefonjukkal vannak sokkal inkább elfoglalva, mint hogy érdemben, mondjuk, megnyomnák a gombot, és megpróbálnának legalább vitatkozni ezzel a javaslattal. Én nem is azt kérem önöktől, hogy értsenek ezzel egyet így, ahogy van ez a javaslat; én azt kérem önöktől, hogy legyenek bátrak, holnap a szavazatukkal támogassák, hogy erről a javaslatról elindulhasson egy vita. Én csak azt ígérhetem, hogy mi - és én azt gondolom, hogy az ellenzéki képviselőtársaim - aktívan és a kellő alázattal fogunk részt venni ebben a vitában, és nyitottak leszünk minden, valóban jobbító javaslatra.

Én azt gondolom, hogy ez a huszadik alkalom is talán megadhatja a lehetőséget arra, hogy végre egy kicsit megmozduljon az állóvíz a problémakör kapcsán, elinduljon egy érdemi vita, és egy olyan javaslat kerülhessen az Országgyűlés elé, amely ezt a döbbenetes és egészen gyalázatos mulasztást végre rendezi. Én azt gondolom, hogy a kommunista diktatúra áldozatainak az emléke mindenképpen megér annyit, és fontos is őmiattuk, a tisztelet miatt ezt a javaslatot el kell fogadni, napirendre kell venni, és rendezni kell ezt a nagyon-nagyon komoly, rendszerváltás óta fennálló problémát. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő kettő-kettő perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Elsőként megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Az LMP huszadszorra nyújtotta be ezt a törvényjavaslatot, és a Jobbik Magyarországért Mozgalom huszadszorra fogja támogatni ebben a törekvésében. *(Csárdi Antal tapsol.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Elég furcsa az, hogy önök pedig huszadszorra valószínűleg le fogják szavazni ezt a törvényjavaslatot, huszadszorra fogják le szavazni azt, hogy önök az áldozatok oldalára álljanak. *(Z. Kárpát Dániel: Így van!)* Huszadszorra nem fognak az áldozatok oldalára állni, amikor többször megígérték, hogy végre Magyarországon leszámolunk azzal a múlttal és feltárjuk azt a múltat, amely múlt nagyon-nagyon sok kárt okozott ennek az országnak.

Föltehetném a kérdést, hogy önök szerint - de úgysem figyelnek rá, hiszen majd a frakciófegyelemnek megfelelően csak bementék önöknek, hogy ezt le kell szavazni, és önök le fogják szavazni; de föltehetnék magukban a kérdést: van-e joga megtudni annak az áldozatnak, akinek tönkretették az életét, akinek tönkretették a családját, akiről folyamatosan adatokat szolgáltatnak, akiket börtönbe zártak, vagy esetleg a gyermekei nem tanulhattak felsőoktatási intézményben, van-e joga megtudni, hogy ki volt az az ember, aki tönkretette az életét? S azt mondom, hogy van, és önöknek is ezt kellene mondani, ha komolyan gondolnák azt, hogy a pártállami múlttal le kell számolni.

S föltehetnék a kérdést, hogy vajon akkor miért nem támogatják ezt a törvényjavaslatot. Erre viszont nagyon egyszerű a válasz. Azért nem támogatják, mert a legtöbb érintett az önök soraiban van. Ha nyilvánosságra kerülnének az ügynökakták, a legtöbb volt kommunista vezető, a legtöbb volt pártállamot kiszolgáló ember az önök soraiban lenne megtalálható. De ezt csak halogathatják. Ígérem önöknek, hogy eljön az az idő ebben az országban, amikor nyilvánosságra fogjuk hozni az ügynökaktákat, amikor le fognak bukni azok az emberek, akik az önök soraiban bújnak meg hosszú évek óta. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Csárdi Antal képviselő urat illeti a szó, kettő percben.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Huszadszorra nyújtjuk be ezt a javaslatot, és önök huszadszorra szavazzák le. Én azt gondolom, hogy most beszélhetnék áldozatokról, beszélhetnék bűnösökről, de nem teszem. Nem teszem, mert inkább arról szeretnék beszélni, hogy az önök politikája tökéletes folytatása a Magyar Szocialista Párt munkájának. Igaz, igaz, az eszközök modernizálódtak, most már megjelenik a gazdaság, most már megjelennek modernebb eszközök a megfigyelésre, de gyakorlatilag semmi nem változott. Mára egyértelműen kiderült mindannyiunk számára, hogy önöknek semmi bajuk nem volt a szocialista múlttal; önöknek egy bajuk volt vele, hogy nem önök ültek hatalmon. És ez tökéletesen indokolja azt, amit most látunk, amit láttunk az

elmúlt években, hogy önök húsz alkalommal is leszavazták, hogy ez a javaslat a tisztelt Ház elé kerüljön.

De ez nincs ok nélkül, és értjük, hogy miért. Kövér László MSZMP-tag, Járai Zsigmond MSZMP-tag, Matolcsy György MSZMP-tag, Martonyi János MSZMP-tag, Schmitt Pál MSZMP-tag, Hoffmann Rózsa MSZMP-tag, Pintér Sándor MSZMP-tag, Mikola István MSZMP-tag, Fónagy János MSZMP-tag, Turikovács Béla MSZMP-tag és Harrach Péter is MSZMP-tag volt. Ha valaki esetleg nem értené még most sem, akkor most remélem, sikerült megvilágítanom, hogy miért van az, hogy maguk ezt soha nem támogatták.

Egy dologgal, egy mondattal tudom zárni ezt a rövid hozzászólást: önök a Magyar Kommunista Párt, a Magyar Szocialista Munkáspárt tökéletes ideológiai és szellemi örökösei. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Mesterházy Attila képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Előkerestem egy 2005. március 1-jei beszédemet, amikor egy hasonló törvényről volt vita a magyar Országgyűlésben. Én 2005. március 1-jén mondtam el ezt a hozzászólásomat, és abban a hozzászólásomban is amellet érveltem, hogy én támogatom a teljes nyilvánosságot ezzel a kérdéssel kapcsolatban. Ez az álláspontom azóta sem változott. Volt róla szó, hogy hússzor adták be, én majdnem hússzor szoltam hozzá, és hússzor támogattam ezt a kezdeményezést, most is szeretném kifejezni azt, hogy én támogatom ezt a kezdeményezést.

Valószínűleg egy ilyen kezdeményezésnek 1990-ben lett volna meg a történelmi helye, és akkor lehetett volna egy olyan határvonalat húzni, ami valószínűleg a társadalmi igazságosságnak, a történelmiségnek és sok minden más feltételrendszernek is megfelelt volna. Ettől függetlenül jobb későn, mint soha, én is annak a pártján vagyok, hogy egyszer s mindenkorra le kellene zárunk a történelmünknek ezt a fejezetét, és ezt a lezárást nem lehet szerintem sem más-hogy elérni, igazságosabb módon elérni, mint a teljes nyilvánosság erejével.

Hogy milyen szankciók járjanak ezért, vagy hogyan, azon lehet vitatkozni, hogy majdnem 30 év távlatából mi a helyes magatartás, hogy milyen lusztrációs törvényt kell ehhez hozni, de az, hogy lehessen erről beszélni, hogy legyen egyfajta nyilvánossága ennek a kérdésnek, az egészen biztosan nélkülözhetetlen, hogy ne lehessen szemezgetni adott esetben azok közül, akik éppen politikailag valaki számára kedvezőek, és ezáltal támadást intézhessenek egy-egy politikai ügy kapcsán.

Én azt mondanám, hogy ettől függetlenül szeretném azt jelezni, hogy ez a kérdés valószínűleg nem olyan egyszerű sem szakmai, sem más szempontból, mégis, ahogy mi is nekifutottunk már egyszer *(Az el-*

nök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteletét.), nekünk sem sikerült, ettől függetlenül érdemes még egyszer nekifogni, és valóban lezárni a múltunknak ezt a szeletét a teljes nyilvánossággal. Elnök úr, köszönöm a türelmét. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Bósz Anett képviselő asszonynak.

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy felelevenítsem önöknek azt, ami a két Németország újraegyesülésekor történt, amikor is a keletnémetek megtudhatták azt azonnal, hogy ki mikor és mit jelentett róluk. Erre baráti társaságok, családok, helyi közösségek mentek rá. De ez egy rendszerváltás utáni tiszta lap ára. Ezt egyetlen társadalom sem spórolhatja meg. A világ szegylene az, hogy mintha itt a magyar parlamentben sokak azt várnák, hogy mikor temetjük el az utolsó volt ügynököt is, és mikor temetjük el vele azt a problémát, amit ez a társadalom egyelőre nem oldott meg, azt, hogy tiszta lapot nyithassunk, és végre azt mondassuk, hogy ez a múlt, ezt lezárjuk. De ahhoz először a régi sebeket kell lezárni. Úgy nem megy, hogy elrejtjük őket, de meggyógyítani nem tudjuk. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót az előterjesztőnek, frakcióvezető úrnak, aki nyilván válaszolni kíván.

(18.50)

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a lehetőséget, tisztelt elnök úr, és köszönöm szépen ellenzéki képviselőtársaimnak a támogató szavakat és a hozzászólásokat.

A rövid vita során nézgettem itt a Fiala Demokraták Szövetsége-Kereszténydemokrata Néppárt néhány jelen lévő képviselőjét, hogy mivel foglalkoznak, és szemlesütve vagy telefont nyomkodnak, vagy jegyzetkebe vagy laptopba mélyülnek. Nem tudom, hogy még mi járhat a fejükben, mire gondolhatnak, csak bízom abban, hogy esetleg néhányukban még a szegyen érzete legalább megjelenik, amikor egy ilyen vita kerül az Országgyűlés elé, és igazából még hozzá sem szólnak, és így fognak holnap valószínűleg nemet nyomni.

Egyetértek azzal, hogy valóban 1990-ben kellett volna ezt a kérdést megoldani, ugyanakkor annak is örülök, hogy az ellenzéki frakciók részéről abban konszenzus van, hogy addig ezt a kérdést nem lehet elengedni, addig a rendszerváltás nem fejeződhet be, amíg ez megnyugtatóan nem lesz kezelve. Eddig húsz alkalommal terjesztettük az Országgyűlés elé ezt a javaslatot, és minden szimbolikus ünnep, esemény, megemlékezés alkalmával ezt a továbbiakban is meg fog-

juk tenni. Nagyon bízom benne, hogy minél hamarabb el fog jönni az az idő, amire Szilágyi képviselőtársam is utalt, hogy lesz majd ebben az Országgyűlésben egy olyan többség, ami ezt a mulasztást helyre fogja tenni; meg fogja adni a lehetőséget az állambiztonsági múlt feltárására, és akkor, azt hiszem, végre szembe tud nézni a magyar társadalom azzal, hogy micsoda álnok rendszer épült itt a rendszerváltás óta; és az, amit önök egy nemzeti, konzervatív, antikommunista rendszerként fölépítettek, az gyakorlatilag rohad belülről.

Megköszönöm ismét képviselőtársaimnak a támogatást, és bízom benne - illúzióim nincsenek, de bízom benne -, hogy ismét lesz jó néhány kormánypárti képviselő az elmúlt évekhez hasonlóan, akik kélik bátrak lesznek ahhoz, hogy szembemennek a frakciójuk döntésével, a frakciójuk diktátumával, és igennel fognak szavazni a tárgysorozatba vételre. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps az ellenzéki pártok pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **az Európai Határregisztrációs Rendszerrel, valamint az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszerrel összefüggő egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/7692. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irrományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint elnök úr már felvezetőjében említette, tájékoztatni szeretném önöket, és ezt a hosszú rendeletmódosítás-címet is mindjárt föl fogom olvasni. A Törvényalkotási bizottság 2019. november 14-i ülésén megtárgyalta az európai határregisztrációs rendszerrel, valamint az európai utasinformációs és engedélyezési rendszerrel összefüggő egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló T/7692. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házsabály 46. §-a alapján 33 igen szavazattal, nem szavazattal és tartózkodás nélkül, egyhangúlag elfogadta.

A törvényjavaslat, mint az előterjesztés címe is mutatja, alapvetően két témakört ölel föl. Az egyik, az első ezek közül az adatok rögzítésére szolgáló határregisztrációs rendszer, ennek a bizonyos EES-nek a bevezetése, az ennek alkalmazásához szükséges hazai törvényi környezet megteremtése.

Ez a célkitűzés rengeteg olyan európai uniós törvényt, szabályozást érint, amelyeket a magyar jogrendszerbe kell illeszteni. Csak felsorolászerűen: az EU-s rendeletek közül a 2016/399-est, ami a határregisztrációs rendszert érinti, aztán a 2017/2225. számú európai parlamenti és tanácsi rendeletet, aztán az 1077/2011-est, a 767/2008-ast, tehát rengeteg olyan, a hazai jogrendbe beillesztendő európai uniós szabályt, amelyeket a törvényjavaslat keretében alkalmassá teszünk a magyar jogrendben való alkalmazásra.

A törvényjavaslat másik célja az európai utasinformációs és engedélyezési rendszer - ETIAS rövidítve - létrehozásáról szóló rendelkezéscsomag. Ez esetben szintén az a cél, hogy az ennek végrehajtásához szükséges hazai jogszabályokat be tudjuk vezetni, tehát alkalmazni lehessen ezt az uniós csomagrendszert. Ennek a háttérben szintén számos, jelenleg hatályos és átveendő európai uniós rendelet van, így az 1077., az 515., ami még 2014-es keltezésű, a 2016-os 399. rendelet és a 2017-es 2226. számú rendelet, valamint egy parlamenti és tanácsi rendelet, a 2018/1240-es.

A joganyag, amit adaptálni kell, tehát igen nagy, igen terjedelmes. Valószínűleg ezzel szoros összefüggésben a Törvényalkotási bizottság ülésén nem került sor külön vitára. Nem került sor külön vitára, és ebből már következik az is, hogy a frakciók kivétel nélkül támogatták ezt a törvényjavaslatot. Támogatták nemcsak a bizottságban már az általános vitában, és az ezt követő összegző módosító javaslatot is egyhangú támogatás övezte.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottakra figyelemmel megállapíthatjuk, és azt hiszem, konszenzussal, hogy számos pozitív változást magában foglaló törvényjavaslatról van szó, és ennek megfelelően, ezzel összhangban tisztelettel kérem minden frakció támogatását a törvényjavaslat elfogadásához. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy az előterjesztő nevében kíván-e szólni államtitkár úr. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót. Képviselői felszólalásokat várok a képernyőn. Jelentkezőt nem látok, ezek szerint kétperces sincsen. A fennmaradt időkeretekben nem kívánnak hozzászólni.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, kívánja-e elmondani a véleményét. *(Jelzésre:)* Tessék!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat elfogadásával eleget teszünk európai uniós tagságunkból eredő kötelezettségeinknek, és a magyar szabályozás a törvényjavaslat elfogadása esetében teljes mértékben megfelel az uniós szabályozásnak. Egyúttal növeli a magyar emberek biztonságát, és a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni fellépés egyik fontos eszköze is.

Köszönöm szépen, hogy az általános vitában, illetve a TAB keretein belül a javaslatot a frakciók támogatták. Köszönjük a támogatást. Arra kérem a tisztelt frakciókat, tisztelt képviselőtársaimat, hogy a szavazásnál is támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnap ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló 2017. évi C. törvény végrehajtásáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/7556. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzeti és uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Költségvetési bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor, 60 perces időkeretben.

Elsőként megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, jegyző úrnak, a bizottság előadójának.

(19.00)

DR. SZŰCS LAJOS, a Költségvetési bizottság előadója: Nagyon köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! A Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló 2017. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/7556. számú törvényjavaslatról beszélünk, amely a 2018. évi központi költségvetés zárszámadásának törvényjavaslata. Ennek a törvényjavaslatnak az általános vitája október 24-én lezajlott. Ahogy a költségvetésről szóló törvényjavaslatot, úgy a zárszámadásról szóló törvényjavaslatot is a Költségvetési bizottságon kívül a parlament valamennyi állandó bizottsága és a Magyarországi nemzetiségek bizottsága is megtárgyalta, és lefolytatta a részletes vitát. Az elmúlt napokban ezen kötelezettségének valamennyi bizottság eleget tett. Mint a kijelölt bizottság előadója, ezúton összegezve az ő véleményüket is ismertetni kívánom.

A tárgyaló bizottságok mindegyike megállapította, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, tehát a törvényjavaslat megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, és illeszkedik a jogrendszer egységébe, megfelel a nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek.

Azt szeretném önöknek mondani, hogy amelyik bizottság nem írt külön véleményt, ott azzal fogom jelezni, hogy a bizottság nem írt külön véleményt, és a határozati házsabályi követelményeket ő is elfogadta.

Először a Költségvetési bizottság véleményét olvasom önöknek. 2018-ban Magyarország nemzeti összterméke 5,1 százalékkal bővült, ami messze meghaladta az előzetesen előrejelzett 4,3 százalékos bővülést. Ennek az egyik oka a 2016. év végi béremelési és adócsökkentési megállapodás, amelynek értelmében jelentősen nőtt a minimálbér és a garantált bérminimum is. A háztartások anyagi helyzete érzékelhetően javult, amit a fogyasztás 4,9 százalékos bővülése is jól mutat. A nemzetiössztermék-növekedés második pillére a beruházások voltak, a nemzetgazdasági beruházások összesen 17,1 százalékkal nőttek, ami jelentősen meghaladta az előzetesen becsült 12,9 százalékos mértéket.

A gazdaság teljesítménye a munkaerőpiacon is érzékelteti hatását, 2018-ban a foglalkoztatottak száma jelentősen, mintegy 1,1 százalékkal tovább bővült. A foglalkoztatottak száma a versenyszférában 2 százalékkal növekedett, ami a közsférában mintegy 3 százalékos csökkenést jelentett. Elmondhatjuk, hogy ma már négy és fél millió fő dolgozik és adózik Magyarországon, ez 69,2 százalékos foglalkoztatási rátát mutat. Az előző esztendőben az árak átlagosan 2,8 százalékkal növekedtek, 2018-ban így az infláció mértéke alacsonyabb volt a tervezett 3 százalékosnál. Az emelkedés hátterében elsősorban az élelmiszerek árának drágulása állt.

A bruttó államadósság nemzeti össztermékhez viszonyított aránya a 2018. év végére 70,2 százalékra süllyedt, ez az arány 2011-ben még 80 százalék feletti volt. A magyar államadósság-kezelés fő stratégiai célja továbbra is az adósságráta csökkentése, a lakossági állampapírok állományának növelésével, illetve a devizaadósság arányának mérséklésével párhuzamosan. A devizaarány tekintetében még komolyabb átörést sikerült elérni, a 2011. év végi 52 százalékról 23 százalékra, és ezeknek a külföldiek kezében lévő aránya pedig 65 százalékról 36 százalékra esett.

A költségvetési hiány mértéke 2018-ban a nemzeti össztermékhez képest mindösszesen 2,3 százalék volt. A fiskális politikát illetően megállapíthatjuk, hogy 2018-ban is voltak a bevételi és kiadási oldalt egyaránt jelentős mértékben befolyásoló változások, de ezek nem rontották a központi költségvetés hiányát. A költségvetés bevételei az előirányzathoz képest nagyobb összegben teljesültek. A legtöbb adó nem, például a társasági adó, a személyi jövedelemadó, az áfa, a jövedéki adó, a pénzügyi tranzakciós illeték tekintetében növekedés volt megfigyelhető.

A Külügyi bizottság véleménye. A Külgazdasági és Külügyminisztérium 2018. évi költségvetésének kiadási főösszege jelentősen meghaladta a korábbi éveket. Ennek a növekedésnek a hátterében elsősorban a külképviseleteken lévő személyi juttatására fordítható összeg, a beruházásösztönzési célelőirányzat, a kötött segélyhitelezés, valamint a külgazdasági fejlesztési célelőirányzat dinamikus bővülése állt.

A beruházás ösztönzése területén 4,3 milliárd euró befektetéssel mintegy 17 ezer új munkahely jött létre. Kiemelkedő jelentőségű a BMW beruházási

döntése, de a járműipar mellett az üzleti szolgáltató és az elektronikai szektor is jelentős eredményeket ért el. Az export 4,2 százalékos növekedése szintén a minisztérium külgazdasági tevékenységének sikerét dicséri.

A minisztérium sikeresen látta el klasszikus diplomáciai feladatait is, így például a visegrádi csoport elnökségi koordinációját: öt külképviseletet nyitott meg és további három megnyitását készítette elő. A tárca költségvetésének továbbra is meghatározó sarokköve a környező országokban élő, határon túli magyar kisebbségek támogatása. A külhoni nemzetrészek megmaradását szolgáló gazdaságfejlesztési programok keretében a minisztérium a Vajdaságban 10,6 milliárd forint, a Felvidéken 5,1 milliárd, Kárpátalján 4,1 milliárd forint értékben nyújtott támogatást.

A Fenntartható fejlődés bizottságának véleménye. A magyar gazdaságban 2013-ban megkezdődött az elmozdulás egy egészségesebb és kiegyensúlyozottabb növekedési szerkezet irányába. A nemzeti-össztermék-adatok is egy stabil szerkezetről tanúskodnak. A 2018. évi költségvetési törvény a központi alrendszer fejlesztési kiadásait, a hazai felhalmozási és uniós fejlesztési kiadásait együttesen 4217 milliárd forintban állapította meg. Az elmúlt év során hazai forrásból folytatódott a „Modern városok” program, amely nemcsak a megyeszékhelyeket, hanem azok térségeit is szolgálja. Tovább folytatódott a közúthálózat fejlesztése és korszerűsítése. A családtámogatási program a nemzet demográfiai helyzetének megerősítését, míg a „Magyar falu” program a vidéken élők alapvető szolgáltatásokhoz történő hozzáférést segítette.

A Gazdasági bizottság véleménye. A 2018-ban elért gazdasági eredményeinket az is jól tükrözi, hogy a nemzetközi hitelminősítő ügynökségek is egy kategóriával feljebb, BBB osztályba sorolták hazánk minősítését. A kormányzati intézkedések tartós növekedési pályára helyezték a magyar gazdaságot, amit jól mutat, hogy 2018 utolsó negyedévében a nemzeti össztermék bővülése éves alapon az egymást követő hatodik negyedévben is meghaladta a 4 százalékot, és 2018-ban az EU-n belül Magyarországon volt a harmadik leggyorsabb növekedés, amely szilárd makrofundamentumokon alapul, miközben az egyensúlyi folyamatok is kedvező képet mutatnak. Magyarország sérülékenysége az elmúlt években jelentősen mérséklődött.

A Nemzetbiztonsági és Honvédelmi bizottság is megtárgyalta, és azt a határozati házsabályi rendelkezéseknek megfelelőnek ítélte.

A Népjóléti bizottság véleménye. Az ifjúságügy területén az ágazat kiemelt figyelemet fordított az Erzsébet-program keretében megvalósult gyermek- és ifjúsági táboroztatásra, továbbá hangsúlyosan kezelte a diszkriminációellenes programok megvalósítását.

A nyugdíjügyet tekintve a Nyugdíjbiztosítási Alap 2018. évi költségvetésének teljesítése során megvalósultak a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer

alapvető célkitűzései: a nyugellátások értékállósága, valamint a nyugdíjrendszer stabilitásának, fenntarthatóságának megőrzése.

(19.10)

Fontos megjegyezni, hogy a 2018. évben a Nyugdíjbiztosítási Alap költségvetése 0,3 milliárd forint többletet mutatott. Az inflációs céloknak megfelelő 2018. januári nyugdíjmelés 3 százalékos volt, amely 94,1 milliárd forintos éves kiadási hatással járt.

2018. november hónapban nyugdíjprémium, illetőleg egyszeri juttatás kifizetésére is sor került. A Nyugdíjbiztosítási Alapot terhelő nyugdíjprémium kiadása a 2018. évre vonatkozóan 33,5 milliárd forint, az egyszeri juttatásra jogosultak részére kifizetett összeg pedig 2,4 milliárd forint volt.

A Kulturális bizottság, a Magyarországi nemzeti-ségei bizottsága, valamint az Igazságügyi bizottság is megállapította a törvényjavaslat határozati házsabály-szerűségét.

A Mezőgazdasági bizottság véleménye. A 2018-as esztendőben is emelkedett a kibocsátás, növekedett a hozzáadott érték, javult a jövedelmezőség, bővültek a beruházások, és a nettó export magas értéket ért el, a feldolgozott termékek aránya is nőni tudott az agrárexporton belül. A mezőgazdaság kibocsátása 2018-ban a folyamatosan megfigyelhető növekedésnek köszönhetően újabb rekordszintet ért el. Az ágazat kibocsátása a 2018. évben 2720 milliárd forint, amely folyó áron 4,8 százalékos növekedés az előző évhez képest.

A zárszámadás számaiból pedig egyértelműen látható, hogy az ellenzék 2010 óta folyamatosan fenntartott víziója, amely szerint stratégiai hibás az agrárirányítás fő irányvonala, továbbra sem tud bizonyítani nyerni. Fontos megjegyezni, hogy természetéből eredően mindig vannak és lesznek is kihívások a mezőgazdaság előtt, vannak kezelendő kérdések egyes részterületeken, de úgy, ahogyan eddig ezeket kezeltük, ezután is fel vagyunk készülve a kihívások megoldására. (Z. Kárpát Dániel: Utolsó lap, Lajos?)

A Nemzeti összetartozás bizottság véleménye. 2018 a nemzetpolitikában új lendületet hozott, amelyet a 2018. évi zárszámadás adatai is visszaigazolnak. Tovább tudtuk növelni azokat a forrásokat, amelyekkel a külhoni magyar közösségeket támogatjuk. A Nemzetpolitikai Államtitkárság támogatási programjainak folytatására a Bethlen Gábor Alapban rendelkezésre álló források év közben több mint 50 milliárd forinttal növekedtek, amelynek köszönhetően a rendszerszintű programok folytatása mellett több tucat fejlesztés valósulhatott meg a Kárpát-medencében. Örömteli fejlemény, hogy a kormány döntött a programok harmadik üteméről is, így tovább folytathatók a fejlesztések.

2018 külhonban is a magyar családok éve volt. 2018. január 1-jétől az anyasági támogatás és a fiatalok életkezdési támogatása - a babakötvény - is elérhető volt a külhoni magyarok számára. A „külhoni

magyar családok éve” program keretében a védőnői hálózat mellett több magyarországi jó gyakorlat Kárpát-medencei szintű kiterjesztése történt meg. A program segítségével 1 milliárd forinttal segítettük a külföldi magyar családokat.

Az egységes Kárpát-medencei gazdasági tér tovább mégerősítése érdekében a Külgazdasági és Külügyminisztérium felügyeletével tovább folytatódott a külföldi magyar régiók gazdaságfejlesztési terveinek megvalósítása. Az anyagi és szakmai támogatás, valamint a hálózatépítés által újabb lépéseket tettünk egy versenyképesebb Kárpát-medence felé.

Az agrárterületen is nagy előrelépés született az egységes nemzet irányába: 2018-ban elindult a Kárpát-medencei Falugazdász-program, amely több mint 400 millió forinttal növelte meg a külföldi magyarság számára biztosított agrártámogatások összegét.

2018-ban a diaszpórában élő magyarok számára számos új kezdeményezés indult el. Első alkalommal került meghirdetésre az a pályázati felhívás, amely a diaszpórában működő magyar szervezetek és hétvégi magyar iskolák programjainak folyamatos működtetését biztosítja. A Rákóczi Szövetség lebonyolításában működő Diaszpóra-program keretében 2018-ban már ezer, a diaszpórában élő magyar fiatal juthatott el az anyaországba. A Kőrösi Csoma Sándor-program keretén belül a tavalyi évben egyházi ösztöndíj került kialakításra a diaszpórában tapasztalható pap- és lelkihiány orvoslására.

A 2018. évi zárszámadás bizonyítja, hogy a magyar nemzet egységét sikerült a mindennapokban is megvalósíthatóvá tennünk. Egy ország helyett egy nemzet támogatását valósítjuk meg, amely egyre több területen válik határtalanná.

A Vállalkozásfejlesztési bizottság véleménye. A 2016. év végén megkötött béremelési és adócsökkentési megállapodás mind a foglalkoztatottságot, mind pedig a vállalatok beruházási kedvét és versenyképességét is jelentősen növelte.

Érzékelhetően nőtt a minimálbér és a garantált bérminimum. Ezzel párhuzamosan pedig számottevően mérséklődtek a munkáltatói terhek. Ezen intézkedések eredményeképpen az átlagkeresetek 2018-ban 10 százalékot is meghaladó mértékben növekedtek a megelőző évhez képest. A reálbérek érzékelhető növekedése tudta elősegíteni a belső kereslet élénkülését, amelynek köszönhetően a háztartások fogyasztási kiadása 4,9 százalékkal nőtt. Az Európai ügyek bizottsága is megállapította a törvényi szabályszerűséget.

Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Urak! Kedves Képviselőtársaim! Az elhangzott összegző vélemények alapján és a zárszámadásitörvény-javaslatot áttanulmányozva megállapíthatjuk, hogy a 2018-as költségvetés elősegítette a családok boldogulását, több embernek volt munkája, és a bérek is érezhetően nőttek. Mindezen társadalompolitikai célokat úgy sikerült elérni, hogy a költségvetés stabilitása nem forgott veszélyben.

És amit már a bizottsági ülésen is elmondtunk: jó szokásához híven a kormány továbbra sem rejtette

salátatörvénybe mindenféle régi hagyományoknak, szocialista hagyománynak megfelelően a zárszámadásba bizonyos tételek elvárását. Egyedül egy ilyen módosításra került sor a zárszámadáson belül, amelyik az egyházi iskolák támogatását rendezte el.

Úgyhogy én szeretném megköszönni a miniszteriumnak ezt a munkát, amit a költségvetés zárszámadásával kapcsolatban végeztek. Kérem, államtitkár úr, adja át a kollégáinak a nagyrabecsülésünket. Tisztelt képviselőtársaimat pedig arra kérem, hogy az összegző javaslatok meghallgatása után támogassák a zárszámadásitörvény-javaslatot. Köszönöm a szót, elnök úr. (Z. Kárpát Dániel: *Úgy van!* - *Taps a kormánypártok és a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Szűcs Lajos képviselő úr, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A kisebbségi vélemények ismertetésére mindösszesen 30 perc áll a rendelkezésükre. Elsőként megadom a szót Varju László képviselő úrnak.

VARJU LÁSZLÓ, a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Most a kisebbségi vélemények kerülnek sorra, hogy lényegében a bizottságban és a bizottságokban azokkal a szép szavakkal szemben, amit most képviselőtársam elmondott, melyek azok a kisebbségi vélemények, amelyek felhívták a figyelmet arra, hogy mennyivel lehetett volna jobban csinálni és mennyivel lehetett volna többet tenni családokért, Magyarországért, és éppen ezért az ezzel kapcsolatos vitánkat ilyen értelemben összegezni tudjuk most itt, a parlament ülésén.

Természetesen ez államtitkár úrnak már nem lesz ennyire kellemes, hiszen a kritikáknak egy jó részét természetesen ismeri, hiszen a bizottsági ülésekről származó információkból ezekről ismerettel már rendelkezhet. De továbbra is az az álláspontunk, hogy a törvényjavaslat a jogalkotás szakmai követelményeinek nem felel meg, mint ahogy a bizottsági ülésen erről már beszéltem.

Az elmúlt hónapokban a pénzügyminiszter úr - talán éppen a zárszámadási törvényben szereplő folyamatok nyomán is - egymás után ellentmondó nyilatkozatokat tett, hol arról beszélt, hogy egyébként micsoda kiváló lehetőség van, mint ahogy ezt az elmúlt percekben hallottuk, a másik időszakban pedig arról beszélt, hogy micsoda válság következik, és milyen lépéseket kell tenni.

(19.20)

Egy ilyen szituációból kiindulva elmondható tehát, hogy azt a tervezőmunkát, amely azt az eredményt hozta, hogy 2018-ban 1200 milliárd forinttal több bevételre került sor, illetve ennél magasabb kiadásra került sor, nem tekinthetjük normálisnak. A GDP 2,8 százalékat meghaladó mértékű az eltérés, amivel a kormány nem tudott előre gondolkodni.

Miközben örülhetnénk annak, hogy több a bevétel, akkor ez a megadóztatott országban több mindenre lehetőséget adott volna, mint ahogy említettem, az állampolgárok több szolgáltatásban, több juttatásban részesülhettek volna az államtól. Alábecsültek a folyamatok például a nyugdíjak tervezésénél. Jóval kisebb nyugdíjmelésre számíthattak az érintettek, majd később ezt igyekeztek pótolni különböző módon, azonban az a véleményünk, hogy a választási költségvetés keretében igyekeztek mindezt megoldani.

Ráadásul ennek az a következménye, hogy az 1200 milliárd forint elköltéséről való döntéseket kivonták az Országgyűlés hatásköréből. Emlékszünk, hogy a kormányzó többség hozott egy törvényt arra vonatkozóan, hogy a tartalékot a kormány saját hatáskörében felhasználhatja, és így napról napra, minden nap újabb és újabb költés jelenik meg. Így volt ez a megelőző évben is. A Magyar Közlönyben ezt mindenki nyomon követheti. Számos esetben a forrást másra lehetett volna felhasználni. Ilyen lehetett volna például akár az államadósság csökkentése, ami már most is 70 százalék alatt lehetne az év végi költségek elkerülése esetén.

A társadalmi egyenlőtlenség tovább mélyül, nagy állami rendszerek a működésképtelenség szélén tengődnek. Látjuk, hogy milyen döntéseket hoznak, éppen azért, hogy ezeket fenn tudják tartani, legalább látszólag, azért, mert olyan döntéseket hoz a kormány, például a Posta vagy a MÁV működéséhez semmifajta támogatás nem érkezik oly módon, hogy az érdeemben tudná segíteni a működést. A kormány nem tartja, nem tartotta fontosnak az egészségügyet és az oktatást, ez a döntési mechanizmusból is jól látszik.

Az állam azon modernizálását, amire éppen ebből a többletpénzből lehetősége lett volna, nem hajtották végre, így nem kell csodálkozni azon, hogy ilyen hektikus és állandóan változó környezetben az ország nagy többsége teljes bizonytalanságban érzi magát. Egyébként a pénzes támogatások helyett jogbiztonságban éreznék magukat az emberek, s ha létezne jogállam, akkor talán a népesedéspolitikai törekvéseik is sokkal előrébb lennének.

Ennek kapcsán azzal szeretném folytatni, hogy a Népjóléti bizottságban milyen kisebbségi vélemény hangzott el, egészen a konkrétumokig. A 2018. év egyik nagy átvérese a rászoruló gyermekek szünidei étkeztetése volt, amire 6,6 milliárd forintot terveztek, végül mindössze 3,3 milliárd forint jutott erre. Egy szó sincs az indoklásban arról, hogy ennek mi az oka, miközben egy jelentős, 50 százalékos alulteljesülés következett be. Sőt, az általános indoklásban azt írják, hogy „az állam a szünidei étkeztetés támogatására nagy hangsúlyt fektetett, amelyet az önkormányzatok 2016-tól látnak el kötelező feladatként”. Két lehetőség adódik: jóval kevesebben, akár feleannyian igényelték az ellátást, mint ahogy azt a kormány korábban tervezte, vagy mégsem kapott mindenki enni, aki kérte. Az biztos, hogy azok közül sokan kimaradtak, akik

elvben jogosultak lennének rá, hiszen vagy nem tudnak a lehetőségről, vagy az önkormányzat nem szervezi meg az ellátást, így nem is kérik azt. Mindezt az írásbeli kérdésekre adott létszám adatok is alátámasztják.

Jellemző a költségvetés működésének egészére, hogy közel 13 milliárd forinttal kevesebbet fordítottak a bölcsődék támogatására, mint ahogy azt elfogadták. Sőt, év közben jelentősen össze is kavarták az ehhez kapcsolódó sorokat. Ez nem arra utal, hogy ez egy családbarát kormány intézkedése lett volna. Jóval kevesebbet költöttek tehát a bölcsődékre.

A szociális támogatások egyik meghatározó eleme a nyugdíjminimum összege, ami 28 500 forint. Ez ebben az évben sem változott, ahogyan a foglalkoztatást helyettesítő támogatások összege, a 22 800 forint sem. De nem változott ebben az évben a közgyógyellátás összege és a babakötvény utalási összege sem. A rendszeres gyermekvédelmi kedvezményhez tartozó évi kétszeri támogatás összege sem változott. Az önkormányzatok helyi támogatásaihoz járó költségvetési keret nem nőtt ebben az évben sem.

Beszéljünk egy kicsit a családi támogatások közül a családi pótlékról. A gyes, a gyed és az anyasági támogatás összege ebben az évben nem változott, ezt mind-mind úgy hagyták. Így tehát az ezekből a családokat érintő lehetőségekből ők nem részesülhettek, hangsúlyozom, miközben 1200 milliárd forintos többletbevételre tettek szert, és költöttek el még annál is többet.

Hozzáteszem, hogy miközben a demográfiai számok miatt szeretnék, ha a népesedés növekedne, eközben - itt vannak a számok - az önök által elmondottak ellenére éppen hogy csökken a gyermeklétszám. Éppen ezért nem is tudják igénybe venni. Meglepő módon a csecsemőgondozási díjra, a csedre fordított kiadások is alulteljesültek 2,8 milliárd forinttal, viszont a gyermekgondozási díj, a gyed kiadásai több mint 12 milliárddal haladták meg az eredeti összeget. 2018-ban folytatódott a családi kedvezmény 2019-ben tartó növelése, és ennek megfelelően jártak el. Ebben az évben költött először többet a kormány családi adó- és járulékkedvezményre, mint családi pótlékra.

A lakástámogatásokra minden CSOK ellenére a betervezett 236 milliárd forint helyett csak 193 milliárd forint jutott. Ez még akkor is így történt 2018-ban, ha erről a reklámokban mást lehet látni.

A nyugdíjrendszer kiadásai között annak működtetési oldala nem értelmezhető úgy, ahogy az az előterjesztésben szerepel, mert nem tudható, hogy a működtetése ténylegesen mennyibe is került. Ennek egyik oka az egységes igazgatási rendszer szétverése és szakmailag, ügyvitelileg összefüggő feladatok szétosztása. Jelenleg más irányítás alatt és más igazgatási szervezetben történik a nyugdíjigények elbírálása, és más helyen a nyugdíjak folyósítása. Fontos kiemelni, hogy a Nyugdíjbiztosítási Alap fejezetében szereplő információk szerint 2018-ban a hadigondozotti ellá-

tások kiadásai 14 milliárd forint összegben teljesültek, miközben egy évvel korábban az akkori zárszámadás szerint 8 milliárd 667 millió forintot fordított erre a költségvetés. Több mint 60 százalékos az emelkedés.

Méltányossági alapon megállapításra kerülő nyugellátásra 198,4 millió forint, méltányossági alapú nyugdíjmelésre 785 millió forint, a 800 millió forintból, egyszeri segélyre 583 millió forint, a 600-ból, felhasználása megtörtént. A fejezet indoklása szerint a következő történt. 2018-ban 60 121 fő kérelmezett méltányossági nyugdíjmelést, közülük 34 725 személy igényét teljesítették. A teljesítési arány az elbírált kérelmek számához viszonyítva 58 százalékos volt, az egy főre jutó emelés havi átlaga 3539 forint volt. Hozzáteszem, tapasztalataink szerint önmagában ez a szám rendkívül alacsony, mind az, ami az egy főre jutó összegre vonatkozik, mind azoknak a száma, akik részesülhettek ebből a támogatásból.

Beszéljünk a rokkantsági, rehabilitációs ellátásokról is: 22,4 milliárd forinttal kevesebbet fordítottak erre, mint amennyit az előirányzat szerint kellett volna. Sőt, a keret még tartalmazta a nyugdíjprémiumhoz kapcsolódóan, annak mintájára a rokkantaknak nyújtott úgynevezett egyszeri juttatás összegét is, 4,3 milliárd forintot.

(19.30)

A kiadáscsökkentést az indoklás a létszámcsökkenéssel, -csökkenéssel magyarázza.

Az Egészségbiztosítási Alap méltányossági kasszájából a rokkantsági, rehabilitációs ellátások megállapítására 128,7 millió forintot költöttek, ez a 2018-ban bevezetett kivételes rokkantsági ellátás, amire 150 millió forintot szántak a költségvetés elfogadásakor. A fejezeti kötet szerint havonta átlagosan 255 fő kapta csak meg ezt az ellátást.

Végezetül a Népjóléti bizottság kifejti, hogy az Állami Számvevőszék ismételten megállapította, hogy az EMMI fejezetében az alcímben a családi támogatások, illetve a jövedelem pótló és a jövedelemkiegészítő szociális támogatások jogcímcsoportjai terhére teljesített kiadások esetében az ellenőrzés megbízhatósági hibákat állapított meg, mivel a számviteli törvény előírásai ellenére nem álltak rendelkezésre a folyósított ellátások megállapításának bizonylati, a megbízhatósági hibák összértéke meghaladta azt a lényegességi szintet, amely által a kiadás adatai nem voltak ennek megfelelően ennél az alpnál megbízhatóak.

Mindezek alapján azt gondolom, hogy egyértelmű, hogy a kisebbségi véleménnyel rendelkezők nem tudják támogatni a zárszámadás ezen részét, illetve ilyen értelemben a törvény elfogadását.

Végezetül a kisebbségi vélemények közül szeretném még a Fenntartható fejlődés bizottságának az összegzésére, megállapítására felhívni a figyelmet, és egyéb bizottságok, illetve képviselőtársaim munkájának beszámolóiról munkamegosztásban fogjuk itt a 30 percet is felhasználni.

Összességében elmondható tehát a Fenntartható fejlődés bizottságának véleménye alapján, hogy a környezetügyet érintő kiadások még csak köszönőviszonyban sincsenek a nemzeti környezetvédelmi programban, a természetvédelmi alaptervben, a biológiai sokféleség megőrzésének nemzeti stratégiájában vagy a nemzeti éghajlatváltozási stratégiában foglaltakkal, amelyek a magyar emberek egészséges környezethez való, az Alaptörvényben is deklarált jogai érvényesítéséről, a természeti erőforrások védelméről szólnak, és számos feladatot fogalmaznak meg, amelyeket végre kellene hajtani - na, ez az, amiből semmi nem teljesült. Szép stratégiákat képesek ide elénk tenni, dönteni róla, látványt teremteni, majd egyébként pedig teljesülésről nem lehet beszélni.

Így a 2018. évi központi költségvetés forrásainak felhasználása, a természeti erőforrások védelme, fenntartható hasznosítása, a környezetminőség javítása, valamint az éghajlatváltozás megfékezése és a várható hatásokhoz való alkalmazkodás szempontjából elégtelen osztályzatot kapott a 2018. évi zárszámadás után ez a munka.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket, és, elnök úr, a képviselőtársaimnak átadnám a lehetőséget. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, én pedig könyvelek: 15 perc 15 másodperc telt el. Megadom a szót Hohn Krisztina képviselő asszonynak.

HOHN KRISZTINA, a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Kisebbségi véleményt fogok előterjeszteni röviden.

A 2018. évi költségvetés, ezt a zárszámadás is igazolja, az elszalasztott lehetőségek és a jövő iránti adóssághalom növelésének költségvetése volt. Hiába az ezermilliárdos többletbevétel és -kiadás, a legfontosabb hiányterületeken nem javítottak. A Fidesz-kormány jelentősen megnövelte a hiányt és az adósságot az oktatás, az egészségügy és a környezetvédelem területén. Az oktatást szándékosan leépítik, a pedagógusok és munkatársaik megbecsültsége csökkent, óriási tanárhiány alakult ki, különösen azokban a térségekben, ahol a legnagyobb szükség lenne rájuk. Ez tényleg teljesítmény akkor, amikor a költségvetés bevételei 1170 milliárddal, a kiadásai 1260 milliárddal nőttek.

Az oktatás szándékos leépítéséről már sokan sokat mondtak. Szintén sok szó esett az egészségügyben tátongó finanszírozási szakadékról, a több helyen már bekövetkezett összeomlásáról és az évente 24 ezer honfitársunkról, akik saját bevallásuk szerint is a kormány hibájából, mulasztásából halnak meg. Én éppen ezért két területet emelnék ki, amely szintén mostohagyereke a kormánynak, és a zárszámadásból is kiténik, hogy ebben semmi változás nincs.

Ez a két terület a környezetvédelem és a természeti erőforrások védelme, valamint a szociális ellátás

és a nyugdíjhelyzet. Ugyanez a helyzet az egészségügyben, ahol a háziorvosok hiánya és elöregedése miatt a sebészekről a pszichológusoktól át az ápolókig a szakemberhiány kétségbeejtő. Nőtt a hiány a feladatokhoz szükséges forrásokban az önkormányzatok területén, folytatódott az elvándorlás, a vidék továbbra is kiürül. A kormány növelte a megoldandó problémákat a mezőgazdaság rossz szerkezetének, környezetpusztító módjainak agyontámogatásával, a vidék valódi fejlesztésének elmaradásával. Mindeközben más, a nemzeti érdek szempontjából marginális területek dúskálnak: sportcélokra a tervezett keret dupláját költötték, csak a sporttá 128 milliárd volt.

Ez a folyamat elképesztő. Nem jut elégséges pluszforrás a kritikus területekre akkor sem, amikor a költségvetés bevételei nőttek. Az elszalasztott lehetőségek pedig nem jönnek vissza, a világgazdaság lassul, válság fenyeget. Az EU-s források ilyen bőségének vége, már 2018-ban is sokkal alacsonyabbak voltak a tervezettnél, hazai forrásokkal kellett kipótolni. A stadionokból már nem lehet kiszedni a betont és abból enni adni a rászorulóknak.

A környezet védelméről ismerjük a kormány véleményét, hisz többször szinte teljesen nyíltan kifejtette: a környezet és erőforrásainak védelmét, az ezt szolgáló intézményrendszert és jogszabályokat csak felesleges tehernek tartja, ami gátolja a gazdasági fejlődést. Káros, pusztító szemlélet ez, hiszen nem a fejlődés az, ami pusztít. A pénzt nem lehet megenni, sem a stadiont, a gyümölcsfákat sem fogják beporozni.

A nyugdíjak az elmúlt tíz évben az infláció mértékével és csak azzal növekedtek - ez így volt 2018-ban is -, mindezt úgy, hogy a reálbérek emelkedését a nyugdíjak nem követik, ezért relatív értelemben jelentősen elértéktelenedtek. Az értékőrzés nem megoldás azoknak a milliárdoknak, akik a létminimum közelében élnek járandóságukból. Ráadásul sem a prémium-, sem a választási Erzsébet-utalvány-osztogatások nem épülnek be a nyugdíjba. A leszakadás és az elszegényedés ellen azonnali, egyösszegű emelésre volna szükség. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Bósz Anett képviselő asszonynak.

BÓSZ ANETT, a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy most a Liberális Párt képviselőjében tett bizottsági felhívásom összegzését elmondjam önöknek is.

Mialatt a kormány arról beszél, hogy hosszú ideje biztosítja költségvetésén keresztül a fenntartható fejlődést, közben azt találjuk, hogy ha ránézünk a közjavak biztosítására, akkor bőven van válságágszekt, amelyről beszélhetünk ma Magyarországon, ilyenek az oktatás és az egészségügy, ilyenek azok az ágazatok, amelyek a rászorulókért hivatottak tenni, ilyenek a szociális ágazatok, amelyekről már beszéltek képviselőtársaim, és én magam mindig részletesen kitérek

arra is, hogy azok a társadalmi csoportok, amelyek valamilyen módon a normális kerékvágástól eltérően kényszerülnek élni az életüket, például születik a családjukban egy beteg gyermek, egy fogyatékossgal élő, vagy éppen otthonápolásra szorul valamely hozzátartozójuk, na, ezek azok a társadalmi csoportok, amelyek nem részesülnek megfelelő mértékben a több mint 5 százalékos GDP-növekedésből. Ez már csak azért is elfogadhatatlan, mert jelen pillanatban minden hatodik adóforintot erre a hatalmas államgépizetre és annak fenntartására költünk, az az állításom tehát, hogy egyfelől kisebb és hatékonyabb államra volna szükség, és ezen keresztül viszont megvalósítható lenne az is, hogy az elesett társadalmi csoportokra jóval több jusson.

Nem túlzás azt állítani, hogy a mai Magyarországon gyakorlatilag a középosztály pénzért vásárolja magának az emberi méltóságot és az egyenlő bánásmódot, ugyanis sajnos ez a két elv nem tükröződik a jelenlegi költségvetésből és abból a költségvetésből sem, amelynek a zárszámadási vitáját jelen pillanatban folytatjuk. Nagyon fontos az, hogy a családbarát kormány módszerei nem hozták meg azt az eredményt, amelyet a születésszámban vártunk. Ugye, abban nincs köztünk, kormány és ellenzék között vita, hogy a népesedéspolitikai közügy, és amennyiben azt tapasztaljuk, hogy a fertilitási ráta nem elég magas egy országban, akkor tenni kell.

(19.40)

De azt találjuk egyébként a szabad világban, hogy a nálunk fejlettebb és boldogabb társadalmakban ott kezdett el helyreállni nagyjából a születésszám vagy legalább közelíteni a kívánatos 2,1-hez, ahol a férfiak és nők egyenlősége mind jobban biztosított. Jelen pillanatban a mai magyar kormány erre nem költ semmit, illetve amit költ, azt is rendkívül hatékonytalan módon.

Államtitkár úr expozéjában érvelt amellett, hogy a kormány a valaha volt legnagyobb bölcsődeépítési programjába fogott bele, azonban az is látható, a vita korábbi szakaszaiban már láthattuk, és államtitkár úrtól megtudtam, hogy a kínálati oldala az építőiparban nem elégséges ilyen értelemben, tehát nem lehet bevállalni azt a megfelelő számú bölcsődeépítést, amire szüksége lenne a társadalomnak. Jelen pillanatban azt látjuk, hogy mintegy 80 ezer férőhely hiányzik, százazres annak a társadalmi csoportnak a nagysága, amely nem tud időben vagy akár egyáltalán visszailleszkedni a bérmentes piacra a gyermekvállalást követően. Ez elsősorban a fiatal nőket érinti. Ezért tettem azt a javaslatot már korábban a költségvetés vitájában, amelynek most a zárszámadását tárgyaljuk, hogy fontos volna a magánszektor bevonása a jelenleginél nagyobb mértékben. Abban bízom, hogy talán a következő években ebben nyugvópontra tud köztünk jutni a vita, és előrébb tudunk lépni.

Fontos az, hogy államtitkár úr is, illetve képviselőtársaim is a kormány részéről beszéltek a közszférában

dolgozók megbecsüléséről, életpályamodellekről. Az igaz egyébként, amit Rétvári Bence államtitkár úr állít, hogy többen lépnek be fiatalok az egészségügybe, az ápolói szakmába elsősorban, ugyanakkor azt látjuk, hogy az ő korfájuk homokóra alakot ölt. Ez azt jelenti, hogy a harmincas-negyvenes korosztály jó része hiányzik a betegágyak mellől. Ennek nagyon egyszerű magyarázata van: egyszerűen ezeknek az embereknek olyan árat fizetnek a többi ember szolgálatáért, hogy a saját családjukat nem tudják tisztességgel ellátni. Ezt mi nem kérhetjük azoktól, akiktől a betegek gyógyítását várjuk, illetve akár azok fájdalmának enyhítését, akik már nem gyógyíthatóak. Rendkívül fontos volna, hogy minden költségvetésben figyeljünk rájuk, de sajnos ez nem történik meg.

Ugyanez igaz az állami alkalmazottakra. A közszolgák megbecsültségéről nem lehet beszélni akkor, amikor időnként látjuk azt a regionális munkaerőhiányt elhatalmasodni például a kormányablakoknál, ahol át kell csoportosítani másik városból munkaerőt annak érdekében, hogy megfelelő legyen a szolgáltatás, és be lehessen menni egyáltalán ügyet intézni. Tehát időnként az állampolgárok maguk is találkoztak azzal, hogy a közsférában dolgozók elégtelen fizetése eljuttatta odáig ezeket az embereket, hogy már nem akarnak bent dolgozni a közsférában.

Fontos beszélni arról, hogy persze növekedtek a pedagógusi fizetések, növekedtek az orvosi fizetések, de időnként azt találjuk, hogy komplett kórházi osztályok mondanak fel akkor, amikor a közelben nyit egy bútorbolt, és ők elmennek áruházi eladónak, mert fenn tudják így ebből tartani a családjukat.

Beszélni kell arról például, hogy a ténylegesen megjelenő nettó jövedelmeket tekintve úgy állunk, hogy a legnagyobb gyorséteremlánc kezdő fizetése nettó 160 ezer forint, egy gyakorló pedagógusé pedig nettó 130 ezer forint; egy kezdő szakápoló nettó alapbére nem éri el a 100 ezer forintot, és egy 30 éves tapasztalattal rendelkező sem emelkedik 180 ezer forint nettó fölé. Ez nem fenntartható, és én azt gondolom, hogy amikor több a gazdasági növekedés, mint 5 százalék, akkor mindenféleképpen szüksége van ezeknek az embereknek arra, hogy a nagyobb megbecsülés mellett ennél jóval nagyobb bérezésre is számíthassanak.

Az energiahatékonyságról is beszélt államtitkár úr, beszéltek fenntartható fejlődésről. Szeretném felhívni arra a figyelmet, hogy jelen pillanatban Magyarország céljai, amelyeket maga vállalt, és egyébként messze elégtelenek ahhoz mérten, hogy az Európai Unióban a többi tagország vállalása micsoda, a 2030-ra és a 2050-re vállalt terveink is veszélybe kerülnek a jelenlegi pályán mozgó Magyarországon.

Nagyon fontos az, hogy az önkormányzatok tekintetében a feladatalapú finanszírozási rendszer egy előremutató rendszer, ugyanakkor ebbe a jelenlegi tapasztalat szerint jelentős korrupciós hálózat épült be. Tudunk olyanról, ahol egészen közeli családi viszonyt ápoló tagok kerültek be az önkormányzati vezetés közvetlen környezetéből az óvodaépítésbe, és onnan

kirobbanhatatlanná váltak. Azt gondolom, államtitkár úr, és tisztelettel kérem itt a plenáris ülésen is önt arra, hogy erre figyeljenek, ugyanis a korrupciós rátaunk magas mivolta jelentős erőforrásoktól fosztja meg ezt az országot.

Szeretném egyúttal a közbizalmat is megemlíteni, és ezzel zárni a gondolataimat. Joggal várják el az adófizetők, hogy a korrupciót annak érdekében sikerüljön visszaszorítani, hogy az adójuk jó helyre tudjon menni. Azt gondolom, hogy legalább a közbizalom megrendülését visszafogandó nagyon fontos lenne, hogy a korrupciót visszaszorítsuk nemcsak helyi, hanem országos szinten is.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bósz Anett képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem az előterjesztőt, Banai Péter Benő államtitkár urat, hogy most vagy a végén kíván válaszolni. *(Banai Péter Benő jelzésére:)* A végén. Köszönöm szépen.

Megadom a szót Ritter Imre úrnak, a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi képviselőnek, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Őné a szó.

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Köszönöm. Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich des Gesetzesvorschläges Nr. T/7556. über die Durchführung des Haushaltsgesetzes für Jahr 2018, Nr. C. aus Jahr 2017 im Zusammenhang mit den Nationalitäten übergreifende Teilen erörtere.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében kifejtsem álláspontunkat a Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló 2017. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/7556. számú törvényjavaslat magyarországi nemzetiségeket érintő részeivel kapcsolatban.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága mint kapcsolódó bizottság a 2019. október 10-i ülésén tárgyalta a törvényjavaslatot, és lefolytatta annak részletes vitáját a házszabályi rendelkezések 44-45. §-a alapján. Bizottságunk egyhangúlag megállapította, hogy a törvényjavaslat megfelel a házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak, és a parlamentnek elfogadásra javasolja.

A Magyarországon élő nemzetiségek központi költségvetési támogatása a 2014. évben még kevesebb mint 4 milliárd forint volt. A nemzetiségek parlamenti képviseletének biztosítását követően a 2015. évben kerek 2 milliárd forinttal, a 2016. évben 2 milliárd 63 millió forinttal, a 2017. évben 678 millió forinttal, végül a 2018. évi központi költségvetési törvényben további 1 milliárd 688 millió forinttal került megemelésre a támogatás.

Ez összességében azt eredményezte, hogy a 2014. évi kevesebb mint 4 milliárd forint támogatáshoz képest a 2018-as központi költségvetési törvényben már közel 10,5 milliárd forintra növekedett a 13 magyarországi nemzetiséget érintő támogatások összege. Ezen támogatásemelések révén biztosítani tudtuk a nemzetiségi önkormányzatok, a nemzetiségi egyesületek és a nemzetiségi intézmények normális működéséhez szükséges alapvető feltételeket.

Nemzetiségi jövőnk szempontjából kiemelkedő jelentőségű a 2018 januárjától elindított nemzetiségi-pedagógus-program, amelynek első lépése a nemzetiségi pótlék többszöri emelése, második lépcsője a nemzetiségi pedagógus tanulmányi ösztöndíj bevezetése volt. Az indulásnál, 2018. szeptember 1-jétől 84 első évfolyamos nemzetiségi óvodapedagógus-hallgatóval, az elmúlt hetekben pedig a 2019/20-as tanévre már 317 nemzetiségi-pedagógus-hallgatóval kötöttünk ösztöndíjszerződést.

(19.50)

Mindezek alapján a teljes négyéves ciklust tekintve fenntartás nélkül szeretnék köszönetet mondani a Magyarországon élő 13 nemzetiség nevében mind a magyar kormánynak és a kormánypárti frakcióknak, mind a teljes magyar parlamentnek, minden képviselőnek az egész ciklusban nyújtott nemzetiségi-támogatás-emelésekért, amire az elmúlt nyolc évtizedben nem volt példa.

Mindezen pozitív, valóban történelmi léptékű változásoknak ugyanakkor nem mond ellent az a tény, hogy továbbra is sok feszültség, probléma, kihívás, megoldandó feladat áll előttünk. Sok megoldandó feladat azért, mert az elmúlt hét-nyolc évtized súlyos mulasztásai után olyan mélyről indultunk, amit három-négy év mégoly pozitív változásai sem tudnak egyik évről a másikra kompenzálni. De a lényeg az a négyéves ciklus biztosította, bekerültünk a magyar parlamentbe, a törvényhozás folyamatába, kezünkbe vehettük a saját sorsunkat. Tudjuk, hogy mik a céljaink, és eltökéltek vagyunk abban, hogy ezeket elérjük gyermekeink és unokáink nemzetiségi jövője érdekében.

Mindezek alapján a Magyarországi nemzetiségek bizottsága az Állami Számvevőszék jelentésével egyetértve a T/7556. számú, Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló 2017. évi C. törvény végrehajtásának ellenőrzéséről szóló beszámolóját a parlamentnek elfogadásra javasolja. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. Ez a kijelzőn majd olvasható lesz.

A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha ebben a vitában bármilyen szempontból releváns lenne az egyszeri képviselő hangulata, akkor most sértve érezném magam amiatt, hogy itt hosszas termelési jelentések kerültek felolvasásra, amelyeket egyébként már megtárgyaltunk a bizottsági vitaszakaszban. Tehát a vita felépítése eleve rossz, és egy érdemi részletes vitát értelemszerűen kizár 45 percnyi termelési jelentés, legyen szó akár melyik oldal akármilyen álláspontjáról.

De hozzá szeretném tenni azt is, hogy a zárszámadás műfaja tipikusan nem olyan, hogy az általános vitához képest a mi álláspontunk gyökeresen megforduljon, vagy akár új ismeretek alapján máshogy tudjunk hozzáállni egy zárszámadáshoz. Ez szerintem abszolút logikus és elfogadható. Nyilván nem változott meg a kormány költségvetési politikája sem, tehát nem egy zárszámadás elfogadása után tárgyal meg és tervez egy következő költségvetést, hanem a kettő között több hónapos elcsúszás tapasztalható. Arról nagyon sok szakmai vitát folytathatunk, hogy hány forintba kerül ennek a hatása.

Továbbra is állítom, hogy azért vannak a forintárfolyam által kihatott költségvetési tételek, mondjuk, szociális transferek esetében könnyebb lenne a tervezés akkor, ha aktuálisabb forintárfolyammal tudnánk számolni, de ez egy hosszabb szakmai vita, amit lényegében már az általános vita szakaszában folytattunk.

Az derül ki számomra a győzelmi jelentésekből, termelési jelentésekből is, hogy bár makroszámok tekintetében igyekszik magyarázni a bizonyítványt a kormány, azért azok az emberek, akikről az egész költségvetési tervezés szól, mégiscsak vonalkódnak a kormányzat szemében. Azt is látom, hogy miközben az inflációs adatokat vizsgálják, egész egyszerűen elmulasztották megvizsgálni azt, hogy egy tipikus magyar ember, egy tipikus magyar nyugdíjas a jellemző fogyasztói kosarának beszerzése, elfogyasztása közben milyen extra terhekkel szembesül a korábbi időszakhoz képest. Nem 2,8 százalékos növekménnyel szembesül egy éven belül. Ha csak az alapvető élelmiszerek árát felületesen megvizsgálja, ismeri valaki, látja, hogy a leginkább kitett társadalmi csoportok extra nehézségekkel szembesülnek, a családpolitika általam támogatott kedvezményei pedig jellemzően felső középosztálytól felfelé csapódnak le.

Államtitkár úr, hadd mondjak egy példát a zárshoz! Babaváró, nem támogatás, hanem kölcsön tekintetében hozzám fordult egy fiatal pár, gyermekvállalás, gyermekáldás előtt állnak, pár hónap és érkezik az újszülött. Az esetükben fordult elő, hogy fel szeretnék volna venni a kormány által kitalált babaváró kölcsönt. A hölgy katás vállalkozóként valamikor két évvel ezelőtt adminisztratív átállási okokból egy hónapra nem tudta vagy nem fedezte a tb-jogviszonyát. Még egyszer mondom: több évre visszamenőleg működő vállalkozóként, adózóként egy hónap maradt ki. Visszamenőleg és utólag ezt már nem tették rendezhetővé számára, ezért a babavárót egész egyszerűen

nem veheti fel; úgy lepattintotta az erre hivatott pénzügyintézet, mint annak a rendje.

Lehet győzelmi jelentéseket harsogni erről is, és nem vitatom Novák államtitkár úr asszony elhivatottságát és elszántságát e kérdésben, csak amikor itt elmondja ma egy fideszes önkérdezés során a válaszból azt, hogy milyen sokan veszik igénybe ezeket az áldásokat, milyen jó ez, megint csak azt mondom, hogy ezek a tipikus magyar élethelyzetek kimaradnak. Amikor mi itt a parlamentben jelezzük, hogy ilyen-olyan problémák, anomáliák jelentkeznek, nem kapunk választ, nem kapunk korrekciót e tekintetben. Ez a fiatal pár továbbra sem tudja az életkezdéséhez igénybe venni ezt az amúgy tényleg felhasználható, nem mondom, hogy támogatást, hanem kölcsönt. Mondom ezt úgy is, hogy fenntartom annak a lehetőségét, hogy a CSOK-ból és társaiból, tehát jellemzően a hiteltömegből és nem a támogatásokból egy devizahitelezéshez hasonló eladósodási krízis is beindulhat kedvezőtlen makrokörnyezet és kedvezőtlen begyűrűző folyamatok esetén. Ne legyen ilyen, ne legyen igazam, de ennek a veszélyével sajnos a magyar fogyasztóvédelmi viszonyok között számolnunk kell.

Azt is látom ugyanakkor, hogy a kormányzat a lakhatási válság tekintetében nem tett érdemi lépéseket, ez pedig kihat az egyetlen területre, ami, nem azt mondom, hogy engem érdekel, de ami mindennek a kulcsa. Ez az egyetlen terület pedig a demográfiai kérdéskör. Magyarországon, úgy látom, a polgárok hozzáállása most már egy óriási törésvonal mentén két szakaszra osztható. Az egyik oldalon állnak azok, akiket pusztán a gazdasági folyamatok érdeklí, és akár bevándoroltatás, akár szervezett külső erőforrásgyűjtés árán GDP-adatokkal, makroadatokkal foglalkoznak. A másikon pedig azok a felelős állampolgárok állnak, akik Magyarországon nem akarják a helyi identitás, a kulturális értékek, egyebek feloldódását engedni akár bevándoroltatás által, akár mondjuk, a kormányzat százezernyire tehető idegen munkásainak az idetelepítésével.

Úgy látom, hogy ez a törésvonal, bár fellelhető, a kormány ugrál egyik oldalról a másikra. Az egyik cselekedetével a törésvonal egyik oldalán van, a másikkal a másikon, és nem ad választ a demográfiai kihívásokra. Egész egyszerűen nem ismeri fel Magyarország Kormányát, hogy a magyar emberek nem automaták. Tehát odaöntött, szórt, csorgatott pénzzel nem lehet statisztikai eredményeket elérni, ha ugyanezen honfitársaink számára a mindennapi biztonságérzetet, a jogszabályok és egyáltalán az egész klíma kiszámíthatóságát nem kölcsönzik, harmadsorban pedig a lakhatási válságot nem számolják fel.

Ez lett volna a költségvetési vita, zárszámadási vita egyik kulcsterülete is, hogy hogy fordulhat elő, hogy egy ilyen kulcsterületen 230 milliárd fölötti az igényelt lakhatási támogatási szisztémát illetően, és 193 milliárd forint valósul meg. Tehát magyarizatot igényelne az, hogy ez a szakadék miből keletkezik, és hogy ez a köztes több tíz milliárd forint hova vándorolt el, miért nem szolgálta a magyar emberek, a magyar fiatalok

lakhatási céljait, miért tartózkodó Magyarország Kormányát egy bérlakásprogrammal kapcsolatban, miért nem tett a felszámolt LTP állami támogatása helyébe valami, fiataloknak szóló tisztességes és korrekt takarékoskodási megoldást. Mert végighallgatjuk mi nagyon szívesen a győzelmi jelentéseket, de azt látjuk, hogy minden egyes demográfiai mutató tekintetében kudarcot vallott sajnos ez a kormányzat. Bárcsak ne erről kellene beszélnünk!

Államtitkár asszony ma a házasságkötések számának emelkedéséről beszélt, és én ennek örülök. Őszintén támogatom az ilyen irányú államtitkári szándékokat, de ez nem demográfiai mutató. A demográfia egy makacs dolog, egy szakma. Az összes demográfiai mutatóban, élveszületések számában érhető és várható módon bukott ez a kormányzat, hiszen szakmaiattalan lett volna elvárni azt, államtitkár úr, Magyarország Kormányától, hogy egy mennyiségileg kevés szülőképes korú hölgyet illető bázisból majd robbanásszerűen sokkal több gyermek fog születni. Ez nem lett volna szakmai, és korrekt sem lett volna az élveszületések számának robbanását várni ettől vagy bármelyik ezt megelőző, vagy bármelyik későbbi kormánytól.

De a termékenységi arányszám egy viszonylag jó mutató, önök is így gondolják, hiszen évekig hivatkoztak erre. Akkor fejtük meg azt, hogy ennek az örömteli emelkedése most miért csapott át csökkenésbe! Tehát hogy lehet az, hogy a kedvezményezett társadalmi csoportok, kohorszok egyszerűen nem hozták azt a demográfiai eredményt, amit a kormány elvárt tőlük? Ez közös felelősségünk, államtitkár úr, minden képviselőtársammal, aki itt van a teremben, ezt közösen kell megfejtenünk, és akár egy összpárti megoldást kellene rá találni. Harminc év múlva, higgyék el nekem, kizárólag ezt fogják rajtunk számonkérni. Lehet, hogy földügyekben, nagyon fontos agrárkérdésekben majd lesznek a történelemlétkönyvekben lábjegyzetek, hogy miről és hogyan döntöttünk, adott esetben hogy indultak el majdnem a külföldi felvásárlások, de ami a leglényegesebb, és ami igazán számít, az az, hogy a demográfiai kérdéskörrel mit tudtunk mi kezdeni.

(20.00)

Államtitkár úr, önök a legsötétebb lapjaira kerülnek a történelemlétkönyveknek e téren! Én nem szeretnék ehhez csatlakozni, én azt szeretném, ha ezt közösen meg tudnánk oldani. Mi segíteni szeretnénk ebben, ahogy minden nemzetstratégiai kérdésben segítettünk, de pontosan a probléma eltagadása megakadályozza azt, hogy mi akár pozitív, közös szándékkal meg tudjuk ezt oldani. Kérem tehát, reagáljanak arra, hogy a lakhatási válsággal mit akarnak kezdeni, a fiatalok előtakarékoskodását hogy kívánják támogatni, illetve hogyan kívánják azt a lehetőséget biztosítani egy magyar fiatal számára, hogy a jelenlegi felsőoktatást illető költségeket állni tudja, emellett a lakhatási

költségeket állni tudja, és rendelkezzen akkora mobilitással, hogy a családtól valahogy elszakadva, mondjuk, vidéki fiatalembert a fővárosban folytassa a tanulmányait, és kilépjen a munkaerőpiacra.

Én nem azt szeretném, ha világvándorokat kellene csinálni a magyar fiatalokból, akik majd külföldön megtalálják a számítást, és esetleg visszajönnek ide, én azt szeretném, hogy a magyar szisztéma ne csak felső középosztálytól fölfelé hasson. Nem akarom önt, önt főleg nem akarom megsérteni, képviselőtársaimat sem, de az az elgondolás, hogy a támogatási rendszer áldásai a felső középosztálytól fölfelé hatnak, és ez majd lecsorog, leszivárog az összes többi társadalmi csoporthoz, ez vegytiszta neoliberais gondolkodásmód. Sehol a világon nem érhető tetten olyan modell, hogy ez a neoliberális dogma megvalósult volna, és valóban, ezek a fölülré csoportosított áldások mint a szirup, leszűrődtek volna az összes társadalmi réteghez. Ez egy hibás út; én állítom, amikor a kilakoltatásoknál vagyunk ott, akkor is ezt mondom, amikor a devizahitelekért állunk ki, akkor is ezt mondom.

Nem szabad szelektíven hatni egy-egy társadalmi csoport tekintetében, nem szabad kiválasztani a leendő szerencséseket, hanem mindenkinek meg kell kapni a tisztességes életlehetőségeket. Tehát a társadalom felosztását e tekintetben csak építők és rombolók közötti törésvonal mentén tartom elfogadhatónak, az építőket mindenben támogatni kell, a rombolóknak pedig segíteni kell, hogy építőkké válhassanak. Ez lehet az egyetlen elfogadható módszertan, és ennek rendelném én alá a költségvetés tervezését is, még egyszer mondom, a magyar jövő érdekében, a lakhatási válság megszüntetése érdekében és azért, hogy Magyarország 50 év múlva is egy magyar dominanciájú közeg, hely lehessen, hiszen csak ez lehet a normális, közös célunk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Mesterházy Attila képviselő úr.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország 2018. évi központi költségvetésének a végrehajtása alapvetően egy pozitív képet fest az ország gazdasági helyzetéről, és erről beszélt jobbikos képviselőtársam is, mint ahogy fideszes képviselőtársam is, de mi azt látjuk, és éppen ezért számos kisebbségi véleményt is megfogalmaztunk a Gazdasági bizottságtól kezdve nagyon sok más bizottság keretén belül, hogy ezeknek a kedvező makrogazdasági mutatóknak a hasznából nem megfelelően részesedik az ország. Úgy is mondhatnám, hogy a kiváltságos kevesek erőn felül részesednek belőle, vagy csak kizárólag ők részesülnek ebből, és azok a tömegek, akiknek inkább szükségük lenne a nagyobb segítségre, adott esetben nagyobb állami gondoskodásra is, azok bizony sokkal kisebb mértékben részesülnek ezekből a pozitívumokból.

Mire gondolkok? Ha megnézzük ezt a költségvetést, akkor azt látjuk, hogy a jóléti kiadások aránya a GDP-hez mérten csökkent ezeknek a számoknak a tükrében, ami nagyon kellemetlenül érinti az egészségügyet, az oktatást vagy éppen a szociális szektort. Vannak olyan területek, amelyek jóval több forrást kaptak, ilyen adott esetben a sport, a kultúra vagy éppen az egyházak támogatása, amik közül, lehetne azt mondani, hogy van számos pozitív irány, és adott esetben helyes, ha ezen területek is nagyobb forrást kapnak, de mégiscsak valamifajta prioritást mindig tükröz a költségvetés, az adott kormány által elkészített költségvetés, és bizony, látható módon ez a költségvetés nem tükrözi azt a prioritást, ami a magyar emberek számára üdvözítő volna.

Mi azt mondtuk, azt kértük, több módosító javaslatot is megfogalmaztunk, hogy az egészségügy, az oktatás és a szociális szféra területére több pénzt kellene költeni, hiszen nem lehet nem észrevenni azt, hogy milyen problémák és gondok vannak az egészségügyben. Nincs olyan nap, hogy ne olvasnánk valamilyen cikket arról, hogy milyen problémákkal, nehézségekkel szembesül az egészségügy, hogy mit kell adott esetben a betegeknek és az egészségügyben dolgozóknak elviselniük a napi munkavégzésük mentén. Tehát éppen ezért mi azt mondjuk, hogy ez a költségvetés sem volt megfelelő prioritások alapján összeállítva.

Én úgy látom, és abban hiszünk, hogy eléggé torz vagy úgy is mondhatnám, hogy pervers társadalompolitika vagy társadalompolitikai célok azok, amelyek mentén ezt a költségvetést összeállították, hiszen valóban úgy tűnik, mintha önök úgy gondolkodnának, hogy a gazdagoktól majd a jólét lecsorog a szegényebb társadalmi rétegek irányába. Ilyen társadalompolitika még a világon sehol nem működött, sehol nem hozta meg a gyümölcsét. Miniszterelnök úr előszere-ttel hivatkozik arra, hogy ő nem irigy a jómódú emberekre, mert az a teljesítményt fejezi ki, ha valaki gazdagabb, akkor az többet is tett le az asztalra, hallottunk ilyen érvelést is ebben a Házban, és tulajdonképpen aki sokkal többet dolgozik, sokkal többet teljesít, teljesen normális, hogy kapjon több fizetést, legyen nagyobb vagyona, és Lázár Jánostól is megtudtuk azt, hogy mindenki annyit ér, amennyije van.

Ha ez így lenne egyébként, ahogy önök mondják, akkor az egy nagyon igazságos társadalom lenne, de pontosan tudjuk, hogy különösen Magyarországon egészen biztosan nem úgy van, hogy aki többet keres, az garantáltan többet is dolgozik, vagy éppen nagyobb a teljesítménye is, vagy nagyobb a társadalmi hasznossága is. Vannak olyan gázszerek természetesen, akik egészen fantasztikusan teljesítenek, ezért egészen fantasztikusan gyarapodnak is. Mai hír, hogy Mészáros Lőrinc vagyona elérte a kétmilliárd dollárt, ami egy fantasztikus eredmény, és valószínűleg azt a sikersztorit, azt a tudást, ami Mészáros Lőrincben felhalmozódott, egészen biztosan oktatni fogják a Corvinus Egyetemen, hiszen ha valaki ennyire sikeres és üstökösként feltörő gazdasági menedzser és szakértő, akkor katedrát neki azon az egyetemen, ahol államtitkár úr is és én

magam is végeztem. De valószínűleg sokkal inkább a kapcsolati háló lehet ennek a sikernek a letéteményese, nem pedig a gazdasági teljesítmény, vagy nem az a munka, amit a nemzet gázszerelője letett az asztalra, hogy ennél a konkrét példánál maradjak.

Éppen ezért mi elfogadhatatlannak tartottuk a '18-as költségvetést. Továbbra is ugyanez a véleményünk, akkor is, amikor már a beteljesülése után elemezhetjük annak hatásait és eredményeit, és azt látjuk, hogy ez a költségvetés bizony súlyosbította azt a helyzetet, ami korábban is kialakult. Tehát nem került jobb helyzetbe az egészségügy, nem került jobb helyzetbe az oktatás, és nem került jobb helyzetbe a szociális terület sem, sem az ott dolgozók megbecsülése szempontjából, sem pedig a munkakörülmények vagy az infrastrukturális kérdések tekintetében.

Márpedig azt gondoljuk, egy költségvetést az minősíti, hogy milyen társadalompolitikai célokat kíván elérni, és ezek a társadalompolitikai célok, amiket kitűztek, ezek bizony elfogadhatatlanok számunkra. Ez az álláspontunk nem változott a vita folyamán sohasem, igazából ebben látható módon egy kibékíthetetlen véleménykülönbség van a konzervatív oldal és a progresszív baloldali politika között. Mi a gazdaságpolitikára sokkal inkább eszközként tekintünk, egy olyan eszközként, amelyre azért van szükség, hogy a társadalompolitikai célokat elérjük, hogy a közszolgáltatásokat fejleszteni tudjuk, és a közszolgáltatások fejlesztése pont azért fontos, mert ezáltal válnak adott esetben az adók például vagy a járulékok befektetésébe egy állampolgár, egy adófizető állampolgár részéről, nem pedig egy kínlás vagy egy kötelező befizetendő adó egyszerű tényeként.

Éppen ezért mi továbbra is ugyanazt a véleményt tartjuk, mint amit korábban számtalanszor elmondunk, hogy ez a költségvetés nem szolgálta a nemzeti érdeket, nem szolgálta a magyar emberek széles tömegeinek az érdekét, mert nem helyes társadalompolitikai célokat tűzött ki, ezért nem is tudta azokat pozitív módon beteljesíteni. Másik oldalról pedig a korrupció folyamatosan eluralta ezt a költségvetést is, mint ahogy az azt megelőző költségvetéseket is, és e nélkül a korrupció nélkül egyébként a magyar költségvetés még jobb helyzetben lehetne, és még több forrást lehetne a helyes és jó gazdaságpolitikai célokra elkölteni.

(20.10)

Sajnos azt látjuk, hogy ez a 2019-es költségvetés szempontjából sem változott. Azt gondolom, hogy ezt a mostani beszédemet majd egy év múlva, mikor a '19-es költségvetést fogjuk értékelni bármilyen formában, akkor sajnos ugyanúgy el lehet mondani, és még a szikráját sem látjuk annak, hogy önök megértenék, elfogadnák azt, hogy van igenis probléma és gond az egészségügyben, van probléma és gond az oktatásban, a szociális területen vagy éppen a nyugdíjasok ellátása területén.

Önök mindig, ma is hivatkozott a miniszterelnök arra, hogy a nyugdíjaknak megőrizték az értékét, csak hát az a probléma, hogy a köztársasági elnök fizetését például nem olyan mértékben emelik, mint ahogy a nyugdíjakat emelik, pedig érdemes lenne esetleg megfontolni a köztársasági elnök esetében is az ilyen típusú béremelést, vagy megfordítani, mert azzal a magyar nyugdíjasok is jobban járnának. *(Az elnök csenget.)* Elnök úr, köszönöm a türelmét. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Hajdu László DK-s képviselő úrnak.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Elnök Úr! Államtitkár Úr! A 2018. évi költségvetésről szóló beszámolóban a tervezésnek talán bírálatával kezdeném először. Ha azt vesszük, hogy júniusban már elfogadtuk a költségvetést, amely költségvetést alapvetően befolyásol ez a mostani zárszámadás, amelyben hallottunk 1000 milliárd és 1200 milliárd maradványt, ez nyilván a jövő évi költségvetésnek a része lesz, valamilyen módon valaki be fogja oda tenni abba a költségvetésbe ezt a maradványt, amiről itt a zárszámadás szól. Ezt a fajta tervezést az államháztartási törvény nem ismeri az alrendszeréknél.

Ott nem fordulhat az elő, mondjuk, az önkormányzat egy elég nagy alrendszer, a 3180 önkormányzatnál elő nem fordulhatna olyan eset, hogy költségvetést úgy fogadnak el, hogy előtte nem tudják, mi a kassza, tehát a zárszámadás nem történt meg. Itt pedig az a helyzet van, hogy előbb van a költségvetés, már megvan 2020-ra a költségvetés, és az, hogy milyen pénz van, amivel ez még ki lesz dekorálva, az most derül ki, de hát a költségvetési törvény meg van alkotva. Ezt a fajta tervezést valahogy nem lehet elfogadni, nem is beszélve róla, hogy ezt az 1000 milliárd vagy 1200 milliárd szabad maradványt - mert azt sem tudjuk, hogy szabad vagy ez terhelt valamivel, de az olvasható ki a törvényjavaslatból, hogy ilyen nagy áthozatal lesz 2020-ra -, azt ki fogja kontrollálni. A magyar parlament valószínűleg nem.

Tehát ha valahol a törvényalkotónak, a magyar parlamentnek, az országgyűlési képviselőknek van joguk, lehetőségük kontrollálni egy kormányt, és a közös pénzünkkel gazdálkodni, az éppen a költségvetésnek az ellenőrzése, ez egyben persze a kormánynak az ellenőrzése is, és ez a lehetőség nem adatik meg ebben a ciklusban - és az előzőben is valószínűleg így volt -, ebben a ciklusban nincs lehetőségünk ellenőrizni. És ha az előző példához visszatérek, egy önkormányzatban ezt nem lehetne megcsinálni, sem az ellenzékkal, sem az ottani többséggel, hogy bármit a polgármester, itt ebben az esetben a kormányfő úgy módosít az állam költségvetésén - akár 100 milliárdot is, az összeg nem is érdekes itt már -, hogy azt semmilyen kontroll alá nem veszik. Az önkormányzatoktól ilyen tekintetben lehet tanulni, hogy hogyan kell államháztartás szerint költségvetést megtervezni, hogyan kell azt a pénzt kontroll alatt elkölteni.

Tehát ezek a pénzek, amiről itt szóltunk és olvashattunk is, bizottsági vitán is végighallgattuk, hogy mekkora eredményei vannak a 2018. évi költségvetésnek, bármelyik passzusát vesszük, az államtitkár úr előterjesztésében is, illetve az írásos anyagban is vagy a bizottsági összefoglalókat is, ha hallgattuk, akkor csoda jó évet tudtunk zárni, gond nélkül.

A másik mondandóm, ami miatt elég nehéz lenne ezt a költségvetési zárszámadást támogatni, az mindenekelőtt, ennél az alrendszerrel maradva, az, amilyen bizonytalanságban a települések vannak ma. És ha a költségvetésnek valamit biztosítani kell, hiszen a magyar költségvetés konkrétan a választókkal, a magyar állampolgárokkal a településen találkozik, a települési szolgáltatásokban kapja meg azt, amiről itt elvileg szavaznunk kellene, az súlyosan sérül.

Néhány dolgot szeretnék példaként felhozni, mások is példával próbálták bemutatni. Itt van a minimálbér, amit például nagy sikerként él meg az anyag, hogy a minimálbér mekkora változáson esett át, illetve a garantált szakt munkásbér. Ezt sajtótájékoztatókon a településvezetők meghallják, hogy kérem szépen, ennyivel emelte a kormány a minimálbért, és utána az a feladata van majd a Közlönyben, hogy ezt hajtsa végre. Igen, de ha valaki azt mondja, hogy A, akkor mondjon B-t is, tehát küldje a pénzt is hozzá. Tehát bizonyos önkormányzatoknak érkezik a pénz, bizonyos önkormányzatoknak nem. Tehát olyan költségvetés van elfogadva 2018-ban is már, és olyan van 2020-ra is elfogadva, ami differenciát csinál az egyik és a másik település között, magyarul az egyik településtípustól, konkrétan, azt hiszem, 107 önkormányzattól elveszi a pénzt és átcsoportosítja, tehát egymást finanszírozzuk, keresztbe finanszíroznak az önkormányzatok, amihez nem tesz be pluszpénzt a magyar költségvetés, hanem megfinanszíroztatja az önkormányzatokkal. Ezt pedig úgy csinálja, hogy egyrészt egy konkrét önkormányzat esetében ez 100 milliós nagyságrendű minimálbér-kiegészítést jelent, és garantált bérkiegészítést is jelent, tudnék számokat is mondani, de nincs sok értelme, a jegyzőkönyv miatt. *(Az elnök csenget.)*

Azt gondolom, hogy a másik, ami nagyon szigorú, az az államosított oktatásnak az önkormányzatokkal való eltartatása. Erről viszont nem szól semmit ez a törvény, hogy ezt is az önkormányzatok fizetik ki. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hajdu képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki felszólalási lehetőségével élni. Igen, megadom a szót Bósz Anett képviselő asszonynak.

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Én annyit szeretnék elmondani önöknek egészen röviden, hogy amikor a társadalmi szakadékok összehúzásáért tett törekvéseket kérjük önökön számon, és emellett érvelünk, akkor egy össztársadalmi érdeket fogalmazunk

meg. Ez nem megy egyébként szembe a teljesítményelvvel, pusztán arról szól, hogy a kevésbé szerencsés társadalmi csoportok is teljesíthetnek, és megmutathatják azt, hogy ők is tudnak valamit tenni, nemcsak a közösségért, hanem önmagukért is. Jelen pillanatban ebben a társadalomban milliók kénytelenek úgy élni, hogy mindenfajta lehetőségtől megfosztja őket az a társadalmi helyzet, amibe beleszülettek.

Ha már itt szóba került akár konzervatív, akár szociáldemokrata elv és társadalomszervezői elv, akkor szeretném önöknek elmondani, hogy a klasszikus politikai gazdaságtan gondolkodói foglalkoztak a nyomor kérdésével. Éppen egy liberális közgazdász mondta ki azt, hogy az a társadalom nem emelkedhet fel, amelynek jelentős hányada nyomorban él. Jelen pillanatban a magyar társadalom egyharmada él a létminimumon vagy az alatt. Ilyen módon ennek az országnak a fejlődése nem tekinthető fenntarthatónak, és mi nemcsak itt a zárszámadás vitájában, de annak az utolsó perceiben mindenféleképpen arra kérjük önöket, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim - és azt hiszem, hogy az államtitkár úrral folytatott, szerintem termékeny vitákban is megmutatkozott már az a típusú konstruktivitás, amivel az ellenzék viszonyul akár az államháztartás kérdéseire, akár a gazdaságpolitikához -, annak befogadására kérjük önöket, hogy a társadalmi szakadékok összehúzásáért tett fáradozás egyfelől nem hasztalan, másfelől pedig a teljesítményelvvel messzemenőkéig összeegyeztethető. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következő hozzászóló Csárdi Antal képviselő úr, LMP.

(20.20)

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Hát, azt hiszem, hogy ha néhány generáció múlva visszanézne valaki ezt a zárszámadási törvényjavaslatot, azt gondolom, hogy roppant módon megdöbbenne. Mert mit látna ebben a zárszámadásban? Hogy Magyarország 2018-as költségvetésében csak a jövőre nem költött, illetve persze, ez így egy kicsit sarkos megfogalmazás, mondjuk úgy, hogy nem költött elégséges módon. Mert mi kapott kevesebb forrást? A környezetvédelem. Mi volt alulf finanszírozott a teljes költségvetésben? Az oktatás és az egészségügy. Most nem fogom megismételni azokat a tételmondatokat, amelyeket ellenzéki képviselőtársaim elmondtak, de azt gondolom, nagyon jól leírja az a példa, amit a képviselőtársaim elmondtak, hogy míg egy Aldiban a pénztáros 300 ezer forint fölött bruttó keresettel tud elhelyezkedni, addig egy pályakezdő pedagógus nettó 135 ezer forintot keres. Azt gondolom, a legnagyobb hibája ennek a költségvetésnek és annak a teljesülésének is, hogy semmit nem tanultak vagy vettek észre abból, hogy ha önök nem biztosítanak kellő mennyiségű forrást, és ezt nem támogatják meg a szükséges döntésekkel a környezetvédelemre,

akkor fel fogjuk élni a jövőnket. És nem arról beszélek, hogy a klímaváltozással kapcsolatos feladatainkat nem finanszírozzuk meg, hanem arról beszélek, hogy a klímaváltozástól független módon a környezetvédelem ma Magyarországon nincs kellően finanszírozva. Arról beszélek, hogy az oktatás nincs kellően finanszírozva, és csodálkozunk, hogy nincsenek pedagógusok. Érdeemes volna beszélgetniük egy-egy egyetemi tanárral, hogy hogy néznek most ki a jelentkezések a tanári szakokra. Ugyanez a helyzet az egészségüggyel, ahol pontosan látjuk, hogy akadozik a gépezet, akadozik a gépezet, és nem az önök finanszírozása tartja mozgásban ezt a rendszert, hanem a benne dolgozók elhivatottsága.

És mégis azt mondom, hogy ezen túlmenően is vannak benne hibák, mert ez a költségvetés nem tudott választ adni gyakorlatilag egyetlen olyan kérdésre sem, ami ma a társadalmat kiemelten feszíti. Gondolok itt elsősorban a lakhatási válságra vagy a devizahitelek helyzetére is. Tudom, tudom, ismerem a dörgést, önök megoldották a devizahitelek problémáit. Hát akkor, kedves képviselőtársam, mert látom, bólogat, számokat fogok (*Dr. Szűcs Lajos: Nem erre! Nem erre bólogattam!*), számokat fogok felsorolni. 2018 a családok éve. 2018-ban 3212 kilakoltatást foganatosítottak, de ami még ennél is szörnyűbb, hogy 6 ezer darab kényszer-értékesítés történt.

Ez azt jelenti, hogy ha ez 6 ezer családot érintett, akkor több mint 15 ezer ember került az utcára vagy került ki az otthonából. Tizenötezer ember! Ez egy közepes település mérete ma Magyarországon. Azt gondolom, hogy annak ellenére nem tettek semmit a devizahitel-károsultakért 2018-ban, hogy 2018-as adat szerint 114 ezer jelentős késedelemben lévő jelzáloghitel volt. 2018-ban 114 ezer! Azt gondolom, hogy önök elégedettek voltak azzal a megoldással, hogy hozzájutottak kedvezményesen önkormányzati lakásokhoz, amit vagy értékesítettek dupla vagy tripla pénzért, az ön politikai közösségének a tagjai, igen, igen, az ön politikai közösségének a tagjai. Ha gondolja, ülés után elmegyek, és neveket fogok hozzá prezentálni. Na most, ezzel szemben önöknek ezt sikerült csak támogatniuk; igaz, az önkormányzati választások budapesti eredményei meg is adták rá az első körös választ.

Azt gondolom, mindent elmond az önök társadalmpolitikájáról, hogy a nyaralást 5 százalékos áfa sújtja ma, az éttermi étkezést 5 százalékos áfa sújtja ma, de ha kenyeret akarok venni, az már 18 százalékos áfateher alatt van, ha répát vagy zöldséget akarok venni, az már 27 százalékos áfateher alatt van. Na, ez az önök társadalomképe, mert a jómódúaknak lesz pénze kifizetni a magas összegű áfát, a kevésbé jómódú pedig majd valahogy megoldja! Én azt gondolom, hogy ez a legnagyobb baj az önök költségvetésével, zárszámadásával, hogy nem a társadalomról, hanem önmagukról szól.

Köszönöm szépen a szót. (*Taps az LMP sorából.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek, Banai Péter Benő államtitkár úrnak, aki láthatóan válaszolni kíván az elhangzottakra. Tízperces időkeret áll rendelkezésére.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy azzal kezdjem, hogy véleményem szerint a zárszámadási törvényjavaslat keretében a kormánynak, a mindenkori kormánynak arról kell beszámolni, hogy az Országgyűlés által elfogadott múlt évi költségvetés az alapvető céljait illetően teljesült-e vagy sem, az Országgyűlés által meghatározott számok teljesültek-e vagy sem.

Sommásan arról tudok beszámolni, hogy voltak olyan számok, amelyektől nem lehetett eltérni, és ezektől nem tértünk el, míg más területeken, hál' istennek, kedvező irányú elmozdulásokról lehet beszámolni. Melyek azok a számok, ahol a kormány ragaszkodott, és régi, 2010 előtti gyakorlathoz nem tért vissza azzal, hogy ragaszkodott a költségvetés meghatározó számaihoz? Ilyen az államháztartási hiány helyett 2,3 százalékos teljesülésről tudunk beszámolni, és ilyen az államadósság-ráta, ahol a tervezett meghaladó csökkenés valósult meg, 72,2 százalékról 70,2 százalékra csökkent az adósságráta.

És igen, vannak olyan területek, ahol a költségvetés végrehajtása során arról számolhatunk be, hogy még kedvezőbben alakultak a számok, mint azt gondoltuk. A gazdasági növekedés tekintetében 4,3 százalék helyett 5,1 százalék volt a gazdaság bővülése. A nettó átlagkeresetek növekedése a tervezett 8,8 százalék helyett 11,3 százalék volt. A foglalkoztatottak száma tovább bővült, elérve a 4,5 milliós létszámot, miközben a munkanélküliségi ráta 3,7 százalékra csökken. Az inflációnál a tervezett 3 százalék helyett 2,8 százalékos infláció valósult meg. Tehát összességében arról tudok beszámolni, hogy az Országgyűlés által meghatározott célok és költségvetési keretek teljesültek, sőt számos esetben kedvezőbben alakultak, mint azt előzetesen feltételeztük. Mondhatnám azt, hogy szubjektív vélemény, soha rosszabb évet, de természetesen azt gondolom, hogy érdemes a mostani vitában elhangzottakra is röviden reagálni.

Van még feladatunk, ezt mindig, minden parlamenti vitában elmondjuk, legyen szó a költségvetés egyes főbb kiadási területeiről, de azt gondolom, hogy a 2018-as zárszámadás is igazolta azt, hogy tévesek azok az állítások, melyek egy-egy kiragadott terület alulfinanszírozásáról, finanszírozáscsökkentéséről szólnak. Sokszor hallom az egészségügy és az oktatás területét. Engedjék meg, hogy tényszerűen a 2018-as zárszámadás alapján elmondjam, hogy ezen kiemelt területek finanszírozása hogyan alakult. Oktatási célú

konszolidált kiadások: 2014 milliárd forint 2017-ben, és 2271,3 milliárd forint 2018-ban, közel 260 milliárd forintos növekedés. Egészségügy: a 2017-es tényszám 1630,6 milliárd forint, a 2018-as teljesítés 1786,4 milliárd forint, itt is 156 milliárd forint körüli többletről számolhatunk be. Gyakorlatilag folytathatnám a sort. Minden egyes területen azt látjuk, hogy az említett gazdasági növekedés lehetővé tette azt, hogy az államháztartás stabilitásának megőrzése mellett többletkiadásokat tudjunk elérni. És igen, ezeknek a többletkiadásoknak részben az adóbevételek jelentették a fedezetét.

(20.30)

Itt elhangzott a vitában, hogy megadóztatott ország volt; hát akkor emlékeztetném a tisztelt Országgyűlést arra, hogy 2018 januárjától a szociális hozzájárulási adó kulcsa 22 százalékról 19,5 százalékra csökkent, a kisvállalati adó kulcsa 14 százalékról 13 százalékra csökkent, a megbízható adózók tekintetében az áfa-visszautalási határidő 45 napról 30 napra csökkent, az áfakulcs a hal, a Braille-nyomtatók és -kijelzők tekintetében 27 százalékról 5 százalékra csökkent, mint ahogy az áfakulcs az éttermi szolgáltatásnál is 18 százalékról 5 százalékra csökkent. Hozzáteszem, akár a turizmus területén, akár az éttermi szolgáltatásoknál a cél az volt, hogy a turisztikai terület is járuljon hozzá a gazdaság növekedéséhez, ha valaki nyaralni szeretne, akkor jobban megérje itthon elmenni nyaralni, az az összeg, amelyet nyaralásra költ el, a magyar gazdaságban maradjon. Én azt gondolom, hogy ez is kellett ahhoz, hogy az említett impozáns növekedési számokról lehetett beszámolni.

De ha az egyes területeket nézem, akkor ismétlem, hogy a többletkiadások fedezete nem az adónövelés volt, hanem az adócsökkentés melletti nagyobb gazdasági növekedés. Elhangzott az, hogy 1200 milliárd forint többlete volt a költségvetésnek. Én nagyon sajnálom, hogy Varju László elnök úr, aki a Költségvetési bizottság elnöke, nem nézte meg részletesen, hogy hol milyen többletek vannak. A négy legnagyobb adónemből - áfából, szja-ból, jövedéki adóból, társasági adóból - 195 milliárd forint többlet érkezett be.

A szociális hozzájárulási adónál is vannak többletek, azt gondolom, képviselő urat, elnök urat az tévesztette meg, hogy a zárszámadás keretében pontosan minden államháztartáson belüli pénzmozgást is beszámolunk, így például, ha egy európai uniós támogatási program keretében az egyik irányító hatósággal rendelkező minisztérium egy másik minisztériumnak például oktatási vagy egészségügyi intézmények energiahatékonysági beruházására forrást juttatott, akkor egy egységnyi kifizetés megjelent az irányító hatóság minisztériumánál, majd utána a pénzt elköltő egészségügyi vagy oktatási területen is. Tehát az az 1200 milliárd forintos többlet egyszerűen nem az adóbevételekhez kapcsolódik, hanem a zárszámadás keretében a törvényi szabályok szerint

számol be arról a kormányzat, hogy az államháztartáson belül milyen pénzmozgások voltak.

Ezzel kapcsolatban azt hadd mondjam el általános észrevételként, hogy nem tudom értelmezni azokat az észrevételeket, melyek szerint nem volt jogszerű a zárszámadás összeállítása. Erről a kormánytól független Állami Számvevőszék nyilatkozott, az államháztartási adatokat - ideértve a hiány és az adósság mértékét - pedig az Eurostat is validálta, ezeket a honlapján is közzétette.

Engedjék meg, hogy röviden néhány további területről szóljak. Nyugdíjak. Itt megint az hangzott el, hogy a nyugdíjknál alultervezés volt. Ismétlem: a 3 százalékos emeléshez képest 2,8 százalék volt az infláció mértéke. Kismértékben a nyugdíjak reálértéke növekedett, így 2010-hez képest összességében több mint 10 százalék volt a nyugdíjak reálértékének növekedése. S ne felejtsük el, hogy 2018-ban az Erzsébet-utalvány kifizetésére is lehetőség nyílt, hasonlóan a nyugdíjprémium kifizetéséhez.

Ami a családi támogatásokat illeti: 2010-hez képest már 888 milliárd forint volt a 2018-as tényadat, bocsánat, ez volt a többlettámogatás, amelyet a kormányzat biztosított. Természetesen a többletforrások önmagukban nem eredményezik azt, hogy automatikusan a termékenységi ráta a 2-es szint fölé megy, de mégis azt gondolom, hogy 2018-ban a zárszámadási adatok alapján többletforrást biztosított a kormányzat és az Országgyűlés azon családok számára, akik gyermeket vállaltak.

Ez a többlet azért igenis hozzájárult ahhoz, hogy a termékenységi ráta növekedett, mint ahogy, azt gondolom, hogy az első házások adókedvezménye is ezt a célt szolgálta. Itt Z. Kárpát Dániel képviselő úr a házasságkötések növekvő számát pozitívumnak említette, de azt mondta, hogy ez nem nagyon kapcsolódik a gyermekvállaláshoz. Tény az, hogy a házasságban lévő pároknál több gyermek születik, mint az élettársi kapcsolatban. Ha úgy teszik, az első házások adókedvezménye is egy demográfiai intézkedés, az a célunk, hogy a kívánt gyermekek megszülessenek, és az első házások, ha azt a pszichológiai többletet tudják magukénak, ami a nagyobb elkötelezettséghez kapcsolódik, és ezáltal vállalnak több gyermeket, akkor azt gondolom, hogy megint egy olyan intézkedésről beszélhetünk, ami hozzájárul a gyermekvállaláshoz.

Jóléti kiadások. Említettem, hogy az oktatási és az egészségügyi kiadások növekedtek. Mesterházy Attila képviselő urat valószínűleg az tévesztette meg, hogy mondjuk, a szociális jellegű támogatások, amelyek a munkanélküliséghez kapcsolódnak, hál' istennek valóban GDP-arányosan csökkentek, köszönhetően az impozáns foglalkoztatási számoknak.

Az, hogy ez a zárszámadás vajon csak a társadalom szűk rétegeinek eredményezett-e előrelépést, azt gondolom, hogy az ellenzéki hozzászólások tekintetében is legalábbis kétséges. Hajdu László képviselő úr arról beszélt, hogy milyen mértékben növekedett a minimálbér és a garantált bérminimum. Igen, pont azon kereseti kategóriáknál 2017-ben és

'18-ban is nagyon jelentős béremelés volt, ahol a legalacsonyabbak a bérek, ezen kategóriáknál a reálbéremelkedés még jelentősebb volt, mint a nemzetgazdasági átlag.

Ami pedig az önkormányzatokat illeti: 2018-ban is stabil gazdálkodás jellemezte az önkormányzatokat. Ennek is köszönhető, hogy összességében az említett pozitív államháztartási adatokról számolhatok be. Természetesen számos feladat áll még előttünk, de azt gondolom, hogy a 2018-as számok a gazdaságpolitika és a társadalompolitika helyességét, a kívánt célok, a megcélzott célok reális elérhetőségét mutatták be. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Banai Péter Benő államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő természetes személyek otthoneremtésének biztosításával összefüggő törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.

A kormány-előterjesztés T/7700. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vécsy László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

VÉCSY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2019. november 14-én tartott ülésén megtárgyalta a Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő természetes személyek otthoneremtésének biztosításával összefüggő törvények módosításáról szóló T/7700. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 32 igen szavazattal egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A NET, a Nemzeti Eszközkezelő azon ügyfelei, akik megfeleltek a törvényi előírásoknak, idén tavasszal tehettek nyilatkozatot annak érdekében, hogy újra tulajdonosaivá váljanak korábbi ingatlanuknak. A sikeres intézkedés keretében a mintegy 32,5 ezer családból 31 900 család, vagyis az érintettek 98 százaléka jelzett vissza. Az állam által biztosított, rendkívül kedvezményes visszavásárlási feltételeknek köszönhetően közülük 28 500 család egy összegben vagy részletfizetés útján vissza kívánja vásárolni a bankok által korábban elvett otthonát. A programnak köszönhetően összesen több mint 150 ezer ember menekült meg a többmillió hiteltartozástól, a kormány számukra lehetővé tette, hogy rendkívül kedvező feltételek mellett visszakapják a bankok által korábban elvett otthonaikat.

Tisztelt Ház! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat a kormány további segítséget nyújt az otthoneremtésben, és védelmet biztosít a Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő családok számára, ami, azt gondolom, támogatandó és támogatható intézkedés, amint ezt az egyhangú törvényalkotási bizottsági támogatás is jelezte. Ezért arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a szavazás alkalmával támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztő Fónagy János államtitkár urat, kíván-e felszólalni. *(Dr. Fónagy János: Köszönöm, a vita végén, elnök úr.)* Köszönöm szépen, a vita végén.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Az időkeret a kijelzőn olvasható.

(20.40)

Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel jobbkos képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Nemzeti Eszközkezelőt illető bármely vitát igen nehéz érzelmek nélkül lefolytatni, legyen szó általános vagy részletes vitáról, hiszen itt nem vonalkódokról van szó egy költségvetési tervezésben, hanem valódi emberekről, érző lényekről.

Mi már nagyon sok vitát lefolytattunk itt a Házban azt illetően, hogy ennek a kálváriának milyen háttere volt. A felelősöket is megtaláltuk. Nyilván itt az üléspont alapvetően befolyásolja az álláspontot ezekben a kérdésekben. Általában 2001-ig szoktuk visszavezetni a folyamatábrát, amikor is az egyoldalú szerződésmódosítások intézményesültek Magyarországon.

Nem azt akarom mondani, hogy az akkori Fidesz-kormány direkt kiengedte volna a szellemet a palackból. Tudtán kívül tette mindezt szerintem, sőt az akkori Fidesz-kormány gazdasági teljesítménye az én szememben egy tisztelt és imponáló folyamatábrát mutat a mostanihoz képest, de azt mindenképp el kell hogy mondjam, hogy az akkori folyamatok megágyaztak annak a katasztrófának, ami aztán a balliberális kormányzások alatt bekövetkezett. És bár figyelmeztetett svájci jegybank, figyelmeztetett nagyon sok mindenki Magyarországon kívülről, tehát leadták ide az idézőjeles füstjeleket, mégsem lépett senki, majd pedig 2010 után még mindig lett volna egy korrekciós lehetőség, de ezt követően egy sajátos kiegészítés lehetett szemtanúi bankok, Magyarország Kormány, felügyeleti rendszer, végrehajtók, illetve közjegyzők között. Tehát egy intézményesített kifosztó mechanizmus jött létre, ahol az úgynevezett hiteleket már nem a felvétel napjának árfolyamán forintosított-

ták, hanem egy piaci árfolyamon, a különbözetet gyakorlatilag profitként elkönnyvelhették az érintett kereskedelmi bankok. Márpedig ezt a különbözetet vissza kellett volna szolgáltatni a magyar emberek számára.

Mivel ez nem történt meg, érdemes az okokat megvizsgálni, de a Nemzeti Eszközkezelő tekintetében kicsit szigorúbbnak kell lennem, mint ami elhangzott itt a felvezető során. Kettő kérdés ugyanis hiányzik az elemzésből. Nagyon örülök annak, hogy visszavásárolhatják ezek az emberek az amúgy orvul elvett ingatlanjukat. Az egyik kérdésem az, hogy mi lesz az Nemzeti Eszközkezelővel. Ennek a leállítás, amiről már volt szó ebben a Házban, és kormánypartí vezetőik megemlézték, hogy ez az intézmény tulajdonképpen kifut, valóban kifut-e, illetve nem gondolkodik-e, hogy szükség lenne rá. Én úgy gondolom, hogy érdemes lenne nyitva hagyni bizonyos kapukat. A másik nagyon fontos kérdés pedig egyértelműen az, hogy hogyan jöhetett be ebbe a rendszerbe az érintett kereskedelmi bank engedélye.

Nagyon sok kilakoltatáson járunk, nagyon sok ügyféllel találkozunk fogadóórán, és bár nem tudunk jogi segítségnyújtó csapatot működtetni, erőforrások híján sem, meg talán nem is mi vagyunk erre felhatalmazva leginkább, de igyekszünk összekötni az érintett feleket. Rengeteg olyan problémás esettel találkozunk, amikor a Nemzeti Eszközkezelő adott esetben még szóba állt volna az ügyféllel, viszont van egy pluszfaktor. A hitelező kereskedelmi banknak, intézetnek engedélyezni kell ezt az ügyletet, és hosszú évek problémái vezethetők vissza arra, hogy nagyon sok esetben az engedély vagy nem született meg, vagy egész egyszerűen az ügyfél nem tudott kommunikálni a Nemzeti Eszközkezelő intézményével.

Számosan maradtak ki álláspontom szerint önhibájukon kívül ebből az intézményből, és még most is, napjainkban is találkozunk olyan ügyfelekkel, akik egyfajta átmeneti levegővételnél tekintenének az eszközkezelőre, ha akár most vagy holnap befogadná őket ez az intézmény. Éppen ezért én teszek egy kapcsolódó javaslatot: Magyarország Kormánya biztosítson legalább egy néhány milliárd forintos keretet jövőbeni ügyfelek számára, mert én úgy látom, hogy teljes a tanácstalanság és a zavar a túloldalon az eszközkezelőt illetően.

Hosszú évekig úgy emlegették ezt az intézményt, mint Magyarország legnagyobb bérlakásprogramját. Engem különösen irritált ez a kormánypartí megjegyzés, miszerint az eszközkezelő bármiféle bérlakásprogramként lenne értelmezhető, hiszen elvette orvul emberek ingatlanra vonatkozó tulajdonjogát, majd visszabéreltették az érintettekkel a saját tulajdonukat. Ezt azért bérlakásrendszernek nevezni legalábbis erős, egy demokráciában mindenképpen. Ezt követően pedig azt láttuk, hogy valóban egy kedvezményes árfolyamon visszavásárolhatják ezek az emberek az ingatlanjukat, de most mintha kifutni látszana a rendszer.

Még egyszer mondom: örömmel látnám azt, hogyha az érintett polgárok, amíg nem rendeződik a

helyzetük, továbbra is szert tehetnének egy hasonló lehetőségre, de az, hogy az érintett kereskedelmi bank engedélyétől tették itt függővé azt, hogy bárki egyáltalán bekerülhessen ebbe a szisztémába, visszaélések tárházát rejti magában.

Akkor lennék elégedett a kormány teljesítményével, nem is csak akkor, ha bocsánatot kérne a károsultaktól, mert ez érzelmi kérdés. Leginkább akkor, ha felmondaná az EBRD-paktumot. *(Dr. Orbán Balázs nemet int.)* Államtitkár úr, lehet, hogy joggal ingatja a fejét, de akkor javítson ki engem: szükség van önök szerint az EBRD-vel egy paktumra? Tudom, hogy ki a felelős, de a gesztikulációra is figyelek, és érdekelne a válasz, hogy önök szerint van-e szükség arra, hogy Magyarország Kormánya az EBRD-vel fenntartsa azt a megállapodást, paktumot, amelyben vállalta, hogy további terhet ezekre az érintett bankokra nem rak az ügyfelek helyzetének rendezése érdekében.

Azt mondom, hogy ez egy olyan bilincs és béklyó, amire nincsen szüksége Magyarországnak. Mondják fel ezt a paktumot, engedjék el 2015 februárját ilyen értelemben, és kössenek egy új szövetséget az érintettekkel, a károsultakkal. Az, hogy az eszközkezelő tekintetében itt mi bizonyos könnyítéseket fogantostunk, a világ legtermészetesebb dolga. Ebben nem hiszem, hogy vita gerjedne közöttünk.

Az viszont látszik, hogy még mindig rekordszámú kilakoltatás zajlott az előző esztendőben. Lehet, hogy néhány százalékkal alacsonyabb számú, mint az egy évvel korábbi időszakban, de mivel itt több ezer családról beszélünk és adott esetben tízezernyi emberről, alacsonynak ez a szám semmiképpen nem nevezhető. És attól félek, hogy a kilakoltatási moratórium lejártával ezek a bajok újrakezdődnek, újra kulminálnak majd, és nagyon nem szeretném, ha jövő tavasszal megint kilakoltatási eseményekre riasztanák azokat az ellenzéki képviselőket, akik persze elmennek oda, igyekeznek egyfajta lelki segítségnyújtást adni, és a kamerákkal el tudják érni, hogy a végrehajtó bandák további jogsértéseket ne fogantostítsanak, de azért intézményes szinten nem hiszem, hogy ez a mi dolgunk, feladatunk lenne. Én lelkiismereti parancsnak engedelmeskedve minden ilyen helyszínen megjelenek, ahol csak fizikailag lehetséges, de úgy gondolom, hogy itt Magyarország Kormányánál vannak azok a különböző lehetőségek, kasszakulcsok és jogosítványok, amelyek alapján minden érintettnek segíthetne. Ezt várjuk tehát el önöktől továbbra is, rendületlenül. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Csárdi Antal LMP-s képviselő úr felszólalása következik.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Előterjesztő! Én egy másik problémára szeretném föl hívni a figyelmet. Visszajelzések alapján azzal szembesültünk, hogy az érintettek nyilatkoztak jellemzően az egyösszegű megvásárlásról, mert mind a jövedelmük,

mind a biztos munkahelyük lehetővé tenné egyébként, hogy ők hitelt vegyenek föl magyarországi kereskedelmi bankoktól, és több visszajelzés alapján azt kell mondanom, hogy kereskedelmi bank ma Magyarországon nem ad hitelt eszközkezelős ingatlanfedezetre.

Erre vonatkozóan adtam be egy módosító javaslatot, amit a Fidesz jó szokásához híven persze lesöpört anélkül, hogy elolvasta volna, mert azt gondolom, hogy ha már egyszer így van, hogy a magyar kereskedelmi bankok, köztük egyébként magyar tulajdonú kereskedelmi bank is, köztük egyébként Magyarország piacvezető kereskedelmi bankja is egyértelműen megmondta az ügyfélnek, hogy természetesen be fogja küldeni hitelbírálatra a kérelmet, de most megmondja, hogy az eredmény - minthogy egy eszközkezelős ingatlan megvásárlásához kell - nemleges lesz. Ehhez képest benyújtottam egy módosítót, hogy lehessen módosítani az egyébként már megtett nyilatkozatot, hogy akkor más módon vásárolhassa vissza az ügyfél az ingatlanát.

És én attól tartok, hogy amennyiben ez nem történik meg, akkor sokan megint kiesnek, amiről képviselőtársam beszélt, hogy sokan kiestek a rendszerből, pedig igény az lett volna rá. Én attól félek, hogy a visszavásárlás rendszeréből is ki fognak esni számosan azért, mert azzal a jóhiszemű piaci magatartással számoltak, amivel egy kereskedelmi banknak élnie kéne, és nem ezzel találkoztak.

Azt gondolom, hogy itt fontos, hogy a kormányzat észlelje ezt a problémát, és választ adjon erre a problémára, mert jelen állás szerint, ha nyilatkozott arról, hogy ő egy összegben szeretné megvásárolni, de a bank nem áll vele szóba, el fog esni a visszavásárlás lehetőségétől.

(20.50)

Arra kérem az előterjesztő urat, képviselőtársamat, hogy erre a problémára adjon választ. S ha már ezen gondolkodunk közösen, akkor azt gondolom, arról is érdemes beszélni, hogy a jellemzően harmincéves futamidejű, egyébként nagyon előremutatón és tisztességesen teljesen költségmentes részletfizetést nem lehetne-e lecsökkenteni, mert harminc év egy mai 45-50 éves ember számára felelősen nem beváltható. S azt gondolom, sokan lennének, akik ezt a kötelezettségüket így költségmentesen tíz vagy húsz év alatt is tudnák teljesíteni. Arra kérem az előterjesztőt és arra kérem képviselőtársaimat, hogy az erre vonatkozó módosító javaslataimat fontolják meg még egyszer, és ha ehhez képest egy alternatív megoldási javaslatot tudnak nyújtani, akkor azt nyújtsák be. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy Attila képviselő úr következik, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt

Képviselőtársaim! Bármilyen olyan alkalommal, amikor a devizahitelesek problémáiról lehet beszélni, akkor fel szoktam hívni a figyelmet arra, hogy ebben a Házban többször mondta azt a Magyar Nemzeti Bank alelnöke vagy elnöke, hogy Magyarországon ez a probléma nem létezik, önök megoldották ezt a problémát. Aztán hogy, hogy nem, eltelt pár hét vagy hónap, és rögtön utána a kormánynak mégiscsak volt valamilyen olyan kezdeményezése, ami a devizahiteles károsultakkal foglalkozott. Ennél világosabb és egyértelműbb beismerését annak, hogy butaságokat beszélt a Magyar Nemzeti Bank és annak vezető tisztségviselői, s hogy valóban kell ezzel a problémával foglalkozni, nem is lehetne kérni.

De nagyon fontos lenne még egyszer kihangsúlyozni azt, amiről Z. Kárpát Dániel képviselőtársam egy pár mondat erejéig már beszélt, hogy önök több alkalommal, de egyszer nagyon eklatáns módon, az EBRD-szerződés aláírásakor világosan eladták a devizahiteleseket a magyar bankszektornak. Hiszen önök olyan szerződést írtak alá az EBRD-vel, ami arról szól, hogy semmilyen kár nem érheti a magyar bankszektort, semmilyen profitcsökkenése nem lehet a magyar bankszektornak a devizahitelesek problémái miatt. Önök vállalták azt is, hogy nem gördítenek semmilyen akadályt a kilakoltatások elé, ami azért érdekes, mert önök sokszor hivatkoznak arra, hogy most a családok éve van, vagy éppen arról beszélnek, hogy önök családbarát kormány. Számptalan alkalommal kértük önöktől, hogy ennek az egyik jellemzője legyen az, hogy megtiltják a kilakoltatásokat a családok esetében, hogy ne lehessen gyermekes családokat kilakoltatni semmilyen formában sem. Önök soha nem tettek eleget ennek a kérésünknek, és jelenleg is, ahogy erről már volt szó, zajlanak a kilakoltatások. Tehát mi folyamatosan kértük, és most is hangsúlyoznám, hogy mondják föl az EBRD-vel megkötött szerződésüket, ami kormányzati szerződés, mert ezáltal tulajdonképpen - még egyszer hadd ismétljem - eladták a devizahiteleseket a magyar bankoknak.

A másik: érdemes lenne egy új banki elszámoltatást is napirendre tűzni, hiszen szintén ebben a tereben elhangzott többször, de más szakmai fórumokon is elismerték, hogy a magyar bankok nem tájékoztatták megfelelően az ügyfeleket. Erről egyébként európai bírósági döntések is vannak már. Magyarul bíróság is kimondta azt, hogy nem volt megfelelő a hitelt felvevők tájékoztatása, hogy milyen kockázatokkal jár, ha egy ilyen típusú hitelt felvesznek. S bizony a problémák jelentős része pont ebből a tájékoztatlan-ságból fakadt. De hát a bankok profitérdeke, -éhsége felülírt minden észszerű tájékoztatást, csak azért, hogy minél több pénzt tudjanak keresni ezeken a családokon, ezeken az embereken.

A másik: ez az eszközkezelős program, amit önök most nem kiszélesítenek, hanem tulajdonképpen beszántanak, egy érdekes javaslat, hiszen azok az emberek, akiknek most följánlják újra megvételre a saját lakásukat, azok már legalább egyszer vagy akár kétszer is kifizették a saját lakásukat, ingatlanjukat.

Úgyhogy most másodszor vagy harmadszor vehetik meg azt, amit korábban már különböző törlesztőrészletek formájában kifizettek. Ezért mi azt mondjuk, hogy egymillió ember problémája van akkora gond Magyarországon, hogy ennél sokkal komolyabban és hatékonyabb módszerekkel kellett volna ezt a kérdést kezelni. S bizony nem az adófizető magyar családokon kellett volna elverni a port, hanem sokkal inkább a bankokra kellett volna ráterhelni. Hiszen évről évre azt látjuk, hogy egyre profitábilisabb a bankszektor Magyarországon, tehát semmilyen formában nem rázta volna meg őket az, ha nem a magyar családokkal fizettetjük ki ezt az árfolyamkockázatot, hanem valamilyen tehermegosztásban, de alapvetően a bankok állták volna ennek a kockázatát, s hadd ismételjem meg, különösen annak fényében, hogy nem tájékoztatták megfelelően a hitelt felvevő magyar családokat a veszélyekről és a kockázatokról. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Most adom meg a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem volt szándékomban, hogy megismételjem a bizottsági előadó által elmondottakat, de az elhangzott vélemények alapján úgy gondolom, hogy néhány tény és a történelmi emlékezet felrészítése talán nem árt.

Előljáróban szeretném megköszönni az ellenzéki pártoknak is a részletes vitában nyilvánított és a bizottsági szavazásban is megnyilvánuló támogatást, amiben, gondolom, az nyilvánul meg, amit Z. Kárpát Dániel képviselőtársam mondott, hogy itt valóban sok százezer ember sorsáról van szó. Én úgy gondolom, hogy az a nem is szakmai, inkább politikai diskurzus, ami ennek kapcsán most elhangzott és elhangzik, az inkább a hely szelleméből adódik, és nem az ezekért a családokért érzett felelősségünk.

Csak az emlékezet miatt mondom, mert képviselőtársam utalt rá, talán azt mondta, hogy 2001-ben indultak itt a folyamatok. 2001-ben az első Fidesz-kormány igen jelentős lakástámogatási rendszert működtetett, mely lakástámogatási rendszer kiterjedt a hiteltámogatásra, a lakáshoz jutásra, kedvezményes feltételekkel a fiatal ingatlanszerzők megkülönböztetett támogatására. Úgyhogy ez a folyamat nem akkor indult. Az akkori és az első Fidesz-kormánynak az otthonteremtési, egyébként ma is, de már akkor is nagyon fontosnak tartott otthonteremtési szándéka nyilvánvalóan hasznos és nagyon sok fiatal család számára eredményes volt.

Ezért is tartom furcsának Mesterházy képviselőtársam szemrehányását, mert ugyan kétségtelen, hogy a devizahitelezés, az erre alkalmas személyek

devizahitelezési lehetőségének a megnyitása ugyan a naptár szerint hozzánk kötődik, de azzal, hogy annak idején a szocialista kormány megszüntette ezeket a kedvező lakástámogatási lehetőségeket, megszüntette a kamattámogatást, megszüntette a fiatal házaspárok ingatlanszerzésének a támogatását, valóban belehajszolta az embereket ezekbe a számukra, mint utóbb kiderült, kedvezőtlen konstrukciókba.

Ami az érzelmeket illeti, tudom, hogy ilyen késői órában nem illik képviselőtársaimat feltartani ezzel, de képviselőtársam is utalt rá, s engedjék meg, hogy én is megismételjem, hogy amikor 2011 nyarán vagy 2012 kora tavaszán az államtitkár kolléganőmmel ültünk ott és ennek az eszközkezelőnek az alapjait próbáltuk ott magunk között, négy-hat szem között meghányni, akkor emlékszem, azon medítettünk, hogy 2500 vagy 5000 lakásra mint plafonra terjesszük ki ezt a lehetőséget.

(21.00)

Ahhoz képest az eszközkezelő közel 38 ezer ingatlant váltott magához, ebből a 38 ezerből maradt az idei és a most tárgyalt törvénymódosítás tárgyát képező mintegy 32 500 család, amelyből 31 900 család, vagyis az érintettek 98 százaléka jelzett vissza. Csárdi képviselőtársamnak mondom, hogy ebből a 31 900-ból 28 500 család mondta azt, hogy részletfizetés útján vagy egy összegben kívánja visszavásárolni az ingatlanát - azt nem tudom, hogy harmadszor-e. Kétségtelen, hogy egy szerencsétlen hitelkonstrukció után fennáll annak a veszélye, hogy valaki rosszul jár, ezzel együtt úgy gondolom, hogy a kormánynak ez a lépése igen kedvező lehetőséget biztosít a valóban nagyon nehéz körülmények közé került családok otthonának visszaszerzésére és visszaadására.

Anélkül, hogy a részletes vitát itt a zárszó címén megnyitnám, csak emlékeztetőül mondom, hogy előtörlesztés lehetséges, tehát a harminc év futamidő nem kötelező. Hogyha lehetőség van, akkor természetesen élhetnek ezzel az érintettek.

Amihez most a módosító javaslat visszanyúl, az gyakorlatilag annak az ügyfélkörnek a mintegy 2 százalékát kitevő 650 családot érinti, amelyek egyébként jogosultak lettek volna rá vagy lennének rá, hiszen az előfeltételeknek megfelelnek, de bármilyen oknál fogva nem jeleztek vissza, rossz volt a cím, nem kapták meg, nem voltak itthon és a többi, ezeket, tulajdonképpen ezeket célozza ez a törvényjavaslat. Ezt egyébként mind a részletes vita során, mind a bizottsági tárgyalás során ellenzéki képviselőtársaim is elismerték vagy elfogadták.

A módosításnak egy nagyon jelentős része az a korábban, a részletes vita során egyébként ellenzéki sorokból is elhangzott javaslat - mindezt az „elolvastuk, nem olvastuk el” történethez mondom -, amely azt mondta, hogy ugye, itt egyéb tartozások is fennállnak, és ne teremtsünk egy olyan helyzetet, hogy valaki visszavásárolja urambocsá, tényleg másodszor a lakását, és akkor egy következő végrehajtásnak van kitéve.

Ezért azt mondtuk, hogy ezek három évig további védeltséget élveznek, ebben benne vannak az itt a parlamentben elhangzott vélemények is.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Maga a törvényjavaslat egyébként több bizottsági módosító javaslatot is befogadott, amelyek a nyelvi, jogtechnikai koherencia megteremtését szolgálták, tehát kodifikációs és nyelvhelyességi pontosításokat tartalmaznak.

Ismétlen szeretném megköszönni a bizottságok támogató szakmai munkáját, amely hozzájárult a törvényjavaslat szövegének egyértelműsítéséhez, pontosításához és - ismétlem - szakmai szempontú kiegészítéséhez. Mindezek alapján tisztelettel kérem, hogy a szavazás során a javaslatot a bizottsági álláspontnak megfelelően támogathatják szíveskedjenek. Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Dr. Varga-Damm Andrea és Csárdi Antal tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **törvényszéki végrehajtással összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/7844. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben. Megadom a szót Fazekas Sándor képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. FAZEKAS SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2019. november 14-én tartott ülésén megtárgyalta a törvényszéki végrehajtással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/7844. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 31 igen szavazattal, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő javaslat a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében kívánja rögzíteni a végrehajtási eljárásokra vonatkozó normaanyag egységes voltát, ilyen értelemben pedig módosítani szándékozik a Vht.-t és az Avt.-t, valamint az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló és egyéb kapcsolódó törvényeket.

A tavaly januárban hatályba lépett általános közgazgatási rendtartás 134. §-a értelmében a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 2018. január 1-jétől általános köz-

igazgatási végrehajtási szervként működik, azaz feladat körébe tartozik az adó tartozások, az adók módjára behajtandó köztartozások, egyéb köztartozások, valamint az eljárás során meghatározott cselekmények végrehajtásának foganatosítása, mindezek szabályozását pedig az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény - Avt. - mint önálló eljárási törvény biztosítja.

Kormányhatározat rendelkezik arról, hogy a törvényszéki végrehajtási feladatokat 2019. január 1-jétől szintén a NAV látja el, vagyis kizárólag az ő feladata lett az állami és igazságügyi követelések végrehajtása, valamint az eljárási cselekmények kikényszeríthetőségét szolgáló vagy az eljárás során megállapított vagyoni jellegű joghátrányok végrehajtása is.

A benyújtott javaslat rendezi a végrehajtási ügyeknek az adóhatósághoz több lépcsőben történő átkerülését is. Mivel 2020. január 1-jétől a folyamatban lévő végrehajtási feladatok foganatosítása is a NAV kötelezettségévé válik, így ennek következtében a törvényszéki végrehajtás mint feladat kikerül a bíróság szervezetrendszeréből, ezzel együtt pedig a törvényszéki végrehajtó mint jogállás megszűnik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott javaslat igen előrelátóan tartalmaz az Avt.-re nézve olyan irányú módosítást is, amely lehetővé teszi, hogy a NAV számára megfelelő idő álljon rendelkezésre az átadott ügyek feldolgozására. Ily módon a 2019. december 31. napján folyamatban lévő ügyekben szünetel a végrehajtási eljárás, mégpedig a végrehajtásra irányuló megkeresés adóhatósághoz való beérkezésétől számított 30. napig.

Kiemelkedő néhány, az Avt.-t is érintő egyéb módosítás is, amelyek a végrehajtási eljárás eredményes lefolyását kívánják biztosítani. Ezek közé tartozik azon eset, amikor közfoglalkoztatónak minősülő adós ellen vezetett végrehajtásra kerül sor, továbbá ha az adós elhalálozik, valamint az elektronikus árverés során át nem vett ingóság karitatív célra történő felhasználásának lehetősége.

Tisztelt Országgyűlés! A Ház asztalán fekvő törvényjavaslat bevezetni szándékozik új jogintézményként a végrehajtási eljárást megelőzően alkalmazható hatósági átvezetést, továbbá igyekszik elősegíteni a behajthatatlan követelések átláthatóbb adóhatósági nyilvántartását.

Kérem a tisztelt Házat, hogy az elhangzottakra tekintettel a benyújtott javaslatot szíveskedjenek támogatni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, hogy az előterjesztő képviselőjében most vagy későbbi időpontban szeretne szólni. *(Dr. Völner Pál: Most nem.)* Az államtitkár úr jelzi, hogy most, a vitának ebben a szakaszában nem kíván felszólalni.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót, tehát

most a képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport.

(21.10)

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/7844. számú törvényjavaslat vonatkozásában az általános vitában a plenáris ülésen már előadta a Jobbik-frakció az álláspontját, amely úgy szól, hogy ezt a törvényjavaslatot támogatjuk.

A címe némileg megtévesztő, mert arra utal, mintha csak a törvényszéki végrehajtással kapcsolatban, illetőleg a végrehajtási eljárások témaköréhez kapcsolódó módosító javaslatokat tartalmazna a jogszabály, de ezen túl előremutató, egészen más típusú jogszabályokat is és más típusú életviszonyokat is szabályozni kíván. Az egy egyszerű, ma már jogtechnikai kérdésnek tekinthető változtatás, hogy miután a törvényszéki végrehajtásokat megszüntette a jogalkotó, és az adó- és vámhatóság látja el a jövőben azokat a feladatokat, amelyeket korábban a törvényszéki végrehajtók, így természetesen át kellett adni jogszabály rendelkezései mellett a jogköröket, és az átmeneti rendelkezéseket meg kellett ahhoz hozni, hogy az egyik szervezet megszűnésével a másik szervezetet működésében helyzetbe hozzuk.

A bűnügyi zárlat kérdését, a bűnügyi zárlat terminológiáját kellett harmonizálni más jogszabályokhoz, mert egyik jogszabályban a bűnügyi zárlat, másik jogszabályban a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel volt ugyanannak a jogkövetkezménynek a megfogalmazása, természetesen harmonizálni kellett, és a jogszabályi javaslat ezt tartalmazza.

A törvényszéki végrehajtás megszüntetésével bizony nagyon sok olyan követelés kerül át az adó- és vámhatósághoz, amelyeket nem könnyű kezelnie az adó- és vámhatóságnak, ezért úgy döntött a jogalkotó, hogy bizonyos elévült vagy behajthatatlanná nyilvánított követelésről, amelyet 2019. január 1-jét megelőzően már kiállítottak, és 2019. december 31-én még fennáll, lemond. Amikor a plenáris ülésen erről beszéltünk, azért felhívtam a figyelmet arra, hogy nagyon remélem, hogy nem sok nagyadózó van, aki így meg nem fizetett köztartozásai alól mentesülni fog. Remélem, hogy ez a javaslat nem azt fogja eredményezni, hogy ők jól járnak.

Miután ez is egy salátatörvény, ebbe a jogszabályba rendelte a kormány azt az új terminológiát is bevezetni, amelyet a büntető törvénykönyv 411. § (1) bekezdése a) pontja eredményez, merthogy az Európai Bizottsággal egyeztetni kellett, egy konzultáció eredményeként az lett a végeredmény, hogy a jogszabályunk, amely már hatályban van jó pár éve, nem pontosan meríti ki törvényi tényállását illetően mindazokat a magatartásokat, amelyeket pónalizálni szerettek volna.

Fontos kérdése ennek a jogszabályjavaslatnak, amely a büntetőeljárásokban hosszú ideje komoly gondot okozott, ez pedig a bűnügyi költség viselése arra az esetre, ha a megismételt eljárást nem a terhelt érdekkörében, hanem a bíróság tevékenységének következtében kellett alkalmazni, és így kétszeresen kellett bűnügyi költséget fizetni a terheltnek, amelyet most ez a jogszabályjavaslat felold.

Nagyon fontos volt végre szabályozni azt is, amikor a polgári jogi igény és a büntetőjogi igény ugyanazt a vagyontárgyat érinti. Gyakran volt a joggyakorlatban probléma abból, hogy melyik is előzi meg a másikat. Most ez a jogszabály ezt is rendezi, illetőleg a polgári jogi és büntetőjogi igények egy vagyontárgyon való megjelenésének teljes rendszerét tényleg koherensen és kompletten szabályozza.

Nagyon régi igény volt, és nagyon örülök, hogy végre így 32 év után a jogalkotó megteremtette a hatósági átvezetés intézményét. Hogy őszinte legyek, soha nem érttem, hogy ezt már az első adótörvényekkor miért nem sikerült megteremtteni, hiszen rengeteg alkalommal van olyan, hogy egy adónemben túlfizetése van az adózónak, másokban pedig elmaradása, és az adóvégrehajtástól nem tudott szabadulni, mert nem volt ez a hivatalból megtehető intézmény. Ami még egy nagyon fontos és társadalompolitikai szempontból kiemelt jelentőségű, ennek a javaslatnak az 53. §-a, amely a közfoglalkoztatotti programban részt vevő vagyontárgyak mentességét mondja ki a végrehajtás során az értékesítés alól addig az ideig, amíg a közfoglalkoztatotti program folyamatban van.

Ritkán mondjuk azt itt, ebben a Házban, hogy egy törvényjavaslat-csomag indokolt és okszerű, és mindenképpen támogatni fogjuk, mert valóban régóta rendezetlen viszonyokat, szabályokat és a joggyakorlati gondokat kikerülő törvény lesz belőle. Úgyhogy köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki szólani. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Annyira részletesen és jól elmondta Varga-Damm Andrea képviselő asszony az indoklásában, hogy miért támogatják ezt, hogy én ezt megspórolom, és én is csak azt mondanám, hogy szükség van erre a módosításra, úgyhogy mi is támogatjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni a napirend keretében. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom. Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Szeretném megköszönni képviselőtársaimnak a támogatást a frakciók részéről. Egyetlen dolgot szeretnék pontosítani: az adótartozások nem tartoznak az ebben a törvényjavaslatban tárgyalt elengedendő vagy elengedhető tartozások körébe, mert azokat eddig is az adóhatóság vitte, itt egyedül a törvényszéki végrehajtókkal kapcsolatos összegek vannak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az ingatlan-nyilvántartást, valamint egyes közigazgatási hatósági eljárásokat érintő egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/7693. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Fazekas Sándor képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. FAZEKAS SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság a 2019. november 11. napján megtartott ülésén megtárgyalta az ingatlan-nyilvántartást, valamint egyes közigazgatási hatósági eljárásokat érintő egyes törvények módosításáról szóló T/7693. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 32 igen szavazattal egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány által benyújtott módosító javaslat elsődleges célja, hogy egyszerűbb, átláthatóbb és hatékonyabb ügyintézészt biztosítson a magyar emberek számára. A javaslat nem csupán jogtechnikai pontosításokat, hanem érdemi módosításokat is tartalmaz, ami kihatással lesz a jogszabályt alkalmazó jogalanyok mindennapi életére.

Az első ilyen módosítás az állami ingatlan-nyilvántartási térkép-adatbázisból, valamint a mezőgazdasági parcella-azonosító rendszerből történő adatszolgáltatások szabályaira terjed ki. Ennek bizonyos szövegrészét a javaslat egyfelől más ágazati jogszabályokba helyezi át, másfelől a jogfejlődés következtében okafogyottá és egyben anakronisztikussá vált joganyagot pedig kiemeli a magyar jogrendszerből.

Továbbá a benyújtott javaslat hatályon kívül kívánja helyezni a közigazgatási szabályszegések szankciójáról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényt annak érdekében, hogy a jelen javaslatban egységesen rendezzen minden, a szankciótörvény későbbi hatálybalépésével összefüggő jogszabály-módosítást.

Végül, de nem utolsósorban kiemelném, hogy a javaslat a közigazgatási bürokráciacsökkentéssel és az egyes hatósági eljárások egyszerűsítésével összefüggő törvények módosításáról szóló 2017. évi CLXXXVI. törvény 32. § (3) bekezdésének eltérő szöveggel történő hatálybaléptetését is tartalmazza, amellyel biztosítható, hogy a társasház közgyűlése által megválasztott közös képviselő vagy az intézőbizottság elnöke a közösség ügyintézését ellátó tevékenységet nyilvántartásba vételtől függetlenül 2021. május 1. napjáig elláthassa.

(21.20)

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő javaslat célja, hogy felülvizsgálja a módosítás által érintett jogszabályhalmazt, megfeleltetve ezzel a jogalkotás jogállami követelményeinek, így a normavilágosság, a hozzáférhetőség és a jogbiztonság alapelveinek egyaránt.

Végezetül, de nem utolsósorban pedig nélkülözhetetlennek bizonyultak egyes szövegrészek jogtechnikai pontosításai is, amelyek biztosítják a jogértelmezés és jogalkalmazás egységességét.

Az elhangzottakra tekintettel a benyújtott javaslat támogatását kérem a tisztelt Országgyűléstől. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, Orbán Balázs államtitkár úr a vita e szakaszában vagy a későbbi szakaszában kíván felszólalni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, mint előterjesztő a vita későbbi szakaszában kíván szólni.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. Közben kétperces felszólalásra nincs lehetőség. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoporthoz.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a T/7693. számú jogszabály-módosító javaslatcsomag, amit tulajdonképpen egyrésztől nevezhetnénk jogtechnikai módosításnak, de azért alapvetően mindenképpen a polgárok közérzetét javító jogszabályjavaslat, tekintve, hogy az ingatlan-nyilvántartást illetően olyan könnyebb eljárásokat vezet be, amelyek feltétlenül indokoltak, és azt kell mondjam, hogy ez most valóban egy gondos és körültekintő munka.

Másrészt pedig bevezet olyan jogszabályi lehetőségeket, a mezőgazdasági parcella-azonosító rendszerből történő adatszolgáltatások vonatkozásában, amelyek szükségesek mind a gazdák, mind az egyéb földtulajdonosok számára.

Nem kívánom szaporítani a szót, mert úgy látom, körülbelül hét jogszabályt módosít egy cél érdekében ez a javaslat. Már a plenáris ülésen az általános vitában is elmondtuk, hogy a Jobbik frakciója ezt támogatja, természetesen ezt most is fenntartjuk, és reményünket fejezzük ki, hogy a jövőben hasonló közérzetjavító jogszabályjavaslatokat terjeszt be a kormány, és akkor mindig nagyon elégedettek leszünk. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Csak ismételni tudom magamat: Varga-Damm Andrea képviselő asszony annyira jól összefoglalta a törvénnyel kapcsolatos álláspontot, hogy ehhez csak csatlakozni tudok. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirendi pont keretében. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, aki mint előterjesztő, válaszolni kíván az elhangzottakra.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Mondhatnám, hogy ez egy általános jelenség, hogy ha az ellenzék boldog, akkor az államtitkár boldog, de általában ennek az ellenkezője szokott lenni. Most azonban mégis a kivételt erősítő főszabály helyzetében találjuk magunkat.

Köszönöm a támogató hozzászólásokat. Mi is azt gondoljuk, hogy egyrészt az ingatlan-nyilvántartás, ahogy az Magyarországon megvalósul és egy egységes rendszert alkot, ahol a térképi és a jogi adatok mind jogszabályi, mind intézményi értelemben egységesen vannak nyilvántartva, ez nagy erősségünk, amelyen természetesen mindig lehet könnyíteni és egyszerűsíteni. Ezt szolgálja az előttünk fekvő törvényjavaslat is.

Köszönöm szépen az általános vitában bemutatott és a részletes vitában is bemutatott konstruktív hozzáállást. És jelezném azt, hogy a Törvényalkotási bizottság eljárásaként érdemi ponton is szerintem előrelépett a javaslat. A Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége kezdeményezésére az írásra vagy olvasásra képtelen személy ingatlan-nyilvántartásban bejegyzés alapjául szolgáló jognyilatkozatának alakító kelleit szabályozó jogszabályi rendelkezésnek a módosítását fogadta el a bizottság, ami tovább egyszerűsíti az ilyen értelemben hátrányos helyzetű honfitársainknak a jogérvényesítését. Úgyhogy mi ennek nagyon örülünk, a kormány részéről természetesen

ezt a módosítási szándékot támogatjuk, és köszönöm szépen mindannyiuknak a támogatást. Köszönöm a szót. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A levezető elnök befolyásmentesen kifejezi örömét a jó hangulatú parlamenti vita miatt.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor. A befolyásolásmenest kétszer aláhúztam. Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **magyar állampolgársággal összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/6455. számú és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Fazekas Sándor képviselő úrnak, a bizottság elnökének. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. FAZEKAS SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság elnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2019. november 14. napján tartott ülésén megtárgyalta a magyar állampolgársággal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/6455. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 30 igen szavazattal, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egyik előzménye, hogy Magyarország Kormánya az állampolgársági törvény módosításával sikerrel biztosította a több mint egymillió nemzettársunk számára a honosítás által megszerezhető magyar, tehát kettős állampolgárságot, hiszen az a tarthatatlan helyzet állt fenn korábban, hogy Trianon következtében a nemzet egyharmada idegen joghatóság alá került, ezáltal azok az emberek, akik sosem hagyták el szülőföldjüket, magyarok, más állam polgárai lettek, és így nem juthattak magyar állampolgársághoz. Ezeknek a magyar embereknek a megsegítésére szolgált a kettős állampolgárságról szóló törvényjavaslat akkori hatályba léptetése.

Az akkor és ma is hatályos törvényszöveg szerint az állampolgársági eljárás egyedi kérelemre indul, abban az esetben, ha a kérelmező igazolni tudja számos anyagi jogi konjunktív feltétel együttes meglétét, így többek között azt, hogy a kérelem előterjesztését megelőző nyolc éven át folyamatosan Magyarországon lakott, vagy pedig azt, hogy megélhetése és lakhatása Magyarországon biztosított.

Ezek mellett a törvény lehetővé teszi a kedvezményes honosítás eljárásának lehetőségét is, amit a jogalkotó az előzőkhöz hasonlóan szintén konjunktív feltételrendszerbe foglalt. Ebből is a legfontosabb, hogy

az a nem magyar állampolgár, aki a kérelme előterjesztését megelőző legalább három évben folyamatosan Magyarországon lakott; aki három éve érvényes házasságban él vagy házassága a házastárs halálával szűnt meg, vagy kiskorú gyermeke magyar állampolgár, vagy magyar állampolgár fogadta örökbe vagy éppen hontalan; továbbá alakjogi értelemben az a nem magyar állampolgár, aki soha nem rendelkezett magyar állampolgársággal, és akinek felmenője magyar állampolgár volt, illetve valószínűsíteni tudja magyarországi származását és magyarnyelv-tudását igazolja, az élhet az egyszerűsített honosítás lehetőségével, ami gyorsabb és egyszerűbb adminisztrációs ügyintézészt biztosít a kérelmező felek számára.

A mostani módosító javaslat is a korábbihoz hasonlóan a hazaszeretet és nemzeti összetartozás szellemiségében íródott, hiszen az egyszerűsített honosítási eljárást hivatott még hatékonyabbá tenni azáltal, hogy többek között az így állampolgárságot szerző, külföldön élő polgárok esetében is megvalósul az állandó személyazonosító igazolvány hivatalból történő kiállítás.

Végezetül fontos megemlíteni azt is, hogy a javaslat elfogadásával kiterjesztésre kerül az egyablakos ügyintézés, amelynek köszönhetően egy helyen kerülhet elintézésre - a teljesség igénye nélkül - az állampolgársági kérelem elbírálása, az esetleges névmódosítás engedélyezése, valamint a személyi azonosítót és lakcímet igazoló hatósági igazolványok kiállítása is.

Tisztelt Ház! Az előttünk lévő javaslat kedvező rendelkezéseket tartalmaz a határon túli magyarok számára, elsődlegesen egyszerűsíti és felgyorsítja az elszakadt lakosság anyaországához történő csatlakozását. Így mindenki számára támogatandó. Mindezeket alapul véve kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a benyújtott indítványt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Orbán Balázs államtitkár urat, mint előterjesztő kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, a vita későbbi szakaszában kíván felszólalni.

(21.30)

Most a képviselői felszólalások következnek. Tájékoztatam a tisztelt Országgyűlést mielőtt erre sor kerül, hogy a kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót. Tehát megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Urak! Szeretném előrebocsátani itt a törvényjavaslat módosítása kapcsán, hogy az LMP frakciója támogatni fogja a törvényjavaslat előttünk fekvő módosítását.

Nagyon egyszerű ennek az indoka, hiszen nagyon is hiánypótló ez a módosítás. Szeretném itt is felidézni az önök figyelmébe, hogy sajnos az elmúlt években számos visszaélés történt az egyszerűsített honosítással, és a kormány által sem cáfolt hírek szerint több esetben magyar felmenőkkel nem rendelkező személyek a honosítási szabályok kijátszásával juthattak magyar állampolgársághoz, amire számos alkalommal az LMP frakciója és magam is felhívtuk a figyelmet.

Az elmúlt években kiderült, hogy közel 700 külföldi jutott csalás útján magyar útlevélhez, akik előtt így megnyílt az út az Európai Unió más tagállamaiba is és egyébként egyúttal az Egyesült Államokba is. Köztudott, hogy Magyarország 2008 óta tagja az amerikai vízummentességi programnak, amelynek keretében teljesen szabadon, előzetes online regisztráció után utazhatnak Amerikába azok, akiknek magyar útlevelük van.

Az amerikai belbiztonsági minisztérium tájékoztatása szerint a 700, csalással szerzett útlevél birtokosa közül legalább 65-en bejutottak az Egyesült Államokba, és egy akkori hír szerinti állás szerint többen ott is tartózkodtak, miközben az amerikai hatóságok próbálták megtalálni és kitoloncolni őket. Nem független ezektől a fejleményektől, hogy az Egyesült Államok tavaly októberben sajnos ideiglenesre változtatta Magyarország státuszát a vízummentességi programban, tehát ténylegesen egy komoly problémáról beszélhetünk.

Az elmúlt években számos cikk jelent meg arról, hogy visszaélések történtek a honosítási rendszerrel, például az Index 2014-ben arról írt, hogy ukránok és oroszok úgy jutottak tömegesen magyar állampolgársághoz, hogy valójában nem voltak magyar felmenők. A cikkek szerint hamis papírokkal, illetve magyar tisztviselők korrumpálása útján kaphatták meg a magyar állampolgárságot. Ukrajnában is felhasználhatták szervezett bűnözői csoportok az egyszerűsített honosítást fénykép és ujjnyomat híján.

Pont ezért gondolom, hogy rendkívül hiánypótló ez a javaslat. Azt gondolom, hogy jobb később, mint soha. Az egy nagyon előremutató dolog, hogy végre a kormány meghallotta a kritikákat, és ebbe az eljárásba lényegében beépíti az ujjnyomat és az arcképmás rögzítést; ez nagyon fontos dolog. Éppen ezért a részünkről abszolút támogatandó a javaslat.

Itt szeretném kiemelni, leginkább egyébként a félreértések elkerülése végett, hogy azért is nagyon fontos ez a javaslat, hogy visszaélési törekvésekkel ne csorbíthassák a határon túl élő magyarok jogosítványait, és senki ne csorbíthassa a magyar állampolgárság megítélését, ami, azt gondolom, egy nagyon fontos dolog, és számunkra, mindannyiunk számára, a határon túl élő honfitársaink számára is egy nagyon értékes dolog.

Egyetlen kérdést szeretnék feltenni a kormány itt lévő képviselőihez: tervezik-e azt, hogy esetleg megvizsgálják a már korábban beadott igényléseket? Köszönöm szépen, és támogatni fogjuk a javaslatot. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Mondhatnám azt, hogy képviselő asszony nagyon jól összefoglalta a mondatokat vagy a gondolatokat, és többet nem tennék hozzá, de azért egy dolgot a viccen kívül hozzáténnék.

Én több évvel ezelőtt tettem fel az első kérdéseket a belügyminiszter úrnak ezzel a visszaéléssel kapcsolatban. Akkoriban még azokat a válaszokat kaptam, hogy én butaságokat kérdezek, ilyen probléma nincsen, és ezért nem is kell semmilyen intézkedést fogantatosítani. Örülök annak, hogy eljutottunk pár év alatt oda, hogy a kormány is megértette azt, hogy bizony ezekkel a honosítási kérelmekkel, állampolgársági kérelmekkel visszaélnék, és miközben nemes célt szolgált ez az intézkedés, eközben voltak olyan emberek, akik tudatosan visszaéltek ezzel.

Számos olyan polgármester, jegyző volt, de leginkább ezeknek a jegyzők voltak az elszenvedői, akik ellen büntetőeljárást kellett kezdeményezni, mert nagyüzemben termelték a magyarul nem beszélő magyar állampolgárokat, akiknek semmilyen felmenője nem volt magyar, hanem csak egyszerűen szerettek volna egy schengeni útlevélhez hozzájutni. És ahogy képviselő asszony beszélt róla, bizony ez sokféle biztonsági vagy akár nemzetbiztonsági kérdést is felvetett, hiszen tipikusan azok az emberek, akik csalni akartak ezzel a rendszerrel, az élet más területén is hajlamosak voltak a csalásra. Tehát számos bűnelkövető, bűnöző is hozzájutott adott esetben ilyen módon a magyar útlevélhez és a magyar állampolgársághoz, és aztán ez finoman fogalmazva nem öregbítette Magyarország hírnevét a világban.

Tehát mi is azt gondoljuk, hogy a szigorítás helyes. Annyit lehetne hozzátenni, pont azért, hogy ezt az intézményt ne járathassák le, és ezt a nemes célt ne sározhassák be, hogy a kormánynak már jóval korábban lépni kellett volna, és csak pusztán azért, mert ellenzéki képviselők vetették fel az ezzel kapcsolatos aggályokat és problémákat, nem kellett volna lesöpörni az asztalról, de jobb később, mint soha. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

BENCSIK JÁNOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban nagyon fontosnak tartom leszögezni azt, hogy a magyar Országgyűlés egy nagyon régi adósságát törlesztette akkor, amikor 2010 májusában két évtizedes lemaradását pótolva a megalakuló új parlament első törvényeként elfogadta azt a kedvezményes honosításról szóló törvényt, amely végre visszaadta a lehetőséget

azon honfitársainknak, akik saját hibájukon kívül idegen országok fennhatósága alatt születtek, elvesztették állampolgárságukat, vagy már egy olyan ország állampolgárai lettek, hogy esélyük se volt azt megkapni. Ők is részint visszakapták, részben újra megnyílt a lehetőség, hogy magyar állampolgárságot igényeljenek.

Kicsit visszatekintve, talán már nosztalgikusnak is tűnhetnek azok az érzések, amelyeket 2010 májusában az akkor elsöprő többséggel, 97 százalékos többséggel elfogadott törvény kapcsán az itt jelen lévő képviselők átélhettek, hiszen néhány képviselőt leszámítva mindenki támogatta ezt a törvényt. Egy olyan ritka pillanata volt a törvényhozásnak, amit az egész nemzet vagy a nemzet túlnyomó többsége közös sikerként, közös ünnepként tudott megélni. Ha elnézik nekem egy kicsit a részrehajlást, mi, jobbikosok kicsit a saját sikerünként is ünnepeltük ezt, hiszen akkor még parlamenten kívüli pártként, jóval 2010-et megelőzően nagyon sokszor nagyon sok helyen küzdöttünk ezért, részt vettünk a népszavazási kampányban 2004-ben, dolgoztunk ennek a sikeréért, és amikor 2010-ben ezt a kormány betervezte és megszavaztuk, akkor kicsit úgy éreztük, hogy ebben a nagy közös sikerben nekünk is oroszlánrészünk volt.

És amilyen heves érzelmekkel, érzésekkel ünnepeltük ezt, olyan felfokozott érzelmekkel, de egyre inkább negatív érzelmekkel követtük ennek a törvénynek az utóéletét: először inkább aggodalmakkal telve, később értetlenséggel és fokozódó dühvel, amikor azt láttuk, hogy a magyar állampolgárság egyre inkább leértékelődik. Hogyan lehetséges az, tettük fel a kérdést, hogy egyre könnyebben, egyre gyorsabban jutnak hozzá kétes háttérű vállalkozók a magyar állampolgársághoz, és egyre nagyobb aggodalommal szemléltük azt, hogy hogyan repülnek rá szervezett bűnözői körök erre a lehetőségre: először csak apróhirdetéseken, később a különböző online felületeken egyre nyíltabban, egyre leplezetlenebbül vállalva, hogy ha valakinek van 2-3 ezer eurója, nem számít a magyarnyelv-tudás teljes hiánya, nem számít az, hogy nincsen írmagja se a magyar felmenőknek, egyedül ami számít, az a pénz a zsebben, ha valakinek megvan ehhez a pénze, akkor bizony játszi könnyedséggel tud magyar állampolgársághoz jutni.

Most 2019. november 18. van, és szeretném feltenni azt a kissé provokatív kérdést tisztelt kormánypárti képviselőtársainknak, hogy nem vagyunk-e egy picit megkésve. Tehát nem kellett volna ezt a törvényt vagy egy ehhez hasonló törvényt, mondjuk, úgy kilenc évvel ezelőtt ennek a Háznak a falai közé hozni? Azt látjuk, és erről beszéltek a képviselőtársaim is ebben a vitában, hogy itt azért nagyon komoly visszaélések voltak, és ezeknek a nagyon komoly visszaéléseknek a kiszűrésére a magyar állam vagy nagyon kevés erőfeszítést tett, vagy mondhatnám azt is, hogy ezt tétlenül nézték végig.

Persze, most lehet, hogy meglesz a lehetősége annak e törvénymódosítás elfogadásával, hogy bizonyos esetekben ezt utólag meg lehessen lépni, de értetlenül állunk az előtt a tény előtt, hogy önök végignézték,

hogy orosz, szerb és ukrán bűnözői körök ezrével, tízezerével jönnek. Meg sem tudjuk mondani, mennyien, Demeter Márta képviselőtársam hétszáz-as számot mondott, de ez, azt gondolom, csak a jéghegy csúcsa, a valóságban a visszaélések tényleges száma ennél jóval magasabb kell hogy legyen.

(21.40)

Az előtt is értetlenül állunk, hogy miként lehet az, hogy az elmúlt kilenc évben kevesebb, mint kétszáz alkalommal vonta vissza a köztársasági elnök a több mint egymillió megítélt állampolgárságot az állampolgárságot. A múlt hét második felében voltak a világ magyarsága legnagyobb fórumának, a Magyar Diaszpóra Tanácsnak és a Magyar Állandó Értekezletnek a tanácskozásai. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes azt mondta, hogy 1 millió 100 ezer fő az újonnan honosított magyar állampolgárok száma. Ha ezt összevetjük a két évvel ezelőtti állapottal - 2017. november 9-én jelentették be, hogy megvan az egymilliomodik új magyar állampolgár -, akkor azt látjuk, hogy az újonnan felvett állampolgárságok növekedésének üteme lelassult, és a miniszterelnök-helyettes úr is úgy fogalmazott a Máérten, hogy tömeges felvételle már nem kell számítani, de természetesen nyitva hagyják a lehetőségét annak, hogy aki szeretné, az ezután is fel tudja venni az állampolgárságot, de aki egyébként nagyon szerette volna, ezt az elmúlt kilenc évben már meg tudta tenni.

Szeretném kérdezni önöket, hogy mi értelme van valamit az után szabályozni, hogy az eredeti célját ez a törvény jórészt betöltötte. Az elmúlt kilenc évben, aki szerette volna, fel tudta venni a magyar állampolgárságot. Most pedig hozunk egy olyan szabályozást, amely egyébként nagyon korrekt és helyeslendő módon ezt a jogszabályt körülbástyázza, körülhatárolja és szigorítja. Számos cikk, számos leleplező anyag, számos oknyomozó újságírói munka leplezte le a rendszerszintű csalásokat. Önök mégsem csináltak semmi.

Az, hogy most tíz évről húsz évre növelik a visszavonhatósági időtartamot, a mi értelmezésünkben a nyílt beismerése annak, hogy önök pontosan tisztában vannak vele, hogy a mai napig számos olyan ember birtokolja a magyar állampolgárságot, akik család útján, rosszhiszeműen, a törvény kiskapujával visszaélve jutottak ehhez, de nem tudta a rendszer kiszűrni magából.

Idén júniusban folyt már erről egy vita e ház falai között. Már akkor is idéztem Lázár János akkori miniszter szavait, aki egyébként Mesterházy Attila képviselő úr írásbeli kérdésére válaszolva 2017 márciusában úgy fogalmazott: a kormánynak valóban van tudomása arról, hogy bizonyos bűnözői körök üzletszerűen visszaéléseket folytattak honosítási okmányokkal. Ezt később, de még ebben az évben, 2017 tavaszán Semjén Zsolt megpróbálta árnyalni, ennek részben ellentmondani, de sem ő, sem mások, sem akkor,

sem azóta, sem a júniusi vitában, sem a júniusi vita óta eltelt időben, egyetlenegy ember nem tudta hitelt érdemlően cáfolni, hogy ez nem igaz. Mivel nem tudták cáfolni, muszáj azt gondolni, hogy ennek megvan az oka.

Tisztelt Képviselőtársaim! Beszéljünk akkor világosan! Ez a mostani törvény csupán egy eső után felvett lyukas köpönyeg. Egy utólagos korrekció, amelyben ha módosítva is, de továbbra is kódolva van a rendszerszintű visszaélés. Ha megnézzük, hogyan szivattyúztak különböző korrupciós csatornákon a különböző offshore számlákra a letelepedésikötvény-bizniszből származó dollár- és euró-százmilliókat a különböző, kormányhoz közel álló oligarchák, akkor azt mondhatjuk, hogy alapos a gyanú, hogy különböző üzletemberek ennek a maffiahálózatnak a fenntartásában, amely a magyar állampolgárság köré szerveződött, igenis érdekeltek voltak, még az is lehet, hogy a mai napig érdekeltek.

Sőt, ha megnézzük egyébként, akkor kísérteties hasonlóságok vannak a letelepedési államkötvény és a magyar állampolgárság között. 2013-ban létrehoztak egy olyan konstrukciót, amelynek az eredményeként négy év alatt körülbelül húszezer olyan külföldi személy jutott tartósan magyarországi letelepedéshez vagy tartózkodási engedélyhez, aki kötvényvásárlások révén jutott az országba. Amikor lement ez a hullám, 2017-ben a kötvénybiznist felszámolták. 2011 és 2019 között ennek az 1 millió 100 ezer embernek a nagy része egyébként nagyon jogosan, megérdemelten jutott hozzá a magyar állampolgársághoz, de azt, hogy emellett hány olyan ember van, akinek köze nincs a magyarsághoz, és a törvény kiskapuit kihasználva jutott hozzá család útján, megbecsülni sem tudjuk.

De az biztos, hogy tetemes. Az is biztos, hogy tetemes hasznuk van azoknak a közvetítőknek, akik ezt a sápot ez után leszedték, nagyrészt 2013 előtt, amikor - utaltak rá - volt egy nagymértékű szigorítás, és azóta is. Most, miután lecsengett ez a hullám, és úgy látszik, hogy nagy tömegben már nem igénylik az emberek a magyar állampolgárságot, behozzák a Ház elé ennek a szigorítását. Azt mondanám, hogy persze, nem felesleges, ennek is van értelme, és támogatni is fogjuk, de valóban eső után köpönyeg.

Végezetül engedjék meg nekem, hogy nagyon röviden összefoglaljam, mi a Jobbik álláspontja. Egyébként azért nagyon egyszerű, mert tíz éve változatlan. Azt gondoljuk, hogy a magyar állampolgárság megillet minden egyes magyar embert, éljen bármelyik szegletében a nagyvilágnak, ugyanakkor továbbra is elszántak vagyunk abban, hogy megakadályozzuk, hogy ezzel a magyar állampolgársággal sefteljenek, és hogy olyan emberekhez jusson ez az állampolgárság, akit semmi nem köt a magyarsághoz, soha nem érezték magukat a nemzethez tartozónak, soha nem voltak ennek a nemzetnek részei, és soha nem is lesznek ennek a magyar nemzetnek a tagjai. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsorai-
ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fazekas Sándor képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! A Bencsik János képviselő úr által elmondottakra szeretnék röviden reflektálni.

Talán ez a legfontosabb felvetése, hogy mi értelme van ennek a szabályozásnak, mi értelme van újraszabályozni ezt a területet, hiszen gyakorlatilag 1 millió 100 ezren már felvették a magyar állampolgárságot. Tisztelt Országgyűlés! Szerintem függetlenül a számoktól, az a helyes, ha egy adott területen, egy jogterületen rend van. Nyilvánvaló, hogy akkor lehet kialakítani egy rendezett jogi környezetet, ha ehhez a megfelelő tapasztalatok is rendelkezésre állnak. De azért azt valamennyien tudjuk, hogy a környező államokban nem 1 millió 100 ezer magyar él, sokkal többen élnek, élhetnek közöttük olyanok is, akik ezután hoznak olyan döntést, hogy fel akarják venni a magyar állampolgárságot, illetve vannak olyan államok, amelyek ezt tiltják jelenleg. Legalább három ilyen szomszéd van. De azok a jogszabályok sem örökérvényűek. Tehát szerintem az a helyes ezen a területen, ha a szabályozás kiérlelt, korrekt, és lehetővé teszi, hogy valamennyi nemzetársunk, függetlenül attól, hogy melyik államban él, a jövőben is fel tudja venni a magyar állampolgárságot.

Azzal vitatkoznék, hogy rendszerszintűség, meg összehasonlítások lennének ezen a területen. Újságcikkekre hivatkozni szerintem ennél a témánál kicsit erőltetett. Újságcikket bárki tud írni, bárki tud íratni, és ezek az állítólagos oknyomozó újságcikkek is kevéssé vitték el ezeket az ügyeket, ha jól látom, a rendőrségi, ügyészségi vagy bírósági szakaszig. Ha van egy jog, bizony előfordul, hogy visszaélnek az adott, biztosított lehetőséggel, visszaélések esetén pedig a megfelelő hatósági és más eljárások azok, amelyek ki tudják deríteni a tényállást, és csak erre tekintettel lehet nyilvánvalóan állást foglalni.

Tehát ilyen nagy szavakkal, hogy ezerszám, meg rengetegen, meg nem tudom, miket mondott Bencsik képviselő úr, ebben az esetben nem dobálnának. Szerintem ez a téma van annyira komoly és fontos, hogy ezt a részét is vegyük komolyan, és ne a szenzációhajás, bulvárjellegű írásokat vagy sajtóértesítéseket hozzuk fel példaként. Szerintem ez a jövőre nézve is fontos, hiszen az, hogy visszaélések ezen a területen ne legyenek, illetve a lehető legkevesebb visszaélés legyen, valamennyiünknek elemi érdeke, magyar nemzeti érdek.

A letelepedési kötvény pedig szerintem egy rossz hasonlat, az teljesen más intézmény, és nem is tárgya ennek a mostani módosításnak, úgyhogy, azt hiszem, azzal külön most nem kell foglalkoznom. Bízom abban, hogy az Országgyűlés fogja majd támogatni a javaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

(21.50)

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nem szóltam volna még egyszer hozzá, csak meghallgattam Fazekas Sándor képviselő úr gondolatait. Pont arról beszéltünk, hogy nem újságcikkekről, hanem minisztériumi válaszokról beszéltünk, tehát erről beszélt Bencsik képviselőtársam is és jómagam is. Évek óta levelezünk a belügyminiszterrel, levelezünk sok mindenki mással, Lázár János akkori miniszterrel, akik egy idő után elismerték, hogy van ez a probléma.

Én abban egyetérték Fazekas képviselőtársammal, hogy kell ez a lehetőség, hiszen bármikor dönthet valaki úgy, hogy fölveszi a magyar állampolgárságot, tehát nekem ez a része rendben van a történetnek. Adjuk meg a lehetőséget, nem zárult le szerintem se ez a folyamat, sokan még nem igényelték, lehet, hogy később szükségük lesz erre, vagy úgy döntenek, hogy mégis igénylik ezt a magyar állampolgárságot. És én mindig emellett érveltem, képviselőtársam, államtitkár úr, hogy pont azért, mert ennek az intézménynek van egy szimbolikus jelentősége, ezért a csalások kiszűrése hatványozottan érdekünk, hiszen különben beszároznak egy pozitív szimbólumot, amivel egyesek visszaélnék. Rossz emberek mindig voltak, vannak és lesznek.

Akik valamiből üzletet akarnak csinálni, meg csalással pénzhez akarnak jutni, ilyenek mindig lesznek, akik a törvényt megsértik, olyanok is, de szerintem ebben az ügyben, ami egy magyar nemzeti, valóban szimbólummá is vált, és ebben valóban - kevés képviselőtől eltekintve - a magyar Országgyűlés is egyetértett, szerintem erre a szimbólumra, a magyar állampolgárságra vigyáznunk kell, jobban kell vigyáznunk, mint esetleg egyéb más dologra.

Éppen ezért szerintem nagyobb odafigyelés szükségeltetik ilyenkor, és szerintem ilyenkor a józan kritikákra is érdemes talán jobban odafigyelni, hiszen ezek mögött sok esetben nem pártpolitikai szándék, hanem akár, ha szabad úgy fogalmaznunk, ugyanaz az aggodás húzódik meg, mint ami adott esetben kormánypárti képviselőktől is elhangzik ezzel az intézménnyel kapcsolatban esetleg más ügyek kapcsán. Úgyhogy én azt gondolom, hogy helyes, ha ez a folyamat halad előre, én sem érzem végletesnek vagy lezártnak ezt a folyamatot, de a szigor és az odafigyelés pont az intézmény jellege és fontossága miatt talán indokoltabb, mintsem hogy ne beszéljünk erről vagy ne foglalkozzunk ezzel a kérdéssel.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, 26 másodperce van. Parancsoljon!

BENCsik JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót, ezt a maradék 26 másodpercet se szeretném, hogy kárba vesszen.

Fazekas képviselő úrnak mondom, a rendszer-szintű csalásokat az bizonyítja, hogy erre külön üzletág épült fel. Tehát olyan körök, akik ennek a meghirdetését, a magyar felmenők bizonyítását, a hamisított anyanyelvi ismeretekről a papírokat legyártották. Ha ez néhány tucat embert érintett volna, akkor nem szerveződött volna erre egy külön üzletág. Az pedig, hogy mennyire volt szenzációhajhász a bulvársajtónak a kitalálása, azt bizonyítja Roman Naszirov ügye, akire utaltam korábban is, aki az ukrán vámhivatal vezetője volt, egy magas beosztású tiszt, aki 2017-ben korrupcióvádval bukott le, és akkor döbbsentek rá...

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.

BENCsik JÁNOS (Jobbik): ...és az egész ukrán sajtót bejárta az ügy, ott lapult a magyar útlevelel a zsebében az ukrán mellett. Úgyhogy ennyit akartam csak, ilyen történetek vannak. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm. Még egy mondatot az előbb elfelejtettem a letelepedési kötvény kapcsán, ezt is említette Fazekas képviselőtársam. Szerintem annyiból helyes a párhuzam megvonása, hogy a letelepedési kötvények kapcsán is bejutottak Magyarországra olyanok, akik átcsúsztak egy biztonsági ellenőrzésen, és bizony, bűnözői háttérrel rendelkeztek. Tehát ilyen értelemben valószínűleg van valamilyen rendszerszerű probléma is ezekben az ellenőrzésekben is, de ez valóban most nem ennek a törvénynek a tárgya. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! E tekintetben, ezen törvényjavaslat tekintetében az egyik szemem sír, a másik pedig nevet, mert ugyan az elhangzott minden ellenzéki jelen lévő frakció részéről, hogy a törvényjavaslatot támogatni fogják, ami szerintem helyes, és ezt köszönöm szépen, és természetesen számítunk a kormánypárti frakciók támogatására is, de a dolog másik oldala az a felszólalási sor, amit itt az elmúlt percekben hallottunk.

Ugyanis ebben rendkívül sok túlzás és pontatlan-ság hangzott el, ami egyébként szerintem nem tesz jót

az ügynek. Tehát ha itt komolyan vesszük azt a dolgot, hogy az egyszerűsített honosítás intézménye és az az eredmény, amit 2010 óta sikerült elérnünk, hogy 1,2 millió új magyar állampolgárt sikerült létrehozni, akkor azt gondolom, hogy az ilyen és az ehhez hasonló felszólalások ezt az eredményt legalábbis megpróbálják zárójelbe tenni, és ez ellen szeretném a tiltakozásomat kifejezni.

Egyrészt Demeter képviselő asszony azt mondta, hogy a kormány által sem cáfolt módon, de egyébként titokban történik ezeknek a visszaéléseknek a kivizsgálása. Ez olyan mértékben titokban történik *(Demeter Márta: Én nem mondtam, hogy titokban.)*, hogy jelen törvényjavaslatnak is az indoklásában van egy adat, ami arra vonatkozik, hogy májusig - mivel a be-terjesztésben most már pár hónappal korábbi, ezért egy májusi adatot találnak itt a képviselők -, de van itt egy adat, amelyik azt mondja, hogy 2019 májusáig 177 darab ilyen csalárd módon szerzett állampolgárság visszavonására került sor. *(Demeter Márta: Kivételesen nem mondtam, hogy titokban.)*

Tehát semmilyen titkolózás nincs az ügyben, a bűnüldöző és a nyomozó hatóságok... Bocsánat, ha félreértettem, de mégis azért az egész felszólalásának a tónusa ez volt. Tehát ha a bűnüldöző és a nyomozó hatóságok teszik a dolgukat, és hogyha ennek megfelelően kiderül, hogy valamilyen módon visszaéltek az egyszerűsített honosítás intézményével, akkor a megfelelő büntetőjogi konzekvenciák levonása mellett a köztársasági elnök úr, ugyanúgy, ahogy a miniszter javaslatára, ugyanúgy, ahogy a honosítási ügyek esetében, visszavonja a csalárd módon szerzett állampolgárságot.

Itt Bencsik képviselő úrnak a felszólalására is hadd reagáljak! Mi éppen azt gondoljuk, hogy a csalárd módon megszerzett állampolgárság visszavonási idejének a tíz évről húsz évre történő kitolása, teljesen függetlenül attól, hogy hány ilyen esetről van szó, az a jogbiztonságot és a magyar állampolgárság intézményének a védelmét jelenti. Tehát én azt szeretném kérni öntől, hogy ezt az intézkedést, legalábbis a törvényjavaslatnak ezt a részét ne tessék támadni, hanem tessék megvédeni, mert pont az ön által is felhozott célok védelmét szolgálja.

A másik, hogy ha pedig elfogadjuk azt a két számot, ami itt elhangzott a vitában, az egyik az ön által is említett 1,2 millió honosított állampolgár, a másik, mivelhogy ez az indoklásban van, és ezt önök nem támadták, tehát ez a 177 darab állampolgárság-visszavonás, ha a két számot egymásra vetítjük, akkor az fog kijönni, hogy 0,01 százalékról beszélünk. Tehát az fog kijönni, hogy 0,01 százaléka az eseteknek az, ami problémás, és ami ügyben a hatóságoknak, a nyomozási feladatokat ellátó ügyészségnek vagy rendőrségnek el kellett járni, és amelynek végén a köztársasági elnöknek döntést kellett hoznia. Én azt gondolom, természetesen mint minden emberi rendszer, ez sem zár tökéletesen, mint minden emberi rendszerben meg állami rendszerben, ebben is vannak hibák, de ez a szám, a 0,01 százalék jól mutatja azt, hogy olyan

rendszerintú visszaélésekre nem került sor, amiket ön a felszólalásban említett.

Még két példát hadd hozzak arra, hogy miért tekintem túlzónak az ellenzéki felszólalásokat. Az egyik ilyen példa az volt, hogy ön követelte, hogy már 2010-ben miért nem rögzítettünk például a mostani feltételeknek megfelelő módon ujjlenyomatot. Képviselő úr, azért nem, mert a magyar állampolgároknak sem volt, nem a honosítottaknak, hanem a születéssel magyar állampolgárságot szerző, tehát egész életükben ezen a 93 ezer négyzetkilométeren élő magyar állampolgároknak sem volt olyan személyazonosító igazolványa, amelyben ujjlenyomat lett volna, ugyanis azt 2015-ben fogadta el az Országgyűlés, és 2016-tól felmenő rendszerben adunk ki olyan személyazonosító igazolványokat, amelyen az arcképmás, az aláírás és az ujjlenyomat is rögzítésre kerül. Nyilvánvalóan ez a rendszer a bevezetést követően és a megszilárdulást követően mostantól kiterjed a honosítással magyar állampolgárságot szerzőkre is, akik egyébként sok esetben nem igénylik a személyazonosító igazolványt. Tehát az egész mögött az a jó szándékú kormányzati cél állt, hogy minek terheljük olyan bürokratikus eljárásokkal ezeket az állampolgárokat, amelyek számukra nem fontosak.

(22.00)

Mert sok esetben ezek az emberek megelégednek az állampolgársági okirattal, illetőleg megkapják a lakcímkártyákat, ami mellé ők külön, az egyébként szintén biometrikus azonosítóval ellátott útlevél tudják igényelni, ha ez az utazáshoz számukra szükséges.

Tehát én azt gondolom, hogy ez egy józan megfontolás volt anno, egyrészt a technikai feltételek sem voltak biztosítva nemcsak számukra, hanem valamennyi magyar állampolgár számára sem. Ezek most már rendelkezésre állnak, másrészt pedig úgy voltunk vele, hogy az eljárásokat szükségszerűen nem érdemes bonyolítani. Mostanra pedig eljutottunk odáig, hogy azt gondoljuk, hogy ha ez a közös belátás, akkor érdemes ebbe az irányba még egy plusz ilyen eljárásrendet betenni. Természetesen a törvényjavaslatban megpróbáltuk annak a kereteit lefektetni, hogy ez a lehető legkisebb bürokratikus akadállyal járjon a honosítást tervező vagy a honosítási eljáráson végigmenő vagy azt tervező magyar állampolgárok számára.

A másik, hogy ezt összeköti ön a felszólalásában azzal, hogy oligarchák meg offshore lovagok meg bűnözők meg egyéb történetek, én ezt nem tudom másként minősíteni, mint népmesének. Ez egy mítosz. Azoknak az embereknek a döntő többsége rendes magyar állampolgár, aki csak azt szeretné visszakapni, amit elvett tőle a XX. század. És azt gondolom, hogy a magyar Országgyűlésnek, ha már ebben egy ilyen nemzeti konszenzus alakult ki, akkor az a feladata, hogy ezt az akaratot valamilyen módon teljesíteni tudja, és az egyszerűsített honosítás intézménye alkalmas ennek az akaratnak a teljesítésére.

Éppen ezért én nagyon köszönöm az ellenzéki frakciók támogatását is, de a másik dolog, és ezt még egyszer alá szeretném húzni, hogy arra kérném nagyon nagy tisztelettel önöket, hogy ezt a törvényjavaslatot meg az ezzel összefüggő közéleti vitát ne fertőzzük meg azzal, amivel önök próbálják megfertőzni, hogy a belpolitikai logikájukat, amelyben a kormányt ilyen-olyan dolgokkal vádolják, kiterjesztik erre a törvényjavaslatra és azokra az emberekre is, akik - egyévtve Mesterházy képviselő úrral - a jövőben is magyar állampolgárságért fognak folyamodni.

Tehát azt gondoljuk, hogy a XX. század még tartozik ezeknek az embereknek, és nekik minél nagyobb számban, mindenkinek, aki erre igényt tart, vissza kell kapnia vagy meg kell szereznie a magyar állampolgárságot. Úgyhogy ezért még egyszer köszönöm a támogatottságukat, és tényleg a legmélyebb tisztelet hangján, a belpolitikai összefüggésrendszer tekintve egy nagyon kicsi visszafogottságot szeretnék kérni önöktől. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát, amelyben reagált a vitában elhangzottakra. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvények ipar- és kereskedelem szabályozási szempontból történő, valamint jogharmonizációs célú módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/7694. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság a 2019. november 14-i ülésén megtárgyalta az egyes törvények ipar- és kereskedelem szabályozási szempontból történő, valamint jogharmonizációs célú módosításáról szóló T/7694. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 25 igen szavazattal, 5 nem ellenében és 4 tartózkodás mellett elfogadta.

A javaslat céljai közé tartozik az uniós jogharmonizációs kötelezettségek teljesítésén belül egyrészt a szabályozott szakmákkal kapcsolatos előzetes arányosságértékelés szempontjainak rögzítése, másrészt az áruk kölcsönös elismerésére vonatkozó új közösségi szabályokkal való összhang megteremtése.

A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény módosításának célja a

szakmák új szabályozásának elfogadását megelőzően elvégzendő arányossági tesztről szóló irányelvnek való megfelelés. A módosítás áttételesen munkaerőpiaci és versenyképességi szempontból előnyös hatásokkal jár, tekintettel arra, hogy várhatóan kevesebb lesz a jövőben bevezetendő szabályozási jellegű korlátozások száma a szabályozott szakmák területén.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összegzésként elmondható, hogy az előttünk fekvő javaslat előremutató rendelkezéseket tartalmaz, hiszen legfőbb céljai között szerepel többek között a pénzmosás elleni hatékonyabb fellépés, a bürokrácia csökkentése, a tisztességes gazdasági verseny feltételeinek biztosítása, valamint a gazdaság versenyképességének növelése.

Mindezek fényében arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a törvénymódosítást támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Schanda Tamás államtitkár urat mint előterjesztőt, hogy a vita e szakaszában kíván-e felszólalni vagy a későbbiek során. *(Jelzésre:)* Öné a szó, államtitkár úr.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Rövid leszek. A határozati javaslat átfogó céljai az uniós jogharmonizációs kötelezettség teljesítésével függenek össze, és ahogyan hallottuk már, a pénzmosás elleni hatékonyabb fellépést teszi lehetővé, a bürokrácia csökkentését, a tisztességes gazdasági verseny feltételeinek a biztosítását, valamint a gazdasági versenyképességnek a növelését. Összegésben tehát elmondható a javaslatról, hogy a törvénymódosítások csökkentik a hazai vállalkozások terheit, növelik a versenyképességüket, és közérthető, megbízható és átlátható szabályozási környezetet teremtenek.

Éppen ezért én is kérném a tisztelt Országgyűlést, hogy az összegző módosító javaslatot és a törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjen. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Törvényalkotási bizottság előadója ismertette a szavazati arányt arra vonatkozóan, hogy a bizottság ezt a javaslatot milyen arányban támogatta. A tartózkodó és a nem szavazatok oka rendkívül egyszerű volt: a 18. §-ban írt új mó-

dosítás, ami tulajdonképpen nem tartozik hozzá a törvényjavaslat szellemiségéhez, ez a bizonyos nemzetbiztonsági ellenőrzés megszüntetése a haditechnikai termékek kereskedelmében és szolgáltatásában, ez teljes mértékben lerontja ennek az egyébként nagyon szépen összerakott törvényjavaslatnak az értékét. Én magam lepődtem meg, amikor a plenáris ülésen egyik képviselőtársam volt kijelölve témafelelősnek, és ön kimondta azt a mondatot, ami felkeltette az érdeklődésemet és figyelmemet, tekintettel arra, hogy az Országgyűlésben szakfeladatomban képezi a Honvédelmi bizottságban való részvétel, és nagyon is figyelek az ilyen jellegű szabályokra, illetőleg az ilyen jellegű témákra.

A plenáris ülésen én már hozzászólóként elmondtam ezzel kapcsolatos problémámat, elmondtam azt, hogy ma, különösen a globális világ kihívásai okán nem tehetjük meg, hogy korlátlanul engedjük magánkereskedelemben a haditechnikai eszközök és szolgáltatások felügyelet nélküli cseréjét. Európa határain olyan szinten terror- és gerillaszervezetek működnek, amelyek háborús konfliktusokat, terrorcselekményeket hajtanak végre, hogy sajnos egyetlen ország sem engedheti meg magának, hogy engedje nemzetbiztonsági ellenőrzés nélkül ennek a szakterületnek a mozgását.

A plenáris ülés óta még eggyel több tapasztalatom van, a mai összevont nemzetbiztonsági és honvédelmi bizottsági ülés, amiről természetesen a titoktartás miatt egyetlen érdemi szót sem szólhatok.

(22.10)

De nem sértek titkot akkor, ha jelzem, hogy ma - hiszen a meghívó nyilvános - a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat főigazgatóját hallgattuk meg, és e téma kapcsán kérdést intéztem hozzá, mert szerettem volna meggyőződni arról, hogy ez a tevékenység mutat-e bármifajta olyan jellemzőket, amelyek arra engednek következtetni, hogy vannak ezen a piacon nemzetbiztonsági szempontból veszélyes személyek. Azt a választ kaptuk, és szintén nem mondhatom meg a konkrét adatokat, mert nem szeretnék titkot sérteni, de higgyék el, képviselőtársaim, önök közül senki nem volt ott ezen az ülésen, jelentős számú nemzetbiztonsági ellenőrzésen fennakadt személy volt az elmúlt évben is. Ez azt jelenti, hogy ha ezt a kötelező nemzetbiztonsági ellenőrzést megszüntetjük, akkor lehetőséget adunk arra, hogy olyan emberek és olyan szervezetek kereskedjenek haditechnikai eszközökkel hazánk joghatóságán keresztül, hogy tulajdonképpen teljes mértékben kiszolgáltatjuk magunkat.

Ebben a javaslatban az szerepel, hogy a 2. §-ban meghatározott feltételeket, engedélyt akkor lehet adni, ha az 5. § (5) bekezdésében meghatározott ellenőrzést az adott személyekkel szemben lefolytatják. Ez a jogszabály ezt az 5. § (5) bekezdését helyezi hatályon kívül, ami azt jelenti, hogy akkor ezeknek a szemé-

lyeknek nem kell nemzetbiztonsági átvilágítása legyen, pedig a rendelkezésre álló szolgálatok beszámolója szerint ilyen ellenőrzéseket elég sokat kell lefolytatniuk, de az is tény, hogy ennek nagyon jelentős százaléka az elmúlt évben is fennakadt a rostán. Nem szolgáltatathatjuk ki magunkat.

Egyébként meg kell mondjam, a kormánypárti képviselők nem is a jogszabály szövege alapján értékelik azt, amit ez a javaslat tartalmaz, hanem azt próbálják megmagyarázni, hogy ezzel az engedélykérelem nem szűnik meg, csak a nemzetbiztonsági ellenőrzés, merthogy egyébként ehhez a haditechnikai eszközök kereskedelméhez, szolgáltatás nyújtásához engedély kell, tehát engedélyezni kell, hanem csak ez a pluszellenőrzés, a nemzetbiztonsági ellenőrzés kötelezettsége szűnik meg. De ez nem jelentheti azt, hogy attól, hogy engedélyezem neki, de nem kell nemzetbiztonsági ellenőrzés felette, honnan tudok meggyőződni az engedély kiadásakor arról, hogy nem a hazánk vagy akár a szövetségi rendszerünk ellenében vagy akár polgárainkkal, vagy akár Európa polgáiraival, vagy akár távolabbi országok polgáiraival szemben alkalmazandó haditechnikai eszközök kereskedelme történik.

Én már a plenáris üléskor mondtam, és a bizottsági üléskor is kértem, hogy ezt fontolják meg, ez a javaslat így marad-e, mert a Jobbik frakciója sajnos nem szavazhatja meg emiatt ezt a jogszabályt. Abban reménykedtem például, hogy majd ma délelőtt olyan adatokat fogok látni, hogy azt mondom, hogy jó, aggódtam, de látjuk, nincs gond, nem akadnak fenn ezeken az ellenőrzéseken, ne legyünk ennyire bizalmatlanok, de hogy őszinte legyek, ma délelőtt óta még inkább azt gondolom, hogy nem szabad ezt az ellenőrzést megszüntetni.

A pénzműködés kérdése, a fémkereskedelemmel kapcsolatos szabályozás komoly értéke a javaslatnak. Már a plenáris ülésen is kérdeztem, hogy miért kellett erre harminc évet várni, és nagyon remélem, hogy nem arról van szó, hogy valaki ezt a piacot el akarja uralni és ahhoz kell szabályozott kereskedelemnek lennie. Azt sem értem egyébként, hogy tényleg miért kellett erre ennyi időt várni. Pontosan tudjuk, hogy a feketepénzek irdatlan nagy mennyisége keletkezik a fémkereskedelemből eredően. Ha mást nem nézek például, mint a honvédségi inkurrencia vásárlásakor keletkező extraprofitot, ahol kilóra volt kénytelen a honvédség eladni az egyébként már használaton kívüli irdatlan mennyiségű fémeszközöket, és a piacon bizony óriási extraprofitot lehetett ebből szerezni, de egyébként az egyszerű polgároktól szerzett fémmennyiség is egy akkora piac, hogy annak szabályozottnak kellett volna lennie. Tehát ez például egy komoly értéke ennek a javaslatnak, de hangsúlyozom, nem lehet elfogadni, és ma egy felelős országgyűlési képviselő ellene szavaz annak, hogy a 18. §-ban ennek a kötelező nemzetbiztonsági ellenőrzését megszüntessék.

Azt pedig egyszerűen el sem tudom képzelni, ami a javaslat indoklásában szerepel, hogy túlzott terhet

jelentett a vállalkozóknak ez az eljárás. Megint virágnyelven kell beszélnem, mert titkot árulnék el, ha elmondanám, hogy mennyi ilyen volt, azt meg nem tehetem, de higgyék el, annyira nem volt sok, ami általánosságban a vállalkozói kört ilyen komoly teherrel illetné.

Tehát ez sem bizonyosodott be. A szakembertől, a vezetőtől kérdeztem meg, hogy ezek mennyire macerás eljárások. Nem árulok el titkot, ha azt mondom, hogy nem macerás eljárások. Tehát igenis a vállalkozói körnek nem jelent olyan többletterhet. Nem több teher, mint maga az engedély a haditechnikai eszköz kereskedelmére és a szolgáltatására, úgyhogy bár holnapra szavazásra van ez a törvényjavaslat idehozva a Házhoz, mégis nagyon-nagyon kérem, hogy lehet, az utolsó pillanatban, de fontolják meg ennek a hatályon kívül helyezését vagy ennek a 18. §-nak a fenntartását, mert én magam nagyon rosszul érzem magam, hogy egyébként rengeteg értékkel bíró rendelkezés ellenére nem lehet megszavazni.

Jelzem egyébként, amikor a kormány képviselői különböző válaszadásoknál az ellenzékét vagy a Jobbikot támadják, rendre kapjuk azt, hogy ezt vagy azt az új szabályt nem szavaztuk meg. Mindig az derül ki, hogy azt azért nem tudtuk megszavazni, mert egy olyan salátatörvényben volt benne, ahol ott volt négy-öt vagy akár csak egy olyan új rendelkezés, és egyszerűen nem tehetjük meg, hogy megszavazzuk, és akkor ez úgy jön ki, hogy mi egyébként az ápolókat, a pedagógusokat, a nem tudom, kicsodákat nem akartuk támogatni, mert nem szavaztunk meg jogszabályokat. De egyszerűen, ha nem egyenként hozzák ide ezeket a szabályokat, hanem mindig ilyen egymással egyébként nem összefüggő életviszonyokat salátatörvényben hoznak eléink, akkor nem tudunk mit csinálni, nemet kell nyomni, mert utána pedig azt kapnánk a társadalomtól, hogy ezt vagy azt pedig miért szavaztuk meg.

Úgyhogy ember legyen a talpán, aki egyszerre akar jó népképviselő is lenni, a népnek is eleget akar tenni, és egyszerre akar konstruktív parlamenti képviselő lenni, ahol - akár ellenzékéről, akár kormánypárti képviselőről van szó - egy irányban a jóért, tényleg a társadalom számára fontos kérdésekért együtt megyünk. Ez a javaslat most pont egy ilyen csapda. Nem szeretünk csapdában lenni, de nem tehetjük meg azt, hogy ezt támogatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Szeretnék csatlakozni előttem szóló képviselőtársamhoz, aki nagyon jól rávilágított ennek a törvényjavaslatnak arra a pontjára, ami ténylegesen elfogadhatatlan. Bármilyen körülmények között bármi-

lyen frakció, párt színeiben politizál az ember, egyáltalán nem pártpolitikai kérdés, hanem nagyon keményen biztonsági kérdés.

Szeretném a felszólalásom elején említeni azt a pontot, amiről eddig kevesebb szó esett, mégpedig azt, hogy ezzel a módosítással a törvény helyett majd egy kormányrendelet szabná meg azt is, hogy mi számít egyáltalán haditechnikai terméknek. Tehát ez már önmagában egy nagyon furcsa és nagyon problémás dolog. Tehát ez mind jogilag, mind pedig tartalmilag nagyon komoly problémákat okozhat, mert a törvény tárgyi hatályát egyébként nem lehet kormányrendeletben megszabni. Úgyhogy ez is egy olyan pont lenne, amivel kapcsolatban kérném a kormány képviselőit, hogy fontolják meg, és vegyék ki ebből a javaslatból.

Továbbá azt gondolom, jogosan merül fel bennünk, hogy mi pontosan a kormány célja ezzel a módosítással, amit az előbb magam is említettem. Az a kérdés is joggal merül fel, hogy egyáltalán milyen eszközöket akarnának kivonni a haditechnikai termék fogalma alól, hogy egyébként milyen jövőbeni remények vannak ezzel kapcsolatban. Tehát tervez a magyar állam egy konkrét céggel valamilyen kereskedést? Szeretne exportálni eszközöket, és nem akarja, hogy ezek haditechnikai eszközökként szerepeljenek? Mi ennek az oka? Sajnos erre nem kaptunk magyarázatot. Én magam is nagyon kerestem az indoklásban, de nem találtunk erre vonatkozóan semmit.

(22.20)

A másik pedig, amire képviselőtársam is utalt, hogy a hadiipari tevékenység végzéséhez kiadott engedélyhez már nem lesz szükség arra, hogy a kérelmező cég felelős vezetője rendelkezzen a jogszabály szerinti nemzetbiztonsági ellenőrzéssel. Önök ezt ténylegesen azzal indokolják, hogy aránytalan többletterhet jelent a gazdálkodóra nézve a nemzetbiztonsági ellenőrzés előírása, így törölni szükséges. Állami beszállítóknál lehet helye nemzetbiztonsági ellenőrzés kikötésének, de minden vállalkozásra általános feltételként előírni nem indokolt. Vagyis ezt nem tudjuk másképp értelmezni, mint ahol más jogszabályi felhatalmazás alapján ellenőrizhetünk mint tulajdonos, ott fenn lehetne tartani ezek szerint a biztonsági ellenőrzést - de ahol nem, ott ne is ellenőrizzünk, hanem inkább töröljük el az egészet?

Én tényleg nagyon remélem, képviselőtársaim és államtitkár úr, hogy érzik, hogy ez mennyire abszurd, s függetlenül attól, hogy ezekből az ellenőrzésekből pontosan hány darab volt, mi történt. Akármennyi is, mit jelent az, hogy aránytalan többletthez? Az egy nemzetbiztonsági érdek, hogy megtörténjenek ezek az ellenőrzések. Tehát ha sok ilyen van, és ez nagyobb infrastrukturális, személyi, bármilyen feltételeket igényel, akkor azt gondolom, az államnak igenis kötelessége biztosítani azt, hogy esetleg ezt a nagyobb terhet az illetékes szervezetek bírják és

vége tudják hajtani. Tehát semmiképpen nem megoldás az, hogy valami nagy terhet jelent az állam számára, és akkor gyorsan töröljük el. Sajnos az elmúlt években már láttunk erre példát, de azt gondolom, hogy ez nem jó irányba vezet.

A másik: egyszerűen nincs olyan ország, amelyik megengedné, hogy biztonsági ellenőrzés nélkül egy cég a területén hadiipari tevékenységet vagy bármilyen ezzel összefüggő kereskedelmi tevékenységet végezzen. Továbbra is az az álláspontunk, hogy rendkívül veszélyes ez a törvénymódosító javaslat azzal, hogy megszüntetné a haditechnikai termékek kereskedelmének a kötelező nemzetbiztonsági ellenőrzését. S arra milyen biztosíték van, honnan tudjuk azt, hogy milyen szervezetek akarnának magyarországi vállalkozásokat alapítani, és ha ők ezt megteszik és nincs ellenőrzés, akkor kikkel fognak kereskedni? Akkor nem az történik-e, hogy valamilyen konfliktuszónában lévő csoportok, akár szervezett bűnözői csoportok lesznek ezzel megtámogatva?

Nagyon kérem önöket, hogy vonják vissza a törvényjavaslatnak ezt a részét. S arra egyelőre semmilyen magyarázatot nem kaptunk, hogy bármilyen gyakorlat alátámasztaná azt, hogy szükség lenne erre a módosításra. Abban pedig a reményem fejezném ki, hogy ez a változtatás nincs összefüggésben a magyar fegyverbeszerzésekkel, kereskedelmi szándékokkal vagy védelmiipari tevékenységgel. S azt is csak remélni tudom, hogy nem fog felbukkanni a közeljövőben olyan cég, amely kifejezetten a kedvezményezettjének érezheti magát ennek a módosításnak.

Remélem, hogy válaszokat kapunk a kérdésekre, s én is nagyon kérem önöket, hogy ezt fontolják meg. Ha ez benne van a törvényjavaslatban, az LMP-frakció ezt egészen biztosan nem fogja tudni támogatni.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kollégák pontosan körbejárták ezt a kérdést, amelyik minden ellenzéki frakcióban gondot okozott. Én arra hívnám föl államtitkár úr figyelmét, hogy ugyanez a vita egyszer már lezajlott a parlamentben, amikor az általános vitát tartottuk, s akkor én is kértem államtitkár urat, adjon már választ arra, hogy miért kellett ezt a haditechnikai eszközökre vonatkozó szabályozást, ezt a nemzetbiztonsági ellenőrzést kivonni ebből a körből. *(Schanda Tamás János dr. Varga-Damm Andreával egyeztet.)* Megvárom államtitkár urat, amíg megbeszéli a dolgokat. Ha már ilyen hosszú ideig kibírtuk, akkor még egy kis figyelmet hadd kérjünk, nem sok idő van már vissza, különben büntetésből végigbeszélem a nyolc percet. *(De-rülség.)*

Tehát csak arra lennék kíváncsi, hogy mivel nem kaptunk választ, nem logikus az, amit csinálnak, óhatatlanul fölmerül az ellenzékben, hogy van valami mögöttes érdek, ami miatt csinálják. Magyarul, ha ez nem logikus, nincs rá világos válasza a kormánynak, akkor kénytelenek vagyunk arra gondolni, hogy van valamilyen haverjuk, akinek ez az érdeke, és ezért csinálják. Ezért tisztelettel kérem én is államtitkár urat, adjon már választ arra most már sokadik alkalommal, hogy ki a csudát zavar ez a nemzetbiztonsági ellenőrzés. Nekem is van tudomásom arról, hogy van ilyen kockázat folyamatosan, ebből kifolyólag, mivel az előbb már végigbeszéltük, vannak gonosz, csúnya emberek, ezen a területen is vannak, sőt itt még pláne. Magyarul: ha az állam eddig is el tudta látni ezt a feladatot, akkor miért pont most érzi úgy, hogy erre nincs további kapacitása? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki fel szólalni a rendelkezésre álló időkeretben a vita során. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezáróm.

Megkérdem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Schanda Tamás János: Igen.)* Igen. Tájékoztatom államtitkár urat, hogy a válaszadásra 9 perc és 6 másodperc áll rendelkezésére. Öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy megpróbálok szakmai választ adni, és arra teszek kísérletet, hogy meggyőzzem önöket, miért érdemes támogatni ezt a törvényjavaslatot, még akkor is, ha azt hiszem, hogy messziről indulunk, de próbálkozom egyet ezen a késői órán is. A törvényjavaslat összes többi részéről nem beszélek, amelyek nem az ominózus pontokhoz kapcsolódnak. S arra sem teszek utalást, amit Mesterházy képviselő úr mondott, maradjunk a szakmai kérdéseknél. *(Mesterházy Attila: Az is szakmai kérdés volt!)* Elkezdhetek én is szocialista cégekről beszélni, de ezzel nem járunk jól ezen a késői órán.

A haditechnikai törvény módosításával a haditechnikai engedélyezés során a nemzetbiztonsági ellenőrzés nem szűnik meg, és az ország nemzetbiztonsági szempontjai továbbra is teljes mértékben érvényesítésre kerülnek ezen a területen is. A haditechnikai eszközök, szolgáltatások forgalma felett ugyanis a nemzetbiztonsági szolgálatok általános kontrollt gyakorolnak, és ezt a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény egyértelműen garantálja.

Ezek a rendelkezések kimondják, hogy az Alkotmányvédelmi Hivatal közreműködik a haditechnikai eszközök és szolgáltatások jogellenes forgalmának felderítésében, megelőzésében, megakadályozásában és legális forgalmának ellenőrzésében, továbbá hogy

a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat közreműködik a nemzetközileg ellenőrzött termékek és technológiák, valamint a haditechnikai eszközök és szolgáltatások jogellenes forgalmának felderítésében, megelőzésében, megakadályozásában és legális forgalmának ellenőrzésében.

Az érintett módosítás kizárólag arra irányul, hogy egy konkrét engedélytípus esetén a cég vezetőjének nemzetbiztonsági ellenőrzése nem lesz általánosan kötelező. A nemzetbiztonsági érdek ugyanis gyakrabban kíván meg inkább más fókuszú, inkább a cég tevékenységére irányuló vizsgálatot. Ezt a szolgálatok a nemzetbiztonsági törvény alapján jogosultak végezni, ennek szakmai megítélése alapján azonban része lehet egy-egy konkrét személy, akár egyébként a cégvezető ellenőrzése is. Még egyszer kiemelném, hogy a módosítási javaslat a fenti általános nemzetbiztonsági szempontú tényleges kontrollt nem érinti.

A módosítás szakmai indoka az volt, hogy nagyjából ötszáz cég rendelkezik hadiipari tevékenységre feljogosító engedéllyel, amelyek időnként lejárnak - ötszáz cég, és ezek az engedélyek időnként lejárnak -, és a nemzetbiztonsági ellenőrzést a cégvezetőkre kellene lefolytatni. Azonban gyakran nem a cégvezetőt kellene ellenőrizni, vagy adott esetben az ellenőrzés sem szükségszerű. Például nem hiszem, hogy szükségszerű ilyen típusú ellenőrzés egy katonai érdeklődő belföldi forgalmazását vállaló egészségügyi cég vezetőjével kapcsolatban. Ez szükségtelenül köti le a szolgálatok erőforrását. De például egy rendőrbot vagy a katonai sátraknak, katonai hordeszközöknek, egyéni védőeszközöknek, sisaknak, lövedékálló mellénynek a gyártása és szolgáltatási engedélyezése kapcsán is, azt gondolom, hogy a cégvezető ellenőrzése nem feltétlenül szükséges, és nem ez a legjobb kihasználása a szolgálatok kapacitásának. Sokkal inkább a valós tevékenységekre kell koncentrálni a szolgálatok szakmai működése során.

(22.30)

Demeter képviselő asszony még egy kérdést felvetett, hogy miért kormányrendeleti szinten történik meg a hadiipari vagy haditechnikai eszközöknek a nyilvántartása. Itt egy EU-s jogharmonizációról van szó. Évente frissül ezeknek az eszközöknek a listája, ehhez nem törvénymódosítási, hanem akkor kormányrendeleti szinten kell csak hozzájárulni, ami jelentős terhet vesz le megint, azt gondolom, mindannyiunknak a válláról.

Én azt remélem, hogy ezek az érvek és ezek a szempontok meggyőzik önöket, hogy itt valójában egy jó szándékú módosításról van szó, úgy, ahogy az egész törvényjavaslat egy jó szándékú törvényjavaslat, amelyik a hazai szakszolgálatoknak a kapacitásait szeretné abba az irányba terelni, hogy valós feladatokkal foglalkozzanak, ne pedig fölösleges vizsgálatok elvégzésével töltsék az idejüket. Én éppen ezért kérem, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek,

már csak azért is, mert megnyugtathatom önöket, hogy az ország biztonságban van, ennek biztosítása a kormányának a kiemelt feladata, és ezért minden tőlünk telhetőt meg is teszünk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **szakképzésről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/7843. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja meg az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a Törvényalkotási bizottság 2019. november 14-én tartott ülésén megtárgyalta a szakképzésről szóló T/7843. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 25 igen szavazattal, 6 nem szavazat és 3 tartózkodás mellett elfogadta.

A jelen törvényjavaslat célja, hogy a Szakképzés 4.0 stratégiában meghatározott értékek, célkitűzések, szakpolitikai irányok megvalósításához szükséges jogszabályok elfogadásával megteremtse a szakképzési rendszer mélyreható átalakításának és megújításának jogszabályi alapjait, a szakképzési rendszer új-szerű, innovatív felépítésének és összehangolt, rendszereszerű működésének jogszabályi kereteit.

A javaslat megteremti a duális képzés német, osztrák és svájci gyakorlathoz igazodó klasszikus formáját. Az új struktúra a szakképző intézmények két típusát határozza meg: a technikumot és a szakképző iskolát. A technikum ötéves osztatlan képzést nyújt, amely érettségi vizsgával és technikus oklevél megszerzésével zárul, míg a szakképző iskolák az alapfokú iskolai végzettséggel rendelkezők számára hároméves képzési időtartammal az alapfokú iskolai végzettségre épülő szakmák megszerzésének lehetőségét biztosítják.

Az előterjesztés másik kiemelt intézkedése a szakképzésben dolgozók anyagi megbecsülésének javítása. Több mint 32 ezer pedagógus és óraadó tanár jelentős béremelésben fog részesülni, átlagosan 30 százalékos béremelést jelent ez a változás. A jövőben a szakképzésben oktatókra a munka törvénykönyve fog vonatkozni. Az oktatók munkáltatói döntés alapján korlátlanul részesülhetnek egyéb juttatásokban, megmarad a jogosultságuk a jubileumi jutalomra, a pedagógusigazolványra, és a Nemzeti Pedagógus Kar tagjai lehetnek.

Továbbá a törvényjavaslat tartalmazza, hogy a következő tanévtől minden szakképző intézményben tanuló diák az első évtől kezdve az állam által garantált ösztöndíjban részesüljön. Az ágazati alapozó oktatást követően a diákok a duális képzés részeként a gyakorlati képzés teljesítése érdekében szakképzési munkaszerződést köthetnek egy-egy vállalattal vagy vállalkozással, ezektől a cégektől már munkabért is kaphatnak. A hátrányos helyzetű diákok pedig, amennyiben jól tanulnak, külön támogatásra lesznek jogosultak az Apáczai-ösztöndíj révén.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jelen tervezet támogatást érdemlőnek bizonyul, mert az új szabályozás fontos szempontja, hogy az új rendszerben a tanulók számára versenyképes végzettség, a gazdaság által elvárt tudás és vonzó karrierlehetőség kerüljön biztosításra, a szakképzésben dolgozó oktatóknak pedig növekvő béreket, több megbecsülést és a választott hivatásuk gyakorlásához szükséges egyéb lehetőségeket biztosít a tervezet.

A törvénytervezet biztos alapot nyújt a magyar gazdaság további erősítéséhez, erősödéséhez, a teljes foglalkoztatás eléréséhez, Magyarország versenyképességének növekedéséhez. Ezért jó szívvel kérem képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a figyelmüket. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Schanda Tamás államtitkár urat mint előterjesztőt, a vita e szakaszában kíván-e szólni. *(Schanda Tamás János jelzésére:)* Az államtitkár úr jelzi, a vita későbbi szakaszában kíván felszólalni. Jelzem az államtitkár úr számára, hogy összesen tízperces időkeret áll majd a rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Megadom a szót Kissné Köles Erika szlovén nemzetiségi szószóló asszonynak, a vitához kapcsolódó Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadójának, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azt. Szószóló asszony, parancsoljon!

KISSNÉ KÖLES ERIKA, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Spoštovani Predsednik, spoštovane gospe Poslanke in gospodje Poslanci, cenjeni Zbor! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Képviselő Urak! Tisztelt Ház! Az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága a 2019. november 12-ei ülésén folytatta le a szakképzésről szóló T/7843. számú törvényjavaslat részletes vitáját.

A bizottság a törvényjavaslathoz benyújtott egyéni módosító javaslatokról nem foglalt állást, az ülésen a Magyarországi nemzetiségek bizottsága módosításra irányuló szándékait fogalmazta meg. A bizottság az általa megfogalmazott és a részletes vitát

lezáró bizottsági módosító javaslatot a hárszabályi rendelkezéseknek megfelelően nyújtotta be.

A magyarországi szakképzés értelemszerűen rendszerszintű eltéréseket mutat a köznevelés egészének rendszerétől. Sajátos képzési struktúrája, az elméleti, gyakorlatorientált elméleti és a gyakorlati oktatás és nevelés elemeiben jellemzően jelen lévő különbség az előttünk fekvő törvényjavaslat változásai alapján - különösen is az oktatók vonatkozásában - mélyülni látszik. A versenyképes szakmai tudást a megrendelő társadalmi rétegek - diákok, szülők, leendő munkaadók - számára is elvárt minőségben biztosító szakképzés mellett számunkra fontos érdek a nemzeti ség nyelvét is jól beszélő szakemberek nevelése.

Bizottságunk fentiek alapján a következőkben fogalmazta meg módosítási javaslatait:

1. Az állam által alapított szakképző intézményben folytatott szakképzésben is érvényre kell jutnia a nemzetiségek kulturális autonómiájának megfelelő oktatási érdekeknek.

2. A nemzetiségi önkormányzat által alapított, költségvetési szervként működő szakképző intézményre az állami szakképző intézménnyel azonos módon kell alkalmazni a nyilvántartásba-vételi szabályokat: szakképzési államigazgatási szerv veszi nyilvántartásba, a nyilvántartásba vételt a Kincstár útján kell kérelmezni.

(22.40)

3. A nemzeti köznevelésről szóló törvény rendelkezéseivel összhangban kell biztosítani a nemzetiségi önkormányzat véleményezési, egyetértési jogát a nemzetiségi önkormányzati költségvetési szervként működő szakképző intézményt érintően a kormányrendeletében meghatározott esetekben, azaz szükséges az érintett nemzetiségi önkormányzat egyetértése vagy véleményének kikérése.

4. A bizottsági módosító javaslat pontosítja a szakképzésért felelős miniszter által a szakképzésialapfeladat-ellátásra köthető együttműködési megállapodások szabályait - ami köthető nemzetiségi önkormányzattal, illetve társadalmi támogatottsága vagy kiemelkedő jelentőségű közfeladat-ellátása alapján más, nem állami fenntartóval -, kiterjeszti azt a nemzetiségi önkormányzat tekintetében a nemzetiségpolitikáért felelős miniszter bevonására is.

5. A javaslat egyértelművé teszi, hogy a szakképző intézmény alapítására jogosult alapítvány alatt az olyan közalapítványt is érteni kell, amely a benyújtott törvényjavaslat hatálybalépésekor működik.

A korszerű, tudás- és piaci alapú szakmai ismeretek megszerzése, a szakmai ismeretek magas szintű, minőségi oktatásban való elsajátítása, a megfelelő szakképzettséget igazoló bizonyítvány birtokában a munkaerőpiacon jó szakemberként való, tisztességes helytállás nemzetiségi közösségeinknek is érdeke. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága kéri, hogy az Országgyűlésben szavazati joggal rendelkező képviselő hölgyek és urak javaslatainkkal értsenek egyet,

azt szavazatukkal is támogassák. Hvala za pozornost! Köszönöm a figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. Elsőként megadom a szót a jelentkezők sorrendjében Hohn Krisztina képviselő asszonynak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Ilyen késői órán csendességünkben elgondolkodhatunk és elmondhatjuk a véleményünket. Gondolom, államtitkár úr is látta az elmúlt néhány percben vagy egy-két órában, hogy nem feltétlenül célja az ellenzéknek mindig csak a kritika megfogalmazása, hiszen, ami jó, az jó, ami nem, az viszont nem.

Én újra - rövidebben - megpróbálom elmondani a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezetének a véleményét, azt szeretném tolmácsolni. Ezt azért hangsúlyozom ki, mert ezeket nem én találtam ki, nem a bulvársajtóból vettem, hanem a gyakorlatban dolgozó tanárok fordultak hozzánk azzal a kéréssel, hogy ezt tolmácsoljuk önök felé, mert úgy érzik, hogy ők ki lettek hagyva ennek a törvénynek a vitájából vagy a szakmai egyeztetésekből.

Tehát a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete és az LMP képviselőcsoportja is határozottan azt a véleményt alkotta meg, hogy ez a törvény elhibázott. Mint ezt már korábban az általános vitában is hangsúlyoztam, továbbra is legfontosabb, hogy a Kjt. kivételének semmiféle racionális indoka nincs. Nem indok a tervezett, de törvényi garanciával el nem látott béremelés, béralku, az úgynevezett rugalmas foglalkoztatás sem, mert az a Kjt. hatálya alatt is megvalósulhat. Inkább rendelkezést kellene módosítani akként, hogy a pedagógus-szakképzettséggel nem rendelkező szakemberek közvetlenül kerüljenek a pedagógus I. fokozatba, valamint kezdeményezni kellene, hogy a pedagógus-előmeneteli rendszer szerinti illetményeket újra kössék a minimálbérhez. Feltétlenül meg kell említeni, hogy a munkaviszony sokkal nagyobb kiszolgáltatottságot eredményez, mint a közalkalmazotti jogviszony, és ez az, amitől ezek az oktatók jelenleg félnek.

További hátrány, hogy a megbízási szerződéssel foglalkoztatottak nem teljes jogú tagjai a pedagógus-közösségnek, feladataik csak a megbízási szerződésben foglalt feladatellátásra szorítkoznak. A szakképzési munkaszerződés megszüntethető közös megegyezéssel a közös megegyezésben megjelölt nappal, felmondással vagy azonnali hatályú felmondással. Ezek alapján egyértelmű, hogy a Kjt.-ben foglalt felmentési időnél lényegesen kevesebbrel számolhatunk, ezáltal az érintettek az annak felére járó távolléti díjtól is elesnek.

Komoly aggályunk Hollik képviselőtársunk javaslatával kapcsolatban - amely arra irányul, amit már régóta mond az ellenzék, hogy emeljük fel a tan-kötelezettséget 18 éves korra -; ez ugyan nem emeli

föl, viszont a szülő felelősségévé tenné az iskolába járást. Mi úgy gondoljuk, hogy ezt a korhatárcsökkenést korrigálhatná úgy, hogy 18 éves korig állapítaná meg a tankötelezettséget.

A tanítási év azon az évfolyamon, amelyen közismereti oktatás is folyik, ötnapos tanítási hetekből áll, a szombat, a vasárnap és a munkaszüneti nap pedig tanítás nélküli pihenőnap. Ez a munka törvénykönyvének rendelkezéseivel nincs összhangban. A munkaszüneti nap a munka törvénykönyvében részben elkülönül a pihenőnapoktól. A munkaszüneti napon végzett munkát a munka törvénykönyve fő szabály szerint tiltja, csak kivételes esetekben teszi lehetővé. A szombat, a vasárnap és a munkaszüneti nap pedig tanítás nélküli pihenőnap. Egyrészt értelmetlen - ha pihenőnap, akkor nyilván nincs tanítás -, másrészt összemossa a pihenőnapot és a munkaszüneti napot.

A továbbiakban még egyszer rá szeretnék erősíteni arra - nem szaporítva a szót ezen a késői órán túl sokáig -, hogy azt gondoljuk, hogy a szakma szereplőinek megfogalmazott véleményét szerintünk nem szabad mindjárt lesöpörni, akár elvtelenül is, megnézve, hogy ki nyújtotta be, nem a tartalmát vizsgálva, hanem érdemes talán belenézni, mert az ellenzéki szereplők, illetve a szakmai szereplők megfogalmazzák aggályaikat, észrevételeiket egy adott törvényjavaslattal, jelen esetben a szakképzéssel kapcsolatban, teszik azt jobbító szándékkal. Mi is örülnénk neki, ha olyan törvényjavaslatok tömkelege lenne előttünk, amelyet mi is elfogadásra ítélünk, és jó szívvel és tiszta lelkiismerettel megnyomhatnánk az igen gombot. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy idézettel kezdeném 1886-ból, Ember János: A néptanító anyagi helyzete című könyvéből. Azt mondja: „Tapasztalaton alapuló szilárd meggyőződésem, hogy népnevelésünk mostani miserabilis - tehát nyomorúságos - állapotából mindaddig ki nem emelkedhetik, míg a tanítóságnak túrhető anyagi létet nem teremtenek. Célom, hogy másokat is meggyőzzek a felelő, hogy népnevelésünk sokat hangoztatott bajai az anyagi nyomorúság közös forrásából erednek, s ha a bajokat orvosolni akarjuk: mindenek előtt forrásukat kell bedugnunk.”

Tisztelt Államtitkár Úr! Az egyik fő, mondjuk úgy, hogy mézesmadzag, amit elhúztak a pedagógusok előtt ezzel a törvényjavaslattal, az az, hogy az érintettek mintegy 30 százalékos béremelésben részesülhetnek. Írta egyébként ezeket a sorokat Ember János úgy, hogy annak idején ő úgy panaszkodott, hogy egy kezdő néptanító havi fizetése háromszorosa volt egy akkori napszámos javadalmazásának, tehát mondjuk, ha azt a mostani minimálbérre fordítjuk le, akkor azt

jelentené, hogy itt most valakinek szomorkodnia kellene egy nettó 300 ezer forintos kezdő tanári fizetés miatt. Sajnos ennek a felét nem viszik haza a pedagógusok. Szóval, amikor önök azt mondják, hogy itt mi csoda hatalmas emelés lesz, akkor ezeket a számokat és a több mint száz évvel ezelőtti állapotokat - amely miatt akkor nagyon sok és a közoktatásért, az oktatásügyért aggódó ember fölemelte a szavát, illetve beszélt róluk - illő lenne egybevetni.

Mi azt mondjuk erre a törvényjavaslatra, hogy a szakképzés reformja címszó alatt önök a bizonytalanságot és a kiszolgáltatottságot növelnék. Azt mondják, hogy ezáltal, hogy kivezetik a pedagógusokat, illetve az érintett oktatókat a közalkalmazotti státusból, és a munka törvénykönyve vonatkozna rájuk, mennyivel versenyképesebb lesz az oktatás. Egy fittyfenét van így, már elnézést, egyáltalán nem beszélhetünk erről. Ha önök méltóztattak volna meghallgatni azokat a pedagógus-szakszervezeteket, amelyekről Hohn képviselő asszony itt az előbb beszélt; csak sajnos az ő meghallgatásukra nem került sor, hiszen tudjuk jól, hogy a kormány szerint vagy a kormány felfogásában mi számít itt egyeztetésnek, a tipikusan Kóka János-i egyeztetés.

(22.50)

Ő mondta azt, hogy a békákat sem kérdezik meg, amikor lecsapolják a mocsarat. Az önök számára... *(Schanda Tamás János ingatja a fejét.)* - de államtitkár úr, így van, hiába ingatja a fejét. Sajnos az a magyar rögválóság, hogy az egyeztetés az önök számára azt jelenti, hogy kijelentenek valamit, adnak ki egy diktátumot, és ha nem bólogatnak hozzá, akkor ennyi volt. De ez nem egyeztetés. Meg kellene ezeket az embereket hallgatni, hiszen az oktatás leghatékonyabb szereplője, hogy így fogalmazzak, nem más, mint a pedagógus.

A pedagógusok viszont tiltakoznak a Parragh László-féle örület ellen. Ő mondta azt, hogy a közalkalmazotti státusz valamiféle védett státusz, és ez nagyobb nyugalmat, kiszámíthatóságot biztosít a pedagógusoknak, éppen ezért hátradőlhetnek, és úgy is megkapják azt a fizetést, mint ha teljes erőbedobással dolgoznának.

Megint csak azt kell mondanom, hogy aki ilyesféleképpen fogalmaz, az találkozott-e valójában a munkáját jól végző, mondjuk, szakiskolai, szakközépiskolai tanáremberrel. Kérem szépen, amikor tanítottam, olyan napra nem emlékszem, hogy úgy mentem volna dolgozni, hogy nekem ehhez nincsen kedvem. Viszont nagyon sok olyan nap volt, amikor úgy értem haza, minthogyha fejbe vágta volna egy hatalmas nagy bunkóval, és órákon keresztül csak bámultam ki a fejemből. Ugyanis azoknak a pedagógusoknak, akiknek az a feladata, az a hivatása, hogy azokkal a gyerekekkel, fiatalokkal foglalkozzanak, akik a szakképzésbe kerülnek - 60 százaléknyi diák összességében, körül-

belül azoknak a fiataloknak a 60 százaléka, akik ott hagyják az általános iskolát, és az ő egyharmaduk kerül a most újra szakképző iskolának nevezett intézménytípusba -, no, szóval nagyon sokszor olyan elsődleges szociális problémákkal, illetve olyan szocializációs veszteségekkel küszködnek, amelyekkel ezeknek a tanároknak kell megbirkózni ahhoz, hogy a magyar társadalom számára értékes embereket lehessen ezekből a fiatalokból nevelni.

És aki úgy gondolja, hogy ezek a pedagógusok nem dolgoznak eleget, az nem járt még ilyen iskolában. Vért izzadnak a kollégák, hogy teljesítsék azokat a feladatokat, amelyeket hivatásként magukra vállaltak, de így ez nem fog menni. A pedagógusok így, ezzel a javaslattal csak még frusztráltabbá válnak.

És amikor azt mondom, hogy a kiszolgáltatottság és a bizonytalanság fog növekedni, akkor engedjenek meg még egy idevágó idézetet, mert szerintem a mai magyar helyzetre ez nagyon-nagyon jellemző, mármint így pedagógusfronton: ha szembeszegülünk, ha elmondjuk, ami nem tetszik, akkor az életünkkel játszunk - nyilván idézőjelben. „Nem arra gondolok, hogy golyót repítenek a fejünkbe, nem is a villamosság által múltunk ki, ennél sokkal rosszabb dolog vár ránk. Arrogancia, mindennapos lelki terror, a minősítés, címkézés, negatív kritika olyan nyomása, mellyel szemétként söpörnek el az útból. Így löknek le a célokhoz vezető útról, térítenek el az álmoktól, sikerektől, minden addigi erőfeszítést leigázva, bólogató kiskutyák és félresöpört vagy eltakarításra váró szemetek társadalma. Persze azzal a szűk réteggel, amelyik megmondja, hogy ki melyik táborba tartozik, tartozhat.”

Államtitkár úr, már az általános vita során is, amit nem kívánok megismételni részleteiben sem, de azért 25 percen volt arra időm, hogy kifejtsem, rengeteg olyan példa van, olyan szomorú, félelmetesen gyalázatos példa, amikor szőnyeg szélére vannak ezek a pedagógusok állítva, nem a szakmai munkájuk miatt, mert ha azt rosszul végzik, akkor az teljesen jogos. Egészen más miatt, mondjuk politikai alapon. Ez a törvénymódosítás lehetőséget teremt arra, hogy a hatalom, a mindenkori hatalom sokkal inkább kézben tartsa őket.

De hát nem kell akkor fölháborodni, amikor itt interpellációjában Csányi képviselőtársam is azt mondja, hogy önök a nemzet napszámosaiból a NER cselédjeit kívánják tenni. Lehet ezen mosolyogni, de még egyszer mondom, államtitkár úr, meg kellene hallgatni a pedagógusokat, hogy ők mit mondanak, hogyan érzik magukat a bőrükben, és nem csak azért, mert alacsony a fizetés, az a fizetés, amit most visszapótolnának, hiszen azért azt soha ne feledjük el hangsúlyozni, hogy a 2014-es minimálbérszinten fagyaszották be a vetítési alapot, tehát 101 500 forintos szinten, ez pedig azt jelenti, hogy havonta súlyos tízezrek-től fosztják meg a pedagógusokat.

Most a pedagógusok egy részének, mintegy egyötödének ezt, amit elvettek az évek alatt, visszapótolnák. De ez nem igazi emelés, visszaadnak valamit, amit korábban elvettek. Most ez, az úgynevezett

emelés a közoktatás, a köznevelés, mondjuk úgy, hogy pedagógiai elfekvőjére fog vonatkozni, a szakképzési intézményekre, a szakközépiskolákra.

De kíváncsian várjuk azt, hogy ez a kiskapu, amit most megnyitnak és az, hogy kivezetik az érintetteket a közalkalmazotti jogállás alól, hová fog fajulni. Mi lesz, ha az lesz a következő tervezet, hogy az összes magyar pedagógust a munka törvénykönyve alá kell helyezni, és sokkal kiszolgáltatottabb helyzetbe kell őket nyomorítani? Erre csak azt tudjuk mondani, hogy nem. Összességében egyébként hozzátartozik itt az igazsághoz, hogy ennek a törvényjavaslatnak van számos pozitív pontja is. Mondjuk el, igen, vannak benne nagyon jó dolgok, de engedjék meg, hogy egy csúnya hasonlattal éljek, próbálok azért finom lenni. Nagyjából olyan a dolog, minthogyha egy étteremben pompás menüsört szolgáltatnának föl, aztán a főszakács odarondítana a tálca közepére, és azt mondja, hogy tessék, fogyasszátok, és fölháborodna, amikor azt mondják a vendégek, hogy köszönjük szépen, de hát ebből így nem kérünk, még akkor sem, ha lennének rajta finom falatok.

Önök, tisztelt államtitkár úr, ezzel ezt csinálják. Ezt mondják a pedagógus kollégák, de nem értem, hogy miért nem hallgatják őket meg. Nyilván, ha meghallgatnák, akkor ezekkel a fölvetésekkel szembesülniük kellene.

Nos, beszéltem a fizetésekről, nem beszéltem viszont még arról, hogy mennyire leterheltek a pedagógusok, és hiába itt minden Rétvári-hazugság, mely szerint 608 órát tanítanak éves szinten, és ez sokkal kevesebb, mint mondjuk, az EU-s átlag, ez nem így van. Többet dolgoznak a magyar pedagógusok, mint az EU-s átlag, ezzel szemben viszont most már kevesebbet visznek haza átlagban 30 ezer forintnyi pénzzel havi szinten, mint román kollégáik.

Államtitkár úr, azt kértük a módosítóinkban, hogy adják meg ezt az emelést, ami egyébként megjár, és évek óta megjárna a pedagógusoknak, és ne csak egy szűk szeletüknek, valamint ne párosítsák ezt azzal, hogy elveszik tőlük a közalkalmazotti jogállást, mert Parraghal egyébként abban egyet tudunk érteni, hogy igen, ez egyfajta nyugodtságot és kiszámíthatóságot biztosít a pedagógusoknak. Ezeket a versenyképességi lözöngöket hagyjuk már!

Egy szaniter-nagykereskedő nehogy már belebeszéljen olyan dolgokba, ami ezerszázalékosan pedagógia! Még egyszer mondom: látni kellene azokat a gyerekeket, akikkel ezekben a szakképző iskolákban a pedagógusok és a szakoktatók foglalkoznak! Ez nem egyszerűen gazdasági kérdés, ez mélyen pedagógiai kérdés is.

Én, illetve mi és mondhatom azt, hogy az egész ellenzék azt szeretne volna, hogyha ezeken a kérdéseken elgondolkodnak, de úgy látjuk, hogy süket fülekre talált minden. Szomorúak vagyunk miatta, mert újfent csak hangsúlyozni tudom: lett volna itt néhány olyan dolog, amit őszintén, teljes szívvel támogatni tudunk, és úgy gondoljuk, hogy ez szolgálta volna a hazai szakképzés egyről kettőre jutását, viszont ebben

a formában így, a módosítóink lesöprésével párhuzamosan nem tudjuk támogatni.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvény célja egy mondatban megfogalmazva, hogy a törvény kreatív és rugalmas, versenyképes szaktudással bíró fiatalokat nevelő, vonzó szakképzési rendszer kialakítását célozza, amely illeszkedni tud a társadalmi folyamatokhoz, a nemzetgazdaság és a munkaerőpiac változó követelményeihez.

Azt gondolom, hogy ez a cél valószínűleg minden egyes évben igaz lehet, amikor szakképzésről vagy oktatásról beszélünk, és aztán volt, aki úgy fogalmazott, hogy keresletvezéreltnek kell lennie a szakképzésnek. Ez egy rendkívül nehéz feladat.

Tehát mielőtt azt mondanám, hogy a kormány permanens reformban él a szakképzést illetően, hiszen ez most már talán a harmadik alkalom, amikor mindent átneveznek, fantasztikus reformot hirdetnek, és minden egyes ilyen alkalom tulajdonképpen beismerése annak, hogy az előző reform nem működött, és nem hozta meg a várt eredményeket; de mielőtt erről beszélnénk, ez a keresletvezérelt megközelítés valóban nehéz feladat, hiszen az automatizálás, a robotizáció okán számos olyan munkahely lesz, ami megszűnik, újak fognak létrejönni. Tehát azt kitalálni, hogy egy 3-5-10 éves távlatban mire lesz szükség, mire lesz szüksége a gazdaságnak, az függetlenül attól, hogy milyen kormány van, egészen biztosan nehéz feladat.

(23.00)

Különösen akkor, ha figyelembe vesszük azt - valamilyen felmérésben olvastam -, hogy a magyar munkavállalók a munkaidejük 40 százalékában olyan tevékenységet folytatnak, ami automatizálható. Tehát egy jelentős mennyiségű munkaerő tud fölszabadulni, ha ezen a területen haladunk előre. Éppen ezért valószínűleg a rugalmasság és kreativitás, de alapvetően a rugalmasság az, ami egészen biztosan meghatározza ezeknek az embereknek az életét, és a felkészülésnek is ezt kell szolgálnia.

A rugalmassághoz természetesen szükség van az alapkészségek fejlesztésére, éppen a nyelvtudás, informatikai képességek fejlesztésére; ebbe az irányba azért elég sok visszalépés történt az elmúlt években. Amikor duális képzésről beszélünk, akkor nekem nagyon sokan azt a problémát vetik föl, hogy ez a gyakorlatorientált képzés jó, ha ez egyben egy ezt támogató vállalati kultúrával párosul, mert ma Magyaror-

szágon sok esetben ezeket a fiatalokat egyfajta koloncnak vagy púpnak tartják a különböző cégek. Magyarul, nemhogy hozzájárulna az ő képzésükhöz az, hogy egy-egy vállalatnál, akár kis- és középvállalatnál dolgozhatnak, hanem inkább visszautasítják, különösen a jól dolgozó vagy menő vagy minőséget vagy minőségi szolgáltatást nyújtó vagy termelő cégek, mert úgy érzik, hogy ez csak hátráltatja az ő tevékenységüket. Tehát magyarul, a támogató vállalati kultúra fejlesztésében is kellene valamit tenni ahhoz, hogy ez a duális képzés valóban hatékony legyen.

Én is említenék néhány problémát, az idő rövidsége miatt inkább csak taxatív. Valóban mi is problémásnak látjuk a közalkalmazotti jogviszony elvesztését. Nem látom, hogy ez a béremelést miért akadályozná, viszont a biztonságérzetét egészen biztosan befolyásolja az ott dolgozóknak.

Azt sem pontosan értem, hogy a speciális szakiskolákat miért veszik ki a szakképzési intézmények köréből, hiszen a speciális oktatást igénylő, valamilyen szempontból hátrányos helyzetű gyerekek képzése gyógypedagógiai képzéssel párosítva, azt gondolom, nélkülözhetetlen, hogy ők is teljes életet tudjanak élni. Azt sem értem, hogy a szakszervezetek miért nem alapíthatnak ilyen iskolákat, hiszen ha az egyházak és mások alapíthatnak, legalábbis én ezt olvastam az anyagban, akkor az miért nem áll rendelkezésre.

Még egy érdekes kérdést vagy legalábbis számomra érdekes kérdést hadd vessek föl, amiről talán kevesebb szó esett eddig. Nem tudom, hogy mennyire ismeri államtitkár úr ezeket a statisztikákat, én most utánanézttem ennek, hogy a nők-férfiak tekintetében is van jelentős különbség a szakképzést illetően. Egyszerűen a nők hajlamosabbak olyan, kevésbé piackédesűk is nehezebb és a fizetésük is alacsonyabb lesz. Magyarul, erre a két nem közötti különbségre van-e valamilyen javaslatuk, megoldásuk? Hiszen ha itt már a szakképzésnél belekódoljuk a rendszerbe ezt az eltérést, akkor aztán később végigmegy az egész életükön keresztül az, hogy hátrányosabb helyzetben vannak a hölgyek, mint az urak. Magyarul, a nők-férfiak közötti esélyegyenlőség kérdésével is foglalkozni kellene egészen biztosan, ha reformokat akarnánk folytatni.

Tovább nem is mondom, hiszen még képviselőtársam, Gurmai Zita is hozzá fog szólni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen a felkonfot, képviselő úr. Ha a szakképzési javaslatról két mondatot kellene mondani, akkor azt kell mondanom, örömteli az, hogy Kiss Péter volt miniszterelnök úr 2003-2009 közötti újításait is felfedeztük ebben az

anyagban, ami nyilvánvaló, hogy pozitív, és ezért köszönet, de nyilván az is, hogy kiszervezik a dolgozókat, de feltétlenül több pénzt nem kapnak.

Kétségtelen tény, hogy 2010 óta a Fidesz vezette kormányzat valóban nem először rugaszkodott neki a hazai szakképzés átalakításának, és azt gondolom, hogy az elmúlt kilenc évben valóban többször került meghatározásra a szakképzés továbbfejlesztésének iránya, módja, célja, de úgy tűnik, hogy ez még mindig nem a végleges. A tervezett lépéstől elvárt eredmények valahogy mindig elmaradtak, és ezzel az a legnagyobb probléma, hogy mindeközben a szakképzés rendszere, az intézmények, a tanulók és a tanárok egyre reménytelenebb helyzetbe kerülnek.

Nézzük meg, 2011-ben készült az első kormány-előterjesztés, melyben jóváhagyták a szakképzési rendszer átalakításának koncepcióját, amelyben kiemelt prioritása volt a gazdasági igényekkel összhangban álló - egyébként az előterjesztés beszélt róla -, a német duális szakképzésre épülő magyar duális szakképzés modelljének kialakításának. 2015-ben készült a második kormány-előterjesztés, amelynek az volt a célja, hogy az elért eredményeket megszilárdítsa, és a szakképzést még hatékonyabban a foglalkoztatás és a gazdaság szolgálatába állítsa. 2019-ben pedig elkészült a harmadik előterjesztés, a Szakképzés 4.0 stratégia címen.

Ennek megfelelően 2020-tól ismét egy újabb átalakulás kezdődik, ezúttal az osztrák példára. Erről is szó volt. 2020-tól pedig indul az új technikus-képzés. A legújabb változásokra egyrészt azért van szükség, mert a szakképzést a kormányzat meg kívánja feleltetni, erről is beszéltek a kollégák, az Ipar 4.0, negyedik ipari forradalom koncepció folyamatainak is. Másrésztől pedig tavaly is a szakképző iskolákban betöltetlen maradt a meghirdetett helyek több mint fele, 50 ezer helyre csupán 18 ezren jelentkeztek.

Tehát a kérdésem az, hogy pontosan látjuk, tudjuk, hogy a szakképző iskolák helyzete 2014-ben a mélypontra került, nyilvánvalóan az, hogy kifejezetten *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* csökkent a létszám, többek között annak is köszönhető, hogy a tankötelezettséget 18-ról 16 évre csökkentették. Tehát lenne még bőven dolog ezzel, hogy valóban a legjobb irányt elérjük. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Először

is köszönöm a vitában elhangzottakat. Vannak izgalmas felvetések is a megtárgyalandó kérdések között. Egyrészt azzal kezdeném, hogy Ander képviselő úr utalt a napirend előtti vitámra a Jobbik-frakcióval, én ezt nem nyitnám újra, mert akkor egyrészt elhasználnám a rendelkezésemre álló időt, másrészt azt gondolom, hogy ezt ma egyszer már megvívtuk, próbálkozzunk inkább szakmai kérdésekről beszélni. Elmondtam, amit elmondtam, maradjunk ennyiben.

Ami fontos, hogy itt fölmerültek a fizetések és egyéb kérdések. Itt egyetértünk bizonyos szempontból. Valóban egy nehéz munka a szakképző intézményekben tanítani, ebben teljesen egyetértünk. Ezért akarunk 30 százalékos béremelést, átlagosan ekkora béremelést biztosítani az ott tanító pedagógusoknak és kollégáknak, versenyképes bérezést és rugalmas feltételeket teremtve számukra. Erről szól a törvényjavaslatunk. A célban egyetértünk, az a kérésem, hogy akkor támogassa a javaslatunkat. Ez szükséges ahhoz, hogy ezek a célok valósággá váljanak.

Fölmerültek a szakszervezetek több kontextusban is. Először is meg kell mindenkit nyugtassak, hogy volt egyeztetés a szakszervezetekkel. Bódis államtitkár úr órákat töltött a szakszervezetekkel való egyeztetéssel, és azt gondolom, hogy ott is konstruktívan sikerült tárgyalni a különböző felmerült kérdésekről.

Fölmerült a szakszervezetek kapcsán, hogy ők miért nem alapíthatnak iskolát. Azt hiszem, Mesterházy képviselő úrnak ez volt a felvetése. Ez egy egészen újszerű javaslat, én nem hallottam még ilyen felvetést, de érdemes megfontolni, hogy a szakszervezetek alapítsanak iskolát. Azt gondolom, hogy van egyébként oly módon lehetőségük rá most is, hogy nemcsak egyházak, nemcsak az állam, hanem egyébként akár alapítványok, egyesületek is tarthatnak fenn szakképző intézményeket is. A szakszervezeteknek lehetőségük van ilyen típusú jogi személyiséget létrehozni, és aztán nézzük meg. Izgalmas társadalmi kísérlet lenne, érdekes és meglepő javaslat volt.

(23.10)

Szintén felmerült a nemek közötti egyenlőtlenség kérdése. Ez egy olyan dolog, amivel próbálunk foglalkozni. Egy kicsit a törvényjavaslatától messzebbre visz, de egy programra csak hadd hívja fel a figyelmet, a TechCsajok nevezetű program, amelyikben a mérnökinformatikus pályára próbálunk a lányok számára egy pályaeorientáció segítségével esélyt biztosítani, és felhívni rá a figyelmüket. Nem a törvényjavaslat vitájához kapcsolódik, de ha már felmerült, akkor azt gondolom, fontos, hogy megemlítsük, vannak ilyen típusú kezdeményezések és szándékok.

Az a helyzet, hogy szó volt Hollik képviselő úr módosító javaslatáról, és itt azt kell hogy mondjam, hogy egy valós nézetbeli különbség van közöttünk.

Tehát mi azt gondoljuk, hogy igenis van a szülőknek, van a családnak felelőssége a saját gyermekeik iránt.

Mi nem a baloldali etatista politikát gondoljuk hasznosnak, és éppen ezért ezt egy jó módosító indítványnak tartjuk, ezért is támogatta a kormány ezt a módosító indítványt, és kérjük ennek az elfogadását. Hiszen arról van szó, hogy felnőtteknek tekintjük a magyar embereket, a magyar polgárokat és a magyar családokat, akiknek igenis van felelősségük a saját gyermekük irányába. És az államnak is van feladata: biztosítja az intézményeket, biztosítja egy részszakma megszerzését, egy szakma megszerzését. De bizony a felnőtteknek, a szülőknek a felelőssége is meg kell hogy jelenjen. Itt tehát egy valós nézetkülönbség van közöttünk, mi nemcsak az államban hiszünk, hanem hiszünk egyébként a polgárok szabadságában és a polgárok felelősségében.

Azt hiszem, hogy fontos kérdés volt a közalkalmazotti jogviszonyból munka törvénykönyvébe való átkerülés. Többen, képviselő asszonyok, képviselő urak is felhozták ezt a kérdést. Itt, azt gondolom, hogy részben megint nem értünk egyet, és elvi a különbség közöttünk, hiszen mi egy hatékony, rugalmas, teljesítményorientált szakképzési rendszert szeretnénk létrehozni, amihez bizony a foglalkoztatási jogviszony változása is alapvető feltétel. A Kjt.-nek a merevsége, rugalmatlansága nem illeszkedik ahhoz a versenyképes és gyorsan változni tudó szakképzési rendszerhez, amiben mi hiszünk, és amiért mi dolgozunk.

Másrészt elég sokan dolgoznak ma Magyarországon a munka törvénykönyve alatt, nem okoz számukra ez kiszolgáltatottságot, nem hiszem, hogy ezért érdemes ettől félni. Ráadásul a szakképzés területén is sokan dolgoznak a munka törvénykönyve hatálya alatt, hiszen az egyházi iskolákban, az alapítványi, egyesületi fenntartásban, magánintézmények esetében most is a munka törvénykönyve alatt történik a foglalkoztatás. Tehát igazából ugyanolyan jogviszonyba kerülnek, mint a más fenntartásban dolgozó pedagóguskollégák.

Ráadásul még egy dologra hadd hívjam fel a figyelmet, hogy a szakképzés területén megteremtjük annak a lehetőségét, hogy jelentős munkabért kapjanak a fiatalok a duális képzés keretében, és ez mégiscsak egy furcsa helyzet lenne, hogy a diák munkabért kap a munka törvénykönyve alatt, az oktatója pedig a közalkalmazotti törvény alatt maradna. Én azt gondolom, hogy ez önmagában is egyébként kellő indok arra, hogy ez a változás megvalósuljon.

Ráadásul itt, engedjék meg, hogy arra is kitérjek, és talán ezzel zárjam a hozzászólásomat, hogy az nagyon hasznos és azt gondolom, hogy nagyon fontos része a vitának, hogy sokat beszéltünk a pedagógusokról, és kevesebbet beszéltünk a diákokról, fiatalokról. Abban bízom, hogy ez azért volt így, mert támogatják azokat a változásokat, amelyek a fiatalok számára ebben a törvényjavaslatban megjelennek, támogatják az ösztöndíj-lehetőségeket, támogatják azt, hogy duális képzésben vehessenek részt, hogy egyébként munkabért kapjanak. Tehát látják azt, hogy ez a törvényjavaslat a fiataloknak, a magyar diákoknak

egy jó javaslat, egy olyan javaslat, amelyik az ő életüket, az ő sorsukat, az ő szakmai és magánéleti sikereiket támogatja. És bevallom őszintén, azt remélem, hogy ez kellő indok lesz ahhoz, ha ezt önök is így gondolják - márpedig mivel erről nem beszéltünk, ezért biztosan így gondolják -, hogy támogassák a teljes törvényjavaslatot, hiszen ez mégiscsak a fiatalokról szóló javaslat.

Egy olyan törvényjavaslat fekszik az Országgyűlés előtt, amelyik a következő generáció vagy generációk jövőjét határozza meg, számukra teremt lehetőséget, és az ő sikerességüket alapozza meg, hiszen mindannyiunknak az a feladata, hogy a magyar fiatalokat a jövő nyerteséivé tudjuk tenni, ehhez pedig erre a változtatásra is szükség van. Én kérem a törvényjavaslat támogatását.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Rig Lajos képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Boldog 60. születésnapot, Ajka!” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! „Miért félnénk, miért élénk, ha nem egy álomért?” - idén 60 éves Ajka városa. 1959. október 6-án a Magyar Közlöny 100. számában közzétették az Elnöki Tanács 14/1959. számú határozatát Ajka és Tósokberénd községek egyesítéséről és Ajka várossá alakításáról.

A város gazdasági alapjainak kialakítását a szénbányászat megindulása rakta le. A rendszerváltásig bővült az erőmű, korszerűsödött az üvegyár, létrejött a Videoton legnagyobb vidéki gyára, elkészült a Tím-föld II., meggyorsult a városiasodás. Új iskolák, óvodák, bölcsődék épültek, átadták az 550 ágyas kórházat, kialakítottak lakótelepeket, és megújult a városközpont. A Magyar Urbanisztikai Társaság 1987-ben Ajkának ítélte meg a Hild-díj egyikét.

A rendszerváltás első éveiben még nem történtek mélyreható átalakulások, a privatizáció volt az első olyan gazdasági folyamat, amely a város életét is megváltoztatta. Új tulajdonosai lettek a tím-földgyárnak, az üvegyárnak, az erőműnek és a Videotonnak.

Bezárták a kohót. A formaöntődét értékesítették. Megkezdte Ajkán a működését a Le Bélier cég. Egyesítik a bányákat az erőművel, megkezdődnek a bányabezárások. Ez az első nagy csapás Ajka társadalmára. Bezárják a Jókai-bányát, le is bontják. Következik a padragi bánya. 2004-ben befejezi működését Árminbánya is. A valamikor 5 ezer embert foglalkoztató bányák bezárára kerültek. A munkanélküliek száma ekkor eléri a 20 százalékot.

Ennek felszámolására az önkormányzat munkahelyteremtési programot indít, pénzügyi támogatás igénybevételeivel. Több mint 1200 új munkahely jön létre. 2016-17-ben irtózatossá menyniségű pernye hullik a városra. Szerencsére a rendszerváltást követően cégek telepednek a városba, melyek nagyvállalatokká nővik ki magukat. A város gazdasági erejét mutatja, hogy a nemzeti GDP 1 százalékát adja, amit 17 ezer munkavállalóval ér el.

Megújulnak az épületek, színes lett több mint 6 ezer lakás. A kiépített utak több mint 70 százalékot tesznek ki. A város szinte teljesen átépül. Ezt támasztja alá, hogy a városfejlesztés és a városvezetés megoldásaiért az Európa Tanács az Európa-díj elnyerésének három megelőző fokozatát Ajka városnak ítélte. Itt elmondanám, hogy hasonló eredményekkel Magyarországon csak két város büszkélkedhet.

A város lakosainak kultúrszomszja hihetetlen igényű: ezer megkérdezett városlakóból 116 a színházba járók száma. Országosan előkelő helyen áll ez a város is, akárcsak a sporttal kapcsolatos mutatókban.

(23.20)

Semmi sem lehetetlen, és az ajkaiak ezt számos alkalommal bebizonyították.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ugye, önök is büszkék erre a dunántúli városra? Ugye, önök is csodálattal néznek arra a kitarásra, tenni akarásra, az ország és a városuk iránti szeretetre, ami az ajkaiakra jellemző? Ugye, önök szerint is tiszteletre méltó és példaértékű a közösségi összefogás, a „nem adom fel” attitűd? Ugye, önök is úgy gondolják, nem lehet véletlen az, hogy a város születésnapján a Pannon Várszínház „Egy álomért” című darabjában a Pál utcai fiúk történetén keresztül mutatták be az elmúlt évtizedeket? Ugye, önök is úgy vélik, hogy a város, amely ennyi nemzetközi díjban részesült, ilyen magas arányban járul hozzá a nemzeti össztermékhez, megérdemli a támogatást? Az a város, amely ennyi mindenben keresztülment, ilyen nehéz időket megélt, ahányszor újjászületett, mint egy fönixmadár, minden tiszteletet megér.

Ajka városának jogos elvárása az, hogy véleményüket tiszteletben tartva csakis az elért eredmények és a közös építkezés számítsanak önöknek a jövőben, és ne kelljen félniük politikai bosszútól, a források megvonásától, mint sajnos az elmúlt években. Az ember számít, illetve az, ki mit tett le az asztalra, nem a pártszín - mi Ajkán így gondolkodunk. Ezekkel a sorokkal zárom felszólalásomat. Boldog születésnapot, Ajka! *(Taps az ellenzéki sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt képviselő úr, LMP képviselőcsoport: „Pécs nem kér az atomtemetőből, nem kér az uránbányából!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszöntöm képviselőtársaimat, akik még a késői óra ellenére is itt vannak. Én magam is egy dunántúli városról fogok beszélni, mondhatjuk, hogy a legnagyobb dunántúli városról, azzal együtt, hogy én is boldog születésnapot kívánok Ajka városának.

Pécsről és térségéről szeretnék beszélni, ezt a térséget érintő konkrét ügyekről, ugyanakkor ennek a felszólalásnak messze-messze országos jelentősége van. Azt hiszem, nagyon sokan tudják a képviselőtársaim közül, hogy egy eddig példátlan eseményre került sor november 6-án és 7-én Pécsen: a Roszatom nevű orosz gigavállalat tartott itt konferenciát, és most először került sor ilyen jellegű konferenciára Oroszországon kívül. Mi úgy gondoljuk, hogy a helyszínválasztás szimbolikus volt: szimbolikus volt, hogy Magyarországot választotta a cég, és az is, hogy konkrétan Pécs városát. Mi azt gondoljuk, az is szimbolikus volt, és annak is külön jelentősége volt, hogy ezt a konferenciát igyekeztek a magyar kormány részéről a lehető legjobban elhallgatni, itt érzékelhető is volt ennek a hatása.

Mi magunk, képviselőtársammal, Hohn Krisztinával elmentünk erre a rendezvényre, körülnéztünk, és érezhető volt a nagyon-nagyon erőteljes, belterjes orosz jelenlét, mert a Roszatom orosz szakembereinek, illetve az orosz szomszédos tagállamokból érkezett szakembereknek gyakorlatilag ez egy ilyen házi rendezvénye volt. Magyar érintettek, pontosan azért, mert eltitkolták, és nem nagyon adtak lehetőséget időben a regisztrációra, igen kis számmal voltak jelen.

Jó okunk van feltételezni, hogy a helyszínválasztásnak köze van egyrészt a paksi bővítéshez, ez nyilvánvaló, de valamiféle háttéralkuhoz is, ami a paksi bővítés ügyét, az uránbányászat esetleges újraindításának a kérdését, illetve a nagy aktivitású nukleáris hulladékok lehetséges helyszíneként kutató bodai atomtemető projektjét is, tehát ezt a három lábat összekapcsolja.

Ugyan még konkrét választ a rengeteg feltett kérdésre nem kaptunk, hogy mi lehet a magyarázata ennek a nagyon komoly egybeesésnek, de megismétlem: jó okunk van feltételezni, hogy ezek az ügyek ilyen módon összekapcsolódnak, és ezért került erre a konferenciára sor Pécsen.

A Paks II.-projekt kapcsán már nagyon sokszor elmondtam magam is, hogy tulajdonképpen minden elemében ez a projekt, és ahogy az oroszok ezt pályázat nélkül megkapták, hazugságra épül. Az volt a kormánynak a magyarázata, hogy azért kell az oroszoknak adni pályázat nélkül ennek a gigaprojektnek a megvalósítását, mert egyedül csak ők lesznek képesek megvalósítani egy új atomerőművet, ugyanakkor láthatjuk, hogy a mai napig nem voltak képesek az oroszok arra, már réges-régen a határidő után, hogy egy teljes tervdokumentációt leszállítsanak, és az a fajta engedélyezési eljárás, aminek már be kellett volna fejeződnie, egyáltalán elinduljon.

Az uránbánya térsége kapcsán a pécsiek jól tudják, hogy ez mennyire vonható össze a fenntarthatóság gondolatával. Pécs térségében, Pécs szomszédságában már volt uránbányászati tevékenység, és ennek egészen brutális környezetpusztítás volt a nyoma. Mondhatjuk, hogy hosszú évek óta, olyan 2010-11 óta folynak a kutatások, és folynak a kísérletezések, illetve az úgynevezett bányatelek-alakítás különböző furcsa offshore háttérű cégek részéről, és mindez a magyar kormány, illetve az eddig regnáló és most megbukó fideszes városvezetés hallgatólagos támogatásával történt.

Ugyanakkor a pécsiek már nagyon sokszor megfogalmazták azt, hogy nem kérnek az újabb uránbányából, az semmilyen nem módon nem járulna hozzá Pécs gazdaságának fejlesztéséhez, ugyanakkor rendkívül súlyos, beláthatatlan környezeti kockázatokat okozna.

És akkor itt van az amúgy már említett atomtemető-projekt, amelynek kapcsán szintén már nagyon-nagyon régóta folytatódik ennek kapcsán a kutatás. Már eddig abszolút értéken tízmilliárd forintot költöttek el anélkül, hogy egyszer is megkérdezték volna Pécs városát, az ott élőket, hogy elfogadnának-e egy ilyen projektet. Pontosan tudjuk, és ez nagyon jellemző az atomtechnológiára, az atomenergia felhasználására, hogy sehol a világon nem megoldott a nagy aktivitású nukleáris hulladékok elhelyezése, tehát sem a technológia, sem a finanszírozás, sem a helyszínválasztás eljárásai nem megoldottak.

Pécs térsége már nagyon régóta szeretné kifejezni a szándékát, hogy nem kér ebből a projektből, és nagyon szeretnének azt, és elvárjuk a kormánytól, hogy adjon utasítást az illetékeseknek, hogy más alternatív helyszíneken folytassanak kutatást. Eddig a kormány abszolút nem volt nyitott arra, hogy meghallgassa a pécsiek és a térségben élők szavát, a fideszes városvezetés természetesen szolgáló módon végrehajtotta a kormányzati diktátumokat. Most ugyanakkor az októberi önkormányzati választás után igen jelentős változások történtek: lehetőség nyílt arra, hogy alapvetően ellenzéki vezetőségű városvezetés alakult Pécsen, lehetőség nyílt arra, hogy Pécs végre napirendre vegye ezt a kérdést, napirendre vegye az uránbánya újraindításának az ügyét és az atomtemető kérdését. Ahhoz, hogy ez megtörténhessen - még kicsivel éjjel előtt vagyunk -, az LMP önkormányzati képviselője ma benyújtotta a pécsi közgyűlésnek ezt a bizonyos két javaslatot, tehát az uránbánya és az atomtemető megvalósítása elleni tiltakozást.

Itt az Országgyűlésben arra akarom felhívni a kormány figyelmét és a magyar Országgyűlés figyelmét, hogy ha ezek a döntések megszületnek, és Pécs világosan állást foglal, elutasítja ezt a két projektet, akkor a 2015-ös miniszterelnöki ígéretnek megfelelően fogadják el ezt a döntést, és intézkedjenek az országos döntéshozatal tekintetében, hogy alternatív helyszíneken folytatódjék az atomtemető helyszínének a kutatása. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hajdu László képviselő úr, Demokratikus Koalíció: „A XV. kerület e héten zajló kulturális fesztiváljáról” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! - ilyen későn. A kerületünkben pénteken kezdődött meg egy hagyományos, immár 25. éve zajló kulturális fesztivál, amely a kerület történetével is összefüggően Rákospalotán, Pestújhelyen és Újpalotán zajlik. Tíz napon keresztül egy sorozatot bonyolítunk le, és mindig van valamilyen üzenet, amelyről azt gondoljuk, hogy kulturálisan nagyon fontos, és kötődünk is ehhez. Most ANNO fesztivál néven hirdettük ezt meg, és Ady Endre halálának századik évfordulója a mottó, tehát a programok jelentős része valamilyen módon Ady költészetével, művészetével is összefügg.

A XV. kerületben ez a 25. alkalom, szinte már tradíció, és hagyományként bonyolítjuk le. Ez összefügg azzal, hogy Újpalota is 50 esztendőssé éppen, és Pestújhely, a kerületnek egy kicsit idősebb része, 110 éves ebben az esztendőben, mi több, a múlt héten ünnepelte a 110. évfordulóját, Rákospalota pedig a helytörténeti múzeumban a fellelhető írásos emlékeink szerint 800 éves, ahogy az írásos jelek mutatják, hogy itt emberek és település létezett.

A kerületben ennek megfelelően van a Csokonai művelődési ház Rákospalotán, és van Újpalotán az Újpalotai Közösségi Ház, és Pestújhelyen szintén van egy közösségi ház. Tehát három komplett művelődési ház van, és van egy Kikötő nevet viselő ifjúsági központunk, és van egy később kialakult Kozák Téri Közösségi Ház. Ezekben zajlanak rendezvények, tehát eddig a rendezvények megtartását saját forrásból, de meg kell jegyeznem itt a késői órákban is, hogy a kulturális normatíva, amiből egy 81 ezer lakosú kerület a saját kulturális tevékenységét bonyolíthatja, nem éri el a 30 millió forintos állami normatív támogatást.

(23.30)

Ez azt jelenti, hogy a 25 milliárd forintos költségvetésben elenyésző, körülbelül három kulturális munkatárs fizetését és néhány villanyszámlát ki tudnánk belőle fizetni. De e háromrészt, ilyen nagy méretű kerületben ezt a feladatot, a 81 ezer ember komplett kulturális ifjúsági, időskori és sok minden igényének kielégítését 38-40 főállású és még legalább 10 társadalmi munkában vagy részmunkaidőben foglalkoztatott tudja ellátni.

Hozzá kell tennem, hogy az az iparűzési adó, amely már említésre került, hogy majd címkézetten tudjuk felhasználni, nagy veszélybe hozhatja az ilyen hagyományteremtő programok lebonyolítását, hiszen a saját bevételünkből tudjuk megrendezni, kiegészíteni. A kerület egész évi kulturális költségvetése 700 millió. Még egyszer hangsúlyozom: 30 milliót nem éri

el az állami támogatás, ami a kultúrára jut. Ha hozzáteszem, hogy a diáksportra és a közösségi sportra, szabadidősportra egyetlen fillér normatíva nincs, akkor azt is a kulturális részbe kell valahogy elrejteni, hogy a gyerekeknek ezt a szolgáltatást tudjuk adni.

Tisztelt jelen lévő Képviselőtársaim! Ez a program tartalmaz olyan részeket is, amikor neves művészeket hívunk, és olyat is, amely saját termésű. A saját termésűre a szülők hozzák a gyerekeiket, azon van igazi nagy közönség. Néhány neves művész meginvitálása pénzünkbe kerül természetesen, ott szedünk egyedül csak belépőjegyet. Mondhatni, hogy ingyenes ajándékként azonos időpontban, mind a 25 év alatt ebben az időszakban, a tél előtti, karácsony, advent előtti időszakban rendezzük ezt a levezető kulturális programot.

Ilyen hagyománya van egy budapesti külső kerületnek. Ennek szerettem volna egy kis emléket állítani a jegyzőkönyvben. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Apáti István képviselő úr, független képviselő: „Tisztelet Horthy Miklósnak!” címmel. Megadom a szót a képviselő úrnak.

DR. APÁTI ISTVÁN (független): Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A Mi Hazánk Mozgalom az egyetlen párt, amely tegnapelőtt Horthy Miklós kormányzó úr Budapestre történő bevonulásának 100. évfordulója alkalmából megemlékezést szervezett. Sikerült méltóképpen megemlékeznünk a magyar történelem egyik kiemelkedő alakjáról.

A rendezvény során azt is észlelnünk kellett, hogy a kormányzó tevékenysége nemcsak a mi érdeklődésünket keltette fel, hanem egy kisebb csoportnyi szélsőbaloldali és szélsőliberális tüntető érdeklődését is. Úgy látszott, őket is lázba hozta a rendezvény és a kormányzó úr tevékenysége, csak őket egészen más szempontból, mint minket. Ezt aztán megfejtette néhány baloldali politikus által szervezett sajtótájékoztató és megfűszerezte Budapest újdonsült főpolgármesterének néhány felelőtlen kijelentése, aki egyetemi szintű történelmi ismeretek birtokában van elvileg, éppen ezért esetében nem az iskolázatlanságot, a tudatlanságot, hanem sokkal inkább a szándékos félretájékoztatást és a rosszindulatot kell feltételeznünk. Minősíthetném én is ezeket a szélsőséges liberális tüntetőket, akiktől természetesen nem várjuk el, hogy tiszteljék, nem várjuk el, hogy szeressék a kormányzó urat, nem várjuk el, hogy rajongjanak érte, de azt igenis elvárjuk, hogy egy minimális tiszteletet tanúsítsanak egy 62 évvel ezelőtt elhunyt államférfi irányába.

Próbálok néhány képet, néhány tény felvillantani vitéz nagybányai Horthy Miklós egészen kivételes életpályájából. Már 14 évesen felvették a fiumei tengerészeti akadémiára, és ez azért is kivételes eredmény, hiszen erre az akadémiára ebben az időben a

jelentkezőknek mindössze 7 százalékát találták alkalmasnak, és ő ezen szigorú kritériumoknak is megfelelt. Egészen kiválóan beszélt olasz, horvát, angol, német és francia nyelven, és emellett kiváló sportember is volt, jeleskedett a kerékpározástól a teniszén át egészen a lovaglásig és a vívásig több sportágban, bővelkedett sporteredményekben, vívásban hadseregajnoki címig is vitte. Negyvenhat évesen már sorhajókapitány volt, amely a szárazföldi haderőben az ezredesi rendfokozatnak felelt meg.

1917. május 15-én, amikor megütköztek az antant hajórajával, súlyos láb- és fejsérüléseket szenvedett, de sebei ellátását követően a hordágyon felvitette magát a parancsnoki hídra, és addig vezényelte a csatát, amíg el nem vesztette az eszméletét. Ötvenévesen lett ellentengernagy, vagyis a császári és királyi flotta parancsnoka, és az ezt követő zűrzavaros időszakban ő ismerte fel a legkorábban, hogy egy szervezett haderő tud csak rendet tenni, éppen emiatt szervezte meg a nemzeti hadsereget először Siófok központtal. Éppen azért, hogy meg tudja menteni Budapestet és meg tudja menteni az országot, 1919. november 16-án, száz esztendővel ezelőtt 8 ezer géppisztolyos katona és 19 tábori ágyú kíséretében bevonult a fővárosba, ahol egy, minden bizonnyal örökké emlékezetes beszédet mondott.

A magyar történelem egyik legnehezebb időszakában vette át ennek az országnak az irányítását. Következett a trianoni trauma, a kormányzósága majdnem derekánál egy gazdasági világválság, majd a második világháború. Nem tudunk még egy ilyen vészterhes időszakot megnevezni, mint amilyen ez volt, és ő ilyen körülmények között állt helyt, és próbálta a magyarság számára a legjobb feltételeket megteremteni. Földreformot hajtott végre, amelynek során kétmillió kis- és középparasztsághoz tartozó magyar embernek adott földet. 1929-re a költségvetési többlet 10 százalékkal haladta meg az utolsó békeév költségvetési többletét. Úgy alakították át a gazdaság szerkezetét, hogy egészen kivételes módon nem a kisembert, nem az alsó és középrétegeket terhelték, hanem az első világháború hadiszállításain meggazdagodott spekulánsokat. Minden ellenkező híreszteléssel ellentétben nem gyűlölt sem faji, sem etnikai alapon. Színelég bizonyos dolgokba beleegyezett, mert egész egyszerűen nem tudott mást tenni a második világháború nehézségei közepette, de valójában soha nem hajtott végre kirekesztő törvényeket.

Ennek egyik legékezebb bizonyítéka, hogy 1944. június 27-én egy páncéloszereget és egy gyalogszereget vonultatott ki, vezényelt ki annak érdekében, hogy a fővárosi zsidóságot ne tudják deportálni és ne tudják elhurcolni. Ha Horthy Miklós háborús bűnös lett volna, ha emberiesség elleni bűncselekményeket követett volna el, amelyről egyetlen parancsot, rendelkezést, utasítást a mai napig nem tudtak bemutatni a szélsőliberálisok, akkor minden bizonnyal a nürnbergi perben marasztaló ítéletet kapott volna, valószínűleg kivégzik vagy élete végéig bebörtönzik. Szaba-

don élt, egy-két hónap után elengedték, hiszen pontosan tudták, hogy semmifajta vállalhatatlan cselekményben nem vett részt. Nem véletlenül koszorúzták a sírját különböző zsidó szervezetek Estorilban, Portugáliában, ahol elhunyt, hosszú éveken, évtizedeken keresztül.

Éppen ezért ideje lenne erről egy érdemi vitát rendezni. A Mi Hazánk Mozgalom ennek a vitának áll elébe. Kezdeményezzük, hogy a lehető legtöbb helyen közterületet nevezzenek el róla, legyen Budapest posztumusz díszpolgára, a Szent Gellért téren avassák fel a szobrát. Joggal követelünk tehát egy ilyen jeles

államférfinak több tiszteletet. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm munkájukat, az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 23 óra 38 perckor ért véget.)

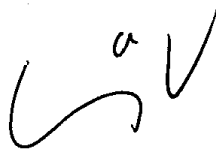
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)